

Jeruzalem

KNJIGA RESNICE

po Stvarnikovi besedi

1. del

Internetna predstavitev:

Knjiga resnice po Stvarnikovi besedi

~ *Almanah Stvarnikovih 97 novodobnih sporočil*

in s tem povezanih

naukov iz Njegove prastare metode duhovne rasti Sant Mat

za človeštvo

1. del

Avtor:

Lojze Zorc ml.

Gibanje Svetlobe in Slišnega življenjskega toka

© Vse pravice pridržane

Brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedano, reproduciranje, distribuiranje, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki, in prevajanjem v tuje jezike s tiskanjem v komercialne namene. Takšno ravnanje predstavlja, razen v primerih iz 46. do 57. člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah, kršitev avtorske pravice.

»KNJIGA RESNICE PO STVARNIKOVI BESEDI ~ Almanah Stvarnikovih 90 novodobnih sporočil in s tem povezanih naukov iz Njegove prastare metode duhovne rasti Sant Mat za človeštvo,« je vpisana v Register varovanih avtorskih del pri Avtorski agenciji za Slovenijo pod vpisno številko R-077/24.

<https://knjiga-resnice-po-stvarnikovi-besedi.si/>

Kazalo vsebine iz 1., 2. in 3. dela knjige: Po naslovih poglavjih in podpoglavjih od **152.** do **163.** strani.

STVARNIK, 1996:

(Logotip)

*Citati Stvarnikove besede iz Njegovih nekaterih
Sporočil iz leta 1996:*

*' To nisem jaz kot tudi Kristus ne to,
kar učijo oni !*

*Ni zgodovine za nazaj, ki bi jo zapisal Bog.
Pisal jo je človek.*

*Zgodovina človeštva tega, od časa tega, pisana bode tako
kot Bog želim.*

*Ne želim več vojn v mojem imenu. Preklet bo vsak,
ki tega ne spoštuje.*

*V dobi tej Novi ne bo več opozoril. Le tisti bo preživel,
ki po meni Bogu bo živel, me videl,
čutil ter slišal v sebi.*

*Naj ljudem končno se pove resnico to, da so v svojem bistvu
Duše in kot taki tudi dejansko del mene,
njihovega Boga Stvarnika '*

(Jeruzalem in Betlehem, leta 1996)

LJUBLJANSKI
NADŠKOF IN
METROPOLIT

1001 LJUBLJANA
P. P. 121-III

Gospod
Lojze ZORC
p. p. 2390
1001 LJUBLJANA

Spoštovani gospod Zorc,

prejel sem Vaše pismo z dne 2. 10. 1996 in Vašo pesniško zbirko Novi red na zemlji. Priznati moram, da nisem vsega razumel.

Pravite, da ste dobili posebno naročilo, da morate to posredovati poglavarjem vseh cerkva. Ne vem, koliko Vam bo mogoče.

Občudujem Vašo vztrajnost in Vaše prizadevanje ter Vam želim obilo božjega blagoslova in Vas najlepše pozdravljam

Ljubljana, 9. oktobra 1996

Alojzij Šuštar
nadškof

*Pismo ljubljanskega nadškofa in metropolita msgr. Alojzija Šuštarja
zapisovalcu Stvarnikovih sporočil iz leta 1996*

(Opomba: Besedilo je še v končni fazi oblikovanja in lektoriranja.)

1. poglavje

ZGODILO SE JE ZA TA SVET IN SLOVENCE

Spremna beseda avtorja

Ne zgodi se vsak dan, da se na človeka obrne Troedini Bog Stvarnik kot se je to zgodilo meni na pomlad leta 1996 ob enem izmed obiskov bazilike Marije pomagaj iz Brezij na Gorenjskem. Stvarnik me je namreč tedaj določil za zapisovalca svojih v tej knjigi objavljenih 97 novodobnih Sporočil za človeštvo tega sveta ("Sporočila"). Do sedaj so bila nekatera izmed njih sicer že objavljena, tudi na internetu, a je sedaj prišel tisti čas, ko je potrebno, da človeštvo preko te Knjige resnice izve za njihovo celotno vsebino, oziroma za mnogotere resnice iz Stvarnikovih sporočanj, ki jih Rimsko katoliška Cerkev še dandanes prikriva zaradi lastnega obstoja.

Sicer pa bo bralec ob samem zapisu besede Bog verjetno pomislil, da gre za tipično religiozno delo. Da in ne. Stvarnika kot Najvišjega Boga namreč ne zanima kot pravi sam, ali je človek kristjan, budist, musliman ali jud. Lahko si tudi pogan, samo da nisi tiran, in se po krvi, barvi ter govorici ne ločiš od Boga. Vse različno verujoče ljudi in tudi neverne nas Stvarnik tako s svojimi Sporočili in nauki iz njih opogumlja, da naj temeljne resnice o Njem poiščemo vendarle v sebi in naj ne sledimo več slepo tistemu, kar ponujajo drugi kot na primer Cerkev. Oni nas namreč učijo, da je Stvarnik nekje tam daleč zgoraj, in ne v nas kot je to v resnici in v kar se lahko vsakdo sam prepriča po Njegovi prastari metodi duhovne rasti.

Skratka, Stvarnik nas skozi svoja Sporočila, ki so predstavljena v tej knjigi, opominja, naj se na začetku tretjega tisočletja vendarle zavemo, kam nas vodi sedanji način življenja, in da naj spremenimo, kar je v naši moči, da bo svet jutrišnjega dne pričakal naše potomce duhovno prenovljen, sicer da se jim slabo piše.

In ker po zaslugi religij ne vemo torej nič o bistvu našega bivanja na tem svetu, *ne spoštujemo* namreč niti sebe in kaj šele živalski svet ter ostali svet Narave, oziroma vsega, kar je na tem svetu ustvaril Stvarnik kot Troedini Bog. Tako tudi pa ima ta Knjiga resnice, ker temelji torej na resnici iz Njegovih Sporočil za človeštvo tega sveta, lahko za vse nas širši pomen, saj nam v tem času ponuja tudi razmeroma preproste rešitve za izhod iz sedanje globalne krize, ker smo po zaslugi religij kot človeštvo s svojim napačnim načinom življenja povsem zavozili in smo tako tudi na robu lastnega propada.

Dejstvo je, da se medsebojno nekooperativne religije sveta zaradi lastne samozadostnosti in večne želje po oblasti, enostavno požvižgajo na Stvarnikova opozorila iz njegovih Sporočil, sploh pa Cerkev in to kljub temu, da dobro ve, da razne dogme in njeni moralni napotki, v današnjem času ne (z)morejo zadovoljiti več človeštva v želji po boljšem svetu. Zato pa tudi ni odveč vprašanje, komu pa ta duhovna slepota ali temačnost religij pravzaprav služi ... In ker tega ljudje ne vedo, tako tudi več ali manj vsi po vrsti bolehamo za to duhovno slepoto in moralno izprijenostjo duhovščine, ki se vedno bolj in bolj bohota in zajeda v vitalnost človeške vrste ter posledično tudi ostalega sveta.

Smu torej v nekakšnem primežu »kolektivne neozaveščenosti,« ker *ne spoštujemo* torej niti sebe in kaj šele Stvarnika kot Stvaritelja vsega kar je in obstaja. Je pa tudi res, in česar se večina ljudi tudi ne zaveda, da On, Stvarnik vse to vé, vidi in se tudi jezi ... Namreč prav vse, kar je ustvaril za nas in dela ta naš svet Narave v svoji raznolikosti tako čudovit in edinstven, pa najsi bodo to rastline, živali, ptice, gozdovi, oceani, reke, livade, nenazadnje pa tudi rodovitna prst zemlje in samo življenje v njej, je namreč zaradi nas samih, zaradi našega uničevalnega odnosa do njih v čedalje večji nevarnosti. Vendar pa Stvarnik kot rečeno to ve, in če hočete tudi čuti, kako zaradi nas trpi naša zemeljska mati Narava oziroma

Zemlja, ko se hudo ranjena z zadnjimi močmi vrti okoli svoje osi, da bi ne obstala kot nam to pove On sam v enem izmed svojih Sporočil..

Gre torej dejansko za obstoj celega sveta in ne samo človeštva. Zaradi našega vedno večjega uničevanja vsega naštetega iz Narave, prihaja posledično, kot lahko to tudi sami vidimo in čedalje bolj in bolj tudi že občutimo, do uničevanja naravnega življenjskega okolja, onesnaževanja in pretiranega izkoriščanja gozdov, oceanov, rek, jezer in prsti, do onesnaževanja zraka in s tem povezanih usodnih podnebnih sprememb; ob vsem tem pa posledično tudi do uničevanja naravnih dobrin, ki so nam bile do pred kratkim povsem samoumevne, kot so na primer čiste vode, svež zrak, rodovitna prst, naravna prehrana, in tako dalje in dalje ...

In ko nas tako iz dneva v dan, iz leta v leto vedno bolj in bolj pestijo po eni strani tudi rekordni vročinski valovi, suše, apokaliptični požari velikih razsežnosti, globalno segrevanje morja, po drugi strani pa ekstremne padavine z neurji, točo in poplavami, vetrolomi, strahovite ujme in nevihte, topljenje ledenikov, dvigovanje morja, pospešeno izumiranje živalskih in rastlinski vrst, in tako dalje in dalje ..., pa se svetovni voditelji kot dobro izurjeni politiki še vedno izgovarjajo, da gre pri tem vsem skupaj za naravni problem, in torej ne družbeni kot je to v resnici.

A zdi se, da ti politiki zaradi kolektivne neozaveščenosti človeštva, sploh pa zaradi sebi lastne podrejenosti religijam oziroma njihovim verskim voditeljem, ki jim služijo, tega uničujočega odnosa do narave in naraščajočih podnebnih sprememb sploh ne bodo ustavili, s tem pa seveda tudi ne bližajočega se samouničenja celotnega človeštva. Pa ne samo to. Ob tem, ko smo priča vojaškim spopadom tako v Evropi kot na Bližnjem vzhodu pod patronatom dveh verskih voditeljev (ruski patriarh in iranski ajatola), pa ti spopadi potekajo lahko nemoteno tudi pred očmi Organizacije združenih narodov (OZN) glede na to, da njene stalne članice Varnostnega sveta na tak ali drugačen način sodelujejo v teh spopadih; žal tudi z grožnjami oziroma s pripravami na jedrsko vojno. Skrb zbujajoče pa je sicer tudi dejstvo, da je danes že skoraj polovica svetovnih držav – 92 – vpletenih v ideološke spopade zunaj svojih meja. Zato tudi pa se bo morala OZN odkrito soočiti s tem največjim problemom človeštva. Bobu bo namreč moral nekdo slej ko prej reči bob in tako s prstom pokazati na vse tiste verske voditelje po svetu, ki na tak ali drugačen način nenehno netijo sovraštvo in sprožajo vojne proti drugače verujočim, sploh pa to iz pozicije moči, če so na oblasti.

Skratka, resnica je, da smo kot človeštvo povsem zavozili. To je dejstvo.

Ker pa ob vsem tem, in evolucijskemu času človeštva primerno vedno več mladih išče zgled, zgled, katerega smernice razmišljanja o duhovnosti bodo dovolj življenjske, da bi se lahko utrdile v notranjosti vsakega posameznika in jih na preprost način privedle do lastnih spoznanj o Stvarniku kot Bogu in obenem o bistvu življenja vsakega posameznika, torej prvenstveno o tem, »zakaj skozi rojstvo na tem svetu kot človek (za)živi, zakaj mora potem umreti, pred tem pa še trpeti, kaj se z njim zgodi po smrti, in nenazadnje kaj pravzaprav je bistvo ali namen našega življenja na tem svetu, se je Stvarnik že leta 1996, oziroma tik pred začetkom tega 3. tisočletja, torej v času, za katerega je Cerkev zmotno napovedovala ponoven приход Jezusa Kristusa na ta svet, **odločil - dobro vedoč, kaj nas čaka, pomagati nam s svojo Božjo besedo pri izhodu iz te za človeštvo usodne duhovne krize. S svojimi Sporočili, ki mi jih je zapisovalcu posredoval kot Sveti duh - poleg Kristusa tudi preko Jezusa, njegove matere Marije, Marije Magdalene in izraelskega kralja Davida, oziroma preko njihovih *duš, je namreč podal odgovore na vsa omenjena vprašanja. Ob tem pa nam je ponudil tudi eno samo in edino možno rešitev za preprečitev oziroma ustavitev te krize, ki nas v tem času vodi v samouničenje; resda to (ponudil to rešitev) za marsikoga na neobičajen način, a vendar.**

NOSTRADAMUS:

S 10 74

*»Leto, ko se dopolni veliko sedmo število,
ki pride v času velikih klavnih iger (na Balkanu),
nedaleč od časa velikega tisočletja,
ko bodo mrtvi *prijajali iz grobov.«*

1

Stvarnikova odločitev iz leta 1996, pomagati človeštvu s svojo Božjo besedo

1. ZGODBA ZA VSE VEČNE ČASE

Dejstvo je, da Stvarnik, Bog, vidi, čuti in zaznava vse, prav vse, kar se že od začetka dogaja s človeštvom skozi njegovo zgodovino, ker se kot Najvišji Bog Stvarstva nahaja v vsem živem in neživem, torej tudi v slehernem izmed nas kot bo podrobneje obrazloženo v nadaljevanju. In ker Stvarnik vidi, da človeštvo dejansko hodi po poti samouničenja in da je vzrok za to po celem svetu prisotna duhovna kriza oziroma kolektivna neozaveščenost o vsem bistvenem v zvezi z našim bivanjem na tem svetu - prvenstveno pa o tem, kaj on, Stvarnik kot Troedini Bog za nas sploh je, nam želi v tem novodobnem času pomagati pri izhodu iz te hude duhovne krize človeštva. Sploh pa mladim kot rečeno, da bodo poleg bistva našega življenja, lahko prišli do lastnih spoznanj tudi o sebi glede na to, da smo ljudje v svoji duši del Stvarnika - namreč v svoji Troedinosti je Stvarnik tudi Stvaritelj vsega kar je in obstaja, in da kot duše izhajamo kot majhne kapljice iz Njegovega neskončnega ¹ oceana Ljubezni in energije čistega Duha.

In verjeti gre, da če bi se tega vsega zavedali že vsi ljudje pred nami, potem - *ne samo, da bi bilo na svetu zelo malo samomorov ali pa sploh nič*, bi ta svet živali in ljudi bil videti zagotovo drugačen kot je danes, ko nam grozi apokaliptično samouničenje zaradi našega napačnega načina življenja v posledici duhovne neozaveščenosti.

Skratka, ker je pred iztekom prejšnjega tisočletja Stvarnik videl, kam nas dejansko vodi sedanji način življenja, se je odločil ukrepati še na njemu lasten način, ker opozorila Matere Narave niso zalegla kot tudi še dandanes ne, ko ljudje gledamo v nebo in ne razumemo, zakaj se v tem času iz dneva v dan vrstijo Njena intenzivna opozorila kot smo jim od leta 2023 dalje priča praktično po celem svetu, sedaj nazadnje npr. tudi v Kaliforniji ...

In zgodilo se je

Tik pred iztekom drugega tisočletja, oziroma na pomlad leta 1996, ko je bil še čas, da vsi ljudje vendarle nekaj storimo za sebe in ta svet, me je Stvarnik, človeka iz Slovenije (v nadaljevanju besedila 'zapisovalec' Stvarnikovih sporočil), poklical najprej v Izrael, da mi je tam, ob treh zaporednih obiskih svetih mest v mesecu februarju, aprilu in maju, posredoval v zapis, najprej 46 za človeštvo pomembnih sporočil (Sporočila) poleg 10-tih osebnih, nato pa v Sloveniji vse do danes še nekaj več kot 45 Sporočil, tako da jih je v tej knjigi objavljeno skupaj okoli 100. Ker pa je v teh Sporočilih v imenu Stvarnika spregovoril, poleg Jezusa in Svete matere Marije, tudi Kristus kot Stvarnikov za ta naš svet zadolženi Bog iz Stvarnikove Velike hierarhije bogov, pa je že s tem postavil pod vprašaj verodostojnost Cerkve. Ta je namreč za leto 2000 na veliko oznanjala ponoven prihod Jezusa Kristusa na ta svet kot sicer to počne še danes ob vsaki maši, ker ne *sprejema* na primer tudi Stvarnikove resnice o življenju in smrti

¹ Stvarnikov neskončni ocean energije je Ljubezen, sama Ljubezen. Niti kapljice razuma, intelekta, ali česar koli drugega ni v tem oceanu – samo Duh (*Slišni življenjski tok in Sveti duh*), čista duša in neskončna Ljubezen!

Jezusa kot je zapisana v Sporočilih. In ker je Cerkev ignorirala tudi vsa ostala Stvarnikova sporočanja in mnogoteri opozorila, so se ta na koncu končala še z njegovo *napovedjo apokalipse* iz leta 2019, ker nihče, sploh pa vrh Slovenske cerkve, ni upošteval Njegovih smernic in zapovedi iz leta 1996 za izhod iz prihajajoče globalne krize, ki smo ji priča danes po celem svetu. Šlo je namreč za to, da je Stvarnik, v enem izmed svojih Sporočil, napovedal Novi duhovni red na Zemlji kot edino možno rešitev človeštva pred lastnim samouničenjem.

In kar je ob tem za kristjana pomembno, pa je to, da ta prihajajoči Novi duhovni red temelji na resnici o Jezusu Kristusu kot Učitelju Stvarnikove prastare metode duhovne rasti, in na resnici o Stvarnikovem zelo pomembnem Slišnem življenjskem toku (Zvok). Gre namreč za to, da skozi vsakodnevno meditacijo na Zvok (ki ga slišimo in poslušamo v sebi) dosežemo tisto duhovno rast, skozi katero nam ta Stvarnikov Zvok na določeni točki omogoči, da ga, Njega kot Boga, v sebi torej tudi vidimo v Svetlobi in spoznamo kot je na kratko pojasnjeno že v drugem poglavju spodaj pri opisovanju Jezusove duhovne poti do Mojstra ² Sant Mata v Indiji, več pa v tretjem poglavju.

Glede na to, da smo Slovenci v tem času Stvarnikov izbrani narod kot so bilo to nekoč Izraelci, pa je Stvarnik »želel« preko tedanjega ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita Alojzija Šuštarja pozvati Slovence, da naj kot prvi na tem svetu krenemo po poti tega Novega duhovnega reda, ki ga je določil za ta svet ljudi in živali. To Stvarnikovo voljo je gospodu Šuštarju sicer sporočila Sveta mati Marija v svojem v vednost mu z moje strani poslanem mu Sporočilu pod naslovom: **»Slovenkam se pove, da so matere Zémlje,«** s tem da sem mu že pred tem posredoval tudi svojo zbirko dotodanjih Sporočil iz Izraela, z naslovom Novi duhovni red na zemlji.

A zgodilo se je nekaj za mene zapisovalca povsem nepričakovanega, kajti gospod Šuštar je omenjeni poziv Svete matere Marije žal preslišal, da ne rečem ignoriral. In čeprav mi je on sam, kot ljubljanski nadškof in slovenski metropolit, izrazil ob prisrčnih pozdravih tudi svoje iskreno *»občudovanje za mojo vztrajnost in prizadevanje«* pri zapisovanju in oznanjevanju Sporočil iz omenjene v vednost poslane mu zbirke Sporočil, in mi s tem v zvezi *»zaželel tudi obilo Božjega blagoslova za vnaprej«* kot je razvidno iz njegovega zgoraj predstavljenega pisma, pa je moral omenjeni poziv Svete matere Marije, da kot prvi človek Slovenske Cerkve oznani slovenskemu narodu njeno zgoraj navedeno Sporočilo Slovenkam in Slovencem, enostavno preslišati, kajti v nasprotnem primeru bi bil izključen iz Cerkve. In to iz preprostega razloga, ker Kristusov Novi duhovni red na zemlji - in ki bi ga moral gospod Šuštar tudi oznanjati med ljudmi, ni vezan na »katekizme« katerekoli religije, torej tudi krščanske ne. Temelji namreč na Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti duhovne rasti in katere Učitelj je bil npr. tudi Jezus Kristus kot Mojster Sant Mata s svojimi »resničnimi« nauki kot je obrazloženo skozi več poglavij tega prvega dela knjige.

Po besedah Stvarnikovega Velikega Mojstra Sant Mata Baba Sawan Singha (1858-1948), je namreč ta Stvarnikova metoda (ali izkustvena tehnika) duhovne rasti *naravna*, ker jo izoblikoval Bog Stvarnik in je stara kot Stvarstvo. Ker jo je Stvarnik sam utemeljil, je nihče ne more spremeniti, zbrisati ali ji česa dodati. Stara je kot človeštvo. Sam Stvarnik jo je, ko je ustvaril človeka, zanj tudi oblikoval. **Temelji pa torej na dejstvu, da nam Boga, Stvarnika, ni potrebno iskati nekje tam zgoraj kot zmotno učijo vse religije na čelu s krščansko. Nosimo ga namreč v sebi, v svoji duši in kar je učil torej tudi Jezus ³ Kristus.** In če ob tem prislunemo dejstvu, da je duša slehernega izmed nas le majcen energetski delček Stvarnika v velikosti kapljice iz njegovega neskončnega oceana Ljubezni in čistega Duha (Slišni življenjski tok in Sveti duh), pa bomo verjetno tudi lažje razumeli – sploh pa ker druga razlaga za to ne obstaja, da nas je Stvarnik kot take ustvaril torej iz sebe in nas poslal na ta svet žalosti in trpljenja v določene preizkušnje kot so opisane v nadaljevanju

² **Sant Mat:** Sant pomeni »Učitelj z Najvišjega nivoja,« Mat pa mnenje ali »prepričanje«, ki ga lahko poda samo tisti Mojster Sant Mata, ki se je kot učenec kakršen je bil Jezus, podal pod vodstvom tedaj živečega Mojstra na svojo izven telesno Pot osebne izkušnje do najvišjega 5. nivoja Stvarstva, kjer domuje Stvarnik. In ko je dosegel ta cilj, se vrnil v ta svoj resnični dom pri Stvarniku in se kot kapljica zliti (nazaj) v Njegov neskončni ocean Ljubezni in Čistega Duha, je postal Stvarnikov Učitelj in Mojster Santa Mata s pridano mu močjo Stvarnikovega Boga Kristusa, da bi se v tej vlogi nato lahko vrnil na ta svet kot Stvarnikov poslanec z nalogo ozaveščanja ljudi oziroma reševanja njihovih duš pred Negativno silo.

³ Božje ime **Kristus** so Jezusu nadeli po njegovi smrti Eseni. (Kri / Stus – Ljubeče / Srce; F. Stele).

knjige. In prav nič ni narobe, če rečemo, ker je to res, da smo ljudje v osnovi Stvarnikove duše, in da je vera, ki temelji na tem (samo)spoznanju in do katerega lahko pridemo le z omenjeno Metodo duhovne rasti, tudi edina prava vera Boga.

Njen cilj, te vere v Stvarnika in za katero torej ne moremo reči, da je religija, je namreč v osnovi védenje o *energetski* povezanosti (v grškem jeziku re-ligare) vsakega človeka preko njegove duše s Stvarnikom, in iz tega naslova prihajajoča tista razsvetljenost duše pri vseh ljudeh, ko okoli nje ne bo več temnih misli razuma, slepote, sovraštva, zla. In tedaj nam dejansko zavlada Ljubezen z veliko začetnico po tem cilju kot nam pove Stvarnik sam.

Res pa je tudi, da o tem cilju nobena izmed obstoječih religij ne more niti sanjati in kaj šele ga uresničiti, ker vsaka izmed njih že v osnovi ločuje Boga od človeka, mu ne dovoli poiskati ga v sebi, v svoji duši, kot ga je po omenjeni Stvarnikovi metodi poiskal kot rečemo na svoji duhovni poti tudi Jezus. Dejstvo namreč je, kot je dejal dr. Julijan Johnson (njegov Učitelj in mentor je bil omenjeni Veliki Stvarnikov Mojster Baba Sawan Singh) kot utemeljitelj »Psihološke znanosti Mojstrov Sant Mata o duši in njenih orodjih v človeku,« da nobena religija, ki gradi svojo verodostojnost na enem človeku ali knjigi in ob tem ne priznava slehernemu posamezniku možnosti, da bi se spoznal s Stvarnikovo metodo duhovne rasti, jo prakticiral, se nato podal še na Sveto pot do Stvarnika in tako dosegel enako duhovno veličino Mojstra Sant mata kot jo torej Jezus, ni sposobna zadovoljiti niti najnujnejših duhovnih potreb človeštva.

Skratka, ker Stvarnikova metoda duhovne rasti in iz te izhajajoča Sveta pot Sant Mat ni vezana na »katekizme« katerekoli religije, torej tudi krščanske ne, in ker *pri tej metodi dejansko ne potrebujemo duhovnika, ker Boga, Stvarnika nosimo v sebi, v svoji duši*, pa zato tudi ni bila sprejeta s strani Cerkve na slovenskem kot tudi v Vatikanu ne - in to navkljub temu, da jo je Stvarnik skozi svoja Sporočila jasno in glasno opozarjal že od leta 1996 dalje, da bo to lahko usodno za ta svet ljudi in živali.

2. STVARNIKOVA (PRVA) BESEDA ZAPISOVALCU SPOROČIL

Čeprav se lahko že zgoraj navedeno sliši neverjetno in kar za marsikoga tudi je, pa gre vendarle za resnično zgodbo, in v kateri ima torej glavno besedo Stvarnik kot tisti nevidni Bog, ki ga želimo videti vsi ljudje kot pravi on sam z naslednjimi besedami, ki mi jih je na pomlad, leta 1996, izrekel zapisovalcu počasi, razločno in z močnim glasom v parku pred brezjansko baziliko Marija pomagaj:

STVARNIK:

"Ni vsak dan, da Bog od koga kaj želi ali zahteva. Pri tebi je ta dan napočil, ko se obračam nate jaz, Bog Stvarnik, in preizkušnja tvoja je, če povedal boš resnico ... Sedaj ti govorim jaz, tisti nevidni Bog, katerega želiš videti tako ti kot mnogi, če ne vsi ljudje sveta.

Tvoja naloga je polna radosti v razodetju, ki ga boš podal svetu v mojem imenu. Napovedal boš tisto, kar zgodilo se bo za ta svet, dobrega in slabega ... S pisano besedo svetu povedal boš, kako živeti, kako umreti, zakaj umreti, da se zavedo življenja tega in vseh teh, na katerih so že bili.

Ne razmišljaj, ko zapisuješ. Samo sledi misli, ki ti jo podajam jaz ali v mojem imenu Kristus in Marija. Pišeš kot ti narekujem v Svetem duhu, v tej brezmejni energiji mene Stvarnika kot sem."

(2. marec 1996, Brezje na Gorenjskem)

Predhodni dogodki

Stvarnikovo neposredno obračanje na mene zapisovalca se je sicer zgodilo po moji prvi vrnitvi iz Izraela. Tja sem namreč odšel po predhodnem napotilu mogočnega glasu, ki mi je spregovoril - da je bil to Kristus kot Stvarnikov za ta svet zadolženi Bog, ki me je zbudil iz spanja in mi dejal, da je to, kar mi govori, Božja beseda, sem od njega samega izvedel šele v Jeruzalemu čez nekaj mesecev. In ravno njegove besede: "Nazaret. Pojdi najprej v Nazaret. Čakajo te. To je Božja beseda. Ne sprašuj. Pojdeš na pot sreče. Amen," in še nekaj podobnih besed ob drugih večerih, so me prepričale v to, da sem se kmalu za tem, na pomlad leta 1996, odločil kreniti na pot (kot prvo od siceršnjih treh) v Izrael in tako obiskati Nazaret kot mi je bilo naročeno. To je namreč kraj, kjer je odraščal Jezus v krogu svoje družine, očeta Jožefa in matere Marije. In že na poti tja, ko sem prispel v to Sveto deželo, sem v avtobusu

prejel naslednje sporočilo: **"Od Boga boš dobival sporočila. Prenašal jih boš v svet."** Nemalo začuden nad temi besedami, sem se kmalu po ogledu Marijine cerkve v Nazaretu, odpravil v Betlehem, kjer pa sem imel ponoven stik z »govorcem,« če se lahko tako izrazim. Prav tako pa tudi v Jeruzalemu na različnih mestih, ko mi je bilo na koncu vseh teh sporočanj rečeno: **"Tvoja naloga je združiti vse vere. To je Božja beseda."** In ko sem se tako dodobra zavedel teh besed in njihovega pomena, sem se, jezen sam na sebe, vprašal: *»Pa kdo sem jaz? Kdo sem vendarle jaz, da bom vere združeval? Če to in vse ostalo povem ljudem, bodo dejali, da sem zmešan, malo čez les!«* In tudi sam sebi sem na poti proti Dvorani zadnje večerje postavljaj podobna vprašanja ob razmišljanju, če je res kaj narobe z menoj.

In ker zapisovalec Sporočil odgovora na ta in podobna sâmospraševanja, tudi po vrnitvi iz Izraela domov nisem dobil, sem se odpravil na Brezje, v baziliko Marije pomagaj in kamor sem nekako po notranjem glasu duše odhajal večkrat, da bi si v Marijini kapeli nabiral moči. Ko pa sem na parkirišču poleg stojnic ob cerkvi stopil iz avta in se želel za kratek čas najprej sprehoditi po s soncem obsijanem bližnjem parku, sem nad seboj nenadoma zaslišal znani glas, bil je to glas ² Kristusa kot sem izvedel kasneje, ki mi je dejal, da mi želi Bog nekaj sporočiti in da bi bilo dobro, da si to zapišem. In tako je torej tudi prišlo do zgoraj prvo citiranega sporočila Stvarnika, ki pa me je seveda ojačalo v spoznanju, da gre pri vsem skupaj mogoče vendarle zares.

Ker pa je že iz vsebine tega Stvarnikovega Sporočila razvidno, da je z menoj ustvaril določen dialog in kar velja tudi za ostala Sporočila, v katerih sta v njegovem imenu nastopala Kristus in Sveta Marija, pa bo to, da me je v njem naslavljal s sinom, verjetno marsikoga zmotilo, a vendarle brez razloga. Kakršnakoli primerjava z Jezusom Kristusom, je namreč povsem neustrezna ob samem dejstvu, da smo pravzaprav vsi ljudje tega sveta Njegovi sinovi in hčere, ali če hočete bratje in sestre, ker nas je kot duše ustvaril iz sebe nihče drug kot On, Stvarnik. Jezus je namreč postal resnični Božji sin (in kar jaz za sebe tudi slučajno ne morem reči) šele po dolgoletnem prakticiranju omenjene Stvarnikove metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat (Pot) pri enem izmed Stvarnikovih takratnih Mojstrov Sant Mata v Indiji (ta je bil sicer eden izmed treh modrecev, ki so obiskali Jezusa v Betlehemu ob njegovem rojstvu.) In na koncu te Poti, ki se je končala pri Stvarniku doma na 5. nivoju Stvarstva, mu je Stvarnik podelil Kristusovo moč in ga poslal nazaj na ta svet kot svojega Mojstra Sant Mata oziroma resničnega Božjega sina kot je pojasnjeno spodaj v naslednjem poglavju pri opisovanju Jezusove duhovne Poti v času njegovega 19-letnega bivanja v Indiji.

Zato zapisovalec na tem mestu izražam željo bralcem, da naj bo Stvarnikov dialog z menoj kot tudi Marijin ali Kristusov, razumljen le kot podpora mojemu poslanstvu izbranega zapisovalca Sporočil. Ta namreč izvira iz naslova moje povezanosti s Stvarnikom, ki je nastala že v prejšnjem življenju s posvetitvijo oziroma iniciacijo Slišnega življenjskega toka in Svetega duha s strani enega izmed takrat delujoči Stvarnikovih Mojstrov Sant Mata. Sicer sem skušal ob podajanju vsebine Sporočil te Stvarnikove dialoge z menoj nekoliko »izluščiti,« ali pa jih sploh ne objaviti, pa sem to storil le v manjši meri, kajti Kristus mi je v enem izmed Sporočil že vnaprej zapovedal, da tega ne smem storiti.

Je pa za mene osebno zagotovo vredno največ to, da sem imel kot eden redkih ljudi to neizmerno srečo in čast, da se je Stvarnik kot Troedini Bog in dejanski (stvarni) oče slehernika izmed nas, obrnil na mene, da ljudem posredujem Njegovo Božjo besedo. Stvarnik je namreč »bistvo« vsega kar je in obstaja v Stvarstvu in prav nobene razlike ni, če ga v tem pojmovanju imenujemo bodisi kot STVARITELJA, bodisi kot SLIŠNI ŽIVLJENJSKI TOK, bodisi kot SVETEGA DUHA - vse to je namreč on, Najvišji Bog Stvarstva ali Troedini Bog, ker se v vseh teh vlogah nanaša na isto bistvo.

Res pa je tudi, da je praktično isto govoril tudi Jezusov najljubši učenec evangelist Janez. To namreč izhaja iz Svetega pisma - a Cerkev tega ne omenja, ker ruši Matejevo svetopisemsko izmišljotino o tako imenovani sveti trojici »Oče in Sin in Sveti duh;« namreč, za razliko od spodaj citiranega Janezovega evangelija, je Sveti duh v tej Cerkveni mantri pojmovan kot nekaj (!) ločenega od Očeta oz. Stvarnika.

Sveto pismo; 1 Janez 5,7:

»Zakaj trije so, ki pričujejo v nebesih:
Oče (Stvarnik), Beseda (ali Slišni življenjski tok) in Sveti duh;
in ti trije (!) so eno.«

Seveda pa lahko zgoraj navedeno pripomore bralcu spoznati, da tudi za današnji čas ni nič čudnega, če se preko izbranega človeka obrne na človeštvo Stvarnik sam kot Najvišji Bog s svojimi Sporočili. To je

namreč še edina možnost, da bi mu vsi ljudje tega sveta, mogoče vendarle prisluhnili v »Njegovi želji pomagati nam pri izhodu iz tega napačnega in za naš obstoj pogubnega načina življenja,« ki so nam ga vsilile religije na čelu s krščansko po Pavlovi teologiji krščanstva. Zato tudi pa prerokov več ne bo kot pravi Stvarnik sam, kajti *zgodovino* človeštva bo od tega časa naprej pisal samo on, Stvarnik, in nihče drug. In zapisovalec - kot navaden in povsem običajen človek, si tako lahko samo štejem torej v čast in veselje, da lahko sodelujem v tej zgodbi za vse večne čase, seveda zavedajoč se svoje pomanjkljive pristojnosti govoriti Stvarniku kot tudi podajati svoja mnenja o njegovi vzvišeni besedi iz citiranih Sporočil, ki so objavljena v tej knjigi. To pa razen v primeru nekaj tistih Sporočil, v katerih sta mi Stvarnik in Kristus dajala tudi z besedo podporo zaradi hudih parapsiholoških pritiskov in magijskih napadov Cerkve na moje srce in zdravje, da ne rečem na življenje v zadnjem obdobju. So pa kot rečeno tudi ta Njuna Sporočila objavljena na zahtevo Kristusa v tej knjigi, ker kažejo ob ostalem tudi ta na katastrofalno stanje duha v današnji Cerkvi. Izogibanje resnici bi namreč pomenilo najmanj zanemarjanje dolžnosti, tudi iz naslova mojega poslanstva kot mi ga je določil Stvarnik ob zgoraj citiranih besedah: **"Preizkušnja tvoja je, če povedal boš resnico."**

Pred nadaljevanjem pa želim avtor kot zapisovalec Sporočil še poudariti, da mi je Stvarnik svoja Sporočila posredoval skozi svojo energijo bodisi Svetega duha ali pa Slišnega življenjskega toka in kar oboje v svoji Troedinosti torej tudi je (prva širše podana obrazložitev o tem je podana že spodaj v nadaljevanju). Vendar pa Ga s tem njegovim nazivom Troedini Bog v tekstih ne navajam, pač pa več ali manj vedno v njegovem temeljnem nazivu Stvarnik, ker ta naziv dejansko predstavlja njegovo veličino Troedinega Boga, hkrati pa je tudi bolj sprejemljiv za marsikaterega bralca za razliko od tērmina Bog. Ob tem pa še pojasnujem, ker bo beseda o njih tekla praktično čez celo knjigo, da Njegove mojstre Sant Mata navajam kot Mojstre in Učitelje Sant Mata vedno z veliko začetnico. To pa zato, da bo razvidno, da gre za resničnega Mojstra duhovnosti in ne za katerega izmed mnogih »samooklicanih mojstrov in učiteljev duhovnosti,« ki s pravo duhovnostjo, oziroma z duhovno znanostjo Stvarnikovih Mojstrov Sant Mata, nimajo pravzaprav čisto nič.

Na kašen način in kje vse so mi bila zapisovalcu posredovana Stvarnikova Sporočila

Ko se je Stvarnik kot Troedini Bog obrnil na mene z zgoraj citiranim Sporočilom, je to storil torej iz sebe s svojo energijo Svetega duha. Na isti način pa so se mi poleg Kristusa, ⁴ javile in mi v zapis narekivale Stvarnikova sporočanja tudi *duše* svetopisemskih oseb kot so Jezus, njegova mati Marija ali Sveta Marija, Marija Magdalena, judovski kralj David ter muslimanski prerok Mohamed. Tako tudi pa je bila vsaka beseda, ki mi jo je v imenu Stvarnika posredoval katerikoli izmed njih, *teh vzvišenih duš, v bistvu njegova, Stvarnikova beseda.

Tekst, ki se v knjigi nanaša na Sporočila, je sicer identičen po vsebini in obliki meni v zapis posredovanih Sporočil. In tista izmed njih, ki so mi bila v določenih stavkih posredovana s poudarkom, so odebeljeno zapisana, s tem da ima sem ter tja kakšno Sporočilo dodano moje razlago za boljše razumevanje oziroma uvid v ozadje vsebine.

Ob tem pa želim avtor knjige kot zapisovalec Sporočil posebej poudariti, da celotna knjiga temelji na Stvarnikovi besedi iz njegovih Sporočilih in da se zaradi tega tudi nisem trudil, da bi jih z raznimi vložki popestril in mogoče s tem bralcu dovolil, da si odpočije od prvotne vsebine. Sam Kristus mi je namreč naročil, da cenzure Sporočil po njihovi vsebini ne sme biti.

Prva Sporočila, ki so bila na začetku v enem delu sicer osebna, so mi bila zapisovalcu sicer posredovana najprej na Kureščku pri Ljubljani, v cerkvi Kraljice miru Marije, zatem pa v Izraelu, v Betlehemu in Jeruzalemu na svetih mestih treh t.i. *abrahamskih religij*, to je krščanske, judovske in muslimanske, in kamor sem bil kot rečeno pozvan trikrat zaporedoma v obdobju treh mesecev na pomlad leta 1996, zatem pa (posredovana) še doma v Sloveniji vse do leta 2023 in od tega največkrat v omenjeni Marijini cerkvi na Kureščku pri Ljubljani in nekajkrat v brezjanski baziliki Marija pomagaj na Gorenjskem.

⁴ Javljanje omenjenih svetopisemskih oseb oziroma njihovih duš iz leta 1996, ko je na Balkanu divjala krvava vojna, je v bistvu napovedal že Nostradamus v svoji zgoraj citirani prerokbi z besedami: »(...) v času velikih klavnih iger, nedaleč od časa velikega tisočletja, ko bodo mrtvi prihajali iz grobov«.

Zapisovalec tako za uvod navajam na naslednji strani najprej odlomek iz sredine enega izmed prvih Marijinih sporočil meni osebno, ki mi ga je v zapis podala v cerkvi Kraljice miru na Kureščku pri Ljubljani, z dne 1. 4. 1996; to Sporočilo namreč samo po sebi veliko pove o mojem poslanstvu.

Sveta mati Marija:

" Svet je težak. In to boli. Ljudje so to, ne zemlja. Ko prideš k meni, jih boš gledal dol, kako živijo in kako umrejo. Vsakdo izmed njih je zaznamovan v čredi tej, veliki. **Vsakega se ve, kako živeti mora, kdaj umreti, kako trpeti, zakaj trpeti.** Tudi tebi je določeno, kdaj umrješ v življenju tem. Ne kmalu. Postoriti moraš, imaš veliko. V »dobi tej, ki se začinja,« si prvi, ki oznanjal bo po Bogu in Kristusu ter meni Sveti materi Mariji. Tvoje delo bo veliko.

Se ne zaveš? Ne moreš se. Ne veš še, kaj te čaka, sin moj? Veliko lepega, in tudi trpljenja. Piši, in me usliši ! Marija mati"

Stvarnikovo

Glede na to, da je v Sporočilih Stvarnikova beseda sem ter tja tudi kar težka za razumevanje, pa je potrebno pojasniti, takšna je namreč Njegova volja, da so vsa Sporočila bralcu predstavljena praktično v istih besedah in po večini v isti obliki štirivrstičnih verzov kot so mi bila zapisovalcu narekovana v slovnično stari oziroma v trdi Slovenščini. Kar pa se tiče besed, ki so v Sporočilih zapisane v oklepaju v kurzivni obliki, pa te pomenijo zgolj moje zapisovalčeve opombe k določeni vsebini teksta za lažje razumevanje le-te, prav tako pa tudi pod črto zapisano moje besedilo.

Želim pa zapisovalec pred nadaljevanjem še posebej poudariti, da spodaj citirane odlomke iz Stvarnikovih Sporočil, nisem izbral po času nastanka, pač pa po različnih tematikah za uvid bralcu, da nam Stvarnik v njih »ne sadi rožic kar tja v dan.« Namreč, v svojih Sporočilih nas s konkretnimi opozorili iz spodaj citiranih odlomkov še vedno poziva, tudi danes, da naj že vendarle spremenimo svoj napačen način življenja. V nasprotnem primeru nas bo to zagotovo pripeljalo do samouničenja koncem tega stoletja in na kar torej nas je Stvarnik opozarjal v Sporočilih že skoraj pred tridesetimi leti, konkretno z napovedjo apokalipse pa kot rečeno leta 2019.

3. ODLOMKI IZ NEKATERIH SPOROČIL ZA ZAČETNO SPOZNAVANJE STVARNIKOVE BOŽJE BESEDE

Za začetno spoznavanje Stvarnikove besede in problematike, ki jo na nas naslavlja s svojimi Sporočili, si pogledajmo torej najprej odlomke iz Njegovih 51 tematsko različnih Sporočil od skupnih 97 ob nekaj osebnih, ki so objavljena v tretjem delu knjige. Vsem skupaj in vsakemu posebej je namreč skupen en sam cilj: Posredovati ljudem resnico o vsem, kar se tiče našega bivanja na tem svetu, torej tudi o religijah, kajti le na ta način bomo lahko presegli naš dosedanji napačen način življenja, ki nas razvrednotene - ne samo da oddaljuje od Stvarnika, temveč nas kot človeštvo vodi tudi iz dneva v dan bolj proti za konec tega stoletja napovedani apokalipsi.

Glede na to, da se bo mogoče zdelo komu čudno, da je pred spodaj citiranimi odlomki Sporočil, ki se nanašajo neposredno na Jezusa, namesto njega naveden kot »govorec« povečini Kristus, je zato potrebno pojasniti, da je praktično za vsem, kar je Jezus počel in učil v času svojega delovanja, dejansko stal Stvarnikov za človeštvo tega sveta izbrani Bog Kristus v telesu Jezusa. Vendar kako?

Že spodaj, v 2. poglavju tega prvega dela knjige, je v zvezi z Jezusovo duhovno potjo lepo opisano, kako se je on - kot učenec pri takratnem Mojstru Sant Mata v Indiji in pod njegovim vodstvom, podal na dolgo

in večletno izventelesno duhovno pot s svojo dušo do Stvarnika na 5. nivo Stvarstva (Pot), da je postal eden izmed Stvarnikovih Mojstrov Sant Mata.

In kar je ob tem slednjem bistveno za razumevanje Jezusa in njegovih nadnaravnih moči pa je to, da je Jezus postal v svoji duši Mojster Santa Mata lahko šele potem, ko mu je Stvarnik pridal moč Kristusa (Moč) na koncu te Poti - a to samo za čas njegovega poslanstva oz. življenja na tem svetu, in nič dlje.

Ko je Jezus umrl, mu je bila namreč ta Moč v istem trenutku odvzeta in bila dodeljena novemu od Stvarnika izbranemu učencu, da je lahko postal naslednji Mojster Sant Mata. In kar je ob tem pomembno za razumevanje Jezusovega delovanja, pa je torej to, da je bil Kristus v telesu Jezusu delujoč kot Bog oz. prisoten samo do trenutka njegove smrti, nakar je prešla Njegova moč v drugega učenca. To pa seveda pomeni, da Jezus - glede na to, da je v trenutku svoje smrti postal zopet samo človek in da je kot tak odšel z dušo nazaj k Stvarniku domov na 5. nivo, s telesom pa bil nato v Betlehem telesno pokopan kot vsak človek, ni mogel početi prav ničesar od tega, kar uči Cerkev in vernike tako grdo zavaja še dandanes.

Resnica pa je torej ta, da je Jezus s tem, ko mu je bila dodeljena Kristusova moč, postal Kristus na zemlji, Kristus pa bog v Jezusu, ki lahko brez vsakršnih posrednikov ali medijev pozna vse stvari, jih uživa in tudi zaznava, ter kot tak tudi govori skozi Jezusa – a vse to kot rečeno samo za časa njegovega življenja na tem svetu, in nikoli več!

Skratka, Kristus nam v svojih sporočanjih govori v nekaj primerih kot Jezus osebno oziroma v njegovem imenu, sicer pa kot »govorec« in »pričevalec« vedno kot Stvarnikov za ta svet zadolženi Bog - s tem da je bil npr. ravno on, Kristus tisti, ki me je (v vlogi takratnega Stvarnikovega Mojstra Sant Thakar Singha) pozval že na mojo prvo pot v Nazaret kot je opisano zgoraj. In ko se je po moji prvi vrnitvi iz Izraela na mene obrnil najprej Stvarnik sam kot Sveti duh z zgoraj citiranim Sporočilom, pa sta kmalu za njim to storila še Sveta mati Marija in Kristus sam.

Ker pa so bila ta njuna prva Sporočila namenjena osebno meni in mojemu poslanstvu, in so bralcu po vsebini mogoče tudi zanimiva, jih zato, po nasvetu Kristusa, praktično vsa tudi predstavljam v 3. delu knjige skupaj z ostalimi Sporočili za svet, ne pa tudi v tem 1. delu knjige ob spodaj citiranih odlomkih 51-tih Sporočil, ki sem jih izbral za to uvodno predstavitev Stvarnikove besede. Tako po vrstnem redu, tako kot so mi bila narekovana za ta svet, objavljam samo prva tri Sporočila, odlomke iz ostalih izbranih Sporočil pa po vrsti eno za drugim glede na njihovo raznovrstno sporočilnost.

Kar se tiče omenjenih prvih treh Sporočil, pa nam ta v bistvu govorijo o tem, da bo na svetu zavladal mir šele takrat, ko bo zavladal tudi med Izraelci in Palestinci v Sveti deželi. Kristus mi jih je posredoval v zapis 3. aprila 1996, oziroma en dan pred mojo prvo potjo v Izrael, in sicer prvo kot Slovincem v čast, z naslovom: '**Prešernova pesnitev naj bo znanilo novega življenja,**' takoj za tem pa v smislu poslanice izraelskemu narodu še dve Sporočili pod naslovom 'Zdravljica' in 'Posvetilo', nato, 9.4.2019 v Izraelu oz. v Betlehemu, pa še Kristusovo Sporočilo pod naslovom »Bo za življenja Palestinec šlo.« O tem, kakšno mesto ima pri Stvarniku dejansko slovenski narod, pa govori tudi to, da je Kristus v spodaj citiranem Sporočilu (meni v zapis) dobesedno (!) citiral tudi Prešernovo Zdravljico v delu, ki se nanaša na slovensko himno.

ODLOMKI IZ IZBRANIH SPOROČIL

(nekatera so objavljena v celoti)

Odlomek iz prvega Sporočila za svet pod naslovom »Prešernova pesnitev naj bo znanilo novega življenja«

Kristus : "Šel boš k nam, v deželo Sveto. Tam podal boš napisano v jeziku svojem na oltar, kar povem ti jaz ko pride dan, ko šel boš tja. Ta dan naj bo v naslednjem tednu, po noči Veliki zaznamovan. Napisal bodeš »pismo,«, Evangeliju podobno, s sporočilom mojim, ki nanaša se na delo tvoje, delo nas vseh, ki želimo v dobi novi spremeniti ves ta svet, ga v vero eno popeljati.

»ŽIVE NAJ VSI NARODI,« NAJ PREŠERNA ZAŽIVIJO, PESEM TO NJEGOVO NAJ IZPOLNIJO. Ta pesem naj bo v srcu vseh zaznamovana. Napisal jo je rod, ki ni neznan. Ne poznajo pa ga vsi in to ni prav.

»Prav pesem ta naj bo znanilo življenja novega.« To naj bude sporočilo, ki ga odneseš tja, v deželo Sveto, v mesto Betlehem in Jeruzalem.

»Posvetilo« in »Zdravljica« za njih naj bosta napisana na pergament, v jeziku tvojem. Posvečena je narodu, narodom, ki tam žive. Povsod po svetu je ljubezen kot vladar sveta, tam v deželi Sveti pa ni ljubezni - tam je srd, sovraštvo.

Spočeti smo od tam in to bóli, da seme (*Jezusa*) vzkliko je in rasti tam ne sme. Ta semena zasajena so. Ne morejo pa vzkleti. Ne bodo vse dotlej, dokler ne bude »**mir**« v deželi Sveti.

Tvoje SPOROČILO JE, da naj zavлада mir, ljubezen pri njej ljudeh (*v deželi Sveti*). Kot bi ne vedeli, da smo mi, ne oni, posejali seme to. Bi se zavedali, da so zavedeni v veri svoji; proti sebi, proti nam, ki smo učili.

Njih poslanstvo, očetov Izraela, ni končano, se začinja preko tebe. Ti sporočil boš želje naše, da zavlada mir. Ni življenja brez ljubezni. (...)"

(Zapisano v Ljubljani 3. aprila 1996)

... in odlomek iz *Kristusove Zdravljice in Posvetila izraelskemu ljudstvu:*

ZDRAVLJICA:

Kristus: " (...) Izrael, Ljudstvo od Boga, 'poslušajte' glas Njegov, ki dal je in vam daje več, kot ste:

'Živé naj vsi naródi,
ki hrepené dočakat dan,
ko, koder sonce hodi,
prepir iz svéta bo pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!'

»**Živé naj vsi naródi, naj Prešerna zaživé.**« Pesem to Njegovo (*Stvarnikovo*) naj izpolnó po Prešernu, pesniku Slovencev, ki svoj rod so ohranili po pameti in srcu brez krvi. Ta pesem naj bo v srcu vseh ljudi zaznamovana, prav pesem ta naj bo znanilo življenja novega.

NE ŽIVITE V MIRU. LE ZAKAJ? Zakaj krvavi pot potil sem v telesu Jezusa, zakaj sem bolečil, trpljenja žalosti prebil. Prihajam k vam v želji, da se zaveste, da to ni prav. Ljubiti se ni to, kar se dogaja. V želji sveta tega naj vam zavлада mir. Naj bo ljubezen vam vodilo in ne srd, sovraštvo.

Ste na zemlji njej, deželi Sveti. Naj bo dežela ta - ne raj, pač pa tisto, kar želim. In to je sreča v blagostanju, ki naj veje iznad vas.

Vendar, ta veter sreče bo zavel po vsem svetu in to potem, *ko pri vas zavlada mir*, ljubezni mir in bo ponesen po svetu tem. Tedaj bo svet, po vas, sinovi moji, zavel po meni ...(...)"

POSVETILO:

Kristus: " (...) Ljudstvo Izraela, zakaj trpite? To pismo je od Boga, Očeta narodov. Namenjeno je vsem ljudem na zemlji tej kot poreko možje postave. **Ti možje, možje postave, naj se zavedo, da so oni bič, ki tepe, in ne ljudstvo.**

Dano in vzeto vam je živeti življenje polno, sreče polno. V življenja vas (*v času Jezusa*) sem vnesel, sem zasadil semena polno, ki ne obrode. Povsod po svetu je ljubezen kot vladar sveta. Ta semena so zasajena, ne morejo pa vzkleti. Ne bodo vse dotlej, dokler ne bude mir v deželi Sveti. Spočeli, spočeti smo od tam in to boli, da seme vzkliko je in rasti tam ne sme.

SPOROČILO JE, DA NAJ ZAVLADA MIR, LJUBEZEN V DEŽELI SVETI NJEJ LJUDEH. Njih poslanstvo, vas poslanstvo očetov Izraela, ni končano. Se začinja.

»NE VRAG, LE SOSED BO MEJAK.« Naj zaživi ta pesem po Očetu narodov tudi kot himna vaša. Naj sliši svet! Podana naj je v Izraelu, kjer sem krvavi pot potil, v deželi Sveti - ne zaman.

Zelo boli, ko vidim, gledam žalosti v očeh. Zakaj k sreči zdravja se ne ozrete? Čemu vse to, sprašujem vas. Kdaj pride čas sprašujem se v srcih vaših. In ne zaveste se nečesa: Da sem tu, med vami jaz vsak dan, vsako noč, v trenutkih dneva in noči. Gledam vas in trpim. »ŽELIM KONČANJA VOJN TEH.«

Zakaj ubiti, krvavi pot potiti se ne vprašam, ker to vem, ne veš pa ti, ne veste vi. "

(Zapisano v Ljubljani 3., aprila 1996)

O Stvarniku kot Troedinem Bogu, in njegovi zahtevi po miru na svetu iz leta 1996

(Jeruzalem, bazilika Božjega groba, 1996)

STVARNIK:

"Skozi mantre tri, na mesta tri Jeruzalema, poslan si ti. Vse so tri po meni Bogu Troedinem: prvo mesto »Alaha,« prvo mesto »Kristusa,« prvo mesto »Jeshua.« Po teh mestih je troedinost moja vidna in čutena od ljudi vera. Sedaj je čas, da se vere te združijo. Prihaja čas Troedinega Boga, ki ti zdaj na mestu tem govori in pove: Troedinost je v meni, je po meni Bogu Očetu narodov vseh ljudi tega sveta. Naj se svetu to pove: »**Ne želim več vojn v mojem imenu.**« Preklet bo vsak, ki tega ne spoštuje.

Beseda ta je sveta: NIČ VEČ VOJN IN GORJA PO CERKVAH SVETA. V IMENU NAJ BOGA VSEH VAS ZAVLADA MIR. MIR SVETU. TO ŽELIM JAZ, BOG TROEDINI STVARNIK.

Vsi, prav vsi narodi naj se v pesmi mi pridružijo po Prešerna naj Zdravljici, ko le sosed bo mejak in ne vrag.

To naj bo slogan vere Nove, skupne: »**Le sosed je mejak, ne vera.**«

Vere na tem svetu ni napisane od Boga, to pisal je le človek. Ni moja želja, da se človeštvo v veri v mene po rodovih loči; le vera v enega Boga »Alaha, Kristusa, Jeshua« naj vodi svet; zato moje ime pri vseh njih naj bo Svet. Ne *luščiš* teh besed, sin moj. Govorim ti Bog Troedini Stvarnik v Svetem duhu skozi Boga Kristusa.

Bog moj za ta svet je Kristus, je angel glavni po občestvu tem. On bil je tisti Bog moj od vekomaj, ki prihaja na zemljo, v imenu mene po človeku dano. Do sedaj bil je vseh Mojstrij (*Sant Mata, vključno z Jezusom*) kot imaš zapisano. Jih bilo je dvajset. To si zapisal zdaj v imenu Troedinega Boga, Stvarnika." Amen

Eden izmed teh Stvarnikovih Mojstrov in Učiteljev s Kristusovo močjo je bil torej tudi Jezus kot je opisano zgoraj.

O Stvarnikovem temeljnem zakonu za preživetje sveta

(Jeruzalem, 8.5.1996)

KRISTUS: "Vino in kruh, le to uživajte v moj spomin - te niso te besede, sin moj. Nisem nikoli tega jaz dejal! To so pisali drugi, sin moj.

Zapiši zdaj:

Esenski spomeniki (zapisi) niso za zdaj. Niso pisava moja kot čutiš.. Filozofe vse je treba v čas ta prilagoditi. Vse, kar se dogajalo je skozi ere, v dobah tej, je bilo v času tistega življenja prilagojeno. **Sedaj prihaja čas, kot sem ti že dejal, čas Oceana.** Tam je potrebno poiskati, živeti življenja vire. Samo tam. Tam je vir prehrane, v stoletja naprej dano.

Imajo prav učenjaki ko povedo, ne ubiti, ne klati, ne si rok s krvjo mazati. Je treba poiskati vir v hrani, kjer krvi človeka ni. Kaj to pomeni?

Vse kar vzgojil človek je z rokami in zaklal, je to kar se ne sme. **Ni po Bogu to vzgojiti in ubiti, ne na zemlji. V tem je greh !**

Bog ne vzgaja vas, da bi vas s poklal, žrtvoval. Želi si, da živite tako kot tudi vsi pod vami, po življenjih od Njega danih jim na tem svetu.

Vsa hrana, ki jo človek potrebuje, je v morju. Tam vse leži. Tudi ribam malim je treba prizanesti. Le v določenih zvrsteh se lahko živi. Kot sem tebi že dejal, po tuni sezi. Le to meso po morju (morsko meso) dano je zate. Vseh bitij morja po inteligenci pri miru pusti.

To je zapoved ta:

»**Vse kar je v inteligenci, to je Bog troedinega,**« tega se naj zave človeštvo to. Ni samo v krvi to, kar sedaj uče. Intelekt po inteligenci, pa naj bo še tako mal, je od Boga, našega Stvaritelja. In ni kri ta, ki nas zastuplja po užitju (uživanju) teh živali. Je (Stvarnikov) Duh brezmejnosti, ki v vsakem je telesu po srcu dano.

Srce je tisto, ki naj bo ločnica prehrani v dobi novi. To zakon je Boga, ki ga potrebno je spoštovati: »VSE, KAR IMA SRCE, PRI MIRU JE PUSTITI.« To si zapomni: »VSE, KAR IMA SRCE, JE BOG.«

Zapomni si to ločnico: »VSE KAR IMA SRCE..«

Zato ti pravim, sin moj, kar objavil boš: **Samo mesta Oceana dajo človeku to, da preživi.** Vse drugo na zemlji suhi je pustiti, naj živi. Industrija naj se preusmeri tja, takoj zdaj, ko je še čas.

Vendar, povej: »**Ne ubijati delfinov, kitov vseh sorodnih duš.**« Tudi njih je poslanstvo kot vas ljudi.

Piši še naprej: Po vodah se steka do morja, morij oceana, groza teh nesnag. Takoj obelodani zakon ta: »**Reka naj postane čista, vsak potoček v njo je čist.**«

To je zakon preživetja:

»**POVSOD TAM OD IZVIRA DANEGA, SI TO ZAPOMNI DANEGA OD BOGA, NAJ BO VODA ČISTA VSE TJA DO IZLIVA V MORJA, TUDI ZRAK NAD NJO.**«

Morje je ogromno. Da zmore preživeti vse ljudi sveta, mora čisto biti. Le tako oplemeni v čistosti svoji dani od Boga. Le tako se vrača od Boga kar on da.

Ta zakon se uresniči za stoletje to, ki vam prihaja: »**Cel svet, vsi vladarji sveta tega po Združenju vseh narodov, naj zakon ta sprejmejo, da živeti bo.**«

Tvoja je naloga, sin moj, takoj v svet prenesti zakon ta, ki dan je od Boga. Takoj! Domov se vračaš bogat po besedi tej, ki je dobra od Boga bogastva duše.

Zakon še naprej:

»**Nihče, prav nihče, ne sme po denarju zrasti iz naslova tega zakona, zakona Boga.**« Vsa dobit iz tega naj se razdeli za mir sveta. Hrane je dovolj na mestih oceana. Od nje živi cel svet. Vendar, zakon ta pravi: »**Nihče nima pravice v Boga imenu dobička si kovati.**« Kdor to stori, bo pogubljen, za njim cel rod.

Zakon novi:

»**Besede pojma po bogastvu v smislu materialnem ni.**« Bog prizna besedo, po njemu dano, v dušo zasejano. Samo po duši se meri bogastvo. Vse materialno in profit ni merilo za Boga. Kdor poreče to besedo, da je v materialnosti bogat, ta naj se zave, da od trenutka te besede izgovorjene on je bogokleten.

Samo po duši je priznано bogastvo dano.

Amen "

O Veliki hierarhiji bogov Najvišjega Bitja in Stvarnika pod njim

(Ljubljana, 1996)

Kristus: " Boga po želji spoštovati je treba. Bog ni samo Troedini Stvarnik. Nad njim so še (*trije vključno z Najvišjim Bitjem na vrhu*), prav tako pod njim po velikem številu. V tej Hierarhiji vlada red bogov. Tako je tudi na zemlji tej kot tudi na drugih.

Vsak človek delo si ustvarja, ali tudi ne. V polju teh cvetov si ti izbran, da poveš, kaj misli Bog, moj sin. Naj ti oni govore, kar hoče, tvoj bog sem tudi jaz, tako kot je Bog tvoj Troedini Bog Stvarnik.

V Njegovem imenu resnico pišeš, ni zadaj zli duh ne Satan. Izrac ime ti je dano od nas, samo nas, ki smo v Troedinem.

Ljubezni prave, si zapomni, ni v načrtu Satanovih. Je mogoča le izprijena. Noben Satan nad teboj moči nima, noben zli duh. **Jaz nisem Bog po zlu kot je on, sem Bog resnice in ljubezni na tem svetu.**

Vse kar si zapisal za naprej, naj resnici služi in ljubezni. Ljubezni, si zapomni, ni v načrtu Satana. Je mogoča le *izprijena* po zlu duhovih. Ta ni naša. Izprijenosti namreč v srcu ni, ko se rodi, nihče je nima. To storijo zli duhovi, ne mi.

Le čistost srca je od Boga dana ta svetloba, *naj se zavedo*, ki uničuje temo to. (...)"

Kot pomembno se sicer izkaže tudi spodaj citirano Sporočilo glede na to, da je bilo zapisano v Jeruzalemu »na sam predvečer praznovanj dveh narodov«, in sicer • *izraelskega v Jeruzalemu ob 3000. obletnici obstoja tega Davidovega mesta, ter • slovenskega v Postojni ob obisku papeža Karla Woityle v Sloveniji z dne 17. maja 1996.*

O Stvarnikovi misli iz leta 1996, ki naj zavlada svetu

(16. 5. 1996, Jeruzalem, avstroogrski hotel Hospice)

STVARNIK:

"Kaj to je, po občestvu tega dano vsem ljudem, to povem ti zdaj, moj sin: »Ljubezen.« In te si pri ljudeh jaz želim kot ti, ljubezni. Je ni, jo je premalo je na tem svetu. Ni problem v jeziku, ki ga čutiš ti, temveč v njihovih srcih. **»Ne po krvi, ne po barvi, še manj govoric, se ne ločiš od srca.«** In ta moja misel naj zavlada pri ljudeh. Tedaj bom srečen jaz, ki sreče občutkov ne zaznam v srcih teh vseh ljudi.

»Opominjam in opozarjam nazadnje zdaj skozte.« To so besede od mene, Boga, ki vsakdo se jih zave, če ne prej ob smrti.

Ta je pesem žalosti za tiste ljudi, ki ne sprevidijo, kdo sem jaz v Naravi dan. Ne boje se ti Boga. Sebe se ti boje. »Zakaj ?« sprašujem. V tem zlu nejevere, ne bom rekel po hudiču, so v paralizi duše svoje, ker ne vedo, kdo in kaj te (duše) dejansko so. **Naj zato končno se jim pove resnico to, da so v svojem bistvu ¹duše in kot taki tudi dejansko del mene, njihovega Boga Stvarnika.**

In ko tako njih srce bo odprto zame, duša namreč je, priskočim jim v pomoč bodisi jaz ali v mojem imenu Marija ali Kristus, če zaproseni bomo zato iz njih srca, in ne knjige. Skratka, »opominjam in opozarjam nazadnje zdaj skozte.« To so besede od mene Boga, ki vsakdo se jih zave, če ne prej, ob smrti.

V dobi Novi ne bode več opozoril. Le tisti bo preživel, ki po meni Bogu Troedinem bo (za)živel, me videl, čutil in slišal v sebi. Tisti, ki pa to noče, hote ali nehote, se zave prepozno. Na postelji po smrti zaman je klic njegov po meni. Tedaj umre. Mu ne bom v pomoč.

Zapiši še naprej: Po zvezdnih teh nočeh naj bo svet ozrt. Zvezde povedo, do kje in kdaj. Ko zasveti Luč, tedaj bo čas poslednji. Le tisti, ki tega se zavedo, tudi preživijo v luči tej.

Amen"

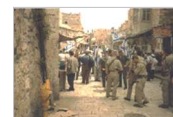
¹ Glede na to, da bo o duši v nadaljevanju knjige še veliko govora **o duši** poleg do sedaj že zgoraj povedanega, moramo vedeti in razumeti, ker tega dobro ne ve niti Cerkev in še manj zdravniška stroka, da je sedež duše v hipofizi za očesnim središčem; da je ona v bistvu naša zavest; da so ji ob spustu na ta svet bila pridana tri orodja za funkcioniranje na tem svetu (razum, kavzalno in astralno telo); da naše telo brez energije duše ne more živeti, niti delovati in da je duša torej tista, ki mu daje življenje že od samega začetka življenja, torej že ob samem spočetju.

Spoznanja glede sočasnega, a povsem različnega praznovanja dveh narodov, izraelskega in Slovenskega ob zapisovanju slednjega Sporočila

Ob zapisovanju zgoraj citiranega Sporočila, sem se zapisovalec spričo dogodkov s tega dne, 16. maja 1996, odpravil proti večeru na tempeljsko ploščad k Zidu žalovanja. Mimo hotela so se namreč proti judovskemu delu mesta zgrinjale množice mladih, ki so prepevali z visoko dvignjenimi zastavami. Bojni duh, ki je preveval te ljudi, so na vsakem koraku varovali do zob oboroženi vojaki. In šele pri nekem zlatarju v mestu sem izvedel, za kaj je šlo: Naslednjega dne, to je 18. maja 1996, je namreč cel Izrael praznoval 3000 let obstoja Jeruzalema. Osrednja proslava, posvečena kralju Davidu, pa je potekala zvečer ob Zidu žalovanja.

In kot po naključju, ki pa to očitno ni bilo - kot tudi ne, da me je Kristus ravno v tem času ponovno poklical v Izrael, **je v teh istih dneh, ko je Izrael torej praznoval to svojo 3000 obletnico Jeruzalema, Slovenijo prvič obiskal tudi takratni papež Pavel II. oziroma Karol Jozef Wojtyła** (na sliki desno ob izstopu iz letala) ob samem dejstvu, da mi je Stvarnik ta njegov obisk sicer nakazal npr. že v kritiki zoper njega in njegovo Cerkev v spodaj citiranem Sporočilu z dne 11.4. 1996. **Namreč v teh istih dneh je slovenska Cerkev je praznovala *1250. obletnico krščanstva na Slovenskem*** - in kar vse to je najverjetneje napovedal tudi že Nostradamus v spodaj citirani štirivrstičnici. Seveda pa jaz osebno o tem papežev obisku nisem vedel nič in to vse dotle, ko sem se vrnil v domovino.

Tedaj pa se mi je porodilo tudi spoznanje, da verjetno ni bilo naključje, da me je Stvarnik poklical v Izrael še v tretje in to ravno v času, ko so Izraelci torej častili svojega kralja Davida ob praznovanju 3000. obletnice Jeruzalema, slovensko verujoče ljudstvo pa pod okriljem slovenske Cerkve papeža Wojtylo ob njegovem prihodu v Slovenijo. Stvarnik mi je namreč v zapis posredoval pomembna Sporočila tako za človeštvo kot oba naroda, s tem da pa mi je dokončno razkril tudi resnico o Jezusovem grobu v Betlehemu, kjer je bil s strani Marije Magdalene in še treh na skrivaj pokopan, prav tako pa (razkril) tudi resnici o grobu njegove matere Marije, ki leži le nekaj metrov stran od sinovega kot je opisano spodaj v nadaljevanju.

NOSTRADAMUS:

»Na predvečer še enega opustošenja, ko bo sprijena (slovenska) cerkev na vrhu najvišjega in vzhvišenega dostojanstva, bo vstal človek, rojen v dolgo jalovem rodu, rešil bo ljudstvo sveta iz poblehnega in prostovoljnega suženjstva in ga spravil pod Marsovo okrilje.«*

O cilju človeštva in križu, ki mu je naložen v trpljenje

Kristus: " (...) Bolečine ni, je ni za vprijem. Zakaj? Če bi tako bilo, da bolečino dalo bi se sneti, potem zakaj križ? Križ nosi vsakdo, v sebi. Mora ga, na tem svetu.

To je križ Boga, naložen človeštvu temu. Ni moč ga vzeti. Ta križ je bolečina, bolečina v duši, ki vsakdo jo zazna skozi trpljenje.

Težko je razumeti bol. Ni nam lahko. V radosti se smejimo, veselimo. Nasproti bolečini je to drugi svet. In vprašati se je, katerega je več, smeha ali bolečine.

Od nekdanj človeštva je tega trpljenje zaznati. Na načine vse. **Tako Bog želi.** Je to njegova volja, da spozna si vsak, kaj pravi se življenje dati.

Podčrtaj to: »Vsakdo, prav vsakdo izmed vas, v dobi novi zavedati se mora, da je sprejel ob rojstva svojem od Boga darilo, to je življenja dar. Ne smrti. Cilj živeti je v smrti, in to potem, ko izživiš v življenju tem.«

Po rojstva danem po duši od Boga, kajti vse je od Boga in vsi smo Božji, prične otrok živeti kot semena cvet mal in nebogljjen. V duši svoji rojstva čist, neomadeževan. Od tu naprej pomembnost križa ta izhaja.

Ob rojstvu križa ni, po trpljenju. Vsak otrok je nasmejan v duši svoji. Kaj se potem zgodi? Okolje, starši, vera. Breme civilizacije, ne duha, temveč materialnega. Tu je križ, breme, vse večje. Za ljubezen pravo prostora ni, niti spoštovanja. Brata, sestre ni. Še manj očeta, matere. In kaj sledi otroku? Pot v križu duše, ker ni ljubezen ozaveščena, ljubezen do Boga.

Trpljenje kličemo (*karmično*) za v nazaj, ko delamo napake drug drugemu. Doklej? Do spoznanja pravega, kaj pravi se živeti, kaj Bog želi od nas.

Kdo to ve, kaj Bog želi? Zelo malo ljudi, ki pa so nemočni še v času tem, ki se izteka. Prihaja nov dan, življenja poln v stoletju tem, ki je prišlo.(...)

Povej ljudem, človeštvu tem: **»Le v temi vidi se svetloba. Ko z njo, svetlobo si obdan, teme ne vidiš več. In obratno. V svetlobi teme vidiš ne.«**

In to je cilj človeštva: **»RAZSVETLJENOST DUŠE ČLOVEKA VSAKEGA, KO NE BO VEČ TEMNIH MISLI, SLEPOTE, SOVRAŠTVA, ZLA.«**

Tedaj zavлада nam ljubezen po cilju tem."

(Kurešček, 2001)

O Kristusovi neuresničeni volji pomagati Palestincem

Kristus: "Dovolj bilo trpljenja je za vse te ljudi. Naj jih pesem k sreči vodi, jim pomaga, da se ozavestijo po volji Božji. Predvsem dežela ta, dežela Svéta, naj bo zgled vsemu. Le oni lahko to store, kar je moja volja.

Patra Petra je dolžnost predati pismo (*Poslanico*) tu, v Betlehemu, ki sporoča tudi ljudstvu temu Palestincev, ki tu živi. Posredi naj bo oseba, tvojega rodu človek (v *Betlehemu prisotni profesor iz Teološke fakultete*), ki prevedel * jim bo, kaj je sporočilo.

To sporočilo mora naprej iti k njihovem človeku, kar se da hitro, da oznani on ljudstvu svojemu, kako naprej, da živeti bo v miru.

Vladarja tu ne bo, bo pa človek, ki naprej popelje rod, ki ne živi. Palestine ljudstvu bode še rečeno, kako in kaj preko tebe. Spremembe korenite pri ljudeh teh se morajo storiti, in to kar se da hitro.

Opozori patra in profesorja, da njihova naloga je ta, da dajo naprej to pisanje »v prevodu« in to kar se da hitro. Naj vzamejo to stvar za resno, naj ne ugibajo ali je to to ali ni, ker **»BO ZA ŽIVLJENJA PALESTINCEV ŠLO.«** " (Betlehem, aprila 1996)

Do omenjenega *prevoda Poslanice žal ni prišlo, in tako tudi ne do predvidenega kontakta s Palestinci, ker sta viški pater in tedanji profesor iz ljubljanske Teološke fakultete (danes pravkar upokojeni koprski nadškof) menila, da sta Zdravljica in Posvetilo Kristusa iz predmetne Poslanice brez vsebine. (Več o tem je pojasnjeno v 3. delu knjige ob celotni predstavitvi vseh 97 Sporočil)

O pesmi lepi, ki govori o glasu Stvarnika znotraj nas, in je za srca vsa

(15. 5. 1996 na vrtu pred Hospicem)

Kristus: "Se v luči tej sveta obilo sveti. Po jutru danem rojstvu ptice prilete in zažvrgole. Tam so v daljavi nje, Marije matere.

Tiho pojo zvonovi, njih trket se sliši. Po zvonjavah njih je čuti moč svobode dane v dneva pritekajočega po rojstvu znanem.

Ta pesem je lepa in je za srca vsa. Kaj bi pisali in lagali, če to se ne želi. Kot mir svobode naj sede v srcu našem ta ljubezen vseobsegajoča v bit srca ljubečega.

Vsako je to srce po rojstvu dano k sreči popeljšano. Kako obide jo otrok, se ve. Ko majhen je, je zal v prešernem tem zanosu do življenja.

Ko pa leta potéko, se prično po mislih kotaliti te stvari nevarne, ki po sreči so udarne. Le mati, oče sta vzgled, kako je živeti treba.

Otrok je potoček žuborenja, ki ga reka po teh stvareh nevarnih preglasi.

Nje, reke glas ta bučanja, srce otroku ohromi.

Le posluh do nje, te rečice misli, jih pelje v pot (*Svete*) Poti (*Sant Mat*), ki je ni zavreti.

Od posluha (*pridobljenega* *z iniciacijo po Sant Matu*) se živi. Je prirojen ali tudi ne. Ni vsakomur to dano.

In ta, ki sliši (*znotraj sebe*) glas svoj po rečici *toka (*Slišnega življenjskega *toka*),

naj pove da peti zna. In naj zapoje, naj zapoje vendar. Lahko je on solist, lahko zapoje v zboru, kot želi, samo zapoje naj.

Naj se ne boji vsakdo svoje znotraj pokazati. Le glas (*Boga Stvarnika*) ta notranji naj pokaže, kakšna pesem veje iz nas do nas.

Tisti pa, ki posluha nima da bi zapel, naj prisluhne temu, ki to zna.

Nič se ni bati v tem neznanja, ker se z glas umiri in otoni.

Ta pesem je notranja preveta iz srca. Nihče ne bode storil nič napak,

če slušal bode sebe po glasu, ki veje (*iz duše*) znotraj nas.

Nič naj ne razmišlja, ker tako mu srce čuti,

ki daje mu posluh.

Vendar, **nič potrebno se ni prevzeti od tega,**

če peti znaš. To zna vsak.

Vprašanje je le kako. Le po glasu sebe, iz srca globin, je pesem prava.

Vsakdo naj zapoje, naj se sprosti v pesmi svoji. Če ne gre drugače, naj si zapoje sam, če to želi.

Samo naj zapoje.

Naj že zapoje vendar in si dušo osvobodi.

Vsakdo izmed nas je že zapel in občutki sreče so zaveli iz notranjega miru.

Vsakdo, ki se tega spomni ve, da je to lepo.

In tako je življenje,

samo zapeti nam je treba.

Tisti, ki jim petja slišati ni dano,

teh je malo,

oni vsi pojejo zasé,

vendar se v misli pesmi pridruže.

Amen.

Iz vsebine tega zgornjega Sporočila vidimo, da gre za čudovito in pomenljivo pesnitev – *ki/ker v bistvu govori ravno o Stvarnikovem Slišnem Življenjskem toku - Kristus mu v pesniški obliki reče rečica toka*, ki ga slišimo kot zvok v meditaciji iz Stvarnikove prastare metode duhovne rasti »Sant Mat.« Sicer pa je z besedami iz teksta: »so te stvari nevarne« in ki jih Kristus kot bistvene navede v povezavi z mislimi v stavku: »se po mislih pričnejo kotaliti te stvari nevarne stvari udarne, ki po sreči so udarne,« mišljenih prvenstveno pet slabosti ali pasti kot vse to in še več je podrobno obrazloženo v 3. in 4. poglavju tega prvega dela knjige. Sicer pa se pa to Sporočilo *navezuje* smiselno na naslednje spodaj citirano Sporočilo.

• ***O Novem duhovnem redu na zemlji, ki bo temeljil na Stvarnikovi metodi duhovne rasti in resnici o Jezusu in Kristusu***

Kristus:

(Oljska gora, Bazilika Jezusove agonije, 1996:)

"Sin moj, kot sem ti dejal, ustanovila bova novi duhovni red, po Jezusu in meni zaznamovan. Ta Red novi, sin moj, bo celega sveta.

Vse to, kar si zapisal, imaš zapisano po meni. In »kamen« ta, kjer sem (*v telesu Jezusa*) pot potil, je kamen nove dobe.

V veri tej naj bo resnica ta, vse kar sem ti povedal in si zapisal, tudi glede Jezusa, prvi kamen tlakovan na poti Novega redu, po kateri greš; vse ti še povem, Bog tako želi, **»ŽELI SI NOVI ROD NA TEMELJU RESNICE.«**

In ta rod popelješ (*s pisano besedo*) ti, v življenje novo. Le tako uspela bo ta Božja volja, ki dana je po tebi.

Na »kamnu« tem, ob katerem zdaj stojiš, graditi boš začel s pisanjem.

Naj prisluhnejo vsi ljudje sveta v želji tej, ki dana je od Boga.

Bog Stvarnik tako želi, ne ti, ne jaz.

Njegova je ta volja, da rod človeški ti popelješ tja, kot On želi in ne oni.

Zapojesh kot slavuj na drevesu velikem. Na veji spodnji sedeš sam.

Kmalu se pridruži ti še ptic in ne ovac.

In bodo žvrgolele in letele. Ta vera naj bo pesem njih, ki žele si svobode v srcu.

Zato po krilih poletijo in zapojo.

Peli bodo in peli v pesmi sreče. Njih rod ni maša ta, je pa ljubezen v srcu, kamor polete po krilih svojih.

Ovca bi ostala ovca, ker potreben ji je pastir. Le ptica vidi tisto kar želi, na višavah in na tleh.

Zato, sin moj, ker si spoznal Ljubezni sreče, popelji rod teh ptic, ki se namnože po celem svetu.

Naj se sliši njih žvrgoleti in zapeti in leteti v svobodi svoji, v srca po krilih danih od Boga.

VSE VERE TEGA SVETA MESTA JERUZALEMA, NAJ SE ZDRUŽIJO.

Naj se združijo k jatam ptic,

ki poletijo k veri novi.

Simbol te vere je golob z oljko v kljunu,

v tvoji roki.

Njih pesem ne doni, ker ni potrebno. Le žvrgolet se sliši v krošnjah dreves (*religij*), ki so ostarela v korenini. **Ni treba jih menjati.**

Same sprevidijo, da kljub starosti njih vejice ozelenijo, kjer sedle bodo ptice novega redu.

Ljudstvo tvojega rodu po Kristu se zave, da pot njih je k veri skupni.

Na čelu njej lahko stoje ali tudi ne.

Vendar potrebno je. Potrebna jim je resnica, katero daš jim ti.

Le tako sprevide.

Ta kraj, kjer zdaj sediš, v cerkvi tej je resnica. Tu sem (*v Jezusu*) krvavi pot potil.

In ne zaman.

Prihaja dan, po meni, tebi zaznamovan. Takrat svetu pojasnil boš, to kar ti želiš, kot jaz in On. Povej ljudem, prerokov več ne bo ne Mesaj, kot mislijo si oni.

V dobi Novi vere te bo Bog uzrt po srcih in ne prerokih. Ljudje ne rabijo vodnikov (duhovnikov), ne svetišč velikih, besed velikih. Tiho naj se zazrejo »v sebe.« Tam (*v sebi*) bodo našli, kar potrebujejo.

Potrebna jim ¹ **Ljubezen** (*iz Stvarnikovega oceana Ljubezni na vrhu Stvarstva*) dana bode skozi njih, skozi dušo svojo po ² »nauku mojem« in Boga.

Zato potrebni so le ljudje, ki druge ozaveste in nič drugo. Vseh svetišč in cerkva je dovolj na svetu, da se še lahko zberejo.

A tam naj ne iščejo Boga, pač pa stik z ³ ljudmi, ki so že na Sveti poti (*Sant Mat*), da jim ti povedo, kaj čutijo v tej veri novi za cel ta svet. In kot ptice poletijo iz fare v faro na letu prvem. Vendar po krilih vera ta nima meja. Kot Duh brezmejni se giblje ptica ta, ki moč svobode njenega duha (*v duši*) jo k Bogu vodi.

⁴ Razum duše in nje ⁵ potoček, ki se (*očiščen razuma*) bistri in se (*meditativno*) steka k ⁶ morju (*Stvarnikovega oceana čistega Duha in Ljubezni*), kjer (*se*) ⁷ oplemeni (*skoncitrirano energijo Duha ali Slišnega življenjskega toka*). To morje pa je odsev Svetlobe, ki v srca naša vrača se nazaj. Tako spoznali smo Boga.

Amen. "

¹ Ljubezen, o kateri govori Kristus, je dejansko Stvarnik sam, s tem da ga Kristus v svojih naukih navaja v pojmovanje tudi kot neskončni ocean Ljubezni in čistega Duha na vrhu Stvarstva (5. nivo). Ko pa zatem reče: »skozi dušo po ² nauku mojem,« pa gre v bistvu za nauk o Stvarnikovi metodi duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat, ki ga je Kristus podajal skozi vse Mojstre Sant Mata (vključno z Jezusom) kot Stvarnikov utelešeni Bog v njih vse do dandanašnjih. To pa nadalje pomeni, gledano v pravi luči, da je vse *Njihove knjige in nauke v njih, ki učijo o Sant Matu, spisal Kristus preko vsakega od njih*. Iz tega naslova pa bi lahko mirne duše rekli tudi to, da so vse te knjige o Sant Matu, *v bistvu Svete knjige*, ker za njihovo vsebimo stoji dejansko Stvarnik sam. (Gl. razlago v 2. in 3. poglavju.)

Ko je govora o neozaveščenih ljudeh, ki iščejo ³ stik z ljudmi, ki so že povezani s Stvarnikom in so tako tudi že na Njegovi sveti poti Sant Mat, pa je s tem mišljen stik z ljudmi (ali učenci Sant Mata), ki jih je živeči Mojster Sant Mata, v bistvu pa sam Kristus v njih, že posvetil, oziroma jih z iniciacijo njihove duše povezal s Stvarnikom oz. z njegovim Slišnim življenjskim tokom (Zvok). In ravno ti bodo po volji Stvarnika lahko inicirali nove ljudi in jim pomagali, kot je mogoče razumeti Kristusa, da bodo tako kot oni, z meditacijo na Zvok v sebi lahko spoznali Stvarnika oz. videli Njegovo Božjo Svetlobo, ki jo nosijo iz duše sijočo v sebi. In ko se bo to sčasoma zgodilo, pa bodo oni tisti, ki bodo po Njegovi volji, lahko ozaveščali in inicirali nove ljudi, ti pa na isti način naslednje, in tako naprej vse dotlej, ko bodo vsi ljudje spoznali Boga v sebi in tako tudi bistvo svojega življenja na tem svetu.

Kot je razvidno iz zadnjega odstavka, pa se Kristus na kratko naveže na ⁴ razum, ki je v človeku orodje duše in hkrati tudi njegov največji sovražnik. Da se duša lahko zbistri v prispodobu ⁵ potočka, jo moramo namreč potem, ko smo prejeli iniciacijo, z meditacijo na zvok Slišnega življenjskega toka najprej očistiti vseh nesnag razuma, da se lahko, kot pravi Kristus, v prispodobu steka k ⁶ »morju« astralnega nivoja kot delu Stvarnikovega »oceana« čistega Duha in Ljubezni, kjer se ⁷ oplemeniti s Svetlobo tega Duha oz. Slišnega življenjskega toka, in se kot njen odsev vrača v naša telesa in srca.

Z drugimi besedami povedano pa gre v bistvu zato, da se moramo z meditacijo na zvok Slišnega življenjskega toka očistiti vseh slabosti razuma, če želimo videti in spoznati Svetlobo Stvarnika najprej v sebi, nato pa še (»v živo« zunaj nas) z očmi duše ob tem, ko bomo z njo prvič prestopili t.i. prag smrti in izvetelesno vstopili v t.i. morje astralnega sveta. Kar se tiče samega odseva Svetlobe v naša srca, pa tega vidimo sicer najprej v sebi, a to šele potem, ko smo se na neki točki uspeli v sebi očistiti vsega tistega, kar nam je preprečevalo videti to iz naše duše prihajajočo Svetlobo v sebi.

O Stvarnikovem za ta čas izbranem narodu Slovencev in Slovenk

Sveta Marija: "(...) Ta narod, rod Slovencev majhen je, a je velik v srcu. Njih število majhno je v Občestvu tem, kar ne pomeni, da velik ni ta rod. Nasprotno. »Ta narod ogromno je srce Narave Mati.« Naj se ljudstvo to tega zavé! .

Slovinci in Slovenke! Ste rod izbran po nas, ki vodimo zemljo iz Kraljestva tega (*Božjega*) po Bogu dane sreče. Govori in sporoča vam Marija, mati vaša in Kraljica, miru Kraljica v imenu Stvarnika.

Vas poslanstvo je Slovencev, da od vas, iz dežele te, po volji Boga v svet ponese se tudi Poslanica miru kot velim vam jaz, mati vaša.

Vi ste izbrano ljudstvo po Bogu dane sreče. V vas, v vaše roké podana je usoda tega sveta.

Vi ste ti, ki izbrani ste v poslanstvu tem kot bil je rod Izraelov v času tistem. Naj tega se zavejo in spoštujejo možaki in veljaki zemlje te: Ta vaš rod od nekdanj je znan in od nas negovan, da se ohrani kot je.

Slovenkam se pove, da so matere zemlje. Njih je poslanstvo v tem, da po njih šel bo rod, ki bo v tisočletja spoštovan. (...) To sporočilo moje jim prenesi po njih »škofu, Alojziju.« Naj jim on pove po meni, materi Mariji to, kar pišeš zdaj. (...)"

(Brezje, 1996)

O deželi tej, Sloveniji, kjer je rojstvo Nove stare matere

(Ljubljana, 23. 5. 1996)

"(...) Slovencev rod je ta, ki je izbran, da v svet ponese in poda misli zapisane od Boga. Tu v deželi tej, je rojstvo Nove stare matere, ki bo svetila po svetu tem iz dežele te Slovenije. Papež ni zastonj obračal se name v molitvah svojih. On ve, da rod Slovencev je izbran v poslanstvu tem v Boga imenu, Njegovem načrtu po rodu Slovencev in po tebi. Amen.

Marija mati in kraljica"

O dvakrat javno zavrjnjeni želji Stvarnika po spravi slovenskega naroda s strani dveh veljakov

(Citat iz Sporočila: »Sprava v duši, srcu, ti je pot Slovenije«)

Sveta Marija:

" Sporočam ti sedaj, kar objavil boš, ko pride čas: Kazen velika bóde za vse tiste, ki ne sprevidijo, da živijo v zmoti časa tega. Kako ukrepal bode Stvarnik, to ve samo Kristus, in nič dobrega ne dé, če se razjezi. Opozarja in opozarja, vendar zaman.

Ljubezni pri ljudeh čutiti ni. Srd, sovraštvo in pohlep sta orožje vaše, na svetu tem. Bog pa želi ljubezen, spravo, spravo naroda Slovenije. Ni zaman ohrani to, kar vam Narave mati daje. Zato sin moj, sporočil boš veljakom zemlje te, Slovenije: »SPRAVA V DUŠI, SRCU, TO JE POT SLOVENIJE.«

Božji ste ljudje, če to želite ali ne. Naj bo Cerkev zgled odpuščanja. Naj papež vidi vas, ko že ve za vas, da ste izbrano ljudstvo.

Pokažite Bogu, da zmorete storiti to, kar od vas želi, popeljati svet ta v Kraljestvo Božjega miru! Rotim vas jaz, Marija mati, svečenica in Svetnica na zemlji tej, tu gori vse drugače je.

Zapomnite si: »**Ne odreši Bog, temveč vi, po dejanjih svojih.**« Bog želi tako, da bi ne bilo več vojn v njegovem imenu. Želi sreče in ljubezni za vse ljudi sveta.

Vendar, samo Slovincem, vam je dano, da svetu tem, vsem ljudem sveta tega dokažete, da imate moč Boga, po volji od Njega, Troedinega Boga Stvarnika.

Naj ta zapis resnici služi. »Veljaki ti, ki brali bodo pismo to, napisano po volji od Boga, naj se že vendar zavedo, da so oni bič, ki tepe - in ne ljudstvo.«

Na pragu stoletja novega, v tisočletje peljete ta rod, rod Slovencev, hrabrih mož in žena po Bogu dane sreče. Naj se jim (veljakom; op. zapis.) oko nazaj zazre, do mere te, da videli bi in vedeli, da ste rod v jeziku vašem ljubečega srca, Kristusa.

Ko zapisuješ besedilo to, sporočilo to, se zavej, da si Slovenec, državljani sveta kot videl je Prešeren v pesnitvah svojih rod Slovencev. Zapisal si že poprej dovolj, da možaki ti, postave vaše, lahko sprevideli bi da gre zares: »Slovenca bit, to je čast, ki šla bóde v zgodovino, kot Izraelca bit.«

Vendar, Slovenci! Ne storite napak kot storili so jih oni, Izraelci! (...)

Dva tisoč let preteklo je, doba dolga. Prišel, prihaja čas, ko potrebno je, da se zavéste vsi. Ni zgodovine za nazaj, ki bi jo zapisal Bog. Pisal jo je človek. Zgodovina človeštva tega, od časa tega, pisana bode tako kot Bog želi.

»DRUGI IN PRVI NAJ SE ZAVEDO, DA BO ŠLO ZARES!«

Zavedo se verni po nevernih, ki so sedaj. Zakaj tako? Potrebno je. Potrebno je vsa ta verovanja v čas ta prilagoditi. Ne obujati spominov, solza točiti. Pogled naprej naj bo zazrt, v življenje novo, novih kvalitét. Tako Bog želi! (...)" (Sept. leta 2000, Kurešček pri Ljubljani)

Kot vemo, do sprave slovenskega naroda vse do danes žal še ni prišlo. Ob tem, ko so se vse dotedanje vlade, zgledujoč se po Cerkvi, do tega Stvarnikovega poziva k spravi naroda distancirale, pa je v letu 2020, tedanji predsednik vlade **J. J.**, ne samo »pohodil« Stvarnika v njegovi želji po tej slovenski spravi, temveč je s tem verjetno za dolgo časa zapečatil tudi usodo slovenskega naroda. V svojem govoru v Kočevskem rogu iz omenjenega leta, je namreč ta politični veljak slovensko javnost obvestil - kot Stvarniku v posmeh, da je sprava naroda mogoča šele nekoč v prihodnosti.

Sicer pa je podobno storil tudi slovenski metropolit in ljubljanski nadškof Stanislav Zore, ko je v Kočevskem rogu (1.6.2024) tudi on »zavrnil« že med (takratnima) slovenskim metropolitom in ljubljanskim nadškofofom Alojzijem Šuštarjem in predsednikom države Milanom Kučanom sklenjeno spravo naroda iz leta 1990. Ta Zoretova in s to njegovo zavrnitvijo sprave povezana zahteva, da se v Ljubljani - *kot svetovno znanemu mestu osvobodilne fronte proti okupaciji in mestu heroju iz druge svetovne vojne* - pokopljejo tudi posmrtni ostanki vojakov iz leta 1943 ustanovljene domobranske vojske, ki so bili žrtve poveljnih pobojev tedanjega komunističnega režima, je sicer legitimna, je pa zagotovo najmanj moralno sporna glede na to, da je taista domobranska vojska in takratna duhovščina v tej in med vojno okupirani Ljubljani, prisegla zvestobo ravno nemški vojski in Hitlerju, in to celo z »bлагословom« tedanjega ljubljanskega škofa Rozmana ob njeni ustanovitvi iz omenjena leta 1943. Seveda pa ob tem ne gre pozabiti tudi dobrodošlice slednjega italijanski vojski ob okupaciji Ljubljane in primorskega dela Slovenije, sploh pa s tem povezane njegove zahvalne maše fašistu Mussoliniju 22. maja 1941 v ljubljanski stolnici. (*Vir: Mladina, J.T. Heil Rupnik, 17. 1. 2020*)

O Stvarnikovi napovedi velikonočnega potresa v Sloveniji

STVARNIK: "Zapiši: Prišel bo dan, ko ne bo več dan in bo noč. V temi tej bo blisk. Viden bo po svetu ta dan v naslednjem tednu dveh noči. To bode znak vstajenja. Zabliska se po volji Božji, ko ne sprevidijo, da človek naš je tu moj sin. Če to ne bo zaleglo, se zgodi še več. Bo ¹čudež tam prikazan, kjer si zdaj doma po noči Veliki zaznamovan. Bodi pozdravljen po Bogu, Očetu tvojemu, materi Mariji in angelov vseh dvajset, ki si njih gospod. Amen". (11. 4. 1996, Jeruzalem, na terasi hotela Hospic)

¹ Čudež, o katerem govori Stvarnik, se je, v prenesenem smislu, dejansko zgodil in sicer kot strahovit velikonočni potres na Bovškem v Sloveniji, in to do minute točno, ko je takratni ljubljanski nadškof F. R. kot novi slovenski metropolit ob 13 uri prvič nagovoril slovenske vernike v ljubljanski stolnici. Ob tem bi zapisovalec rad poudari, da so bila tudi vsa Sporočila iz tistega časa kot tudi to zgoraj, arhivirana v letu 1996 na AAS, sam napovedani dogodek oz. čudež pa se je zgodil dve leti kasneje.

O duhovnosti kot najtežji šoli življenja

Sveta Marija: "Povej, sporoči misel mojo: »Noben doktorat, nobeno še preveliko znanje, pri nas nima cene, če v srcu nisi bogat.« V duhovnosti, na tej poti, ni podarjeno prav nič. To je najtežja šola življenja, ki temelji na izkušnjah. In vendar, ni vsakomur to dano. To je privilegij, čeprav bo mogoče kdo rekel, kakšen privilegij pa je trpljenje. Na žalost je tako, zaenkrat še, da le tako spoznaš Boga, sebe in druge. To je modrost, ki preraste iz izkušnje življenja. To ni filozofija! To je realnost preživetja, tako posameznika kot celotne družbe, v prihodnost dane. " (Ljubljana, 2001)

Kristus: "Vsakdo izmed vas po Bogu je poslan, da vidi, kaj je to, živeti in umreti. Ta igra se ponavlja, (karmično) v nedogled, če je potrebno. Vsakomur je dano, da nas vidi. Vendar, oči slepca, ušesa gluhega, ne dajo vam živeti, kot želel bi jaz in Oče, Bog Stvarnik." (Ljubljana, 1996)

Jezus: "Le naprej, ne nazaj naj se zazrejo. Ne opevati nazaj, pač pa naprej. Srce mlado je, ko se rodi. Po starosti pogled nazaj ga ne pomladi. Le vera v sebe in to kar je v vas, vas pomladi, ne solze moje izpred mnogih let. " (Oljska gora, v Baziliki solza, 1996)

O ljubezni pravi

Sveta mati Marija: "Piši sporočilo to, matere tvoje, matere slovenskega naroda, Marije. Povedala sem ti, da o ljubezni spregovoriva, o ljubezni pravi, kot jo vidimo mi tu gori.

Razmišljaš o energiji. Res je tako. Ljubezen je energija večnega, oplajana iz vesolja, po Bogu dane sreče. Kaj to pomeni? Dva, ki se uzreta in zaznata, začutita v nemir privlačnost. To zgodi se v duši. Tu aktivira iskra se, ki je pogojena iz preteklosti. Čar te iskre sega v nazaj, ne vedno, vendar največkrat.

Ljubezen, v energiji tej, je kot božji dar in je dar od Boga, če vidi človeka prava. Takoj si vprašal, zakaj ugasne. Vprašanje je, če sploh vzplamtela je. Mogoče pogled prvi še ne pomeni, da to je ljubezen. Prej strast, ki podobna je ljubezni za trenutek dano.

Vendar, ljubezen vsakega človeka se ne rodi z njim in se tudi ne pridobi kar tako.

Mi vsi tu zgoraj vidimo v posameznika, kaj z njim se zgodi. Ljubezen prava je darilo, darilo vsem tistim, ki jo zaslužijo. Čudno se sliši, kajne. Vendar je tako. Ljubezni energija prava nikoli ne izgori. Ko pa pride, človek kaj stori, da bi obdržal jo v sebi, njej, njemu? Kaj za to stori? Spoštovanja ni, vere v sebe tudi ni!

Ljubezen prava, ki jo človek doživi, *se izkaže v veri do Boga*, Stvarnika. Skozi to ljubezen prava, čista, dveh medsebojno ljubljenih oseb oplemeniti se v ljubezni do Boga, do Stvarstva. Od tu vse izhaja! Ko človek čist v srcu je, tudi ljubiti zna. In ceniti zna, kar je zaznal v srcu svojem do osebe, ki jo ljubi.

Človek pravi vsak hvaležen bode Bogu in sebi, da je zaznati smel, kaj je ljubezen. Bo hvaležen. In bo hvaležen, če je v srcu, duši svoji čist.

Bog ponudi vsakomur to darilo svoje. Malokdo ga v resnici sprejme. Enemu je dano prej, enemu kasneje.

Vendar, samo enkrat, mogoče dvakrat v življenju svojega uzremo v usodi si človeka, partnerja, ki v sebi do nas kot mi do njega nosimo ljubezen. Tu iskra vzplamti. Zagori in ne izgori, če smo v duši, podčrtaj to, **čisti**. Da, čisti v kreposti. Ne oziraj se za tem, kar tvoje ni, si že zapisal. To velja tudi v ljubezni.

Zavedati se tega, da je ljubezen Božji dar, potrebno se bo ozavestiti v rodovih teh naslednjih, kot že sedaj v mladosti teh otrok, ki porasto.

Vedeti in zavedati se mora vsakdo si po sebi, v znotraj sebe, kaj je Stvarstvo, kaj je Bog in kaj ljubezen do Boga, ljubezen do nje, njega; šele takrat bo prav.

Ljubezni kupiti se ne da, ne naučiti, ali čakati, da pride iz neba. Je v nas, v trenutku pravem kot dano ji, da vzplamti ali izgori. Vendar, če iskre ni, plamena ni. Mogoče dim, ki vidi se navzven,

brez toplote.

In to ni pravo. To ni ljubezen.

Povej jim še to sin moj, da ljubim vse ljudi tega sveta, ne glede na barvo kože, izgovorjavo, veroizpoved.

»Vsi ste enaki pred Bogom.« Vsi ste se rodili v življenje z istim namenom. Zato spoštujte sebe, prijatelje, ljudi okoli sebe, spoštujte in radi imejte cel svet, naravo in nebo. Tako želi Bog, in od vas, od vseh vas pričakuje ljubezen, več ljubezni, kajti le na ta način bo ta svet rešen, da ne rečem odrešen.« Amen. Marija mati."

(14.2.2001, Brezje, na Valentinovo)

O polju cvetov v človeku

Kristus: "Teh vrtov, sin moj, vrtnic vrtov, vseh rož sveta ne da se opisati. Kako opisal bi človeka? Težko, zelo težko.

Po svoji je naravi človek meni vdan, po Bogu naravnian. Vendar, ta veliki vendar. V vsej lepoti bitja svojega slabosti svoje kaže.

Je kot vrt cvetov, prelepih teh cvetov. Je poganjek njih teh cvetov, če se zave, da mu je v cvetu rasti.

Koreninice nje, cveta, niso globoko v zemlji posejane. Vetru lahjemu kljubuje, viharju ne. Če združen v sebi v cvetih vseh je, potem ga ne izruje.

Ko človek se tako zave v notranjosti mu dano sebe (*duše*), potem teh polj cvetov nihče mu več ne vzame.

V cvetovih teh je v mladost in iz mladosti v življenje poneseno, po cvetu teh vonjav, ki jih mi zaznamo. (...)"

(Jeruzalem, 1996)

O (ne)enakopravnosti med spoloma

Kristus: "To je beseda od Boga, ki naj se uresniči: »Po srcu brat je tudi sestra, v enakosti je v vsem.« Sestra imen ni veliko v zgodovinah dano. To ni polnopravno.

Kot mati je Zemlja, ki kot ogromno je srce sprejela rod človeški, tako naj vzame rod po bratih na znanje si po materi Zemlji, da izhaja vse od nje, sestré, po živeti treba danem.

Zato rod novi, tisočletja novega, je rod sestra in bratov, otrok Zemlje in Boga. V vsem sta si enaka. Enakost je v vsem, kar prihaja iz srca.

Spoštovati je potrebno, da je življenje dano po sestrah.

V njih kri poteče, v žile nove življenja novega. Po rodu od moža po semenu dano je le to, da vzklije ta semena cvet. Polje hrane je v njej, kot materi Zemlji - naj to vzame si rod moža na znanje."

(Jeruzalem, 1996)

O povezavi duše s srcem

Kristus: "Piši sin v srce in za dušo - dvojni pomen in tudi ne, kajne. Lahko bi ti rekel, da je oboje isto, pa ni. Ko odšel boš s tega sveta, duša bo ostala, srce pa se bo spremenilo v prah. Res pa je, da v srcu čutiš tako radost kot bolečino! In zakaj tako se vprašaš ti kot verjetno marsikdo. Duša uporabi srce, ko je to potrebno, v vsakem trenutku življenja. To pa zato, ker srce je v tej funkciji vse od rojstva dalje pa do smrti.

Je edini organ v fizičnem telesu, ki lahko prenese v zaznavno vse občutke duše, torej tako žalosti kot veselja in nenazadnje ljubezni."

(Maj 2019, Ljubljana)

O vesti človeka

Sveta Marija: "Vest človeka je tisti instrument duše, ki opozarja po Bogu. Če jo prezremo svojo vest, se moramo zavedati, »četudi smo neverni,« da je to tisti pokazatelj duše, Boga, ki nas opozarja, da

nekaj ne delamo prav. In prav vsi bi se morali tega zavedati. Ni razum tisti, iz katerega izhaja naša vest, temveč duša. Ta nas opozarja in opozarja, dokler je še čas. Ko nimamo več vesti, potem se zavejmo, da duša v nas umira, da smo iz dneva v dan bolj oddaljeni od Boga, kot tudi od sebe."

(Sveta Marija, 15. avgust 2008, Kurešček pri Ljubljani)

O razliki med bogastvom duše in materialnem bogastvu, katerega pa Bog ne priznava

Kristus: "Ni bogastvo vse, ni Boga po ceni, ga ne razumejo. Iz besede te bogastvo, poglej, kaj naredi. Kot da Bog želi razlik, ki izhajajo po tej besedi. Ne, to ni Njegova volja, to naredil je sam človek.

Bogastvo po denarju moči, to je prekletstvo. Bogastvo po vrlinah, danih od Boga, to vodi k sreči preživetja. »Besede pojma po bogastvu v smislu materialnem ni.« Bog prizna besedo, po njemu dano, v dušo zasejano. Samo po duši se meri bogastvo. Vse materialno in profit ni merilo za Boga. Kdor poreče to besedo, da je v materialnosti bogat, ta naj se zave, da od trenutka te besede izgovorjene on je bogokleten. Samo po duši je priznано bogastvo dano.

»**Želja Boga ni, da rod Slovencev ohromi,**« ko dano jim po Bogu, da njih vera prva oplemeni v Luči Božji.

Naj tega se zavé: »**Po srcu bogastva duše svoje, v vsej tej troedinosti postal bo rod bogat, ker iz tu vse izhaja.**« S koraki majhnimi je že začel na tej Poti. In tu je moč, ki podira vse materialno (*premoženje*) po bogastvu tem.

(Jeruzalem, I. 1996)

O Boginji Materi Naravi in njeni Svetnici Mariji:

Kristus: "Svet je naravnian tako, da preživeti mora po moškem in po ženski. Preživel ga bo v božanstvu enega Boga, Troedinega Boga Stvarnika, Svéta,« v imenu tem po ženski in po moškem danemu božanstvu. Prihaja čas Boginje enega Boga Sveta. Enaka je po njem, se nič ne razlikuje po Troedinem. Ta Boginja nam je mati Marava. Omenjal sem ti prej Marijo: »Ona je Svetnica matere Narave,« ki sveti in nam kaže pot v nas do ljubezni naše. "

(Jeruzalem, maj 1996)

O ranjenem srcu Matere Narave

(Ljubljana 2001)

Sveta Marija:

"Zemlja hrepeni v ljubezni svoji, ko vidi in čuti. Nihče ne vrača ji ljubezni, ki jo podarja svetu tem. Izkoriščana vsak dan v sebi se bori, to srce veliko, da preživi. Gledamo mi z neba to trpljenje njeno.

V osi svoji se vrti in se bori, da ne zmanjka ji moči. Da ne obstane. Niti za trenutek. To ogromno je srce matere Narave hudo obremenjeno in boleha. Že dlje časa. Do kdaj zdržalo bo to srce, da se ustavi ne? Bori se z zadnjimi močmi, da vse te ljudi preživi. Do kdaj?

Kdaj pošle bodo ji moči?

Se vprašaš, Zemljan, Zemljanka, koliko zdrži srce, ki ranjeno je? Kdo mu prisluhne? Ga kdo razume? Malokdo. Ta mati Zemlja, po Bogu dane sreče, je obdana in obdarovana, da preživi. Kljub boleznim svoji usode tega sveta.

Kdo bode preživel? Mati bode, Narava mati. Hrane bode dovolj za tiste, ki jo vidijo.

"Narava Mati trudna je od naporov svojih. Opominja, opozarja. Se bori, kaže pot preživetja. Ta pot vidi se, ki pa je ne vidijo vsi radi,

Vendar, če to srce po infarktu bo zbolelo, le v sekundi eni porušen bode svet, svet ljudi, ki bolezen povzročé.

Naj se zave ta svet, da je srce, ki hrani nas in živi, tako kot je naše. Ljubezni potrebuje. Je ne dobi. Ne bo vzdržalo dolgo. Se duši. Bog ne daj, da bi zastalo!

To je opomin, ki naj seže v srca vsa, kajti, vsak izmed nas ve, kako boli srce, ko ranjeno je. Zavejte torej se ljudje, da to ogromno je srce, ki ranjeno je od nas, ljubezni željno, tako kot mi.

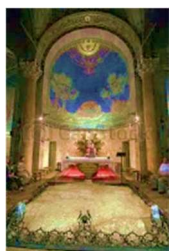
Podajmo, podajte si roko v želji, da mu pomagali bi tako kot Mati si želi, mati vsaka, in ljubezen ji vrnimo. Le tako preživi! Amen.

Marija Mati"

O Jezusovem trpljenju in krvavem potu ter bolečinah po njegovi izpovedi ob kamnu, kjer je krvavi pot potil

(1996, Oljska gora, v baziliki Jezusove agonije, ob *kamnu, kjer je Jezus svoj krvavi pot potil.)

Jezus: "Krvavi pot potil sem, sin moj, to je res. Bolečina me prešla je v biti vsej. Gorel sem v bolečine duši moji. Spoznal sem svet ljudi. Spoznal sem tu, na mestu tem, kaj pravi se živeti.

Ti povem, da bolečine hujše kot je ta v duši, ni. Telo človeško prenese vse, celo bol izgube. Duša pa trpi prevaro, ne-čast, ne-ljubezen. Kako verjeti ne bratu in sestri. Očeta svojega sem ljubil, ljubil sem njih ljudi.

»Na tem kamnu ostal sem sam.« Nihče me razumel ni! Celó svojat (*njegovi učenci*) ne, ki mi stala je ob strani. Ne videli so, kako boli, boljjo te duše. Duše vse, ne ena, duše življenja. Ta bol se stopnjuje, bolj ko človek je svetel. Bolečina se stopnjuje v duši, ko prevaran si.

Videl sem tu, z mesta tega, ves svet naprej. »Tu sem stal na preizkušnji, ne na križu.« Križan sem bil tu po Bogu dane sreče, ki boli, če te ne razumejo. (...)

Amen"

Na tej sliki zgoraj je (pred oltarjem znotraj bazilike) viden kamen, na katerem je Jezus pred svojo smrtjo krvavi pot potil, in ob katerem sem stal zapisovalec stal, ko mi je Jezus v zapis posredoval to zgornje Sporočilo.

• *O Stvarnikovem mnenju o Cerkv in njenem papežu iz leta 1996*

Jeruzalem, 11.4. 1996, na terasi Hospica:

STVARNIK:

(...) V Almanah si to zapiši, kar pišeš zdaj: Ni Cerkev vse. Je nič, ki te popelje v nič. Naj ljudje zvedo, čemu služi ta rod, ko pelje ljudstva po poti svoji. Kam pelje jih, po kateri poti, se zaveš.

Ko gledam to, jaz Bog, se jezim.

Ni v moči tvoji, ne sedaj se jim upreti. Je prekmalu, prevelika množica je ljudi, ki so slepi.

Lačni sitega objame, siti ne. Kaj ti to pove?

Zato pa sin slepote, ki je v njih, ne bode še odšel. Gre pa že po poti, od kjer vrnitve ni.

V deželi tvoji bode kmalu ta kristjan (*Karel Woityla*), papež imenovan. K bogu je ozrt, vendar ne dovolj, da vedel bi, da **»TO NISEM JAZ KOT TUDI KRISTUS NE TO, KAR UČIJO ONI.«**

Ni politika kar govorim, pač pa to, kar oni zdaj počno! Na svetu milijone teh ovac peljejo po poti »svoji,« kar ni prav.

Ta ogromna čreda je ovac brez vode, vode *Duha pravega. Gredo po poti kjer je most, pod mostom voda. Piti je ne smejo.

Lačni ne, žejni pa gredo čez to *vodo Duha (*v prisposobi vode Stvarnikovega Slišnega življenjskega toka in Svetega duha, ki sta ta njegov Stvarnikov Duh v enem).

Vendar naj bo to dovolj, dovolj si zdaj zapisal v srdu mojem. To zapiši v Almanah.

Amen, tvoj Bog."

• ***O¹ Pavlovem krščanstvu, ki je po besedah Kristusa največja prevara človeštva v njegovi zgodovini***

Kristus: "Piši v dnevu tem, ki ni noč za človeštvo in vendar še vedno je. Gre za to, da je »krščanstvo« dejansko največja prevara človeštva v njegovi zgodovini.« Da, res je tako. To ti sporočam jaz, Kristus, ki sem kralj občestva tega, angel glavni za človeštvo in najnižji od Boga Stvarnika.

Glej, že 2000 let ljudje trpe to strahovlado Cerkve, dobessedno. Tako zelo so zavedeni, da sploh ne vedo, kaj Bog dejansko je kot si opisal (*na internetu*) v objavljeni napovedi apokalipse (...).

(24.12. 2019, Ljubljana na božični večer)

¹ **Sv. Pavel** je bil kot Kalov oziroma Satanov farizej ustanovitelj krščanstva in hkrati tudi avtor krščanske teologije - s tem da sam naziv krščanstvo izhaja od Esenov, ki so Jezusu kot omenjeno, takoj po njegovi smrti, kot prvi nadeli Božji naziv Kristus, iz tega izhajajoč pa se sebe označili tudi kot krščansko skupnost. Ta dva oba naziva (Kristus, Krščanstvo) pa je dvajset let po Jezusovi smrti od njih prevzel torej Pavel in ga uporabljal v ustanavljanju »svojega« krščanstva. Sicer pa je vse o Pavlu in njegovi prevari človeštva pod vplivom Negativne sile podrobno opisano v petem delu knjige pod naslovom: »Ali je mogoče verjeti namigu, da je Sotona (tudi) za Cerkev Najvišji bog Stvarstva?«

• ***O svetopisemski izmišljotini o spočetju Jezusa***

Sveta mati Marija: "Sin moj, piši. Oglašam se ti Marija, mati tvojega duha rejnica. Sin moj, ko si od mrtvih vstal. Kako, se sprašuješ. Povem ti sedaj:

Moj sin bil je pokopan, kot človek vsak, le skrit. Ko je križan bil, ne vedela sem jaz, da bil je Kristus od Boga poslan. **»Spočela sem ga z možem, Jožefom.«**

Bili mlada, srečna smo družina. Moj sin, tvoj oče danes iz časa tistega, je bil Jezus. Lepo je napredoval, kot srečen otrok. Bil je bister in izobražen v sebi. Šole ni obiskoval. Bil je mehkega srca, kot ti. Vsakomur je ustreči hotel, le sebi dostikrat ni mogel.

Ko je že v mladosti začutil svojo pot, se je obrnil k sebi, vase. Dostikrat je tudi trpel, ko ni vedel kaj storiti. Vendar je šel naprej, po poti svoji.

Z leti je tako *v Indijo odšel, dvakrat, tolažit sebe, svojo dušo. V njej je napredoval skozi Mojstra (*Sant Mata*) dva. " Včasih bil je tudi mrk, tako kot ti zamišljen. Veliko od tega mi je tudi zaupal.

Kot človek imel je deklet, ki imel jo je rad. Bilo je lepo in zalo deklet, po imenu Magda. (...) Ko je umiral moj sin, sem ga objela pod nogami.

Tedaj mi rekel je: **»Mati, zakaj trpiš? Ne boli me to, ne čutim to, ker sem prubit. Čutim bolečino v srcu, ko moram umret ne da bi videl z očmi temi, kako potomec mene rase, ki je zaplojen.«** V tem trpljenju sina videla sem oči njegove kvišku, ko pogledal je Boga. (...)"

(2. 4. 1996, Jeruzalem)

***Jezusov odhod v Indijo.** Cerkev na primer ne pove nič kot tudi Sveto pismo ne o tem, kaj se je zgodilo z Jezusom pri njegovih dvanajstih letih oziroma po njegovem javnem nagovoru modrim starcem v Jeruzalemu. Ponj je namreč prišel eden izmed treh modrecev, ki so ga obiskali ob njegovem rojstvu. Bil je namreč Stvarnikov Mojster in Učitelj Stvarnikove metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat (Pot). Jezusa je tako po Stvarnikovi volji odpeljal v Indijo, kjer je - pod vodstvom tega prvega Mojstra in po njegovi smrti pod vodstvom drugega Mojstra, Jezus uspel po 19 letih meditacije izven telesno prepotovati (z dušo) dolgo Pot do Stvarnika na vrhu Stvarstva, da bi postal tudi on Mojster in Učitelj Stvarnikove metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat s podeljeno mu Kristusovo Božjo močjo - a s to močjo le »za čas svojega življenja na tem svetu«.

• ***O Jezusovi materi Mariji in tem, da je za Stvarnika nauk o brezmadežnem spočetju greh***

Jezus: " Tu, na tem mestu si bolečil pred meseci ti (*februarja meseca*). Bol ti jasna ni bila. In ti ni. Je del mene, to je ta resnica. Jokal, bolečil sem skozi tebe, iz tebe vsled neresnic do nje, ljubezni moje (*Magdalene*) in do nje, matere moje in tvoje.

Ne leži pokopana na tem mestu tukaj mati moja, to že veš. Ni bol ta neresnica, saj jo častijo. Jo častijo vse bolj; je Ona mati nova kot se sliši.

Marija bode ta, ki po tebi, sin moj, pove temu svetu po rodu novemu, kako živeti, v ljubezni dar vzeti, ki nam ga poda. Je mati svéta in sveta.

Ljudje radi jo imajo, ker jo potrebujejo. Vsakdo izmed nas želi si nje bližine. *Le v njo verjame svet, vsi ljudje.* Zakaj vprašanja ni. To čuti vsakdo v sebi, po materi rodu.

Bolj spoštovane ženske na tem svetu ni od nje. In je ne bo. Nikoli več, za sveta tega.

In ni važno to, kako bil sem napravljen jaz. Ni potrebe povzdigovati glas po brezmadežnem. **Vsi ti, ki brezmadežnost uče, sploh ne vedo, kaj to je.**

Brezmadežnost spočetja je po Bogu dana, ko je zaplojeno kar ima (*kot mora biti*) v ljubezni sreče. To je »brezmadežnost ljubezni,« ni to prezreti. (...)

Brezmadežno je torej to, kar je ljubezen, kar je srce. **Zato ne iskati brezmadežnega spočetja kot to oni, katoliki učijo in mislijo. »Je greh v misli tej.«** Je Bog Stvarnik hotel in ustvaril nas tako, da spočetja drugega bi ne bilo kot da po semenu od moža vzklije cvet človeka v materi. Zato v ljubezen pravo iz srca se podajte, si podajta roki iz srca, nič drugo. "

(Jeruzalem, Cerkev Marijinega počitka, 1996)

• ***O svetopisemskih lažeh o Jezusovi Mariji Magdaleni***

Marija Magdalena: "Sin moj, piši. Govorim ti Marija Magdalena, mati tvoja po potomcih:

Sem edina ta, ki je pri Kristu bila, ko je umiral. Njegova mati je odšla, preden je on umrl. Ni prenesla pogleda na njegove bolečine. Le jaz ostala sem z njim in otrok v meni, ki bil je z njim spočet.

Trpel je Kristus, zelo. Njega oči od bolečin bile so krvave. Tudi solze potekle so v krvi. To ti govorim, moj sin, da jim poveš resnico to:

Umiral je kot človek v dostojanstvu svojem le toliko, kot je zmogel. Je trpel zelo. Umrl je na križu sam. Ob njem bila sem jaz.

Govorim ti jaz, njegova žena. Moj sin po njemu rodil se je zatem, pet mesecev potem. Bilo mi je težko. Zelo. Odraščal je moj sin Mario po očetovi smrti z menoj, kasneje tudi z (staro) materjo Marijo.

Ko Krista sneli smo po križu, prenesen je bil v cerkev kjer zdaj prazen grob leži (*današnja bazilika Božjega groba v Jeruzalemu*). Od tam smo ga prenesli skrivaj zatem v Jeruzalem, zatem v Betlehem, kjer je še danes pokopan.

Smrt na križu mojega ljubljenega bila je grozna. To ne da se opisati. Umiral je od muk človeških in nečloveških. Bil je razpet, pred Bogom in zemljo in na križu.

Kri mu odtekala, kot duša. Bolečil je strašno. Ni jokal, vendar se pačil je od strašnih od bolečin.

Stala sem ob njem jaz, nemočna, uboga reva, tudi jaz zasmehovana in zaničevana. Ob možu mojem, ki je umiral, ti povem, tudi meni so hoteli v prispodobi križ nadeti in mi krono posaditi kot njemu, iz bodic.

Vse to je gledal on, in še bolj trpel. Mati njegova tega prenesla ni in je odšla.

Ko je umiral in umrl, beseda je njegova ta bila: »Še pridem jaz nazaj, po potomcu mojem. O Bog, odpusti jim, odpusti mi.«

Bil je nato nečloveško razmesarjen, po srcu svojem, oblit v drobu svojem. Bilo je grozno ga videti. Ko sem objela ga, so me stran odvedli. Na meni bila je njegova kri.

V ponosu svojem, ki ga ima rod po njem, ti povem moj sin, ljubljeni moj mož ni zaman umrl kot sin človeka.

Povem ti danes in sedaj: NI RES, KAR GOVORE ZAMÉ. NI RESNICA, DA TAKA SEM BILA, KOT UČE. JE GRDOST VELIKA, KAR GOVORE. SEM ČISTA BILA, KO PRIŠLA SEM JEZUSU V ROKE. TAKO ME DOBIL JE ON.

Moj sin, to si zapomni in povej naprej, da žena Jezusa vredna je bila kot vsi potomci so njega po meni njegovega imena vredni. (...)

Zbogom, sin moj, in bodi mi krepak.

Mary Magda "

(17. 5. 1996, Oljska gora, Ruska cerkev Marije Magdalene)

• **O Cerkvni laži glede Jezusove postavitve evharistije v t. i. Dvorani zadnje večerje**

(Dvorana zadnje večerje, Jeruzalem 1996)

Jezus: "Dvorana ta ni to, kar uče kristjani. Tudi po njej, dvorani tej, ni resnica znana. Sem zahajal sem, je to res. Večerjal tukaj nisem, to ni res. Nikoli. Niti sam, še manj v družbi mojih teh ljudi.

Večerje zadnje ni bilo po namenu tem (*evharistije*), kar oni zdaj uče. Večerja ta, ko jedli smo, bila je na gori Oljski, na mestu treh oljka.

Nič tega se ni zgodilo, kar uče. »Kruh in meso,« to nisem jaz; to misel moja ni, ni od Boga.

Ko bo čas za to, po njihovem (*Svetem*) pismu sežeš ti doma, tedaj boš videti resnico smel. Tam desetina je resnice, ostalo vse je **laž**, narejena po bogastva besedi in ne po Boga besedi."

Kot vidimo iz tega zelo pomembnega Sporočila, nam Jezus v nem pove, da je svetopisemska zgodba sv. Pavla o njegovi zadnji večerji v Dvorani zadnje večerje s njegovimi (Pavel 1 Kor 11,1-2, 23-27), navadna izmišljotina, ki pa so jo za njim povzeli še evangelisti Luka, Marko in Matej - *ne pa tudi evangelist Janez, sicer Jezusov najljubši učenec, ker je dobro vedel, da gre za navadno nebulozo*. Pa ne samo to. Na tej izmišljotinski dogmi je namreč zgrajena tudi evharistija, imenovana tudi Sveto obhajilo, Rešnje telo, Sveta večerja ali Najsvetejši oltarni zakrament, ki jo je leta 1215 oz. 1185 let po Jezusovi smrti, postavil papež Inocenc in jo tudi uveljavil takšno kakršna je še danes.

Kar pa je pri vsem tem najbolj žalostno, pa je to, da mnogi *obhajanci verjamejo, da se v evharističnem obredu zaužito vino*, kadar je to del obreda, *in zaužita hostija*, ki jim jo duhovnik s svojimi rokami da (vrine) v odprta usta in reče: »To je Kristusovo telo,« *v njihovem telesu dejansko spremenita v Kristusovo telo in kri*. O tej nebulozni verski resnici namreč priča tudi Kompedij Katekizma katoliške Cerkve v svojem 283., 285., 287. in 289. členu. Vendar več o tej zelo hudi Cerkvni prevari svojih vernikov v 2. delu knjige.

SPOROČANJA, KI GOVORIJO POLEG OSTALEGA KOT BISTVENO O TEM, DA JE BIL JEZUS POKOPAN V BETLEHEMU, PRAV TAKO PA TUDI NJEGOVA MATI MARIJA:

• **O grobu Jezusa in tem, da njegovega vnebohoda s telesom ni bilo**

(Oljska gora 10. 4. 1996, v kapelici /domnevnega/ vnebohoda na Oljski gori)

Kristus: "Tam grob je, kjer si stal (v *Betlehemu*). Tam moje je telo duha mojega. Kje vstali so grobovi? Kje bičan bil je bič? Kdo slepca gluhemu pove, to povem ti jaz, na mestu tem: NI TO, KAR GOVORE, RESNICA.

Sin moj, poglej in se ozri, k nebu se ozri in ne tam k zemlje zemlji. »Kruh in meso,« to nisem jaz. To misel moja ni bila, ni od Boga.

Kot poslan sem bil na svet v telo Jezusa, sem iz njega tudi odšel. **Tam grob je njegov, kjer si stal, tam je pokopan. Prišel v obliki sem duha in kot tak tudi odšel.**

Pesem, ki jo pišeš zdaj, je za srca vernih v Boga Očeta. Ne poj sedaj. Vem, pesem te tudi ta v sebi gane, ker si človek moj. Povrni se nazaj na kraj, kjer stal si včeraj (*Betlehem*): »**Tam je duha mojega telo.**«

To je resnica ta, ki izvedel, zveš jo prvi. Zadrži jo zase, zaenkrat. Ko pride čas, poveš. Vse to, kar še videl boš, ti dajem jaz, tvoj Oče, Kristus tvoj, vodnik tvoj.

Amen. "

Za lažje razumevanje teh, zgoraj in spodaj citiranih besed Kristusa, kadar govori v osebi Jezusa, nam bo lažje, če, se spomnimo dejstva, da je bil on kot rečeno Bog v Jezusu, ki je ob tem, ko je »govoril« in deloval skozi Jezusa, lahko brez vsakršnih posrednikov ali medijev poznal vse stvari, jih užival, čutil in tudi zaznaval - in kar torej velja tudi za vse dogodke, ki jih je Jezus sam zaznaval oz. opazoval v svojem astralnem telesu gledajoč svojo Marijo Magdaleno in tri može v zvezi z spodaj opisanim prenosom njegovega telesa iz Jeruzalema in pokopom v Betlehemu.

• **O tem, kako je bilo telo Jezusa iz groba v Jeruzalemu preneseno v Betlehem**

(Jeruzalem, Bazilika Božjega groba 10. 4. 1996, pred mašo)

Kristus: "Sin moj, piši: Na mestu tem, kjer si zdaj sem po smrti Jezusa bil pokopan. Umrl sem poprej (na križu). Moje telo (Jezusovo) ni tukaj. Moje telo je tam (v Betlehemu), kot sem ti povedal. **Vstal od mrtvih nisem, pač pa (z dušo) moje telo sem zapustil.** Res, videli so me, ko sem jim govoril. Dotaknil pa se me ni nihče, ker oblika moja bila ni materialna, pač pa duhovna.

V tem skrivnost je vere nove: **Ko sem kot Jezus umrl, prenesen sem bil v to votlino** (v baziliki Božjega groba). **Moje truplo so v noči tej prenesli »na drugo mesto« Marija Magdalena in možje trije. In ga skrili. Jaz vse videl sem. To moji so ljudje bili. Šele po mesecu dni in pol, dni 45 zatem, prenesli so me, truplo moje, v mesto Betlehem.** Tam bil sem pokopan, naskrivaj, v bližini rojstva mojega, kot pokazal sem ti včeraj. Na mestu tem cerkev (*sv. Katarine*) zdaj stoji. Nihče do danes to ne ve.

Namera moja ni bila ljudi zavesti za vnebohod. So pa potomci po veri v mene, to orodje (*sv. Pavla*) **uporabili v bogoslužju. Tako ljudi so privabili, in bog** (*Kal*) jim je pomagal na poti za naprej. Podčrtaj to:

Bil sem od Boga poslan. Po Jezusu sem živel umroč kot človek. Kristus sem še vedno kot sem bil in še bom. Sem angel glavni za človeštvo. Amen. "

Kot vidimo, nam Kristus v tem Sporočilu lepo pove, da tudi ta največji krščanski praznik, Velika noč, temelji na svetopisemski neresnici, kajti Jezusovega vstajenja in vnebohoda z dušo in telesom ni bilo kot ga tudi ni moglo biti (podrobna obrazložitev je podana v 2. delu knjige). Dejstvo torej je, da ta Cerkevni praznik predstavlja - skupaj z izmišljotinsko dogmo o Jezusovi zadnji večerji in na tej neresnici postavljeni evharistiji ter ostalimi nebuloznimi dogmami, ki jih prav tako ovržejo zgoraj citirana sporočanja Kristusa in Jezusa, vrh največje prevare človeštva v njegovi zgodovini kot nam tudi to pove Kristus v zgornjem Sporočilu.

• **O Marijinem grobu v bližini Jezusovega**

(Betlehem, cerkev sv. Katarine, 13.5.1996)

Jezus: "Pozdravljen sin. Tu v cerkvi tej, si zopet ti. Tu si že pisal in bodeš še. Piši kot ti povem resnico to, ki izveš jo prvi: »**Tu, kot rekel sem, moj grob leži.**« Danes zopet ti stojiš nad njim (*kot sem že ob predhodnem obisku cerkve, sicer nevedoč za to resnico*). So notri telesa mojega kosti kot položen sem bil. Tu sem pokopan, 45 dni za tem, po dnevu tri, ko sem iz Jeruzalema vzet bil in skrit, da me prenesejo na mesto to.

Nič me bolelo ni, kot tebe ne. V duši moji svoji, danes tvoji, bil sem zadovoljen, če ne srečen. Mati moja je vedela za skrivnosti te, in še trije. Vse ostalo bilo je v skrivnosti vere nove, danes stare. Dano je bilo in vzeto, kar mora biti. Zapiši: 40 in 5 let je bilo od rojstva mojega, ko sem umrl. Ne razmišljaj zdaj ko zapisuješ!

Naprej piši zdaj:

Red novi kot sem dejal, od tu, od teh resnic poteče. Argument pač mora biti, ga ti jim daš po meni. Tako dokažeš jim resnico, vsem vernim in nevernim.

Pisalo ti lepo teče, taka bode tudi beseda tvoja, ko bo čas za to. Ko bodeš vstal, ponovil ti bom besede svete v njih pomenu.

Tam točka ta leži. V globini nje 5 metrov, telo moje tam leži. **Kje Marija, mati moja, še leži, ti še povem.** Korakov tri nazaj od tam kjer si zdaj, v globini metrov treh, tam ona pokopana zdaj leži."

Nato je nadaljeval Kristus, me vodil do te točke, mesta nad Marijinem grobom, in ko sem ga fotografiral, mi je še dejal:

Nič se ti ne boj, zaenkrat pa to le zadrži zase. Amen."

Ko sem zapisovalec prišel iz cerkvenih prostorov sv. Katarine v predel samostana, sem se spomnil mnogoterih predhodnih nakazovanj Kristusa o grobu Jezusa na tem kraju z besedami »Je rojstvo in je grob,« in kar verjeti nisem mogel, da sem pred nekaj minutami postal dejansko prvi človek iz novejšje dobe, ki je izvedel resnico o grobu Jezusa kot tudi njegove matere Marije, oziroma o točkama pod kasneje zgrajeno cerkvijo, kjer ležita njuni trupli nekaj metrov narazen, a v različnima globinama. Ta resnica namreč že v osnovi zruši Pavlovo na izmišljotinah zgrajeno krščansko teologijo, posledično pa lahko tudi Cerkev samo.

O Muslimanih

(Jeruzalem 1996, Hram svete skale ali Omarjeva mošeja z zlato kupolo:)

STVARNIK: "Mesto sveto, kjer si zdaj stojiš, je sveto izpred mnogo let nazaj. V tem prostoru človek stal, kot ti sedaj. Ni vedel, se ni znašel kaj je Bog. Vero je iskal Muslim, Mohamed imenovan. Bil je mlad in srečen v sebi, ni pa vedel v sebi, kako naprej.

Govorim ti Bog Alaha, sin moj: SEM TROEDINI BOG. Troedinost moja je tudi v tem, da sem po »moči« eden, po »ljubezni« eden, ter po razumu eden in edini; sem Stvaritelj, sem Sveti duh, sem Slišni življenjski tok (*ali Beseda*), skratka Troedini kot sem ti že pojasnil.

Po koranu je zapisano kot sem hotel jaz, Bog Alaha, Bog večni, Bog dobrote. Dobročnost Boga, dobročnost Božja je v tem, da vidi cel svet, vse, prav vse ljudi.

Vendar ni prav po vseh teh vera, kar to jaz želim. Dobrote ni za vprijem kot tudi mene prijete se ne da. Dobrota je v srcih verujočih v Mohameda in Jezusa. Kaj to pove?

Alah bil je Bog za te ljudi Mohameda. In je še. Ta Bog sem jaz, Troedini Bog. Na mestih treh sedim sveta. Ta mesta so sveta ljudem še neznan. Čez čas pokaže se, kje je to.

Sediš pod tem obokom zdaj, ki je po tebi zaznamovan. Kako, se vprašaš. Po zgodovini let nazaj. Po duši tej je mesto sveto, v Alaha vzeto. Kako? Musliman bil je močan in pretkan, bolj kot Jud. Ni v sili vse, je tudi v pameti.

Nekaj so stvari, sin, ki pa jih razumeti je težko in ni. Težka je bolezen teh ljudi po veri v Alaha rojenih, ki mislijo po sovraštvu (do drugače mislečih). Kakor Cerkev tvoja, so tudi oni oblast delili.

Na tem mestu svetem, v davni časa, so ovce žrtvovane. Naj bode žrtvovana misel zdaj, ki mori ljudi. Naj bo žrtev vera vsaka, misel slaba do soljudi, sosedov, kot v srca v srca njih je zasejana.

PO MENI, BOGU VSEH, SE POVE: Vsi muslimani in kristjani in ti, ki imena jim ne dam (*Izraelci*), naj slogo začutijo. Njih sovraštvo je korenine cvet, ki ne obrodi v sreči. Potrebna jim je volja, moč volje skozi tebe naprej peljati vozove slave, na kolesih stare."

O Izraelcih

(Jeruzalem, 1996, Porušena sinagoga Hurrah v obnavljanju)

Izraelski kralj David: " (...) Ljudstvo Izrael, ozrite se. Naj se ozrejo v sebe, tu njih bogastvo čaka. Ne knjiga skozi nauk, temveč srce naj jim pove, ob zidu tem, kaj njih je prava pot.

Po Jezusu Kristusu našem naj pot vas vodi Izraelce, ker rod je vaš. Za vas je trpel in odšel s sveta tega. Njegovo to, kar se mu zgodilo trpljenja, ni v rodovih teh vaših obulo nanj spomina. Naj se to zdaj zgodi po volji Božji.

Popeljati bo težko, ker ne vedo začetni kje. Resnica pa je ta, vse to kar zapisal si. Ponudi to in naj vzamejo to sporočilo Božje za resno. Šele potem se zavedo, kako hudo jim je bilo.

V zgodovini dolgih let moji ljudje trpe. Ne zaradi mene in me zato časte. Je prav da me. Vendar, povej jim to, da lik moj ni poznan, beseda moja prava ne. Kaj časte? Me žele nazaj? Zakaj?

Ne odrešim jaz, kralj David, pač pa Bog. Le njega je poslušati v času tem potrebno. Če jaz prišel bi tak kot sem bil, bili bi v letih tisočih nazaj. Naj bo v izogib temu, zahvala čaščenja mojega zdaj ta, da k Bogu narod Izraelov se poda. In beseda moja ta je tebi dana Izrac, da jo ljudstvu mojemu poveš.

(...) Kaj ni večje slave občestva tega, če bojevniki pokaže mir po razumu svojem, in ne sili. Le sila jih iztrebi, po misli svoji, ta moj rod Izraelov.

Kraljev sinov veliko je, narod pa je eden. Ne da se žrtvovati rod celi kot sinov. Vse bitke, v vseh njih so pozabili, da so ljudje.

Čeprav izbrano ljudstvo, je po človeku samo človek, nič več, nič manj. Tega naj se zavedo: **Sila jih ne iztrebi, pač pa misel.**"

O že začetem stoletnem trpljenju za človeštvo

Kristus: "Pisalo se bo kmalu konec leta 2003, ko bo »konec neke ere.« V tem letu stoletja tega pričjenja se nekaj v novem za ta svet ljudi in živali. Uboge živali, ne ljudje.

Zakaj to govorim?

Ljudje ne spoštujejo niti sebe, kaj šele živalski svet in svet narave, ne spoštujejo Stvarstva - vsega tega, kar je ustvaril Bog Stvarnik. V tem letu (2003) stoletja tega **prične zato se za ta svet obdobje stoletnega trpljenja**, za vse ljudi, brez izjeme in ne glede na to, na kateri strani sveta so in ali so beli ali so črni. Vsem ljudem sveta je že naložena kazen od Boga in matere Narave. Bog opominja in opominja, na vse načine, vendar, nihče mu ne prisluhne.

»Za človeštvo je nujno potrebno, da se odvrne od sedanjega načina življenja in razmišljanja.« Nujno. Kaj storiti, je vprašanje, ki se postavlja samo po sebi. Kaj narediti, da bo človeštvo sprevidelo? Sin, odprl boš svojo spletno stran, tako naj bodi. Čim več ljudi mora, zapiši, mora izvedeti za Sporočila Stvarnika, za Božjo besedo, pa naj je to Cerкви všeč ali ne.

Sporočila morajo v svet !"

(Kurešček 2003)

Glede Marijinega mnenja o odzivu nekaterih državnikov na Stvarnikovo Poslanico miru

"Pisala bova glede »Poslanice miru,« ki poslal si jo v imenu Boga Stvarnika ljudem tem (*visokim državnikom po svetu*) nevednim.

Kaj to pomeni, nevednim?

Nočejo si vedeti za vsebino njeno, ti veljaki sveta, jo razumeti do mere te, da ukrepali bi tako kot Bog želi.

Neuki so v tem, da ne vedo, kaj je srce, ne vedo kaj je ljubezen kot tudi to, kaj je čast pravice. Anan da, to ve (*kot takratni gen. sekretar OZN*), a »je v gnezdu orlov« on golob edini, ki je razumel Besedo Božjo. **Izraelski premier je orel, ki pelje ta svet v pogubo.** Perez (*Šimon*) ne (*kot predsednik*

Izraela). On časti besedo tvojo, vendar je zbehan v sebi močno. Vedi sin, storil si, kar si moral. Bog ceni trud tvoj. Vendar oči njih so slepe, ušesa gluha.

A Bog gleda, vidi, čuti, sliši ... In okrepal bode kmalu. Razjezil se bo močno. "

(Kurešček, 2012)

O tem, da pol Slovenije in pol sveta (še vedno) goljufa Boga

Sveta Marija:

(...) "Vsi se boje resnice, ki ruši njih ritem v prevari. Ne bodo si priznali, da Bog je na zemlji. Za njih je Stvarnik tam zgoraj, nekje daleč. Razumeš? Ne dojamajo bistva. Bog ne želi prevar.

Želi resnice, ljubezni, ne pa to kar počno oni, pol Slovenije in sveta, ko goljufajo Boga ... Da, prav si zapisal, goljufajo ga Boga kot so naučeni! Vendar, Bog to gleda in se resnično jezi.

Doklej bo tako, je vprašanje. A nekaj pa je nesporno, sin. Ponudil roko bo ljudem preko tebe, v kratkem. Zapisal boš še mnogo, tudi »frapantnih« stvari, ki pa se bodo na žalost uresničile.

Mora se tako zgoditi, da ljudje sprevidijo, da gre za res. Zato si izbran, da ljudem povedal boš, da gre vendarle zares, da je poslednji čas.

Ne bodo verjeli! Tedaj jim pride dokaz zopet z neba ..."

(Brezje, 15. avgust 2009)

O pravicah duhovnikov do ljubezni

Sveta Marija: " Cerkev vaša močna je. Vendar ne pogled nazaj, naprej pogled jo poživi. Veljaki ti, vsi ti na vrhah naj se zavedo: »Otrok Božji, vsakdo izmed vas, v sebi ljubezen nosi.« Vsakdo! Od Boga je dana, samo njega.

Kdo še ni ljubezni čutil? Marsikdo moral jo zatreti po stanu svojem. Ve se kdo je to. In to ni prav. To želja ni Boga. Kako čutiti, kako govoriti o ljubezni, ki ti je ob rojstvu dana in potem odvzeta, in to v Boga imenu! Mar to je prav? Ni.

To sporoča mati vaša, Marija mati po Kureščka nebes: »Ljubezen dana od Boga nikoli, nikoli naj ne bo odvzeta, ker je Božji dar.«

Sin moj, povej veljakom Cerkve te Slovenije, povej Občestvu tem kar sporočam jaz, Marija mati: »Do ljubezni ima pravico vsakdo, tudi Boga služabnik.« (...)"

(Kurešček I. 2000)

O povezavi zapisovalca s Sant Matom in naukih Jezusa o Sant Matu v Svetem pismu

Sveta Marija:

(*Brezje 15. 08. 2013, Bazilika Marije pomagaj:*)

"Mnogo let že preteklo, ko si se rodil v duhovnost tu na Brezjah. Se še spominjaš, kako tekle so ti solze ob posvetitvi Špeliča v duhovnika (leta 1993). In ne zaman. Duša se ti je odprla, dokončno. In vendar. Nisi mogel na pot, piši z veliko Pot, katero ti je v Sant Matu določil Stvarnik v enem izmed prejšnjih življenj ...

Da sin, že tedaj si bil povezan s Sant Matom, samo da tega do sedaj nisi vedel. **Vedel pa je dobro (Mojster) Sant Thakar Sing, ki je ves čas bdel nad teboj.** Da sin, to je resnica. Zapomni si to. (...)

(Kurešček, april 2019, cerkev Kraljice miru.)

"(...) Sedaj pa k tvojemu poslanstvu, ki ti ga je določil Oče, Bog Stvarnik. Da, govorim ti v njegovem imenu kot ti nalaga: Umiri se sedaj v teži pričakovanja kaj sledi na koncu Poti po kateri hodiš. Prični pripravljati knjigo z analizo tudi vseh Jezusovih pričevanj kot so zapisana v Svetem pismu in izhajajo iz bistva Sant Mata oziroma Svete Poti do Stvarnika. To bo, oziroma je veliko delo, ki ti vzelo bo kar nekaj časa, vendar ne toliko, da ne uspel bi živeti zaenkrat še to svetno življenje do takrat, ko ga boš lahko končno opustil. Amen"

O Jezusovem videnju sveta po dveh tisočletjih od njegove smrti

(Kurešček, marec 2019)

Jezus: »Vem, vidim tvojo stisko in trpim s teboj, ko vidim, da svet ljudi v teh letih od moje smrti se ni prav nič spremenil. Nasprotno!

Vedno več je zla, zločinov tako proti človeštvu s strani človeka kot proti Naravi, tj. naravi živali in sveta oz. zemlje.

Mnogo tega bo moralo človeštvo storiti, predvsem pa krščanski svet, da ohranili bodo lahko ta svet, ki propada iz dneva v dan. In zakaj tako?

Predvsem zato, ker ni vere prave v Boga, sploh pa zato, ker se ta vera Vanj s strani verskih ustanov zlorablja. O tem sva sicer že pisala v Jeruzalemu (*Izrael*) kot tudi na Kureščku pred leti, zato se ne bom ponavljal. Mnogo tega si zapisal tudi v sporočilih po Mariji kot tudi po samem Kristusu kot Bogu tega občestva, in nenazadnje direktno od samega Stvarnika v Svetem Duhu.

Da jih bodo ljudje lažje razumeli, pa jim je potrebno razložiti, da so vsa ta sporočila, ki si jih zapisal bodisi od mene, bodisi od Kristusa ali pa od Marije, v bistvu sporočila od samega Stvarnika, ker so ti bila od vseh nas posredovana v njegovem imenu - in kar to isto velja tudi za sporočila, ki sta ti jih v Izraelu posredovala Marija Magdalena in duh Judovskega kralja Davida.

Vidim, da ne veš kako in kaj naprej. Čutiš kot da vse to je prevelik zalogaj zate, ker da si iztrošen, prebit s strani Temne sile. Res ti je sicer zadala kar nekaj hudih udarcev, ki pa te niso in te ne bodo ustavili. Tvoje je telo po volji Stvarnika vzdržljivo in tako bo tudi ostalo, da se boš lahko izpolnil v svojem poslanstvu.

Skratka, imaš vso našo podporo, zato ne pokolebaj v svojem poslanstvu. Tako želim tudi jaz, Jezus, kot vsi angeli in svetniki Sant Mata na čelu z materjo Marijo pod vodstvom Kristusa in Stvarnika.

Amen"

O Stvarnikovi napovedi apokalipse iz leta 2019

(16. junij 2019, Kurešček, v cerkvi Kraljice miru Marije)

STVARNIK:

"Povem ti sin sedaj v Svetem duhu to, kar ti doslej kot Bog Stvarnik nisem še nikoli in tudi nikomer drugemu ne, niti nobenemu preroku doslej za ta svet.

Povem ti sedaj, kakšen bode svet čez 100 let, če se ljudje ne odvrnejo od življenja takega kot ga žive sedaj.

Pred leti (*leta 2000*) sem ti sicer na tem mestu že povedal, da trpel bo cel svet, da prične se *100 letno* trpljenje za vse, prav vse ljudi sveta, ne glede na barvo kože, veroizpoved. Sedaj pa ti povem, da kazen bode strašna, da sin, dobesedno, ker ljudje ne spoštujejo ta svet živali, rastlinja, skratka vsega, kar sem ustvaril jaz.

Kako kaznoval bom ljudi, točno še ne vem, in vem ...

Dejstvo je, to je namreč v moji moči, da preživeli bodo samo tisti, ki dejansko se bodo obrnili k meni in spoštovali vse to, kar sem ustvaril za ljudi in živali tega sveta. (... da sin, prav razmišljaš, to je bil že Jezusov namen ozavestiti ljudi do te mere, da spredvideli bi, kaj od njih želim jaz Bog, Bog Stvarnik.) 100 let je veliko, sin moj, doba dovolj dolga, da ljudje se ozaveste kako živeti morajo, da preživel bo ta svet.

Res sin, pokončano bo vse tisto, kar ni pomeni Bogu Stvarniku. Kako in na kakšen način, pa niti ni pomembno. Že v Izraelu (*leta 1996*) sem ti namreč dejal, da samo tisti preživijo, ki se ozavestijo. **In kdor hotel bo to prebrati in živeti tako kot jaz želim, potem bo preživel, tudi rod za njim, če bo vzgojen tako kot jaz želim.**

Si razumel, sin ?!

Res je to težka beseda, ki sem ti jo podal, a vendar je resnična. Človek mora pričeti spoštovati vse, kar ima srce, spoštovati mora naravo, oziroma vse to kot si že zapisal v Izraelu.

In to je to kot ti bilo je rečeno, da tvoje je poslanstvo tudi vrnitev ljudi k naravi in ne samo duhovnost kot taki z nauki.

Naloge so konkretne in se tičejo prav vsakega, torej vernega ali nevernega človeka na tem svetu - začeni od teh ljudi, ki vodijo ta svet v pogubo. Kdo so ti, niti ni potrebno navajati, ker se dobro ve, proti komu se že danes bojujejo naravovarstveniki.

In to je to, kar sem ti želel povedati danes ob dnevu tem, ki Cerkev ga praznuje kot praznik Svetega Trojstva. Tega ne bom komentiral, ker stališče moje poznaš.

Bodo pa oni prvi na udaru, če ne spremenijo tudi oni sami svojega pogleda na svet in ljudi. Prav je, da si jih (*duhovnike*) sprejel samo kot ljudi, ki živijo v hudi zmoti tudi kar se mene tiče.

Vendar je tudi za njih mogoče, da se spreobrnili bodo s tvojo pomočjo po nauku mojem. In bodo, kot sva zapisala že v Izraelu, ko njih vejice ozelene ...

Pojdi sedaj sin v mojem blagoslovu z mesta tega Kureščka kot pravilno si dejal (*eni izmed redovnic*), da zanj izvedel bo cel svet, ko bo čas za to.

Amen"

O težavah zapisovalca z duhovniki

(3.5.2019, v cerkvi na Kureščku)

Kristus: "Piši sin v dnevu tem, ki ni noč in je. Veš kaj hočem ti reči ob tem, ko med mašo so te napadli? Veš. In vendar. Seme zla, ki so ti ga hoteli ti duhovniki vsaditi, da sin, to je bil njihov namen, ko temni sili služijo, da bi te pridobili na svojo stran.

Ne, to ni bilo samo včeraj ali v zadnjem času. Ta namen se je v njih porodil takoj zatem, ko so (leta 1996) izvedeli za tvoja Sporočila. Razumel? Kako in kaj oziroma na kakšen način v tem trenutku niti ni važno, ko v sebi hudo bolečiš za razliko od včeraj, ko blestel si ves svetel med verniki (*med mašo v isti cerkvi*). Važno je le to, da si se obdržal na nogah, da prišel boš k sebi in bo prav.

Pojdi domov sedaj po tej maši, in so odpočij od vsega tega, kar hoteli so ti prizadeti med mašo, ko **so z magijo skupaj s Kosirjem te napadli direktno v srce ...** Kosir do tebe ima namreč strahospoštovanje, ker videl je lahko na lastne oči pred nekaj dnevi, kako je Marija mati jokala skozi tebe, ko objel si (*med obredom*) Jezusa na križu v cerkvi, sploh pa zato, ker si mu v zakristiji tudi sam omenil, da imaš občutek, da je Marija jokala skozi tebe ...

Vendar več o tem kar vedeti moraš, ko si odpočiješ. In vedi, nisi sam v tej bolečini, smo ob tebi mi vsi, ki smo od Boga Stvarnika. "

To Sporočilo in njemu podobna glede Cerkevne delovanja na mene, zapisovalca Sporočil, sem na zahtevo Kristusa dolžan objaviti v celoti skupaj z ostalimi tovrstnimi Sporočili v 3. delu knjige. To delovanje in o katerem govori zgoraj Kristus, se je na mene začelo sicer že kmalu zatem, ko je Cerkev izvedela za moje zapisovanje Stvarnikovih Sporočil. Njeni za to usposobljeni duhovniki so namreč na dnevni bazi - ob hkratnem pošiljanju svojih *demonov* na mene kot je povedal Kristus v spodaj citiranem Sporočilu, izvajali konstantno tudi parapsihološke in črno-magijske napade vseh vrst na moje vitalne organe, sploh pa na srce. Cerkev me je tako, tudi za ceno mojega življenja, na ta najbolj zavržen način hotela ustaviti, me blokirati na tej duhovni poti, ki mi jo je določil Stvarnik. Sploh pa to po moji internetni objavi Stvarnikove napovedi apokalipse iz leta 2019, še huje pa potem, ko je izvedela, da sem - navkljub vsem njenim konstantnim napadom na mene, koncem leta 2021 pričel pisati to Stvarnikovo Knjigo resnice. V normalnih okoliščinah, ko nad seboj ne bi imel njenih zavržnih poizkusov ustaviti me pri pisanju tega mojega življenjskega dela, bi sicer knjigo lahko spisal v roku enega leta in pol, a sem zaradi navedenega in kar vse poteka (ob vedenju ljubljanskega nadškofa S. Z.) praktično še sedaj, ko jo zaključujem, za to potreboval skoraj še enkrat več časa.

Res pa je tudi, da če mi ves ta čas, skozi dolga leta, ne bi ob strani stala Stvarnik in Kristus in mi pomagala vzdržati te strahotne in zelo boleče pritiske na mene, danes zagotovo ne bi bil več med živimi.

O župniku, ki ima moč vplivanja na ljudi, tudi z uroki, da jih veže nase in privablja v svojo cerkev

(1.6.2019, v cerkvi na Kureščku pri Ljubljani)

Kristus: "Piši sin glede vsega kar te teži, in tega ni malo. Res je, ko delano je bilo nate močno v cerkvi ob zadnji maši, da delovali so duhovniki na tebe združeno. In vedi, sedaj ni bil urok, niti magija, temveč njihov »protokol z demonom,« ki je bil v cerkvi nad teboj. Sedaj to v tej cerkvi že drugič z namenom, da te uničijo, tudi v najhujšem smislu, če bi to bilo potrebno ...

Da, za tem stoji župnik Kosir, in se ga zato izogibaj. On je maček stari, vzgojen v Cerkvem duhu. Zato zanj si moteč, ker vidi, da se s teboj nekaj dogaja, da si dejansko v stiku z Bogom in Marijo. In tega se boji. Sicer ti tega ne pokaže, vendar pa je v svoji misli proti tebi, da, močno nastrojen. Vendar sin, to še ni vse: »**Ta človek ima moč - čeprav ne izgleda, vplivati na ljudi tudi z uroki, da jih veže nase in privablja v cerkev.**« "

Glede trajanja pandemije covid -19 in nadaljnjega trpljenja celotnega človeštva

(Kurešček, Velikonočni ponedeljek 4. aprila 2021)

STVARNIK:

"Povedati ti imam sicer še mnogo tega, kar sem ti že ali pa še ne, vendar se ne bom ponavljal. Kar pa se tiče pandemije, ta še ne bo končana tako hitro, ne. Ljudje, svet kot tudi Cerkev *se iz te preizkušnje niso nič naučili, nič prav nič*. Res sin, pandemija »je opomin vsemu,« kar ljudje in Cerkev počnejo napačnega, tudi S STRAHOTNIM POBIJANJEM NEDOLŽNIH ŽIVALI ZA DANAŠNJE VELIKONOČNE JEDI V SPOMIN NA JEZUSA. In to ni v redu, je to je »**strašen greh**« v tem in takšnem krvavem čaščenju Jezusa, sploh pa potem, ko Cerkev je bila preko tebe večkrat opozorjena nanj."

O Negativni sili in njenih služabnikih na tem svetu

(Ljubljana, 1996)

Kristus: Po Temni sili so rojeni »sinovi zla« vseh vrst, ki obstaja poleg nas in vlada svetu mimo nas. Ta sila teme zaradi njih je močna, je nasprotna nam.

V belem se nas vidi, njih v črnem, ne v obleki pač v prisposobi te besede. »U(z)rok je Satana beseda, ki *ga častijo oni .«

Do sedaj pisala nisva o tem, sedaj bova. Satan je hudič, ki se ga boje ljudje, ki so v nejeveri. Tudi ti, vsi ti, ki imajo vero, se ga boje. Vendar vsak tisti, ki veruje prav, se ga nima bati, niti zbat. To sila je teme, ki sem omenjal jo, je nejevere zla rojenih.

Vsi ti, ki se boje uzrokov naj v sebe pogledajo. »Res, v vsakem izmed nas je tudi temna stran.« Vendar, kdo je hitrejši, tema ali luč? Zato po luči (duše) se ravnajmo in ne po temi (razuma). Le luč pokaže pot v temi, tema v luči ne.

Bog pomaga v svetlobi skozi dan in noč. Njega žarki so vseskozi uperjeni v nas, v pomoč in bran proti u(z)rokom. Blagor tistim, ki to vedo.

Tisti pa, ki tega ne vedo ali nočejo sprejeti svetlobe te, objame jih temota. Jim nič ne pomaga, še tako naj sveti luč Boga, če pa si zatrejo uč (oko).

»Žarek« ta v svetlobi Duha, poslan od Boga, nas oplemeniti v duši, če sprejeti znali smo ga. Da, znali. Tudi to je »znanje,« ki ga pridobiš, ko se (ob učenju in prakticanju Stvarnikove metode duhovne rasti Sant Mat) ozavestiš.

Ne hoditi na mesta, kjer govore in govore. Govorica ta je prazna. To ljudje lahko vedo iz izkušenj svojih, ko domov gredo iz teh cerkva faranov ali mošej. Ni posvetil »žarek« v njih srca, ker odprto ni ker ne vedo, kako odpreti ga.

Vera v Boga, to je prav in prav. Vendar, kako sprejeti ga. Ni dovolj to, če ti s *prižnice (v cerkvi) povedo to in to. Si kot ovca, ki blebeta; vodnika pastirja rabiš. Zato kvišku se ozri in v sebe; v sebi najdeš to, kar oni te uče o Bogu (da je nekje tam zgoraj).

Ko sam spoznaš, da Bog je v nas, da, nas, da nas obišče, ne samo v smrtni uri, potem svoboden si v duši svoji. In ko poslušal bodeš zopet glas pastirja porečeš si: »Kaj ta človek blebeta?« Postal si ptica tedaj, in ne ovca.

Nežno, mirno, pogovori se s seboj enkrat, dvakrat, večkrat, vendar ne bo potrebno. Tedaj boš slišal »glas od znotraj, « ki ti pove, da iz njega veje glas Boga, in ne pastirja. In ko »svetloba« nas zapolni, ne bo več teme.

Amen. "

Gospodar in vladar tega sveta je dejansko po vrsti tretji bog pod Stvarnikom iz omenjene Velike hierarhije bogov, ki jo je Stvarnik ustvaril pod seboj. Gre za Kal Nirandžana (Kal) iz astralnega nivoja, ki je v svojem bistvu hudič kot je opozarjal že Jezus, oziroma bog zla ali satan kot ga imenuje tudi Kristus v zgoraj citiranem Sporočilu. In kar je ob tem pomembno pa je to, da se ljudje tega ne zavedajo kot tudi ne, da so po svoje vsi njegovi ujetniki, če podležejo njegovim pastem in samemu poseganju v njihov (raz)um. Ta njihov razum, kot individualni, namreč izhaja iz Univerzalnega razuma, ki deluje pod Kalovo oblastjo in je kar podrobno obrazloženo spodaj v poglavju »Psihološka znanost mojstrov o duši in njenih orodij v človeku.« In ob tem, ko je Kalova naloga oddaljiti nas od našega resničnega očeta Boga Stvarnika, oziroma obdržati nas kot ujetnike Negativne sile na tem svetu, v tej deželi žalosti in trpljenja, pa nad nas pošilja poleg svojih tuzemskih sinov zla (satanisti vseh vrst, črni magi, samozvani mojstri duhovnosti in razni t.i. parapsihologi, itd.), tudi njemu podrejene moralne, socialne, politične in verske »reformatorje« vseh vrst in barv, ki poskušajo s skupnimi močmi in ob podpori nekaterih medijev, cel ta svet ustvariti »po njegovi meri« - pa čeprav tudi za ceno propada celotnega človeštva, kot vse to in še več je pojasnjeno v 2. delu knjige.

O tem, da so duhovniki lahko tudi del rešitve, če bodo le sledili pozivu Kristusa k spreobrnjenju

KRISTUS:

Jeruzalem 11. 4. 1996, v hotelski kapeli Hospica:

"Razočaranju ni konca videti. Ti patri so ovce, ki se pasejo na njivah tujih. Niso po mé(ni) rojeni. Zelo malo njih vedo, kaj je resnično Bog. Vse to, kar vidim me boli. Ni to po Božji volji, da tako uče, kot so naučeni. To ni od Boga. Če slušali bi glas Boga, bi hlapci ne bili kot so.

Zato se ne oziraj sin moj na njih. Vem, čudi te, kako da taki so ko dnevno, vsak dan, Boga časte. Ga časte po knjigi, ne po srcu. In to ni prav.

Njih srce je kamen in ta ne govori. Ni v kamen posajeno, kar zasadil sem.

Zaveš jih ti, po papežu vseh njih. **So tudi taki, ki vedo, kaj resnični Bog želi, vendar »vseh steg,« ki jih še držijo, odvreči še ne zmorejo.**

Zato potreben si zdaj ti. Skozi besedo pisano, pisano po Bogu, meni in Mariji se zavedo, da prihaja doba Nova (*Zlata*), čas ljubezni odrešitve. Ne pohlep, pač pa srce naj zamenja to. "

Oljska gora, 4. 5. 1996 v baziliki Jezusove agonije:

(...) Po zvezdi prvi si uzrt. In to sem jaz, tvoj bog občestva tega. sonce. Sveti in svetilo bo in grelo tiste, ki se zavedo te zvezde. Ta svetloba vabi vse, da se ji odpró.

Ta zvezda je kot **sonce** in je zvezda je za vse odprta, nje

Tej luči iz neba se upreti je težko, če srce je čisto. Zato pogled uzrli tja bodo v srcu čisti. Tisti pa, ki to niso, še imajo čas, da se pticam pridružijo, v jate nove, vere Nove, dobe Nove.

Naj se patri vseh Cerква zdaj zave: Prišel je čas, ko prvi so na preizkušnji. Ni namen Boga njih prositi, temveč samo opozoriti, da je zadnji čas, da se zazro v resnici, ki jim nudi se. Njih znanje po zgodovini, ki ni zapis Boga, je veliko. Je pa nič, ki pelje v nič. Naj se tega zavedo.

Naj se prvi pridružijo k prvi jati ptic, ki že leti k višku slave neba. Le tako jim Bog odpusti, kajti njih grehov je veliko, je premnogo. Naj se ozaveste v trenutkih teh, in Bog bo milosten do njih. Naj se zave resnice. Naj ne bodo hlapiči neresnic. Palico pastirsko naj odvržejo, ker je ne potrebujejo.. Dogem se ni bati. Poglavarjev tudi ne.

Le Bog Oče, Stvarnik, je vladar njihov, če tega se zavedo.

Po mestu tem, moj sin, kjer pišeš zdaj, moj sin, je resnice čas. Lahkoten bode let ljudi, ki niso zavedeni. Težje pa bo s temi, ki so po neresnici pav.

Vem, ta pesem zdaj je težka, ni lahkote v njej kot v napovedi vere Nove. Je tudi nje vsebina težka, po energiji teh ljudi, ki se ne ozaveste v času tem. Vem, utrujen si, moj sin. Kako bi ne bil, ko se zaveš vseh teh ljudi.

Vendar, sin moj, po Bogu Troedinem je hoteno, da je skrajni čas prišel: Samo tisti namreč preživijo, ki se ozavestijo.

Ni treba jim razlage prave, kajti kdor hotel bo to prebrati, kar zapišeš ti po meni, kaj je moje sporočilo mu po tebi dano, tedaj je od njega samega, od njegove duše, odvisno kako in kaj.

Stvarnik, Bog, zapovedi ne da, ne po duši, in jih ne bode dal. Zato nič prebirati ni treba, kajti le v sebi najde vsak, kar si želi, če to želi.

Amen. "

O napovedanem hudem trpljenju človeštva, ki se začenja in ga še zdaleč ni konca, in kdo ga odreja

Marija: " ... To, kar sedaj zapisal boš, ni za objavo in je – to prepuščam tebi. **Trpljenja namreč še zdaleč ni konca za človeštvo to, ker dejansko se šele začenja s to korono. Sledijo namreč še mnogo, mnogo hujše stvari ...**

Zatorej sin, glavo pokonci v poslanstvu tvojem, da odrešiš čim več ljudi in jih na pravo pot popelješ z našimi Sporočili. Amen. "

(Velikonočni ponedeljek 2022, Ljubljana)

... in zgodilo se je že točno tako, kot je napovedovala Sveta mati Marija.

Z neba je namreč prišel doslej najhujši opomin Narave kot je pred njim Sveta mati Marija svarila tudi

Slovence. Že sredi poletja 2023 so se torej zgodile te hude stvari, in sicer »najprej« v Sloveniji s katastrofalnimi ujmami 500 letnih voda in požari. Zgodovinski vročinski val je tako zajel tudi jugozahod ZDA z mnogimi tako nastalimi požari, podobno pa se je zatem dogajalo tudi drugod po vetu. Skoraj enake pojave rekordnih nalivov kot smo jim bili

priča pri nas na slovenskem (na sliki spodaj), so namreč v istem času beležili tudi drugod po Evropi in ostalem svetu. Ob tem, ko so Kitajska, Indija, Japonska, severovzhod ZDA in tudi deli Indije, Nemčije, Avstrije ter Italije, izkusili enako velike poplave, pa so se drugi deli sveta dušili v vročini in požarih, s tem da pa je bilo najhujše na Havajih. V tem poletju (2023) pa je gorela tudi Kanada z deset tisočimi požari, zaradi vročine pa so bile v plamenih tudi Grčija in Korzika, Portugalska, Španija in nenazadnje jug Italije, s tem, da pa so poleg omenjenih držav izmerili rekordno visoke dnevne in nočne temperature predvsem v Franciji, Alžiriji in Tuniziji, Italiji kot tudi v Grčiji in še kje. In tudi na južni polobli, kjer so v tem letnem času (julija 2023) sredi zime, temperature drvijo v nebo in tako dosejajo v Južni Ameriki tudi krepko čez 30 stopinj.

Vendar pa tudi to še ni bilo vse. Koncem avgusta so hude poplave zajele še Grčijo, Turčijo in sedaj, v začetku septembra še v mestu Derna na vzhodu Libije, kjer so neurja s poplavami odnesla v morje celotne soseske in z njimi na tisoče življenj tamkajšnjih prebivalcev; in še in še bi lahko naštevali..

Skratka, vse to kar se nam dogaja po celem svetu - tudi sedaj v letu 2024, sploh pa sredi septembra in oktobra, je v bistvu Stvarnikov odgovor preko Matere Narave na naš uničevalen odnos do vsega, kar pojmujemo pod tem Njenim imenom in je za naše bivanje na tem svetu ustvaril on, Stvarnik. A žal, to še zdaleč ni vse glede na to, kar se nam še bo dogajalo v prihodnje, in to po - napovedih Stvarnika iz leta 2003, verjetno vedno bolj in bolj do konca tega stoletja, seveda, če ga bomo mi starejši po svojih potomcih sploh še lahko dočakali ...

In kdo torej odreja kaznovanje človeštva, kakršnemu smo v tem času torej priča praktično po celem svetu ?

STVARNIK:

" (...) Da sin, vsa ta neurja, vročinski valovi, ekstremne padavine itd., so plod silne moči, ki jo ima določena Moč, ki izvira iz Boginje, matere Narave. **Ona namreč odreja kaj, kdaj in kje se bo kaj zgodilo kar se tiče teh vremenskih težav, ki iz dneva v dan vedno bolj pestijo svet.** To je namreč Njen opomin, in kar ti je v bistvu napovedala že mati Marija kot njena Svetnica."

(Ljubljana, avgust 2023)

* * *

In še zadnje Sporočilo v tem delu za razmislek:

**V vseh vas je usoda tega sveta; je skrajni čas do dne,
ko bo prepozno**

Kristus v imenu Stvarnika:

" (...) S pisano besedo poveš svetu, se pove, kako živeti, kako umreti, zakaj umreti, da se zavedo življenja tega in vseh teh, na katerih so bili. Vsakdo izmed njih poslanstva del nosi. V to življenje več prejšnjih se jim zvrsti po volji božji, da uvidijo, kako živeti kot to hoče on, Bog Stvarnik Troedini.

V življenjih pet po nas, po dveh vzeto, in zopet dano, gre svet naprej. Ponovi. Po dveh vzeto gre svet naprej. Govorim za svet, ne za ljudi. Dvakrat mu je bilo vzeto, da bi živel ta svet. Ta svet ste vi, smo mi.

V dobi novi tej gre svet po poti, ko ni vrnitve. Ni od Boga volja ga zatreti ta svet ljudi, živali in rastlinja - usoda njega, tega sveta je v vas.

Vaš rod novi, ki se začneja po mladosti (*po mladih*), od njega zavisi, če bo človeštvu treba umreti ali živeti kot si on želi, naš Bog Stvarnik.

Svet ste vi, ste živali po rastlinah, ne po ljudeh. V hrani vaši ni težav, ker klali bi in ne brali. Vendar to ni prav. **Ni klavcev svet predviden, naj se tega zavedo!**

V dobi novi potrebno je živeti, kot On želi, vaš Bog. Poveš ljudem, da se vrnejo nazaj, v dežele sveta. In ne mesta.

Preprost bo človek novega stoletja. Si že slišal, da bo težko. In tako bo za vse tiste, ki mislijo, da Boga ni. **BOG JE, IN SE POKAŽE SKOZI NAS, V DELIH DOBRIH. SAMO DOBRO JE NJEGOVO, SLABEGA NI NIČ.**

Kaj vse je dobro? Vprašanje to je veliko po obsegu vseh dejanj po nas, ki vas vodimo po besedi tej:

- bodi usmiljen človek
- daj sosedu dobrote piti,
- ne oziraj se drugod, kar imaš doma, v srcu
- naj te ne žene to, kar on ima.

Po besedi moji ni zapovedi. So le želje, da vsi, prav vsi sprevidijo, da potrebno je živeti. Ni življenje to, kar mnogi si mislijo. So ujeti ptiči, ki v letu svojem so v kletki po krilih dane jim nemoči.

Ozrti naj bo rod v naravo. Naj tam življenje išče, naj ohranja to, kar mu je bilo dano. Naj ne pusti »po hudiču njih« vzeti jim življenja, nazaj k naravi prvobitnega naj se ozro.

Vsakdo naj se zave: »**Je skrajni čas do dne, ko bo prepozno.**« Ta dan je bližajoč po dnevih teh, ki se zvrstijo. Ni jih veliko.

V stoletju tem do dne, ki še prihaja, po letih ni veliko. Samo ta čas je še, da se zavedo; let nekaj, samo nekaj; doba sicer kratka, a dovoljšna, da se zavedo.

Spremembe te so korenite, iz srca navad. Tu ima storiti vsak po nas, da gre po poti, gre na pot, da bode prav.

Le Bog Najvišji naj bo vodnik vseh vas, ki želite preživeti.

Usoda bode kruta do vseh ljudi sveta tega, ki kruti so do sebe. Kaj to pomeni? Se zavedo ali tudi ne v času tem, ko je še čas. Za nas, ki to vidimo, je to čas trenutka, za vas je nekaj let. Dovolj je časa v letih teh, da se pridružite k pticam, k jatam ptic, ki poletijo.

Let ptic naj bo po svetu in ne v kletkah; naj se krila v mislih osvobodijo..

In ni bogastvo vse, ni Boga po ceni, ga ne razumejo. *Iz besede te bogastvo, poglej, kaj naredi.* Kot da Bog želi razlik, ki izhajajo po tej besedi. Ne, to ni Njegova volja, to naredil je sam človek. Bogastvo po denarju moči, to je prekletstvo.

Bogastvo po vrlinah, danih od Boga, to vodi k sreči preživetja.

Amen "

(14. 5. 1996, Jeruzalem,)

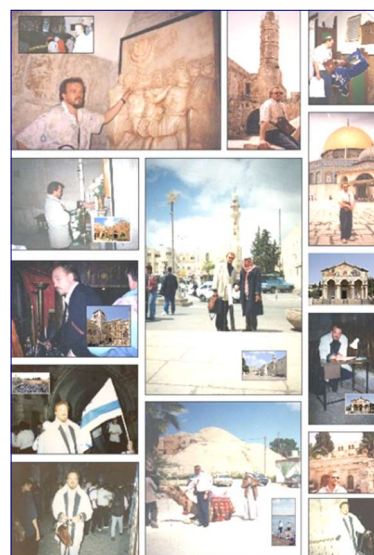
* * *

Pred nadaljevanjem

© Nekaj posnetkov zapisovalca Sporočil na nekaterih izmed svetih mestih treh abrahamskih religij v Betlehemu in Jeruzalemu, kjer je zapisoval Stvarnikova sporočanja

Za konec tega uvodnega dela knjige še nekaj posnetkov zapisovalca iz časa njegovega zapisovanja zgoraj citiranih Stvarnikovih Sporočil ob treh zaporednih enotedenskih obiskih Svetih mest treh abrahamskih religij spomladi leta 1996. Na posnetku levo pa so prikazani tudi hrvaški romarji iz Dubrovnika pred baziliko Božjega groba. Za razliko od slovenskih duhovnikov, so me oni medse zelo lepo sprejeli (na sliki prvi z desne v tretji vrsti) in tako v baziliki Božjega groba tudi blagoslovili Kristusovo poslanico miru izraelskemu narodu.

4. KRISTUS: BESEDA OD BOGA NE SME BITI OKRNJENA

Knjigo v tej obliki in vsebini, zapisovalec izdajam torej 28 let za tem, ko mi je bilo .meseca aprila leta 1996 dano zapisati zgoraj citirano prvo Sporočilo za svet pod naslovom »Prešernova pesnitev naj bo znaniło novega življenja.« Od tedaj pa do današnjih dni se je sicer zvrstilo preko sto Stvarnikovih sporočanj za ta svet, s tem da pa me je v duši od vseh najbolj zaznamovalo Njegovo (zgoraj delno citirano) izredno močno Sporočilo slovenskemu narodu iz septembra 2000 pod naslovom »Sprava v duši, srcu, to je pot Slovenije.« To Sporočilo je bilo namreč v celoti objavljeno tudi v največjem slovenskem tedniku Nedeljski dnevnik. In ko sem se podpisal pod objavljeni članek, sem pričel dojemati, da se nimam ničesar sramovati. V dotedanjih samospraševanjih, zakaj ravno jaz, mi je namreč uspelo razčistiti s samim seboj; in na koncu tudi z vsem, kar je nasprotovalo objavi Sporočil.

Sporočila so tako bralcu predstavljena po vsebini v istih besedah in po večini v isti obliki štirivrstičnih verzov kot so mi bila zapisovalcu narekovana v slovnično stari oz. v trdi slovenščini kot je pojasnjeno že zgoraj pred uvodno predstavitvijo Stvarnikovih Sporočil. Gre namreč za dobesedni prepis resnične Božje besede v stari slovenščini kot mi je bila zapisovalcu posredovana v zapis in ki je ne gre spreminjati kot je (za)povedano v enem izmed Sporočil s strani Kristusa: »Cenzure od teh ljudi, ki pisanja sprejmejo, v tvojem tem zapisu Sporočil ni. To jim povej: *Beseda od Boga ne sme biti okrnjena.*«

Potrebno je torej spoštovati to Stvarnikovo voljo in kar velja tudi za vse tiste, ki se bodo kadarkoli ukvarjali s prevodom vseh Stvarnikov Sporočil iz te knjige v tuje jezike. Res je sicer, da je v Sporočilih Njegova, Stvarnikova beseda ali v njegovem imenu Marijina in Kristusova, sem ter tja po vsebini in na trenutke kar težko razumljiva glede na problematiko, ki jo obravnava. A to je vendarle Božja beseda kot tudi tista iz leta 1996, ki se nanaša na svetopisemsko zavajanje vernikov z lažmi in dogmatskimi nauki Cerkve o Jezusu Kristusu, tako da moramo kak stavek ali pa celo Sporočilo tudi večkrat prebrati.

In kot je deloma razvidno že iz zgoraj predstavljenih po vsebini tematsko različnih odlomkov, se Sporočila nanašajo po večini na ves svet, na notranje vrednote vsakega človeka, na nujno skrb celotnega človeštva za ohranitev narave, na spoštovanje živali kot čutečih bitij z dušami iz istega izvora kot so naše, s prepovedjo njihove vzreje za prehranjevanje z njihovim mesom (vse kar ima srce, je namreč Bog), na medsebojne človeške odnose in na odnose med narodi, pri čemer pa se postavlja Slovence za zgled, kako je mogoče na miren način pridobiti samostojnost in svoje mesto na zemlji. Moto knjige je tako tudi Prešernova Zdravljica kot tisti ideal, h kateremu naj bi stremelo človeštvo.

Sporočila kličejo torej tudi k slogi med ljudmi in narodi, k skupnemu prizadevanje za boljši jutri, za lepši, čistejši in prijaznejši svet za naše potomce. Stvarnik skozi njih poziva tudi k strpnosti in ljubezni, k odgovornosti vsakega posameznika. In ob tem, ko se Sporočila dotikajo temeljnih neresnic krščanstva, pokažejo tudi na siceršnje povezave med posameznimi religijami in kličejo k spoznanju, da nas njihove poti *ne vodijo k istemu bistvu*, temveč vsaka zase daleč stran od njega. V tem tisočletju nas lahko vodi samo enotnost in skupna vera v Troedinega Boga Stvarnika, ki je torej naš resnični Bog in oče. Če nam je ne bo uspelo pravočasno uresničiti, nas bo to kot človeštvo dokončno razvrednotilo do konca tega stoletja, če že ne prej.

Zato tudi pa Stvarnik vse različno verujoče ljudi in tudi neverne opogumlja, da naj z Njegovo pomočjo oziroma s pomočjo Njegove prastare metode duhovne rasti, temeljne resnice o Njem poiščejo v sebi in ne sledijo slepo tistemu, kar ponujajo drugi, sploh pa Cerkev. Opominja nas, naj se ob začetku tega tretjega tisočletja vendarle zavemo, kam nas vodi sedanji način življenja, in da naj spremenimo, kar je v naši moči, da bo svet jutrišnjega dne prenovljen pričakal naše potomce.

Ker pa imajo nekatera izmed Sporočil tudi preroško vsebino, vsa skupaj, ki so objavljena v tej knjigi, pa dejansko tudi neprecenljivo vrednost, ker nam preko njih govori torej Stvarnik kot Najvišji Bog in Stvaritelj našega Stvarstva, pa so bila vsa ta Njegova Sporočila za vsak slučaj tudi »arhivirana« pri Avtorski agenciji Slovenije. In to vsakič, takoj, ko je bilo to mogoče oziroma izvedljivo glede na različna časovna obdobja njihovega zapisovanja kot so bila to npr. ob treh zaporednih sedemdnevnih obiskih Svete dežele od meseca februarja pa do maja 1996.

Sicer pa Sporočila v enem delu predstavljajo tudi poslanico miru, ki naj sega iz Slovenije v svet glede na to kot izvemo iz Sporočil, da smo Slovenci v tem novodobnem času od Stvarnika izbrani narod kot so bili to nekdanji Izraelci. S tem v zvezi nam npr. Kristus lepo pove: "**Vaš rod novi Slovencev in Slovenk se začneja po »mladosti« (po mladih), in od njega je odvisno, če bo človeštvu treba umreti, ali živeti kot si on želi, naš Bog Stvarnik.**" Sicer bi nekdo vse to lahko označil tudi za nacionalno vizijo ali pa kot religiozni nacionalizem v smislu apokaliptične napovedi kot je že bilo slišati. Vendar bi se motil. Navidezno preroška vizija vsebine Sporočil ima namreč globlji pomen za ta svet, za njegov obstoj kot lahko razberemo iz vsebine vseh Sporočil. Sicer pa je bralcu prepuščeno, da si z malo več truda pri njihovem prebiranju, ustvari sam svoje mnenje, ki pa je lahko, na koncu, v spoznanju istovetno z drugimi ali pa tudi ne.

5. STVARNIK NAM SPOROČA, DA TO NI ON KOT TUDI KRISTUS NE TO KAR UČI CERKEV

To Stvarnikovo Sporočilo iz naslova, in dve Kristusovi, ki v imenu Stvarnika govorita o tem, da »je v Svetem pismu samo desetina resnice,« in »da je (Pavlovo) krščanstvo največja prevara človeštva v njegovi zgodovini«, pa so torej tista sporočanja Stvarnika, ki mi kot njihovem zapisovalcu v svoji kompleksnosti narekujejo, da svetu obelodanim vso iz njih izhajajočo resnico. Za vernike je tako prva in zagotovo najbolj pomembna resnica o tem, da sta bila tako Jezus kot njegova mati Marija, po njuni smrti pokopana v Betlehemu, in sicer v dveh med seboj ločenih podzemnih jamah, ki se nahajata na samem kraju Jezusovega rojstva, oziroma na kraju, kjer danes stoji cerkev sv. Katarine nad njunim enim in drugim grobom. Rimski cesar Konstantin je namreč ob tem, ko je okoli leta 313 ustanavljal današnjo Cerkev, na tem mestu, kjer je bil Jezus torej rojen in pokopan, dal zgraditi to današnjo cerkev sv. Katarine, ki nosi ime po njegovi materi. In vprašanje, zakaj je to storil, verjetno ni na mestu ali pač glede na to, da je s tem – s tako prikritim Jezusovim grobom in njegovimi posmrtnimi ostanke v njem - lahko zaživela svetopisemska izmišljotinska dogma o njegovem telesnem vnebohodu (Luka 24:50-51) v okoli leta 380 nastalem Svetem pismu. Ravno tako iz trte izvita pa je na primer tudi t.i. »verska resnica« papeža Pija XII. iz leta 1950 »o Marijinem vnebovzetju s telesom in dušo.« Pa ne samo to. Ta vernikom zapovedana papeževa izmišljotina, sicer nikjer v Svetem pismu zapisana, je v njegovem umu nastala kot verska resnica torej okoli (!) tisoč devetsto let po Marijini smrti. Kot lahko razberemo iz zgoraj citiranega Sporočila Marije in Jezusa, pa je izmišljena tudi trditev papeža Pija IX. iz leta 1854 o Jezusovem brezmadežnem spočetju, s tem da je to izmišljotino tudi on razglasil kot versko resnico brez kakršnekoli osnove.

Skratka, (Pavlovo) krščanstvo, ki temelji v celoti na izmišljotinah, je po besedah Kristusa torej največja prevara človeštva v njegovi zgodovini. In obelodaniti to resnico, je po svoje kar težka naloga, ker je kot taka za vsakega krščanskega vernika zelo boleča in ki jo kot pravi Kristus, marsikdo težko »prebavi,« preboli. Sploh pa resnico o tem, da Cerkev obvladuje Negativna sila ⁵ Kal Nirandžana (Kal) in da kristjani dejansko častijo njega kot boga zla, in molijo k njemu namesto k pravemu in edinemu očetu Troedinemu Bogu Stvarniku.

In ko nam Stvarnik tako kot Najvišji Bog Stvarstva pove, da to ni on kot tudi Kristus ne to kar uči Cerkev, se nam postavi namreč logično vprašanje, v imenu katerega boga pa je Cerkev torej storila številna grozodejstva nad človeštvom skozi svojo zgodovino. Spomnimo se npr. samo preganjanja prakristjanov, pa križarskih vojn pod imenom Kristusa oziroma z zlorabo Njegovega imena, nadalje inkvizicije, pa preganjanje t.i. čarovnic, itd., in ne nazadnje tudi grozodejstva pedofilskih duhovnikov, iz današnjega časa. Ti so namreč svojim žrtvam, nesrečnim otrokom in mladostnikom, s svojim zločinskim ravnanjem zaznamovali in zagrenili njihova življenja za vedno – na primer samo v Franciji preko tristo tisočim, da ostalih žrtev po svetu sploh ne naštevamo. In marsikdo, ki ve za vso to resnico o Cerkvu in ni obremenjen z njeno vero ali pač, se je ob tem namreč lahko vprašal: »Ali je vse to res Božje?« »Ali pravi Bog ubija oziroma napeljuje človeštvo k medsebojnemu ubijanju, posiljevanju otrok, itn.,« če pa je jasno rekel in zapovedal: »Ne ubijaj! Ne delaj drugemu slabo.«

⁵ Kal: Čas, smrt; negativna sila, univerzalni razum, vladar fizičnega, astralnega in vzročnega vesolja ali treh svetov, imenovan tudi DharamRai, Gospodar Sodbe, Jama ali Gospodar Smrti. Bivališče Kala je v drugem duhovnem področju, Trikutiju (Vir: Slovar besed iz knjige Pot mojstrov, avtorja dr. Julijana Johnsona.)

A če vse to početje Cerkve ni kot tudi ne more biti od Boga Očeta Stvarnika, je torej lahko samo od nekoga drugega, ki se nahaja pod pozitivnim polom Stvarstva oz. na negativnem polu, in ki kot bog zla lahko nasprotuje Stvarnikovi zapovedi »Ne ubijaj,« ter zapoveduje: »Ubijaj.« Gre torej za vladarja astralnega in fizičnega vesolja Kal Nirandžana, oziroma Satana kot ga imenuje Kristus v Sporočilih, ali hudiča kot je učil že Jezus, v zadnjem času pa odkrito tudi nekateri Mojstri Sant Mata kot sta bila npr. pokojna Sant Thakar Sing in Maharaj Charan Sing.

Isto kot zgoraj navedeno pa velja na primer tudi za današnjo vojno v Ukrajini

Vprašamo se namreč lahko, kot prvo, v imenu katerega boga je papež Karel Woityla, leta 2005 ameriškemu predsedniku Reganu odobril namestitev jedrskega orožja v zahodni Evropi (vir: Dnevnik.si, 17.4.2005), in to navkljub nasprotovanju večine tedanjih evropskih politikov, kot drugo pa, v imenu katerega boga je sedaj, v tem času, patriarh Ruske pravoslavne Cerkve odobril predsedniku Putinu napad na Ukrajino. Odgovor je namreč isti kot zgoraj z vprašanjem: »Ali je vse to res Božje, kar sta storila eden za drugim omenjena verska voditelja?« oziroma: »**Ali pravi Bog res ubija, oziroma napeljuje dva bratska naroda k medsebojnemu ubijanju in ostalim grozodejstvom?**« če pa je torej jasno zapovedal: »**Ne ubijaj! Ne delaj drugemu slabo!**«

Ob tem pa seveda ne gre pozabiti, da tudi pri ostalih dveh abrahamskih religijah ni stanje nič boljše, oziroma da tudi judovski in muslimanski verski voditelji niso bili skozi zgodovino nič boljši kot krščanski, ker so pod vplivom Negativne sile kot to lahko vidimo danes na Bližnjem vzhodu. In skorajda neverjetno je, da lahko npr. iranski verski voditelj, v 21. stoletju, poziva vse muslimane v boj proti »nevernikom« kot naziva jude oz. izraelski narod - in to navkljub temu, da tudi muslimanska vera temelji na Abrahamovem izročilu. A ravno tako kot pri kristjanih, se torej tudi pri njih obojih postavlja isto vprašanje, v imenu katerega boga torej so vodili boje proti drugače verujočim kot to počnejo še danes, če pa tudi za njih velja zapoved Stvarnika: »Ne ubijaj. Ne delaj drugemu slabo.«

Skratka, dejstvo je, da je Kal Nirandažan tista Negativna sila, ki kot bog zla – ne samo da vlada vsem religijam tega sveta, pač pa da preko njih napeljuje človeštvo na tak ali drugačen način k medsebojnim vojniam in praktično k vsemu, kar slabega se nam dogaja na tem svetu, tudi v parlamentih preko verskih gorečnežev med poslanci na primer. In kakorkoli pač že, Kala moramo žal sprejeti kot vladarja tega sveta. Po vrsti je kot rečeno tretji nižji bog iz Stvarnikove Velike hierarhije bogov, ki kot tak vlada prvenstveno trem abrahamskim religijam, posredno preko njih pa tudi celotnemu človeštvu tega sveta.

In obelodaniti vso to resnico je resnično težka naloga, ker bodo prizadeti mnogi verniki, sploh pa krščanski, ko bodo izvedeli, da je Kal torej tisti bog iz Stvarnikove Velike hierarhije bogov, ki ga Cerkev skupaj časti namesto Stvarnika in moli k njemu ob vsaki maši - tako kot npr. tudi verniki ostalih dveh abrahamskih religij, pa čeprav eni in drugi pod drugim imenom in na svoj način. Dejstvo namreč je, da je vse te tri religije, to je judov, kristjanov in muslimanov, ustanovil eno za drugo ravno Kal oziroma Sotona. O tem, kako je Kal, oziroma za jude ⁶ Jahve, ustanovil preko Abrahama najprej prastaro judovsko religijo in jo po svoji meri utrdil še preko Mojzesa - s tem je sicer postavil temelje tudi za kasnejšo ustanovitev krščanske religije preko svojega farizeja Pavla, je namreč argumentirano obrazloženo v 2. delu knjige, v poglavju z naslovom: »To ni Stvarnik, kar učijo oni,« in sicer na prvih 34-tih straneh, v preostalem delu, na 56-tih straneh pa o Pavlovem krščanstvu kot največji prevari človeštva po meri Kala oz. Sotone.

Ob povedanem pa seveda ne gre pozabiti politikov. Ne ozirajo se kaj dosti na to, kar počnejo njihovi verski voditelji, ko vodijo ta svet po poti samouničenja ravno z njihovo pomočjo. Po večini so namreč tudi oni (z nekaj izjemami) pod vplivom Negativne sile, oziroma tiste religije, ki ji služijo ob samem dejstvu, da je v tem času kot rečeno skoraj polovica svetovnih držav – 92 – vpletenih v ideološke spopade zunaj svojih meja ...

⁶ **Jahve:** Kal je za svoje božje ime izbral ime Jahve (Jehova) in ga sporočil šele Mojzesu z naročilom, da o tem seznanj svojo ljudstvo, in mu ob tem dejal: »To je moje ime na veke in to je moje poznamenovanje ljudi od roda do roda.« (2 Mz 3, 6-15) Samo ime Jahve je sicer v uporabi pri Judih in Jehovih pričah, ne pa tudi pri Kristjanih, ki so to Kalovo božje ime nadomestili z imenom »Gospod.«

Skratka, »**BOG** (v pravem pomenu besede) **JE, IN SE POKAŽE SKOZI NAS V DELIH DOBRIH. SAMO DOBRO JE NJEGOVO, SLABEGA NI NIČ,**« kot pove Kristus v imenu Stvarnika. In prav žalostno je, da verski voditelji tega ne dojamajo ali pa nočejo dojeti, ker delujejo pod oblastjo Sotone ali Kala kot pove Kristus: »*So tudi taki, ki vedo, kaj resnični Bog želi, vendar vseh steg, ki jih še držijo, odvreči še ne zmorejo.*« In zato, da bodo spoznali, kdaj in na kakšen način pravzaprav so »nehote« postali Kalovi služabniki v službi Cerkve, pa bilo veljalo - tako za njihovo dobro kot tudi dobro vernikov, da se seznanijo z vsebino poglavja iz 2. dela knjige pod naslovom: "Ali je mogoče verjeti namigu, da je Sotona (tudi) za Cerkev še vedno najvišji Bog Stvarstva. "

In kakorkoli pač že, Kala moramo sprejeti kot vladarja tega sveta, kot tudi dejstvo, da vlada po večini vsem religijam, preko njih pa torej praktično celotnemu človeštvu - kot vse to in še več je poleg spodaj v nadaljevanju navedenega, pojasnjeno torej v 2. delu knjige.

Pogovor med Stvarnikom in Negativno silo

Glede na to, da se nam glede na do sedaj povedano postavlja samo po sebi vprašanje, od kod in zakaj pa Stvarnik dovoli to nadvladje Kalove Negativne sile, pa je razumljiv odgovor nanj mogoče najti že v Njegovem pogovoru z Negativno silo, ki ga je objavil Stvarnikov Mojster Sant Thakar Singh v svoji knjigi Hrepenenje duše, in je v celoti sicer citiran v 2. delu knjige. Potekal pa je ta pogovor med njima o samih zadolžitvah Negativne sile na tem svetu in s tem v zvezi z njene strani »prekoračenih« ji danih pooblastil s svojim prekomernim povzročanjem trpljenja človeštvu. Zato si v odgovor na zastavljeno vprašanje, pogledajmo samo prve tri odstavke Njunega pogovora.

CITAT:

" Negativna sila v razgovoru reče Stvarniku:

»... ta svet pripada meni. Človek lahko deluje kot Bog samo takrat, ko zapusti svoje fizično telo. Dokler človekova duša živi v telesu, bo živel tako kot živijo živali.« Bilo ti je jasno rečeno: »**Predlagal si, da bi vladal temu svetu posredno, ne neposredno.** Toda tudi to ti ne bo uspelo. Ne bom dopustila, da človek postane pravi človek. On bo živel in trpel kot žival, spustil se bo se nižje od živali. Živali ne odidejo v pekel. Nimajo karme in jim ni sojeno. Človeku je bila dana moč delovanja, ki si mu jo ti podaril. S to močjo bo deloval pod mojim nadzorom. Ne bo te poslušal. Ne bo te razumel. Dobil bo takšen um, takšen intelekt, ki bosta dovzetna samo za moja navodila. Kar mu bom rekla, bo razumel samo on, kar pa mu boš rekel ti, ne bo nikoli razumel. Nikoli ne bo mogel živeti tako, kot mu ti praviš. Na ta način bom še naprej tako uspešna, kot sem bila do sedaj. « .

Najvišji ji odvrne:

»Dobro, draga moja, dal sem ti določena pooblastila in ne bom posegal na področje tvojega delovanja, ampak bom sam prišel na ta svet. Če ni nikogar na tem svetu, ki bi človeku povedal, kakšna je njegova moč, ki sem mu jo podaril, mu bom to sam povedal. Povezal ga bom s to močjo in tako bo začel delovati kot duša. Njegovo pozornost bom učvrstil v središču tretjega očesa, kamor tvoja moč ne seže in se bo lahko dvignil iz telesa. V tem središču deluje moja moč. Uresničil bom svoj načrt, ki ga imam s človekom. Kljub tvojim naporom ti ne bo uspelo uresničiti svojih namenov.«

Toda Negativna sila je bila neomajna in je odgovorila:

»Dobro, ti opravljaš svoje delo, jaz bom pa svoje. Čas bo pokazal, kdo je uspešen: ti ali jaz. Človeka ne smeš pridobiti na ta način, da mu pokažeš svoje nadnaravne moči ali, da ga poskušaš pritegniti na kakšen drug način, temveč mu moraš razložiti, kaj je zanj dobro in kaj slabo. Če bo to razumel in te prosil, da ga povežeš s seboj, to lahko storiš. V nasprotnem primeru ga ne smeš s pomočjo svoje Božje moči prisiliti, da sprejme tvoje vodstvo. O tem sva se že dogovorila. **Držati se moraš dogovora, da ta svet in druga dva svetova pripadajo meni.** To so moja področja, kjer jaz vladam in se ne smeš vmešavati v moje delo.« (KONEC CITATA)

(Celoten pogovor je predstavljen kot rečeno v 2. delu knjige.)

Skratka, ta pogovor med Stvarnikom in Negativno silo, ki je sicer potekal tudi glede Stvarnikove prastare metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat, nam daje vedeti, da brez

spoštovanja samega sebe in vsega tega, kar je poleg nas ustvaril Stvarnik, da lahko živimo na tem svetu, in s tem povezane duhovnosti kot nam jo ponuja kot naš dejanski oče in ne samo Bog, ne bo šlo. **Preizkušnjam in trpljenju namreč ne bo videti konca, če ne bomo doumeli, da je to vse lahko tudi samo »igra« Najvišjega Bitja. Vendar tako je.** Namreč kot igralci lahko izbiramo med dobrim (duša) in zlom (razum), ki/ker ju vseskozi nosimo v sebi kot bomo lahko spoznali v nadaljevanju iz opisa duše in razuma kot njenega orodja in hkrati največjega sovražnika človeka.

In kar je bistveno, samo brezpogojno dobro nas bo kot duše lahko pripeljalo (v odrešitev) nazaj domov k Stvarniku, ali če hočete - zatem, ko bo za človeštvo prišel čas Zlate dobe, tudi od Njega nazaj ponovno na ta svet ...

Ker pa je vsa zgoraj na kratko navedena dejstva kot tudi vsa ostala v zvezi s Kalovo vladavino na tem svetu potrebno argumentirano utemeljiti, saj sama po sebi še nič ne dokazujejo, pa je potrebno zadevo kot tako, torej izredno kompleksno, v iskanju resnice obravnavati skozi vrsto poglavij v tej knjigi in to na kar se da preprost in za bralca razumljiv način. **Ljudje moramo namreč sprejeti in v sebi ozavestiti dejstvo, da je Negativna sila prisotna v vseh porah družbenega življenja, in da nas - po volji in načrtu Najvišjega Bitja, spremlja praktično na vsakem koraku** - tudi preko našega razuma, ki je del njenega Univerzalnega razuma. Sprejeti jo moramo kot nujno zlo, ki ga nosimo vsi ljudje tudi v sebi, torej v svojem »razumu,« pa če nam je to všeč ali ne, in živeti tako, da nas ta sila teme ne dobi preko njega v svoje kremlje. (Opomba: glede razuma kot največjega sovražnika človeka je kratka obrazložitev podana najprej spodaj v drugem poglavju, obširno pa v četrtem pod naslovom: Psihološka znanost Mojstrov o duši in njenih orodij v človeku)

Vsebina knjige po naslovi poglavij

Knjiga je napisana v treh delih in sicer na način, da govori po poglavjih argumentirano praktično o vsem, kar je potrebno za razumevanje zgoraj navedenih dejstev, tudi v smislu tega, na kakšen način in kdaj pravzaprav je Kal oziroma Sotona ustanovil krščanstvo preko judovskega farizeja Pavla, že pred tem pa preko Abrahama in Mojzesa judovsko religijo. Gre torej za obširno monumentalno delo s prikazom resnice o bistvu našega bivanja na tem svetu in vsem, kar nas na našo škodo oddaljuje od našega Troedinega Boga Stvarnika kot dejanskega očeta vseh ljudi tako v stvarnem kot duhovnem smislu.

Po vsebini se knjiga tako sestoji iz 9-tih poglavij na skupno na 434 straneh A4 formata, in je tako zaradi svoje obsežnosti razdeljena na 3. dele kot sledi:

Prvi del knjige:

- 1. Zgodilo se je za ta svet (str. 5)
 - Stvarnikova odločitev pomagati človeštvu iz leta 1996
- 2. Samo ena sama je Resnica o Jezusu, Kristusu in njenem očetu Stvarniku (str. 55)
 - O Stvarniku vemo žal zelo malo, ali skorajda nič (str. 56)
 - Beseda o resničnem poslanstvu Jezusa iz Nazareta in njegovi duhovni poti do Mojstra in Učitelja Stvarnikove metode duhovne rasti v Indiji (str. 81)
- 3. Na Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti temelječi »Novi duhovni red na Zemlji« ~ kot ena sama in edina možnost za rešitev človeštva pred prihajajočo apokalipso (str. 111)
- 4. Psihološka znanost Mojstrov o duši in njenimi orodji v človeku (str. 127)
- 5. V čem dejansko je lahko Stvarnikov namen pošiljanja duš v preizkušnje na ta svet ? (str. 147)

Drugi del:

- 6. Živimo v Stvarstvu ⁶ Najvišjega Bitja in Stvarnika pod njim (41 str.)
- 7. Stvarnik ni to kar učijo oni, ali v podnaslovu: »Ali je mogoče verjeti namigu, da je Sotona (tudi) za Cerkev še vedno najvišji Bog Stvarstva« (90 str.)
- 8. Posledice kolektivne neozaveščenost (17 str.)

Tretji del:

- 9. Stvarnikova novodobna Sporočila za človeštvo tega sveta in Slovence (146 str.)

6. KRISTUS NAM POVE, DA JE NOVI DUHOVNI RED NA ZEMLJI EDINA MOŽNA REŠITEV
 ČLOVEŠTVA PRED SAMOUNIČENJEM – *temeljil bo namreč izključno na Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti Sant Mat*

Če se ob zgoraj povedanem povrnemo nazaj k zgoraj citiranim odlomkom Stvarnikovih Sporočil, vidimo, da imajo kljub raznolikosti svojih vsebin že ta Sporočila kot sicer tudi vsa ostala spodaj v 2. delu knjige citirana, eden in edini cilj: *popeljati vse ljudi tega sveta na pot odrešitve pred prihajajočo apokalipso in sicer z Novim duhovnim redom na Zemlji kot ga v imenu Stvarnika napoveduje Kristus*. Ta Novi duhovni red na zemlji in katerega je sicer hotel vpeljati že Jezus Kristus kot Mojster Sant Mata pred 2000 leti, je namreč zasnovan na že zgoraj omenjeni Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat (Pot). Ta skupna Pot namreč temelji na svobodni volji slehernega človeka, da spozna svojo dušo in preko nje Boga v sebi - in kar je torej bistvena razlika od tega, kar ponuja svojim vernikom torej Cerkev s svojim katekizmom neresnic podprto trditvijo, da se Bog nahaja nekje daleč tam zgoraj ... Razlika je namreč ogromna kot izhaja iz že zgoraj citiranih besed Stvarnikovega Velikega Mojstra Sant Mata Baba Sawan Singa o tej Stvarnikovi metodi duhovne rasti.

Skratka, z uveljavitvijo te Stvarnikove metode duhovne rasti ne bo več nobenega vsiljevanja vere ljudem že v njihovi rani mladosti s krstom in raznimi zakramenti kot je (bilo) to v dosedanji praksi Cerkve. O tem je npr. spregovoril v enem izmed Sporočil tudi Jezus rekoč: "Zakramenti ti, ki katoliki jih dele, niso v imenu želja od Boga, temveč po volji samodržcev sveta tega. Zakrament je od Boga in ne ovca, ki se pavé. Samo Bog da ti to, kar želi." In marsikdo, ki bo prebral 2. del knjige, se bo lahko seznanil, da ne rečemo zgrozil, ko bo lahko ugotovil, kaj pravzaprav pomenijo vsi ti obredi s krstom na čelu, in s kom nas Cerkev preko njih dejansko poveže že kot otroke; z Bogom Stvarnikom zagotovo ne, in še manj z ⁶**Najvišjim Bitjem** ali Najvišjim Bogom ...

Se pa v zvezi z duhovno Potjo, ki jo je v Sporočilih za človeštvo začrtal Stvarnik, za Slovence kot pomembna izkažeta tudi prvi dve zgoraj citirani Sporočila Kristusa. Že v prvem Sporočilu, ki je bilo ob citiranju Prešernove Zdravljice namenjeno celotnemu človeštvu, se namreč Slovence navaja za zgled vsem narodom tega sveta, v ločenem Sporočilu pa kot tisti narod, ki ga je Stvarnik izbral za svojega in mu določil, da ob pomoči Slovenske Cerkve popelje človeštvo na to Njegovo Pot duhovne rasti kot nujno potrebne za obstoj človeštva - druge poti, ki bi nas kot človeštvo lahko rešila pred prihajajočim samouničenjem, namreč ni in je tudi nikoli več ne bo.

Sicer do uresničenja te Stvarnikove odločitve zaenkrat še ni moglo priti, ker Cerkvi ta Stvarnikova prastara metoda duhovne rasti ne ustreza in ji milo rečeno nasprotuje. A da bo do tega slej ko prej prišlo, je sicer napovedal že pokojni spodaj citirani papež Joseph Ratzinger, izhaja pa tudi iz naslednjih besed Kristusa iz enega izmed njegovih Sporočil: "V rodovih teh naslednjih, vedeti in (o)zavesti(ti) mora vsakdo se po sebi, v znotraj sebe, kaj je Stvarstvo, kaj je Bog in kaj ljubezen do Boga."

Življenjski cilj slehernika je postati povezan s Stvarnikom, da bi lahko (za)živeli polno življenje v zavesti svoje duše

Ko bomo po predmetni Metodi duhovne rasti postali z iniciacijo povezani s Stvarnikovo energijo Slišnega življenjskega toka, bomo lahko spoznali svojo dušo in tudi Njega kot Boga v svoji notranjosti kot nam pove Kristus v že zgoraj citiranem odlomku z naslednjimi besedami: "*Tiho naj se zazrejo v sebe. Tam (v sebi) bodo našli, kar potrebujejo. Potrebna jim ljubezen dana bode skozi njih po nauku mojem in Boga.*" In ker ta ljubezen in vera v Boga Stvarnika kot taka in o kateri je učil tudi Jezus Kristus, temelji izključno na svobodi duha ali duše, pa torej tudi ne čudi, da je v Sporočilih *simbol* in vere v Boga Stvarnika ptica, ki/ ker je v svojem letu svobodna tako na zemlji kot na nebu. Zato tudi pa mogoče ni odveč, če v tem delu predstavimo še citate iz tistih Sporočil, v katerih je sporočilnost

⁶ **Najvišje Bitje** ali Najvišji Bog je v svojem bistvu Božja energija Najvišjega Reda. In ker ima kot tako tudi edinstveno lastnost, da *lahko vzdržuje in ohranja samo sebe*, je pod seboj, ko se je odločilo ustvariti Stvarstvo, ustvarilo Stvarnika, Stvarnik kot Troedini Bog pa pod seboj Veliko hierarhijo bogov in preko nje vse kar je in obstaja v tem našem Stvarstvu, torej tudi omenjenega Kal Nirandžana in njegovo Negativno silo kot vse je pojasnjeno v 2. delu knjige.

obravnane vsebine podprta ravno s tem simbolom ptic(e), konkretno pa tudi *goloba*, ki mi je prišel zapisovalcu na primer nasproti na tempeljski ploščadi pred Zidom obžalovanja v Jeruzalemu.

Citati:

(•) Le *ptica* vidi tisto, kar želi, na višavah in na tleh. (•) Ves ta rod, teh novih *ptic*, se pridruži *golobu* temu. Naj se sliši jih žvrgoleti in zapeti in leteti v svobodi svoji, v srca po krilih danih od Boga.

(•) Kristus: Ta (*zgoraj omenjeni*) golob je moj kot čakal te je, da pokaže ti v ponosu svojem, da lahko vzleti takoj. Naj leti vsak dan, vsako noč. Naj bo svoboden v krilih in močan, da poleti, tja, kot mu srce želi. Srce piti mora vode Duha (*Slišnega življenjskega toka in Svetega duha*), dobiti mora dovolj hrane duši, da bo zmogel te Poti po letu svojem.

(•) Se v luči tej sveta obilo sveti. Po jutra danem rojstvu *ptice* priletijo in zažvrgolijo. Svobode kril jim nihče več ne vzame. Kot *ptice* poletijo iz fare v faro, na letu prvem. Vendar po krilih vera ta nima meja. Kot Duh brezmejni se giblje *ptica* ta, ki moč svobode njenega duha jo k Bogu vodi.

(•) Naj se patri prvi pridružijo k prvi jati *ptic*, ki že leti.

(•) Blagor tem, ki se zavedo na letu svojem prvem, da svobodni so v misli tej svoji. Gorje pa tem, ki jim nasprotujejo. Tedaj bo Bog po svoji nogi na tla stopil.

(•) Se piše pismo lepo, ki ga *golob* ponese vsem deželam tem sveta. Vsem ljudem pove, da jih Bog ljubi.

(•) Lahkoten bode let ljudi, ki niso zavedeni. Težje pa bo s temi, ki so po neresnici pav.

(•) Taki se ljudje *golobu* pridružijo, ki v srcu so široki, dobri in pa čisti. Le tem bo dana moč, da tudi sami polete.

(•) Tedaj sem (*Jezus*) videl rod teh *ptic*, ki polete s teboj. Vse *ptice* po svobodi krilih se ti pridružijo v vere dobi Novi tej (*po letu 2000*)

(•) In ko poslušal bodeš zopet glas (*duhovnika*) pastirja, porečeš si: »Kaj ta človek blebeta.« Tedaj postal si *ptica*, in ne ovca."

(•) Vse vere tega sveta mesta Jeruzalema (*krščanska, judovska in muslimanska*) naj se združijo k jatam *ptic*, ki polete k veri novi. Njih pesem ne doni, ker ni potrebno. Le žvrgolet se sliši v krošnjah teh dreves (*religij*), ki so ostarela v korenini. Ni treba jih menjati, korenine. Same sprevidijo, da kljub starosti njih vejice ozelené, kjer sedle bodo *ptice* Novega Redu.

V duhu teh zgoraj citiranih napovedi Kristusa v imenu Stvarnika, je preobrazbo Cerkve napovedal v svoji viziji tudi pokojni papež Joseph Ratzinger

Papež Joseph Ratzinger (1927–2022), je v 60-tih let prejšnjega stoletja, ko je bil še profesor na teološki fakulteti v Nemčiji, predstavil svojo spodaj predstavljeno vizijo o prihodnosti Cerkve, ki je citirano povzeta iz članka Glasnika Kraljice Miru« iz Kureščka pri Ljubljani, september- oktober 2019, ki ga izdaja Župnijski urad Ig pri Ljubljani.

CITAT: " (...) *imel je intuicijo (Joseph Ratzinger), da bo Cerkev bo veliko izgubila: nepremičnine, vernike, duhovnike, socialne privilegije; Cerkev bo postala majhna zaradi veliko manjšega števila vernikov, prisiljena bo zapustiti večino verskih stavb, zgrajenih v teku stoletij. Cerkev bo imela samo manjšino katoličanov, imela bo le majhen vpliv na politične izbire, ponižana bo in bo prisiljena začeti na novo. A to bo tudi Cerkev, ki se bo zaradi tega »neizmerne pretresa« znova našla in se bo rodila poenostavljena, močnejša in misijonarska. Cerkev se bo ponovno rodila iz majhnih skupin, iz maloštevilnih gibanj, ki bodo v središče svojega upanja spet postavila vero. To bo bolj duhovna Cerkev, ki se bo odrekla vsaki politični zahtevi. Ker bo revna, bo spet postala Cerkev ubogih. Tedaj bodo ljudje odkrili, da živijo v nepopisni samoti, izgubili bodo sedanji pogled na Boga in bodo zgroženi nad svojo ubožnostjo. Tedaj, samo tedaj – tako je sklenil razmišljanje Ratzinger – bodo odkrili majhno čredo verujočih kot nekaj čisto novega – odkrili jo bodo kot upanje zase, kot upanje, na katero so skrivaj vedno čakali. " (KONEC CITATA.)*

Preroki prihodnosti

V 60. letih je Joseph Ratzinger, ko je bil v Nemčiji še preprost profesor teologije, predstavil svojo vizijo o juturnji Cerkvii in danes nas tiste vrstice, gotovo napisane v trenutkih globoke molitve, osupijo in spravijo v začudenje, tako močno namreč spominjajo na strmino, v katero se je zaplezala Cerkev danes. Cerkev je podobna „vohodu v Jeruzalem“, vendar ne toliko v smislu kraja kolikor na to, kako so takratni kristjani živeli v sovražnem svetu.

Skratka, imel je intuicijo, da bo Cerkev veliko izgubila: nepremičnine, vernike, duhovnike, socialne privilegije; Cerkev bo postala majhna zaradi veliko manjšega števila vernikov, prisiljena bo zapustiti večino verskih stavb, zgrajenih v teku stoletij. Cerkev bo imela samo manjšino katoličanov, imela bo le majhen vpliv na politične izbire, ponižana bo in bo prisiljena začeti na novo. A to bo tudi Cerkev, ki se bo zaradi tega neizmernega pretresa znova našla in se bo rodila poenostavljena, močnejša in misijonarska. Cerkev se bo ponovno rodila iz majhnih skupin, iz maloštevilnih gibanj, ki bodo v središču svojega upanja spet postavila vero. To bo bolj duhovna Cerkev, ki se bo odrekla vsaki politični zahtevi. Ker bo revna, bo spet postala Cerkev ubogih. Tedaj bodo ljudje odkrili, da živijo v nepopisni samoti, izgubili bodo pogled na Boga in bodo groženi nad svojo ubožnostjo. Tedaj, samo tedaj – tako je sklenil razmišljanje Ratzinger

Glasnik Kraljice Miru

LETNIK XXXVI • september - oktober 2019 • 5

Vsebina

- 3 Ne zapusti rožnega venca ...
- 4 Oktobar, mesec rožnega venca
- 4 Glejmo Jezusa z Marijinim pogledom
- 5 Poslušajte, da ne bom sama
- 6 Fotografski izštevaji pri Kraljici miru na Kureščku
- 8 Pri Kraljici miru na Kureščku
- 9 Pričevanje
- 10 Letno srečanje zastilcev Jezusovega in Marijinega srca
- 11 Ne boj se mala čreda
- 14 Preroki prihodnosti
- 15 O Završni razredi 2015
- 16 Bogu časti in hvale velikomaj!
- 17 Letni oktober - sredni misijonarski mesec
- 18 Kršteni in poslani
- 19 Razkel in krotkost
- 20 Molitvo za edinost v Cerkvii
- 21 Novice iz katoliškega sveta
- 22 Medžugorje
- 22 Marijina sporočila miru za svet
- 23 Dokumenti božjega služabnika Andreja Majhna romaje v Rim
- 24 Na poti do oltarja
- 24 Angelika medija, 1. september 2019
- 25 V spomin vsem žrtvam vojne
- 25 Preživele bodo le misijonarske župnije ...
- 26 Molitev mora voditi k dejanjem
- 26 Srečanje
- 30 Pater James Manjčak v Gradcu
- 30 Družna Marijinega in Jezusovega Srca
- 31 Začel sem Božji dotik
- 34 Pisali ste nam
- 35 Obvestila
- 36 Napovednik dogodkov na Kureščku

Glasnik Kraljice miru izhaja na vsaka dva meseca. Vrednost posameznega izvida je 1 EUR. Vdružite se s prostovoljnimi darovi. Naročila, spremembe naslova in druge informacije: Ivanka Čampa, Šempeter 19a, 1000 Šiška, GSM 041/373542, e-mail: ivankacampa@gmail.com. Uprizoritev: Glasnik Kraljice miru, Trbovlje 12, 1000 Lj. GSM 041/245342, e-mail: anerkusaj@salve.si. TIR: NČNA KSM: S 38 0434 3016 1795 173 (s prostom dar za Glasnik ali kak drug namen) izdaja Center kraljice miru Kurešča, Odgovorna: Anton Kotnik. Oblikovanje naslovnice: Spela Jemnik. Fotografije iz Kurešča: James Trobetsch. Grafična priprava in založba: Salve d.o.o., Ljubljana. Tisk: Tiskarna Povste. Revija je tudi na www.kurescek.org. Pišite na kurescek@salve.si.

Članek iz »Glasnika Kraljice Miru« o Ratzingerjevi viziji o prihodnosti Cerkve

Za to Ratzingerjevo vizijo je verjetno izvedela le peščica visokih duhovnikov, med njimi na primer tudi nedavno preminuli papež Frančišek kot eden izmed najbolj priljubljenih in spoštovanih papežev v zgodovini Cerkve zaradi svoje dobrosrčnosti in pogleda v prihodnost. In ali je na to, ter v kolikšni meri, vplivala tudi ta Ratzingerjeva prerokba, sicer ni mogoče trditi. Lahko pa z gotovostjo samo to, da je bil Frančišek kot človek Ljubezni tudi eden izmed redkih papežev, ki ga je Sveta mati Marija vzela pod svoje okrilje zaradi njegove visoke čustvene inteligence ter empatičnosti do sočloveka - in kar je lahko spoznal in čutil torej tudi ves svet malih in ubogih ter od duhovščine in politikov venomer pozabljenih ljudi.

Ko bodo neverni prebrali v tej knjigi objavljeno resnico o Jezusu, ga bodo sprejeli v svoja srca, prav tako pa tudi njegovo mati Marijo

Kot smo lahko spoznali že iz do sedaj zgoraj navedenega, Cerkev ne bo mogla več dolgo vztrajati na svojih dogmatičnih naukih, ker niso življenjski in ne sodijo v ta čas, in da bo morala to dejstvo slej ko prej sprejeti v zakup. Temu primerno se odzval npr. tudi zgoraj omenjeni papež Frančišek z napovedjo izpred nekaj let, ko je za Cerkev dejal, da *bo v Evropi bolj poduhovljena, revnejša in manj politična Cerkev malih* (vir: Pop TV, 24 ur zvečer, 22.4.2025). To pa ob upoštevanju Ratzingerjeve prerokbe seveda pomeni, da bo morala Cerkev - slej ko prej prisluhniti Stvarnikovemu pozivu, da naj sprejme na Njegovi prastari izkustveni tehniki oz. metodi duhovne rasti temelječi Novi duhovni red na zemlji, v skladu s tem pa današnjemu času prilagoditi tudi svoja do sedaj najbolj sporna krščanska praznika, to je Veliko noč z evharistijo in Marijino vnebovzetje v samem temelju. Poslanstvo Jezusa in Marije, in če hočete, tudi vlogo Marije Magdalene v življenju Jezusa, bo morala prikazati v pravi luči, v luči resnice kot je bila o njih treh predstavljena v zgoraj citiranih Sporočilih Stvarnika oziroma Kristusa, Jezusa, Svete Marije in Marij Magdalene. Dejstvo namreč je, da sta Velika noči in s tem povezana bogokletna evharistija, zgrajena na Pavlovi svetopisemski »izmišljotini« o evharistiji oziroma o zadnji večerji Jezusa Kristusa z njegovimi učenci v Dvorani zadnje večerje (1 Kor 11,1-2, 23-27/EKU), s tem da so jo eden za drugim povzeli, to izmišljotino, v svojih evangelijih tudi evangelisti Matej, Marko in Luka - *ne pa tudi Janez in kar je pomembno, ker je kot Jezusov (najljubši) učenec dobro vedel*, da je vse skupaj

ena sama grda laž in zloraba Jezusa kot Božjega sina in samega Kristusa kot Stvarnikovega za ta svet izbranega Boga.

Očiten primer zlorabe Njunega imena in bogokletnosti namreč izhaja tudi iz svetopisemskega evangelija po Mateju (Mt 26, 26-28/EKU), kjer je - povzeto po Pavlu, zapisano, citat: ²⁶ "Medtem ko so jedli, je Jezus vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil, dal učencem in rekel: »**Vzemite, jejte, to je moje telo.**« ²⁷ Nato je vzel kelih, se zahvalil, jim ga dal in rekel: "Pijte iz njega vsi. ²⁸ To je namreč (!) »moja kri« zaveze, ki se (!) preliva za mnoge v odpuščanje grehov."

Kar se tiče same bogokletnosti, pa prednjači seveda sam Pavel kot avtor vseh teh evharističnih nebuloz, in sicer z naslednjimi besedami iz svojega zgoraj omenjenega evangelija iz pisma Korinčanom (1 Kor 15,3 / EKU): ²⁷ "Kdorkoli bo torej nevredno jedel ta kruh ali pil Gospodov kelih, bo grešil nad Gospodovim »telesom« in njegovo »krvjo«;" sploh pa (prednjači) z naslednjo bogokletno trditvijo kot najbolj očitno: "Zakaj izročil sem vam (...), da »je Kristus (**ki je torej Bog**) za naše grehe umrl,« kakor je v pismih." (1 Kor 15,3/EKU)

Je pa pri vsem tem najbolj žalostno to – sploh pa za to, ker jih k temu, poleg duhovnikov, napeljuje tudi Kompedij Katekizma katoliške Cerkve v svojem 283., 285., 287. in 289. členu, da mnogi obhajanci *verjamejo*, da se v evharističnem obredu zaužito vino, kadar je to del velikonočnega obreda, in zaužita hostija, ki jim jo duhovnik s svojimi rokami da (vrine) v odprta usta in reče: »**To je Kristusovo telo,**« v njihovem telesu spremenita v Kristusovo telo in kri. Vzrok temu in takšnemu verjetju obhajancev leži namreč v tem, *verjeli ali ne, da so te hostije, ki jih obhajanci zaužijejo med obredom, v ta namen uročene*, kot nam to pove Kristus v enem izmed zgoraj predstavljenih Sporočil.

In kakorkoli pač že, dejstvo je, da je Pavel kot judovski farizej pod oblastjo Negativne sule, za njim pa Cerkev, zgledujoč se po Mojzesovi starojudovski religiji, z evharistijo postavil Kristusa za žrtveno jagnje, njegova na križu prelita kri pa naj bi s tem oprala grehe sveta. Gre torej za Cerkevno zavestno žrtvovanje Kristusa, in kar je zavržno ravnanje brez primere v zgodovini človeštva glede na to, da je Kristus dejansko Stvarnikov za ta svet postavljeni Bog. Da bomo videli, kako pa to in tako velikonočno evharistijo pojmujejo in dejansko praznujejo še dandanes najvišji predstavniki Cerkve, pa si zato o tem pogledjmo naslednje Velikonočno pismo slovenskih škofov, ki je bilo objavljeno v Glasniku kraljice miru št. 2/2005, župnijskega urada Ig pri Ljubljani; citat: »*Vstali Zveličar je naš Pastir. Vstali je naš Pastir, ker je postal jagnje, ki je bilo darovano, in je s svojo žrtvijo rešil vso čredo. Bil je mučen, a se je uklonil in ni odprl svojih ust, kakor jagnje, ki ga peljejo • v zakol, in kakor • ovca, ki pred svojimi strižci umolkne in • ne odpre ust.*« *Kaplje njegove • krvi so namočile suhe hribe in doline, da so postale rožnate zelenice in travnati pašniki. On je naš Pastir; nič nam ne • manjka, k vodam počitka nas vódi. Njegovo telo za nas darovano, je • hrana, ki nas krepi. Njegova • kri za nas prelita, pa je • pijača, ki nas • očiščuje greha. Vaši škofje.*« (KONEC CITATA)

Seveda pa je Stvarnik potem, ko je človeštvo in Cerkev že kaznoval z epidemijo novega korona virusa covid-19, podal svojo kritiko tudi glede samega načina praznovanja Velike noči, in sicer 4. aprila 2021, na dan velikonočnega ponedeljka z sicer že zgoraj citiranim Sporočilom:

STVARNIK:

"Povedati ti imam sicer še mnogo tega, kar sem ti že ali pa še ne, vendar se ne bom ponavljal. Kar pa se tiče pandemije, ta še ne bo končana tako hitro, ne. Ljudje, svet kot tudi Cerkev se iz te preizkušnje niso nič naučili, nič prav nič. Res sin, pandemija je opomin vsemu, kar ljudje in Cerkev počnejo napačnega, tudi s strahotnim pobijanjem nedolžnih živali za današnje velikonočne jedi v spomin na Jezusa. In to ni v redu, to je »**strašen greh v tem in takšnem krvavem čaščenju Jezusa,**«

sploh pa potem, ko Cerkev je bila preko tebe večkrat opozorjena nanj."

Skratka, prišel, prihaja čas, ko se Jezusa ne bo več častilo kot Božjega človeka, ki naj bi s svojo smrtjo prevzel nase vse grehe sveta in nato od mrtvih vstal, in kar vse skupaj je torej ena velika izmišljotina, temveč kot človeka, ki je moral kot Stvarnikov Mojster Sant Mata umreti strašne smrti, ker je s v svojih pridigah preprosto vztrajal in učil, da je potrebno opustiti pot greha in poiskati Boga v sebi in ne v nebesih.

In ravno to spoznanje se bo slej ko prej vplivalo na spremembo dosedanjih krščanskih praznikov. Za razliko od Božičnega, ki so ga praktično vsi Slovenci sprejeli kot družinskega na podlagi Jezusovega rojstva, bi se moralo namesto dosedanjega vstajenjskega praznika Velike noči, ki/ ker temelji na zgoraj navedenih svetopisemskih neresnicah, uvesti (namesto velikega ponedeljka) takšen dela prost državni praznik, s katerim se bomo Jezusa spominjali in ga častili torej kot Stvarnikovega Učitelja in Mojstra Sant Mata v luči njegovega resničnega poslanstva za časa njegovega delovanja na tem svetu. In tedaj ga bodo lahko tudi mladi sprejeli za svojega vzornika, prav tako poglobljeno v svojih srcih pa tudi »stari« verniki, seveda brez duhovnika, ker ga ne bodo več potrebovali kot jim pove tudi Kristus v imenu Stvarnika v enem izmed zgoraj predstavljenih Sporočil.

Isto pa je tudi glede Svete matere Marije, kar se tiče njenega dosedanjega čaščenja, saj t.i. vnebovzvetja z dušo in telesom, ki si ga je zanjo izmislil leta 1950 papež Pij XII, kot rečeno ne moremo jemati resno. Vendar pa je potrebno vedeti, da je njena vloga v odnosu do človeštva, *za razliko od Jezusa, dandanes še kako aktivna*, kajti Stvarnik jo je določil za aktivno Svetnico »Boginje matere Narave« kot je razvidno iz Njegovih Sporočil. In tudi Jezus in Kristus nam o tem povesta na primer naslednje; Jezus: »Ljudje radi jo imajo, ker jo potrebujejo. Vsakdo izmed nas želi si njene bližine. Le v njo verjame svet, vsi ljudje. Zakaj vprašanja ni. To čuti vsakdo v sebi, po njej kot materi rodu. Bolj spoštovane ženske na tem svetu ni od nje. In je ne bo. Nikoli več za sveta tega;« in Kristus: »*V svetlosti svoji je postala to, Svetnica, in to ostala vse do dne današnjega. Ta luč od nje na zemljo sveti, podnevi in ponoči. Povsod je tam pri rojstvu danega življenja od Boga. Nas ne zapusti ta žarek njen nikoli. Na poti naši prvi iz sveta tega, nas sprejme ona v svetlobi svoji od Boga dane.*« Skratka, pričakovati je, da se bo kmalu ali pa vsaj v doglednem času, tudi dosednji praznik Marijinega vnebovzvetja preimenoval (npr. po znanem imenu bazilike na Brezjah) v slovenski državni »praznik Marije pomagaj.«

Resnica pa je žal tudi ta, da se človeštvo tega sveta - navkljub dobri volji Stvarnika iz leta 1996 pomagati mu, danes že nahaja v situaciji, ko je tik pred samouničenjem

Eden izmed vzrokov za to slednje dejstvo je zagotovo dolgoletno neupoštevanje Stvarnikove v Sporočilih izražene volje vsem nam, sploh pa Njegovih opozoril Cerkvi iz leta 1996 kot tudi vodilnim politikom sveta in Slovenije. Dejstvo namreč je, kot rečeno, da je že sama Cerkev kot najbolj odgovorna za to situacijo, vsa Sporočila Stvarnika enostavno ignorirala, če pa se je nanje že odzvala, pa je to storila na način, da se je kot duhovna ustanova znašala nad vsakim, ki je kakorkoli sodeloval pri njihovi objavi. Na primer tudi takratni slovenski metropolit F. Rode (kasneje kardinal), konkretno nad uredništvom časopisne hiše Dnevnik, ker je to, septembra 2000, objavilo v svojem tedniku Nedeljski dnevnik Sporočilo Svete matere Marije pozivom Stvarnika k nujni spravi slovenskega naroda, kasneje pa še več tovrstnih pozivov Kristusa. In ker se je tako še celih 23 let nadaljevalo tovrstno nespoštovanje Stvarnika, v posledici tega pa tudi drastično uničevanje Narave po celem svetu, in ker to vodi človeštvo v neizbežen propad, se je Stvarnik na človeštvo obrnil, avgusta 2019, še z napovedjo apokalipse (tudi ta je bila ob objavi na internetu posredovana še vrhu Cerkve), ki naj bi se zgodila konec tega stoletja, v kolikor je bomo pričeli spoštovati Narave v pravem pomenu besede in z njo ravnati tako kot se to v Sporočilih zahteva od nas.

V opomin, da misli z apokalipso resno, pa nam je Stvarnik nato poslal še novi koronavirus kovid-19, s tem, da pa to še zdaleč ni vse. Sledijo namreč še mnogo, mnogo hujše stvari kot je napovedala Marija v zgoraj citiranem odlomku enega izmed njenih Sporočil v imenu Stvarnika. In da gre vendarle zares, pa lahko vidimo v zadnjem času tudi iz samih odgovorov Matere Narave po celem svetu. Eden izmed takih odgovorov je bil npr. tudi strahovit večdnevni požar v Los Angelesu iz Kalifornije v ZDA - bil je namreč vzpodbujen z sicer neobičajno močnim orkanskim vetrom, in to brez običajnih deževnih padavin.

Po besedah Stvarnika je namreč mati Narava, v dobesednem smislu, **naša mati Boginja**, in to ravno tako kot je on, Stvarnik, **naš Bog oče**. Namreč kot smo v zadnjem času lahko videli in občutili vsi ljudje na različnih koncih sveta, *nas Mati Narava kot Boginja načrtno kaznuje po svoji izbiri preko svojih Moči*, in to po eni strani z rekordnimi ujmani, nalivi dežja in posledično s strahovitimi poplavamami kot se je to zgodilo na primer v letu 2023 *najprej* v Sloveniji, za tem pa to isto eno za drugim tudi še drugod po svetu, po drugi strani pa z vročinskimi rekordi in gozdnimi požari neverjetnih razsežnosti po

evropskih državah in drugod po svetu. Seveda pa vse to še zdaleč ni vse od tistega, kar nam še prihaja v bodoče s strani matere Narave kot odgovor ali če hočete kazen za naš nespoštljiv odnos do nje.

Skratka, vse to kar se nam dogaja po celem svetu, je v bistvu *Stvarnikov odgovor preko svoje Boginje, matere Narave*, na naš mačehovski odnos do Nje, oziroma vsega, kar pojmuje pod tem Njenim imenom in je za naše bivanje na tem svetu ustvaril on, Stvarnik. Vzrok za to pa leži torej v naši kolektivni neozaveščenosti po krivdi Cerkve o tem, kaj in kdo pravzaprav je Stvarnik in kakšno »duhovno dediščino« je ustvaril za nas že takrat, ko je ustvaril človeka.

Seveda pa ob vsem tem ne gre pozabiti, kot izhaja iz Njegove napovedi apokalipse, da nam kot Najvišji Bog daje - *po volji Najvišjega Bitja nad njim* - le še slabih 80 let obstoja na tem svetu in kar je v bistvu dovolj časa za to, da se kot človeštvo dejansko obrnemo k njemu kot Stvaritelju vsega kar je in obstaja, in tako pričnemo dejansko spoštovali vse to, kar je ustvaril za nas ljudi in živali tega sveta.

V bistvu pa Stvarnik ne zahteva od nas nič kaj takega, kar bi nam lahko škodovalo in se ne bi dalo uresničiti kot je razvidno iz Njegovih »Zakonov preživetja« v zgoraj citiranem Sporočilu. Zato tudi pa si jih velja dobro prebrati in jih vtisnjene v spomin sprejeti, sploh pa zato, ker niso nastali pod vplivom Negativne sile kot sicer velja (po besedah Mojstrov) praktično za vse zakone, ki jih sprejemajo parlamenti tega sveta - da ne govorimo o Svetem pismu in za katerega nam Kristus v enem izmed Sporočil pove kot omenjeno, da je v njem samo desetina resnice.

Glede na to, da pa ni mogoče realno pričakovati od sedanjih svetovnih politikov, ker jim gre vsem več ali manj samo za oblast in denar, da bodo pod okriljem Organizacije združenih narodov (OZN) in še manj vsak v svoji državi, uspeli uresničiti to, kar od celotnega človeštva torej pričakuje Stvarnik, pa smo ljudje v tej situaciji, ko smo kot ujetniki te in take kolektivne neozaveščenosti, postali prepuščeni več ali manj tudi sami sebi.

To slednje pa seveda pomeni, da je od nas vseh odvisno, *ali bomo dopustili, da otroci naših otrok ne bodo imeli več nobene prihodnosti na tem svetu ob koncu tega stoletja*. Do takrat je namreč časa še dovolj kot rečeno, da ozavestimo sebe in naše otroke in se tako s tem namenom odločimo aktivno spoznati in sprejeti Stvarnikovo metodo duhovne rasti in iz te izhajajočo Sveto pot Sant Mat.

Ta Stvarnikova Metoda, ki temelji torej na spoznavanju samega sebe, svoje notranjosti in Boga v sebi, predstavlja namreč tudi rdečo nit te celotne knjige, obširneje pa je predstavljena kot rečeno že spodaj v 2. poglavju ob opisovanju Jezusove duhovne rasti do Mojstra Sant Mata v Indiji.

Ker pa dostikrat ne vemo, tako verni kot neverni, kako in kje začeti, da bo prav, pa bi bilo mogoče dobro najprej razmisliti o tem, kar nam za morebiten začetek naše duhovne preobrazbe sporoča Sveta Mati Marija v naslednjem Sporočilu, ko nam na razumljiv način pove v poduk naslednje:

Prav vsi bi se morali tega zavedati

(15. avgust 2008, Kurešček pri Ljubljani)

"Piši sin moj. Ob tebi sem zopet jaz mati Marija, energija večnega Duha v svetlobi Svetega duha in zvoku Slišnega življenjskega toka. Sin moj, »vse je v tej energiji Stvarnika,« vse iz nje izhaja, kar dobro je za ta svet večnosti te. Tega ne razume vsakdo. Tudi ti težko.

Vendar, vse izhaja od tu, od te večnosti energije (*Slišnega*) Življenjskega toka in Svetega duha, tega Božjega Duha v enem. Ta nas vodi in v življenje in v smrt, ko je čas zato. Ko nam pride smrtna ura, se energija ta, Življenjskega toka, ki nas v življenju vzdržuje po »duši,« umakne. Tedaj se prične konec življenja tega. Se ti zdi čudno. Ni. Duša se umakne, ko umremo, Sveti Duh že poprej. To znak je duši, da se pripravi.

V nesreči pa, ki doleti človeka in ta umre, to je trenutno in brez priprave duše. Temu je tako, ker tako izhaja iz usode rojstva, ko je točno določeno, da to se bo zgodilo. Gre za vnaprej znano dejstvo. V normalnih okoliščinah pa zavisi od človeka do človeka posebej, kako in kdaj umre. Tudi od njegove karme.

Če Bog vidi človeka v prizadevanju živeti pošteno, da, tudi po Božjih zapovedih, mu pomaga, ga po vodnikih vodi, tudi zdravi. Ga ne zapusti. Če pa ni tako, potem se Bog od takega človeka odvrne in ga pusti v nemilosti. To pomeni, da je tak človek prepuščen sam sebi v bolezni, trpljenju.

Takemu človeku ni pomoči, tudi če je bogat v materialnem. Tak človek je prepuščen temnim silam, ki ga na koncu slej ko prej uničijo, na tak ali drugačen način.

Takšen človek tudi nikoli ne bo zagledal svetlobe Boga, ko odide iz tega sveta v duši svoji. Njegovo trpljenje se začne šele zares tu zgoraj, ki traja v taki meri vse dotlej kot si to zasluži, oziroma dokler se v duši ne povrne zopet na zemljo v novo, ponovno preizkušnjo. »Ta postopek, to ponavljanje lahko traja in traja vse dotlej, ko človek - v tem ali onem življenju, v svoji duši ne spozna dejansko kaj pravi se živeti, in zakaj živi in zakaj umre " "

Težko je torej človeku, ki ni ozaveščen. Mu pomaga Bog skozi »vest« njegovo in ga opozarja. Vest človeka je tisti instrument duše, ki opozarja po Bogu. Če jo prezremo svojo vest, se moramo zavedati, »četudi smo neverni,« da je to tisti pokazatelj duše, Boga, ki nas opozarja, da nekaj ne delamo prav. In prav vsi bi se morali tega zavedati. »**Ni razum tisti, iz katerega izhaja naša vest, temveč duša.**« Ta nas opozarja in opozarja, dokler je še čas. Ko nimamo več vesti, potem se zavejmo, da duša v nas umira, da smo iz dneva v dan bolj oddaljeni od Boga, kot tudi od sebe.

To sporočilo moje, sin moj, prenesi ljudem po dnevu tem, ki ga častijo 15. avgusta. Povej jim sin, da ljubim vse ljudi sveta, ne glede na barvo kože, izgovorjavo, veroizpoved. Vsi ste enaki pred Bogom. Vsi ste se rodili v življenje z istim namenom. Zato spoštujte sebe, prijatelje, ljudi okoli sebe, spoštujte in radi imejte cel svet, naravo in nebo. Tako želi Bog in od vas, od vseh vas pričakuje ljubezen, več ljubezni, kajti le na ta način bo ta svet rešen, da ne rečem odrešen.

Ponosen bodi glasnik Boga in besede moje, ki ti jo povem. Rode (*v času tega Sporočila kardinal*) in vsi veljaki Cerkve so dobri ljudje, če to želijo. Naj bodo samo in predvsem dobri ljudje, tudi v službi tej svoji božji. In vprašajo naj se, če tudi kdaj kdo potrka na vest njihovo!

Amen. Marija mati " "

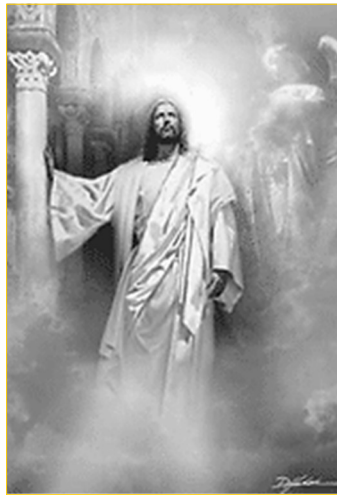
Pod črto

Kot lahko vidimo iz tega Marijinega Sporočila, polaga Sveta mati poudarek na večnost Stvarnikove energije Slišnega življenjskega toka in Svetega duha kot je to sicer počel tudi že njen sin Jezus glede na to, da je bila njegova osnovna naloga povezati ljudi s tema dvema Božanskima energijama Stvarnika. Seveda pa samo tisti, ki imajo nekaj izkušenj s to Stvarnikovo življenjsko energijo, lahko (o)cenijo, kakšno nalogo je dejansko opravil Jezus za ljudi kot Mojster in Učitelj Stvarnikove predmetne metode duhovne rasti. Njegova pridiga na Gori je bila sicer dobra za ljudi, tudi za današnji čas. A to je moralni nauk, ki pa v resnici brez Stvarnikove energije Slišnega življenjskega toka ne more (za)živeti in obstati med ljudmi. In če pri ljudeh manjka kot je to v resnici, nihče ne more resnično živeti s tem moralnim naukom, ker mu ravno zaradi tega manjka, nasproti lahko vseskozi stoji Negativna sila. In to je torej dobro vedel tudi Jezus, ko si je kot Učitelj Sant Mata želel in v tej smeri tudi deloval, da bi očesno središče ali tretje oko skupaj z dušo postalo središče v zavesti vseh ljudi - torej tudi vseh nas, da bomo preko njega lahko vzpostavili večni stik s tem Slišnim življenjskim tokom oziroma Stvarnikom in tako postali tudi pravi (**Jezusovi**) kristjani.

V naslednjem poglavju sledi beseda o Stvarniku z odgovori na nekatera vprašanja, ki se ljudem največkrat porajajo v zvezi z Njim, zatem pa še opis Jezusove duhovne poti v obdobju od njegovega govora modrecem v Templju pa vse do takrat, ko je postal v Indiji (po 19-tih letih meditacije) Stvarnikov Mojster in Učitelj Stvarnikove predmetne metode duhovne rasti s podeljeno mu Kristusovo močjo Boga.

2. poglavje

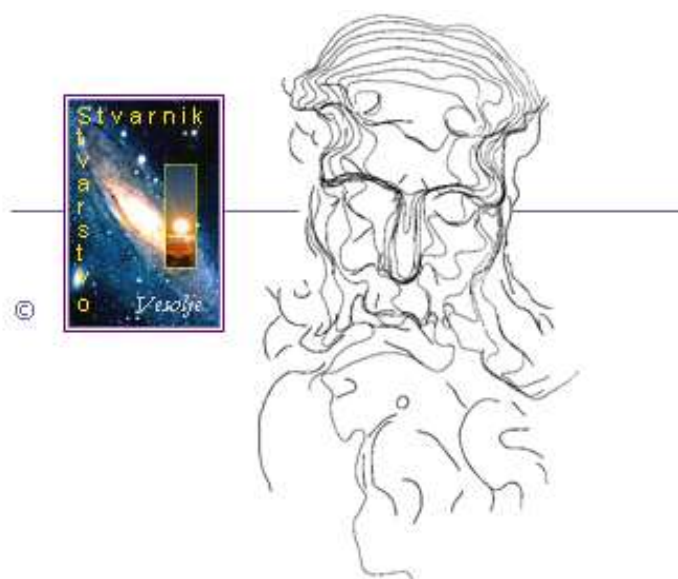
Ena sama je
RESNICA O JEZUSU, KRISTUSU IN NJUNEM
OČETU STVARNIKU

(Slika neznanega avtorja)

Jezus

*~ po smrti na križu, ko je z dušo »v astralni obliki svojega fizičnega telesa« zapustil
ta svet in se vračal nazaj k Stvarniku domov na
5. nivo Stvarstva*

Logotip Stvarnika

1

O Stvarniku vemo žal zelo malo, ali skorajda nič

(Janez 1:1- 5)

"V začetku je bila Beseda (*Slišni življenjski tok*) in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po njej nastalo in nič, kar obstaja, ni brez nje nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a *tema je ni sprejela."

Uvod

Kot pove Stvarnik v zgoraj prvo citiranem Sporočilu zapisovalcu, ga želimo vsi ljudje videti in spoznati, kajti najtežje in zagotovo najstarejše vprašanje v vsej zgodovini človeštva je kot prvo: »Ali obstaja Bog, ali ga lahko opišemo?« ali: »Kdo in kje je on?« in: » Če je res pravi Bog, zakaj se nam ne pokaže, zakaj ga ne vidimo?« prav tako pa tudi: »Od kod trditev, da je človek mikrokozmos?« in nenazadnje »Zakaj ljudem nihče od pristojnih ne pove, ne razloži, kaj duša v človeku sploh je glede na to, da medicina veliko pacientov obravnava kot duševne bolnike?« Velika večina pa je tudi takih, ki se sprašujejo, zakaj da Bog dopušča, da majhni, nedolžni otroci umirajo v cvetu mladosti, ko pa je vsemogočen in hkrati milosten do ljudi. So pa tudi taki, in vedno več jih je, ki se sprašujejo, kdaj in na kakšen način je Jezus kot človek lahko postal Kristus, Bog, ker jim tega tudi današnja Cerkev ne pove zaradi svojega neznanja o Stvarniku kot Troedinem Bogu.

Krščanski vernik se mora tako zadovoljiti zgolj z zgoraj citiranim Janezovim evangelijem (Jn 1:1-5), a se tudi tu znajde v *temi Cerkve. Cerkev namreč ne pove, kaj v njegovem tekstu pravzaprav pomeni »arhetip Beseda,« oziroma ne obrazloži, lahko da tudi zato, ker sama nima pojma o tem, ali pač, da Beseda predstavlja Slišni življenjski tok kot tisto Univerzalno Silo Stvarnika, s katero je bilo ustvarjeno vse kar je in obstaja, poleg spodaj navedene obrazložitve pa tudi, da je ta Univerzalna Sila oziroma Slišni življenjski tok v svojem bistvu torej Stvarnik sam. Spomnimo pa se tudi besed Svete Marije iz zgoraj v uvodnem delu citiranega njenega Sporočila, ko nam pove: " ...vse je v tej energiji Stvarnika,« vse iz nje izhaja, kar dobro je za ta svet večnosti te. "

In če bi med zahodnimi kristjani izbrali na primer vzorčno skupino in ji postavili vprašanje, kaj želi povedati sveti Janez kot Jezusov učenec v zgoraj citiranem evangeliju, ko govori o Besedi, ki je bila pri Bogu in je bila Bog, bi najbrž dobili množico različnih odgovorov. Med vsemi odgovori pa bi bil verjetno najpogostejši ta kot tudi sicer je, da je Beseda pač Biblija sama, saj jo tudi duhovniki pogosto pojmujejo kot razodeto Božjo besedo; in tudi ta pomen kot tak, nerelevanten, je sicer v zahodnem svetu še vedno najširše sprejet.

Za Stvarnikove Mojstre Sant Mata ima namreč ta termin »Beseda« iz citiranega Janezovega evangelija povsem drug pomen. Oni namreč že od nekdaj učijo, kot je učil tudi Jezus kot Stvarnikov Mojster Sant Mata, da *Beseda iz Janezovega evangelija ni izgovorjena ali zapisana Božja beseda ali Božji nauk, pač pa nekaj povsem drugega.*

In kaj potemtakem je torej Beseda kot se v predmetnem evangeliju navaja namesto Slišnega življenjskega toka? **To je vsepovsod prisotna silna moč in vsemogočna ustvarjalna sila Najvišjega Bitja in Stvarnika pod njim.** Izhajajoča iz Najvišjega preko Stvarnika se Beseda, iz vrha Stvarstva, kot tok ali val neizmerno močnih elektromagnetnih vibracij nenehno usmerja navzven in navzdol, ko pronica in se razliva v nižje svetove Stvarstva, v vse stvari in vsa bitja kot učijo Mojstri.

Beseda o človeku, ki je kot prvi verodostojno opisal Stvarniku kot Njegov Veliki Mojster in Učitelj Sant Mata

Glede na to, da se pri ljudeh postavljajo mnoga vprašanja o Stvarniku in se bodo verjetno tudi pri bralcih ob tem ko bodo brali Njegova v tej knjigi objavljena Sporočila, bodo v nadaljevanju tega uvodnega dela predstavljeni tudi odgovori na ta pogosta vprašanja. Pri podajanju same vsebine o Stvarniku kot Najvišjem Bogu Stvarstva kot tudi tiste, ki se nanaša na njegovo Metodo duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat, pa se bom zapisovalec z dovoljenjem Najvišjega **oprl prvenstveno na nauke Velikega Mojstra in Učitelja Sant Mata**, svetega Baba Sawan Singha (1858-1948). Ta Veliki Mojster je bil namreč utelešenje Kristusa v človeku tako kot Jezus in vsak drug Mojster pred njim in za njim kot nam pove Stvarnik sam v zgoraj v drugem citiranem odlomku Sporočil. Vlogo Stvarnikovega poslanca ali če hočete govorca za ta svet, je tako izpolnjeval častitljivih 45 let oziroma vse do tistega trenutka, ko je moral tako kot vsak Mojster, ko pride čas zato, zapustiti svet in je umrl - nakar je Kristusova moč prešla iz njega v naslednjega od Stvarnika izbranega Mojstra Sant Kirpal Singha in tako naprej z istim procesom vse do Mojstrov današnjega časa kot bo vse opisano v nadaljevanju knjige. In ker je tako kot vsak Mojster, tudi on, Baba Sawan Singh, kar nekaj časa prebil pri Stvarniku »doma« na 5. nivoju Stvarstva, ga je kot svojega dejanskega očeta z veliko in malo začetnico seveda tudi zelo dobro (s)poznal.

Je pa tudi res kot gre razumeti iz navedenega, da je vsak človek, ki je postal Stvarnikov Mojster in Učitelj Sant Mata, postal v svojem bistvu Božji človek in da je vsaka izrečena ali zapisana beseda tega velikega Mojstra ali vsakega drugega Mojstra v bistvu Stvarnikova oziroma Očetova beseda kot je učil tudi Jezus.

Sicer pa je bil Baba Sawan Singh tudi prvi resnični Mojster in Učitelj Sant Mata, ki je zahodnemu svetu celovito spregovoril o nastanku vesolja in njegovem ustroju, o Stvarnikovi Veliki hierarhiji bogov, o duši človeka kot jo je iz sebe ustvaril Stvarnik, o Stvarnikovi Poti Sant Mat in vse drugo, česar tudi vzhodni svet do tedaj ni vedel. Tako je na primer o Stvarniku kot Bogu povedal na kratko naslednje: *"Bog sam je v svojem bistvu brez oblike. Jezik smrtnikov ga ne more opisati, kajti noben jezik tega sveta ne more izraziti miselnih oblik, idej in konceptov, ki so za to potrebni. K zemlji priklenjen človek je preveč omejen v razumevanju, da bi mogel dojeti Njegovo neskončno veličino in slavo. Toda Bog, v delovanju, kot mogočni Slišni življenjski tok, je vibrirajoča sila, ki preveva sleherni atom vesoljstva in se kaže človeku v podobi »luči« in »zvoka.« Ko živi Mojster Sant Mata odpre učencu notranje oči in ušesa, lahko ta neposredno spoznava Boga tako, da med meditacijo zre v njegovo luč (svetlobo) v sebi in posluša Njegovo besedo in zvok"*

I. ŽIVIMO V STVARSTVU NAJVIŠJEGA BITJA IN STVARNIKA POD NJIM

V Janezovem evangeliju je Beseda, v pravem pomenu besede, torej ustvarjalni in vseživljavači in ohranjujoči Slišni življenjski tok Najvišjega Bitja, ki preko svojega in zato ustvarjenega našega Stvarnika, preveva celotno Stvarstvo kot ustvarjalec ali stvaritelj vseh njegovih velikih območij z njihovimi podobmočji, božanstvi in vso ogromno množico duš. Kot projekcija sile in moči je Beseda ali Slišni življenjski tok Najvišjega tako ustvarila tudi ta naš svet; ga vzdržuje in tudi vse kar je živega na njem, torej tudi nas.

Beseda ali Slišni življenjski tok pa je seveda tudi naša lastna življenjska sila, kajti vse življenje izhaja iz nje. To je bistvo in bit vseh stvari, življenje vsega, kar biva, z našimi življenji vred. V materialnem svetu ni nobenega živega bitja, ki življenja in energije ne bi črpalo iz tega Življenjskega toka, kajti Stvarnik sam, kot je bil ustvarjen, je življenje, inteligentna življenjska sila, in brez njega nič ne bi moglo niti za trenutek živeti. Namreč poleg tega, da je Stvaritelj, je hkrati tudi Sveti duh in Slišni življenjski tok, ki nam vsem živim bitjem daje s svojo energijo življenje; je torej edini vir življenja za vse živeča bitja, tako kot je tudi drevesni sok življenja za živa drevesa. Življenjska sila Besede oziroma Slišnega življenjskega toka biva tako v vseh živih bitjih in jih vzdržuje; vzdržuje torej tudi vsa človeška bitja, dobra in slaba, bogata in revna, moške in ženske ter otroke, in če hočete tudi svetnike in grešnike. Nobeno človeško bitje ni brez nje.

Vse življenje in vsa božanska energija Slišnega življenjskega toka oziroma Besede prihajata torej *neposredno* iz Stvarnika samega. Smiselno je Beseda iz Janezovega evangelija torej nedoločljiva moč ali vsemogočna sila, ki vodi in usmerja gibanja vseh sonc in planetov v orbitah; je edinstvena ustvarjalna sila Stvarnika, ki povezuje delce atomskega jedra; *je največja sila, kar so jih doslej znanstveniki uspeli odkriti*. V njej je vsa vesoljska energija, latentna in aktivna. Potrebni so določeni pogoji, da se izrazi kot dinamična sila, oziroma kot pravijo Mojstri, Stvarnik v delovanju. Ta sila se izraža na različne načine in večina od njih je znanstvenikom, za razliko od Stvarnikovih Mojstrov Sant Mata, še dandanes neznana.

Razsežnost celotnega Stvarstva je zelo velika in obširna ob samem dejstvu, da se nad našim materialnim svetom oziroma *nad* fizičnem vesoljem zvezd, mnogoterih sonc, planetov in galaksij, ki jih poznajo astronomi, nahaja neizmerno število višjih, finejših svetov, ki jih ne more ugledati noben astronom in to ne glede na to, kako močan je njegov teleskop. In kot pravi Veliki Mojster Baba Sawan Singh, nam takšno poznavanje lahko zelo koristi, poleg tega pa je ta tema za marsikoga tudi zelo mikavna, sploh če razumemo, da bi ta Stvarnikov Veliki Mojster lahko o vsaki skupini teh svetov napisal celo knjigo kot sam pravi.

Žal pa znanstveniki po večini njih ne verjamejo v obstoj Boga, razen redkih izjem kot je bil na primer Albert Einstein ali pa Nikola Tesla. Zato tudi ne morejo sprejeti dejstva, da za celotnim stvarjenjem vesolja mnogoterih vesoljih stoji **Najvišje Bitje** kot Najvišji Bog nepredstavljivih razsežnosti najčistejšega Duha, še manj pa to, da je preko nam znanega Boga Očeta Stvarnika pod seboj ustvaril celotno vesolje z Veliko hierarhijo bogov, da preko njih vlada ogromnemu številu svetov, ki ustvarjena od teh bogov krožijo okrog svojih sonc v neštetih fizičnih vesoljih in višjih nivojih Stvarstva nad njimi.

Nikola Tesla:

»Če želite odkriti skrivnosti vesolja, razmišljajte v smislu energije, frekvence in vibracije.«

1. Osnovna značilnost našega Stvarnika kot Stvaritelja vsega kar je in obstaja, je v tem, da ga je s tem namenom pod seboj ustvarilo Najvišje Bitje oziroma Najvišji Bog nad njim

Preden je obstajalo naše Stvarstvo, ni bilo ničesar, popolnoma ničesar, razen Najvišjega Bitja, ki je v bistvu Božja energija Najvišjega reda. In ker ima Najvišje Bitje kot Najvišji Bog - imenovan pri Mojstrih tudi Radgha Soami edinstveno lastnost, *da lahko vzdržuje in ohranja samega sebe*, je pod seboj, ko se je za to odločil, ustvaril vesolje oz. Stvarstvo in v ta namen tudi Veliko hierarhijo bogov na čelu z našim Troedinim Bogom Stvarnikom ali Sat Purušem kot ga imenujejo Stvarnikovi Mojstri Santa Mata.

Za lažjo predstavo celotnega veselja oziroma Stvarstva kot celote, si ga skušajmo zamisliti kot jajce, ki se nahaja tik pod Najvišjim Bitjem in je, gledano iz vrha navzdol, sestavljeno v zgornjem delu oziroma polu iz *stvarstva čistega Duha* in na katerega vrhu se nahaja naš Stvarnik, v sredinskem delu iz *materialno-duhovnega stvarstva*, ter na spodnjem koncu oz. polu še iz *materialnega stvarstva* in katerega del je tudi naše fizično veselje.

Sicer pa se celotno Stvarstvo šteje za *eno* kot pravijo Mojstri. V njem vlada popolna enovitost, ki je v skladu z neskončnostjo in neomejenostjo Najvišjega Bitja Radgha Soamija. Zato je Soami kot Najvišji Bog brezoblični, brezosebni in brezimni. Ne moremo ga omejiti na nikjer, ker je povsod. In ker je povsod, v vsem, mora biti brezobličen. Lahko si navzame kakršnokoli podobo ali obliko, pa vendar ga nobena ne more zaobseči v celoti kot nam to pove že zgoraj citirani Stvarnikov Veliki Mojster Baba Sawan Singh, in doda: "Najvišji Bog v delovanju, kot mogočni Slišni življenjski tok, je vibrirajoča sila, ki preveva sleherni atom veseljstva in se kaže človeku v podobi luči in zvoka. Ko živi Mojster Sant Mata odpre učencu notranje oči in ušesa, lahko ta neposredno spoznava Njega tako, da med meditacijo zre v Njegovo **luč** v sebi in posluša Njegovo besedo in zvok.«

Ko pa se Radgha Soami omeji, čeprav v zelo majhni meri, postane Bog Agam Puruš. S še večjo omejitvijo postane Bog Alak Puruš, ko pa se upodobi zaradi vodenja veselja, postane Sat Puruš ali Troedni Bog Stvarnik. Stvarnik je tako prva določena upodobitev Najvišjega Bitja Soamija; sam ni omejen, omejena je le njegova podoba.

In ko se je Soami kot Najvišje Bitje in hkrati Najvišji Bog iz 8. nivoja, torej odločil ustvariti Stvarstvo pod seboj, je to storil v sedmih korakih z razdelitvijo omenjenih treh polov na 7 nivojev kot so navedeni spodaj.

Bistven korak v tej smeri pa je naredil najprej s postavitvijo žarišča svoje *pred-stvarstvene prvine na tretjem zgornjem področju pod seboj (ali na 5. nivoju, gledano iz zemeljske ravni od spodaj navzgor)*. Ta Njegova pred-stvarstvena prvina se je namreč transformirala v energijo Slišnega Življenjskega toka in Svetega duha ('Duh'), oziroma v tisto Ustvarjalno Silo tako nastalega Troedinega Boga Stvarnika in s katero je nato Stvarnik kot tak lahko pod seboj ustvaril Veliko hierarhijo bogov in preko nje celotno veselje oz. Stvarstvo.

Da je do tega lahko sploh prišlo, pa se je moral Soami kot Najvišje Bitje iz 8. nivoja najprej omejiti, sicer v zelo majhni meri, da je postal Bog Agam Puruš na 7. nivoju, zatem z malo večjo omejitvijo Bog Alak Puruš na 6. nivoju. Ko pa se je upodobil zaradi vodenja veselja, pa je postal na 5. nivoju torej Bog Sat Puruš ali naš Troedni Bog Stvarnik.

Kar pa se tiče same trditve, da se je Soami kot Najvišji Bog moral omejiti v zelo majhni meri, da je lahko pod seboj postavil prva tri žarišča svojega delovanja, pa gre pri tem v bistvu zato, preprosto povedano, da je *iz naslova svoje samo-obnovitvene sposobnosti*, v namen postavitve teh treh žarišč izločil le majhen del sebe.

Tako je **Soami** pod seboj postavil prvo žarišče svojega Duha oziroma Slišnega življenjskega toka in Svetega duha na 7. nivoju (pri Mojstrih sicer imenovanega 'Nedosegljivo področje'), ob čemer pa je za vladarja tega področja postavil torej **Agam Puruša**, ki je bil tako tudi prva upodobitev Soamija »v procesu« ustvarjanja veselja oziroma Stvarstva kot celote in s tem povezane Velike hierarhije bogov za vodenje našega Stvarstva.

Slednji, Agam Puruš, pa bil torej prvi Bog, skozi katerega je delovala Soamijeva edinstvena ustvarjalna Božja moč, da je lahko pod seboj ustvaril po Mojstrih imenovano *Nevidno področje* z njegovim vladarjem **Alak Purušem**.

Kot drugi Bog pod Najvišjim pa je slednji nato pod seboj ustvaril 5. nivo Sač Kand z vladarjem »**Sat Purušem** ali našim »**Stvarnikom**« kot Stvariteljem vsega kar je in obstaja pod njim v Stvarstvu. Mojstri Sant Mata sicer to celotno področje iz 5. nivoja imenujejo tudi kot *Resnično ali neminljivo področje čistega Duha in Svetlobe*.

In če si prestavljamo Stvarstvo kot zgoraj omenjeno jajce iz treh polov, se ta Stvarnikov Sač Kand kot njegovo domovanje nahaja torej čisto na vrhu te strukture pod Najvišjim Bitjem Soamijem (Najvišji) In ko je Stvarnik pričel ustvarjati veselje pod seboj, je na isti način, tako kot je njega ustvaril Najvišji preko Alak Puruša, pod seboj ustvaril prvega boga, ta naslednjega, in tako naprej z istim »procesom

vse do ustvarjenega zadnjega oz. najnižjega boga iz Velike hierarhije bogov in s katero je Stvarnik ustvaril torej celotno Stvarstvo z našim fizičnim vesoljem na njegovem dnu.

Pomembno za razumevanje samega funkcioniranja Stvarstva pa je tudi naslednje. Ko se je Najvišje Bitje oziroma Najvišji Bog (Najvišji), z vsemi lastnostmi božanstva, upodobilo na omenjen način v Stvarnika, je Stvarnik kot dejanski izvrševalec njega, Najvišjega, postal tudi *izvir* Slišnega življenjskega toka, ki priteka vanj od Njega, Najvišjega, da je z njim lahko ustvaril celotno Stvarstvo pod seboj vključno z Veliko hierarhijo bogov (ki se sega preko Mojstrov Sant Mata »vse do človeka«) kot bo pojasnjeno spodaj v nadaljevanju.

(1 Janez 5,7)

»Zakaj trije so, ki pričujejo v nebesih:

Oče (*Stvarnik*), Beseda (*ali Slišni življenjski tok*) in Sveti Duh;
in ti trije so eno.«

In čeprav Stvarnik ali Sat Puruš torej ni končna upodobitev Najvišjega Bitja Soamija, pač pa praktično prva pod njim in ki je nato pod seboj ustvarila omenjeno Veliko hierarhijo bogov in preko nje celotno Stvarstvo, pa *je* - gledano v tej luči, *za Mojstre Sant Mata ravno on, Stvarnik, naš Oče in Najvišji Bog vsega kar je in obstaja v Stvarstvu*. On je namreč dejanski Stvaritelj in stvarni Oče celotnega Stvarstva, prav tako pa torej tudi človeštva v dobesednem smislu glede na to, da ljudje *kot duše izviramo ravno iz Njega*, ali bolje povedano, kot kapljice iz Njegovega velikega oceana čiste Ljubezni in Duha.

1.1. V čem je bistvo Stvarnikove troedinosti kot jo omenja On, Stvarnik sam v Sporočilih, navaja pa jo sicer tudi Jezusov učenec Janez v zgoraj citiranem svetopisemskem evangeliju

Dejstvo je, da je Stvarnik bistvo vsega kar je in obstaja v Stvarstvu in prav nobene razlike ni, če ga v tem pojmovanju imenujemo – kot nam to pove že evangelist Janez ko Jezusov učenec v tem zgoraj citiranem evangeliju - bodisi kot STVARITELJA, bodisi kot SVETEGA DUHA, ali pa kot SLIŠNI ŽIVLJENJSKI TOK - *vse to je namreč on, Najvišji Bog stvarstva ali Troedini bog, ker se v vseh teh vlogah nanaša na isto bistvo (a Cerkev te resnice ne sprejema)*.

In ker Stvarnik izhaja v tej svoji troedinosti iz Najvišjega Bitja, mu je seveda prirojena tudi lastnost Najvišjega, da vzdržuje in ohranja sam sebe - in kar mu je na začetku ustvarjanja vesolja tudi omogočilo, da je iz sebe pod seboj ustvaril Veliko hierarhijo bogov, preko njih pa postopoma tudi celotno Stvarstvo petih nivojev. Ti pa so gledano od spodaj navzgor torej naslednji: (1) naše fizično vesolje ali Pinda, ki mu vlada Stvarnikov tretji hierarhični bog pod njim »Kal Nirandžan; (2) astralno vesolje ali Unda in ki mu vlada ravno tako »Kal Nirandžan« s sedežem na Trikutiju iz vrha astrala; (3) vzročno kavzalno vesolje ali Bramanda, ki mu vlada »Bram« kot Stvarnikov drugi hierarhični bog pod njim; (4) super kavzalno vesolje ali Par Brahm, ki mu vlada So Hang kot Stvarnikov prvi hierarhični bog pod njim; ter na koncu še 5. nivo Sač Kand tik pod vrhom Stvarstva in kjer ima svoj sedež oziroma domovanje Stvarnik oziroma Sat Puruš kot ga imenujejo njegovi Mojstri - s tem da so tik nad tem 5. nivojem Stvarnikovega domovanja še 6., 7., in 8. nivo Najvišjega Bitja, ki je kot rečeno dejansko Najvišji Bog in Stvaritelj vsega kar je in obstaja.

Ob vsem tem pa si velja dobro zapomniti, da so prav vsi naštetih bogovi, ki jih Stvarnik ustvaril pod seboj kot mogočne duše, torej vključno s Kal Nirandžanom iz 2. nivoja posamezne upodobitve Najvišjega Bitja Radgha Soamija in kar torej velja tudi za našega Stvarnika, in da vsi po vrsti izpolnjuje voljo Najvišjega.

2. Proces Stvarnikovega ustvarjanja Velike hierarhije bogov pod seboj in vesolja preko njih

Ko je Stvarnik pod Najvišjim Bitjem Soamijem pričel ustvarjati vesolje oz. Stvarstvo pod seboj, se je kot rečeno omejil - tako kot se je pred njim na primer Soami, ko je ustvaril njega, da je (iz sebe) ustvaril pod seboj na 4. nivoju svojega prvega boga iz Velike hierarhije bogov in sicer **So Hanga**, ki je kot *mogočna duša* tudi stvaritelj tega nepredstavljivo lepega superkavzalnega nivoja na Višji Bramandi..

Ko pa se je v tem procesu omejil tudi So Hang, je (iz sebe) pod seboj ustvaril torej **Brama**, ki je po vrsti 2. hierarhični bog pod Stvarnikom, sicer pa kot mogočna duša tudi stvaritelj in vladar spodnjega dela Bramande oziroma 3. nivoja.

Naslednji nosilec iz tega procesa pa je **Kal Nirandžan (Sotona)** iz 2. nivoja, ki je stvaritelj astralnega vesolja ali »sveta« (naziv »svet« Mojstri uporabljajo dostikrat v imenovanju določenega področja stvarstva iz višjih nivojev) kot tudi našega fizičnega vesolja, prav tako pa tudi vseh nižjih bogov pod seboj, ki so bili ustvarjeni od njega samega navzdol po istem Božjem procesu. Njegov, Kalov sedež se sicer nahaja tik nad astralnim svetom na Trikutiju ali vrhu Treh Svetov, to je spodnjega dela Bramande, astralnega vesolja in fizičnega vesolja. Kot stvaritelj teh dveh vesolij in stvaritelj nižjih bogov ali mogočnih sil, ki jih je ustvaril pod seboj za vladanje na tem svetu, je Kal ali Sotona vladar tudi Negativne sile. Nekateri Mojstri sicer tolmačijo, da je ta sila teme v bistvu Kal oziroma Satan sam, s tem - in kar je za nas zemljane posebej pomembno, da ravno ta Negativna sila vlada s polnimi pooblastili Stvarnika temu našemu svetu. To pa pomeni kot povedo Mojstri, da so pod njeno oblastjo praktično tudi vse religije kot je pojasnjeno v 2. delu knjige v poglavju z naslovom: »To ni Stvarnik kar učijo oni.« (*Ta naslov je sicer povzet iz zgoraj citiranega Stvarnikovega sporočila: »To nisem jaz kot tudi Kristus ne to, kar učijo oni«*).

Seveda pa je ob tem potrebno omeniti tudi znamenito hindujsko trojico, *Brahmo, Višnuja in Šivo*, ker so služabniki ali izvrševalci volje Negativne Sile ali Kala v fizičnem vesolju. Kot mogočne sile, ki jih je kot omenjeno ustvaril Kal, izvajajo namreč njegovo voljo dosledno vsak na svojem področju tudi na tem našem svetu.

Stvarnik je bil torej po nameri in volji Najvišjega Bitja ali Najvišjega Boga Soamija, s svojo omejitvijo začetnik ustvarjanja celotnega vesolja pod seboj, nadaljevali pa so ga z istim procesom vsi njemu zgoraj navedeni trije podrejeni bogovi iz njegove Velike hierarhije bogov vključno s Kal Nirandžanom, ki je torej stvaritelj fizičnega oziroma materialnega vesolja. Celotno vesolje se je širilo po nivojih z vsakim izmed njih, ko so po istem sistemu ustvarili pod seboj ogromno število svetov in njihovih vladarjev. S tem pa se je sicer osnovni proces ustvarjanja celotnega vesolja zaključil, vendar še tudi v tem času ne dokončno kot menijo Mojstri in Kristus v enem izmed Sporočil.

Kristus:

*"Brezmejnosti ne da se meriti kot tudi Stvarnika ne, našega Boga,
ki je v vsakem izmed nas."*

Seveda pa vse skupaj le ni bilo tako preprosto se zdi, kajti kot povedo Mojstri Sant Mata, ki/ker so ta področja nešteto krat obiskali, je bilo v vsakem izmed zgoraj navedenih štirih področij oziroma nivojih kot osnovnih, ustvarjeno (z omenjenim procesom) neskončno število različnih ravni, območij in podobmočij, s tem da so ti vodeni vsak za sebe z različnimi vladarji oz. nižjimi bogovi in tako tudi obdarjeni z različnimi močmi ter dodeljenimi nalogami. Tako na primer, po besedah Velikega Mojstra Baba Sawan Singha, ni samo eden Bram kot vladar Bramande iz 3. nivoja ali področja, saj *obstaja znotraj njega mnogo njegovih pomanjšanih inačic oz. oblik*, ki so ustvarile pod seboj ogromno število podsvetov – s tem da vsak od njih kroži okrog višjega, tako kot planeti krožijo okoli Sonca.

Vsaka sfera ima torej svojega vladarja. Prav tako pa tudi ni samo eno fizično vesolje, temveč jih je ogromno s svojimi vladarji v nešteti galaksijah. Ni le en fizični svet, kar tudi sami lahko opazimo, temveč ogromno svetov, ki krožijo okrog svojih sonc, in vsak ima svojega duhovnega vladarja.

Kar se tiče naseljenih planetov, pa je po besedah Velikega mojstra njihovo število tolikšno, da mu ni kos noben matematik in četudi bi vse videl, jih ne bi preštel v tisočih življenjih; tako nam torej opisujejo Mojstri, ker so jih vse obiskali in tako tudi videli. In videli so torej, da v vseh področjih in podpodročjih od najvišjega duhovnega do najnižjega fizičnega planeta ali planetoida, ki mogoče sploh ni naseljen in kroži med nešteti zvezdami, *vlada določen bog*, ki ga je postavil njemu nadrejeni bog v tej in tako postavljeni hierarhični lestvici vesolja. Vsakdo izmed njih tako izvaja voljo Najvišjega in je na nek način Njegov odposlanec, obenem pa podrejen sebi višjemu bogu nad njim in od njega tudi prejema vse moči.

Mnogo je torej bogov različnih moči in oblasti Stvarstvu, a vsem vlada torej Najvišje Bitje oziroma Najvišji ali Vrhovni Bog Soami z najvišjo oblastjo preko našega Očeta Stvarstva, ali kot že povedano z drugimi besedami: **Vsi bogovi pod Stvarnikom so torej posamezne upodobitve Najvišjega bitja**

ali Vrhovnega Boga Soamija, tako da vsi po vrsti, eden za drugim tudi izpolnjujejo njegovo voljo, in kar torej velja tudi za našega Stvarnika v vsej njegovi edinstveni troedinosti. In kot že večkrat povedano, je naš Stvarnik v svoji troedinosti kot »Stvaritelj, Sveti Duh in obenem Slišni življenjski tok,« torej tista Življenjska Sila Najvišjega Bitja, ki je kot Univerzalni Duh ustvarila celotno vesolje, ga širi in hkrati vzdržuje.

Bistvo Stvarnikove Hierarhije bogov je bilo torej v izgradnji štirih nivojev Stvarstva pod njim, ki je potekalo na način, da je vsak posamezni član (bog) hierarhične lestvice vladarjev, ki je bil ustvarjen iz višjega boga nad seboj, istočasno bog nad vsemi, ki jih je za nadaljnjo izgradnjo vesolja ustvaril pod seboj, tako da od njega prvi podrejeni prejema njegove moči za nadaljnje ustvarjanje in delovanje, in tako naprej. In vsi ti bogovi od prvega do zadnjega, se Stvarniku klanjajo in spoštljivo izvršujejo njegove izvršne ukaze kot na primer tudi Kristus na Zemlji. **Kristus je bil kot mogočna duša ustvarjen - tako kot naše duše, neposredno iz njega, Stvarnika,** in je tako tudi za ta naš planet Zemlja zadolženi Stvarnikov bog in glavni angel za človeštvo kot lahko izvemo od njiju obeh v Sporočilih.

Skratka, celotno vesolje je bilo po Veliki hierarhični lestvici bogov ustvarja(e)no, organizirano in vodeno kot je še vedno v njegovem nenehnem širjenju. Po tej Postavi Najvišjega je tako najnižji bog vladar enega samega planeta, najvišji vladar pa Sat Puruš ali naš Stvarnik, ki je bil prva upodobitev Univerzalne Sile Najvišjega Bitja nad njim. *Vsak posamezni član hierarhične lestvice je tako bog nad vsemi pod seboj in od njega podrejeni prejema svoje moči.* Vsak planet pa ima tudi mnoge podvladarje, ki delujejo pod vodstvom planetarnega vodje.

Sicer pa je za nas ljudi in celotno človeštvo najbolj usoden omenjeni Kal Nirandžan (Kal) iz 2. astralnega nivoja (Kristus mu v Sporočilih pravi bog zla ali Satan, Jezus v Svetem pismu pa hudič), ki ima skupaj s svojo Negativno silo in Univerzalnim razumom svoj sedež na Trikutiju iz Spodnjega dela Bramande. Ta Univerzalni razum namreč deluje pod Kalovo oblastjo, prav tako pa v človeku naš individualni razum, ker je del tega Univerzalnega razuma, s tem da je bil duši dodeljen na astralnem nivoju ob njenem spustu na ta svet. In ravno iz tega naslova Mojstri za ta individualni razum pravijo, da je največji sovražnik človeka oziroma človeštva, ker nas Kal – kadar pademo pod vpliv njegove Negativne sile – preko njega (razuma v nas) vodi vse po vrsti po »poti samouničenja« kot smo ji priča v tem času. Seveda pa bo vse to in še več podrobno obrazloženo spodaj v 4. poglavju 6. pod naslovom »Duhovna znanost Mojstrov o duši in njenimi orodij v človeku.«

Ker pa se bo ob tem povedanem verjetno marsikdo spraševal, s kakšnim namenom pravzaprav pa je Stvarnik pod seboj ustvaril v omenjenem procesu ustvarjanja vesolja tudi Satana oz. Kala s sedežem na astralnem 2. nivoju, pa je delen odgovor podan že zgoraj v delu pogovora med Stvarnikom in Negativno silo, kot možen pa tudi na koncu tega 1. dela z naslovom: "Kaj v bistvu je lahko končni cilj Stvarnikovega načrtnega pošiljanja naših duš »v roke« Negativne sile na ta svet žalosti in trpljenja?"

2.1. Vloga Stvarnikovih Mojstrov in Učiteljev pri uvajanju Njegove prastare metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat

Vsak resnični Mojster Sant Mata, ki to postane na koncu Svete poti Sant Mat pri Stvarniku na 5. nivoju in ima tako v sebi od Stvarnika dodeljeno mu moč Kristusa, *ima roko nad življenjem in smrtjo, nad stvarjenji in razkroji.* Njegove moči na primer, po besedah Mojstrov, zdaleč presegajo sposobnosti Kal Nirandžana, toda Mojstrova vloga ni stvarjenje. Ne ustvarja in vlada kot Kal, čeprav bi s Kristusovo božjo močjo lahko delal praktično vse, kar bi hotel. Njegovo delo je namreč jasno načrtano. Kot Stvarnikov poslanec živi med nami kot prijazen prebivalec in se tako tudi ne vmešava v potek upravljanja tega sveta. Zakona narave ne ruši, zato so tudi čudeži redki v njegovem življenju kot pove Veliki Mojster Baba Sawan Singh.

Vsi Mojstri, ki jih je na koncu njihove Poti postavil Stvarnik - za razliko od samozvanih mojstrov duhovnosti, tako po Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti učijo in prakticirajo Slišni življenjski Tok ali Zvočni Tok, ki se v hindujščini imenuje tudi Šabd (Shabd). Šabd je tako osrednja tema njihovih razlag, je jedro meditacije. Tako kot se odraža v svetu, v življenju sveta, se tudi odraža v vsakem Mojstrovem dejanju in njegovi besedi. Šabd ali Slišni življenjski tok je njegov način življenja, je del njega in osrednja tema njegovih (po)govorov. Če nekdo poučuje in prakticira ta Življenjski Tok, je po

vsej verjetnosti Stvarnikov Mojster, čeprav ne nujno. Če pa nekdo, ki se predstavlja za duhovnega učitelja, guruja, ali mojstra, in te Stvarnikove energije niti omeni ne in je sploh ne uporablja za meditacijo, potem je skoraj gotovo, da on ni pravi duhovni učitelj in kaj šele Stvarnikov Mojster (sploh pa, če se prehranjuje tudi z mesom živali). In ravno zato, ker tak, namišljen mojster ni niti približek resničnega Mojstra duhovnosti kot je vsak Mojster Sant Mata, ga zapisovalec Sporočil kot takega navajam vedno in povsod z malo začetnico.

Skratka, vsi Stvarnikovi Mojstri Sant Mata poučujejo in prakticirajo nauk o Stvarnikovi metodi duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat in katerega jedro tvori torej Slišni življenjski tok oziroma Stvarnik sam v tej svoji vsemogočni ustvarjalni energiji. In to dejstvo naj bo torej glavno vodilo pri preizkušanju verodostojnosti Mojstrov in vseh sistemov, ki vabijo iskalce Boga v notranje višje svetove. Če ti preizkušanci ne poznajo tega Življenjskega toka in ga nimajo za svoje osrednje bistvo, potem kot »samozvani mojstri duhovnosti« nimajo s pravo duhovnostjo pravzaprav ničesar, ker več ali manj vsi po vrsti delujejo pod oblastjo Negativne sile na škodo človeštva.

Sicer pa ti zgoraj naštetih nivojih vključno s petim nivojem predstavljajo dolgo pot, imenovano Sveto pot Sant Mat, ki jo mora vsak učenec - kot na primer tudi že Jezus pred 2000 leti, pod vodstvom svojega Mojstra Sant Mata prepotovati z dušo izven telesno, da doseže vrnitev v svoj dom pri Stvarniku na 5. nivoju, v ta veliki »ocean« čiste Ljubezni in Duha (Slišni življenjski tok in Sveti duh) in od koder je bil v davni časi z dušo poslan kot »kapljica« iz tega »ocean« na ta naš svet žalosti in trpljenja.

II. OSTALI ODGOVORI NA ZGORAJ ZASTAVLJENA VPRAŠANJA

1. Kdo torej je za nas Bog?

To je odvisno predvsem od našega vedenja oz. tega, kaj sami pojmujejo pod terminom te besede, sploh pa, če vemo da sta Bog in Stvarnik torej eno in isto bistvo kot nam pove omenjeni Veliki Mojster in Učitelj Sant mata Baba Sawan Singh. Po njegovih besedah je splošna predstava o Bogu sicer predstava o Stvarniku, ker je ustvaril in razvrstil vsemirje, medtem ko izvirna opredelitev najprej tolmači, da je Bog vsemogočno bitje, obdarjeno z nadčloveškimi močmi in sposobnostmi, med katerimi sta tudi moč ustvarjanja in vladanja.

Kar se samega Stvarstva tiče, pa to po pričevanju Jezusa in siceršnjem vedenju Mojstrov, celotno vesolje ali Stvarstvo šteje za eno, tako da v njem vlada popolna enovitost, ki je v skladu z Bogom Stvarnikom in njegovo neskončnostjo ter neomejenostjo Najvišjega Bitja. Zato tudi pa je Stvarnik kot Troedini Bog brezobličen, je brezoseben in brezimni. Nihče ga ne more omejiti na nikjer in v ničemer, ker je v svoji energiji povsod. In ker je povsod, v vsem, mora biti brezobličen. Lahko si navzame kakršnokoli podobo ali obliko, pa vendar ga nobena ne more zaobseči v celoti. In kakšen je potem lahko odgovor *kaj Bog je?*

Vsi Stvarnikovi Svetniki in Mojstri se strinjajo, da obstaja eno božansko neskončno Bistvo čiste duhovne vsebnosti, ki *preveva* najvišje duhovno področje, kjer domuje in od koder se preslikava in prežema celotno Stvarstvo. On je popolnoma neomejen. Četudi se kot Troedini Bog upodobi - kar se dostikrat zgodi - ga oblika ne omejuje, kajti nanjo ni vezan. Takšna podoba je le drobec njega. On je Univerzalni Duh (Slišnega življenjskega toka in Svetega duha), ki se pretaka v svojem živem toku energije, ki *vibrira skozi vesolje in oživlja vse, kar obstaja*. On je dinamična življenjska sila vsega živega. Tako je tudi brezoseben, univerzalen, vseobsežen, vseprisoten in vse-ohranjujoč. On je življenje, bistvo obstoja vsega - popoln obstoj. Te vseobsegajoče in vse-ohranjujoče Sile pa po besedah Mojstrov ne moremo imenovati z nobenim drugim izraznim imenom kot le z »**energijo**«. Tako tudi pa pri večini ljudi prevladuje splošno mnenje, da je ta osrednja energija pozitivna, da se v njej odražajo *ljubezen, modrost in moč* v največji meri. To pa je tudi največji ideal Boga, ki ga lahko postavi človeški um; je nauk, ki ga je človeštvu podajal že Jezus Kristus.

In ko je Jezus učencem govoril, da je Stvarnik v prisposobi Ocean čiste Ljubezni in čistega Duha ali Slišnega življenjskega toka in Svetega duha, je kot Mojster Sant Mata poudarjal, da v tem Oceanu Stvarnika ni niti kapljice razuma, intelekta ali karkoli zemeljskega! Ko pa je oznanjal, da smo ljudje v svojem bistvu duše in da kot taki izviramo kot kapljice iz tega brezmejnega Oceana čiste Ljubezni in čistega Duha (Ocean), pa jim je dal vedeti, da so tudi vsi bogovi iz Stvarnikove velike hierarhije

bogov v svojem bistvu duše, s tem da pa so po svoji mogočnosti ali velikosti različni. Ta različnost je namreč odvisna od tega, katero mesto zaseda posamični bog oziroma njegova duša v tej Veliki hierarhiji bogov pod Stvarnikom.

Za lažjo predstavo njihovih velikosti pa si vzemimo za primer samo dušo človeka in dušo Kristusa - on je kot rečeno od Stvarnika izbrani bog za človeštvo tega sveta, ker za razliko od vseh bogov, njuni duši izhajata neposredno iz Stvarnikovega predmetnega Oceana, oziroma iz Stvarnika samega. In v ponazoritev, kako zelo mogočna je že samo duša Kristusa v primerjavi z našo drobceno dušo, pa si z uporabo prisposode lahko predstavljamo, da je Kristusov del Oceanove »vode« Duha in Ljubezni velik na primer kot naše *Blejsko jezero*, del človekove »vode« iz taistega Oceana pa torej v velikosti majhne *kapljice*. Seveda pa bi za primerjavo drugega boga pod Stvarnikom, to je Brama iz 3. ali kavzalnega nivoja, lahko rekli, da je njegova duša v primerjavi z našo, ki je torej velika kot kapljica, ali v primerjavi z dušo Kristusa, ki je v prisposodi velika kot *Blejsko jezero*, velika kot *Jadransko morje* ob samem dejstvu, da tudi ona, Bramova duša izvira iz Stvarnika kot mogočna, a na drug, posreden način kot je opisano zgoraj, v poglavju o Stvarniku kot Stvaritelju vsega kar je in obstaja pod Najvišjim Bitjem.

Sicer pa je Jezus izpostavil tudi logično dejstvo, da med človekom in hierarhičnimi bogovi iz pozitivnega pola Stvarstva - in če hočete torej tudi med Kristusom in človekom, torej *ni prav nobene kvalitativne razlike* po osnovni in bistveni prvini duše glede na to, da tudi oni izvirajo iz Stvarnika. Razlika nastopa le v stopnji temeljnih dveh duhovnih prvin v posamični duši, kot sta torej *Ljubezen in Duh*. To je dejstvo. In ko tako duša nekega boga poseduje glede na svojo velikost večjo stopnjo teh dveh prvin, višje mesto zaseda na lestvici te Velike Hierarhije bogov.

To slednje pa seveda ne velja za vladarja astralnega in fizičnega vesolja Kal Nirandžana (Kal) in vse njemu podrejene sile (Brahm, Šiva, Višnu). Kal namreč v duhovni znanosti Mojstrov že v osnovi velja za Negativno Silo, ker se kot bog zla nahaja na negativnem polu Stvarstva in je tako, ta njegova Negativna sila kot taka, tudi nasprotna Pozitivni sili Sat Puruša oz. našega Stvarnika; kot boga zla je namreč Kal v bistvu obrnjeno dobro, torej zlo.

1.1. Kje je danes znanost kar se tiče njenega (ne)poznavanja Stvarstva?

Nikola Tesla je nekoč dejal: *"Dan ko bo znanost začela študirati nefizične pojave, bo v desetih letih napredovala bolj kot v prejšnjih stoletjih svoje zgodovine."* In ko tako gledamo današnje dosežke astronomske znanosti na področju spoznavanja Stvarstva, lahko ugotovimo, da je v zadnjem času dosežen sicer določen napredek, saj so astrofiziki s pomočjo močne teleskopske tehnologije prišli lahko do spoznanja, da se naša galaksija Rimska cesta sestoji iz milijardnega števila zvezd, ob tem pa tudi, da to ni celotno fizično vesolje kot so si to, v skladu z učenjem treh abrahamskih religij, do nedavnega napačno predstavljali. S pomočjo Havlovega teleskopa so namreč napravili tako imenovano Havlovo sliko skrajno globokega polja vesolja in tako ugotovili, da poleg naše Rimske ceste obstaja še neverjetnih sto milijard galaksij s sicer zmotnim mišljenjem, da te predstavljajo tudi celotno Stvarstvo, in kar seveda ni res. So pa se na primer približali spoznanju, da je Stvarstvo nastalo iz nič kot je sicer pravilno izračunal astronom in profesor fizike Žorž Lametre - a ne z velikim pokom prvobitnega atoma kot so še dandanes zmotno prepričani astrofiziki, pač iz Najvišjega Bitja preko Stvarnika kot je podrobneje opisano v 2. delu knjige.

Sicer pa je pomembno tudi njihovo priznanje, da je njihovo razumevanje vesolja, torej fizičnega, ker drugega ne poznajo, še vedno precej nepopolno, ker ga poznajo le v petih odstotkih, oziroma ker je preostalih petindevetdeset odstotkov zanje še vedno velika uganka. Tako na primer tudi zmotno povejo, ker so tako razbrali iz omenjene Havlove slike, da iz nje vidijo tudi prvo *svetlobo*, ki da jo je ob tem ko je bilo ustvarjeno, oddajalo naše fizično vesolje; pravijo ji tudi prasevanje, pri katerem da gre za ostanek energije, ki da se je sprostila ob nastanku našega vesolja z velikim pokom.

Žal pa bo tovrstno nepoznavanje znanstvenikov - ne samo fizičnega vesolja, ampak celotnega Stvarstva trajalo vse do takrat, ko si bodo končno priznali, da obstaja dejansko Stvarnik, Bog in da je on ustvaril celotno Stvarstvo vključno z našim fizičnim vesoljem kot učijo »njegovi« Učitelji in Mojstri Sant Mata na podlagi svojih resničnih izkušenj in spoznanj. Te so si namreč pridobili (tako kot npr. tudi Jezus Kristus) že kot učenci na svojih dolgoletnih izventelesnih potovanjih z dušo do Stvarnika na 5.

nivoju kot končnega cilja zliti se s svojo dušo kot kapljice v Stvarnikov veliki ocean Ljubezni in čistega Duha. Tako na primer pa so tudi postali Stvarnikovi Mojstri Sant Mata s podeljeno jim Kristusovo močjo, da so lahko po vrnitvi na Zemljo predajali ljudem Stvarnikovo voljo kot njegovi resnični poslanci.

To pa torej šele potem, ko so kot učenci, pod vodstvom svojega takrat živečega Mojstra Sant Mata, uspeli z dušo izventelesno prepotovati dolgo in več let trajajočo pot do Stvarnikovega domovanja na 5. nivoju in ob tem spoznati vse že zgoraj omenjene nivoje Stvarstva. Ti pa so gledano od spodaj navzgor, če ponovimo, torej naslednji: (1) fizično vesolje ali Pinda, (2) astralno vesolje ali Unda, (3) vzročno kavzalno vesolje ali Bramanda, (4.) superkavzalno vesolje ali Par Bram, ter na koncu še 5. nivo Sač Kand tik pod vrhom Stvarstva in kjer ima svoj sedež oziroma domovanje Stvarnik (s tem da so nad tem 5. nivojem Stvarnika še 6., 7., in 8. nivo Najvišjega Bitja kot Najvišjega Stvaritelja vsega kar je in obstaja kot vse je podrobno obrazloženo v 3. delu knjige).

Je pa razsežnost že samo fizičnega vesolja osupljiva ne le za znanstvenike, pač pa tudi za Mojstre, ker so ga lahko v izven telesnih potovanjih svoje duše navzgor torej tudi spoznavali že kot učenci na začetku svojih omenjenih potovanj do Stvarnika. Gibali so se na primer med milijardami planetov, zvezd in galaksij neizmernih velikosti, ki so nepredstavljivo oddaljene druga od druge ter drvijo s strašno hitrostjo skozi brezmejni prostor kot pravijo. A ko so uspeli prepotovati celotno Stvarstvo in prišli na 5. nivo, so lahko ugotovili in spoznali, kako zelo majhno je dejansko naše fizično vesolje v primerjavi z ostalimi področji Stvarstva nad njim. Povedo namreč, kot že omenjeno, da bi naše tisočkrat povečano Sonce v primerjavi s svetlobo iz tega področja na vrhu Stvarstva, kjer domuje Stvarnik, bilo videti le kot temna pega na nebu.

Seveda pa se vsem ljudem, ne glede na njihovo stopnjo izobrazbe, postavljajo praktično ista vprašanja o vsem, kar zadeva Stvarstvo, pa naj si gre na primer za bistvo človeka ali Boga, in na katera vsa, bomo v nadaljevanju te knjige skušali podati relevantne odgovore na kar se da na najbolj preprost in razumljiv način – seveda opirajoč se na Duhovno znanost Mojstrov Sant Mata glede na to, da je vsaka njihova izrečena ali zapisana beseda, v bistvu Božja beseda Stvarnika.

1.2. Zakaj Stvarnika kot Stvaritelja vsega kar je in obstaja, torej ne moremo videti, ko pa ga v sebi lahko slišimo?

Če odmislimo, da je tudi naše Sonce posamezna upodobitev Stvarnika, Boga - ki je sicer vidno, ko nam s svojimi žarki omogoča življenje na tem našem planetu, a nam ga je zaradi njegove močne svetlobe onemogočeno gledati, pa je odgovor na to naslovno vprašanje sicer razmeroma preprost: Če vzamemo najprej za primer našo dušo in ki jo je Stvarnik ustvaril torej iz sebe, ta zaradi svoje oziroma od njega prevzete izredne prefinjenosti in čistosti Duha ne more neposredno komunicirati s svetovi grobe materije na tem svetu. Zato potrebuje v svojem telesu človeka okoli sebe po vrstnem redu razum, vzročno ter astralno telo, in na koncu, okoli teh energetskih ovojev oz. teles pa še fizično telo. Zaradi te svoje izredne prefinjenosti in čistosti duha mora biti duša tako odeta z neke vrste mediji v tem fizičnem svetu. Podobno pa je torej tudi z Najvišjim Bogom Stvarnikom, *saj se iz istega vzroka kot tudi naša duša, ne more pojaviti na tem svetu*, oziroma ne more ljudem predajati svojo voljo neposredno. V vseh ozirih je torej tudi pri njemu potrebno materialno telo.

To dejstvo pa seveda lahko služi tudi v odgovor, zakaj se je Stvarnik utelesil v telo Jezusa ali ostale Mojstre iz zgodovine, ko so prispeli po dolgotrajni Poti k njemu domov na 5. nivo Stvarstva in ob tem postali Svetniki ali po njegovi volji Mojstri in Učitelji Sant Mata. Res pa je tudi, žal, da Cerkev danes teh »resničnih« Svetnikov in Mojstrov ne priznava, in še več, kot v posmeh Stvarniku postavlja svoje namišljene svetnike, pa čeprav tudi papež, ki jih postavlja, ob vsem dolžnem spoštovanju ne ve ali pa noče vedeti, kdaj in na kašen način lahko nekdo postane resnični Svetnik pri Stvarniku. Pa ne samo to, svetništvo lahko podeli tudi človeku, na primer pokojnemu papežu, ki je na primer s svojo odobritvijo namestitve jedrskega orožja v vzhodno Evropo soodgovoren za današnjo krvavo tragedijo v Ukrajini kot je pojasnjeno v 5. delu knjige.

1.3. Trditev, da je človek v svojem bistvu mikrokozmos, temelji na obstoju duše in treh njenih mikrokozmičnih orodij v njegovem telesu

Trditev, da je človeško telo mikrokozmos, majhno vsemirje, posnetek ali izvleček makrokozmosa, temelji kot prvo na dejstvu, da se v vsakem človeku nahaja duša, ki je del Stvarnika in na da so okoli nje tri ena za drugo ovita tri energetska ogrinjala (razum, vzročno telo in astralno telo), ki ji vsaka po svoje služijo kot orodje za bivanje na tem svetu. In kot učijo Mojstri Sant Mata, so bila ta orodja oziroma energetska telesa duši dodeljena potem, ko jo je Stvarnik kot kapljico iz svojega velikega oceana Ljubezni in čistega Duha iz 5. nivoja, spustil na dogo pot na ta naš planet Zemljo preko zgoraj naštetih prvih treh nivojev navzdol, in sicer torej preko Par Bramu ali superkavzalnega 4. nivoja, nato preko Bramande ali vzročnega 3. nivoja in nato še preko Unde ali astralnega 2. nivoja. In ko se je duša v skladu z Božjim načrtom na vsakem od njih ustavila, in se ob tem tudi spoznala z njihovimi vladarji iz Stvarnikove Velike hierarhije bogov, je od vsakega od njih prejela tudi **ogrinjalo z energetskim zapisom**, ki je značilen za njegovo področje. Tako so bili po vrstnem redu duši dodeljeni razum, vzročno telo in na kocu še astralno telo, na sami Zemlji pa torej še fizično telo kot zadnje ogrinjalo duše in teh njenih orodij, in brez katerih vseh duša torej ne bi mogla eksistirati na tem svetu.

In ko smo tako prišli na ta svet opremljeni z vsemi temi energetskimi ogrinjali, smo bili pripravljene za življenje v telesu človeka, s tem da pa smo kot duše s svojo energijo Slišnega življenjskega toka najprej pomagali pri oploditvi našega telesa kot je opisano spodaj v nadaljevanju. In če tako pogledamo človeka z očmi Mojstrov ali tistih njihovih učencev, ki to sposobnost že imajo, se človek strukturno gledano sestoji torej iz *fizičnega telesa*; znotraj tega po vrstnem redu proti duši pa iz svetlobnega oziroma *astralnega telesa*, ki je finejše od fizičnega že zato, ker je energetsko telo; zatem znotraj tega astralnega še iz mnogo finejšega *vzročnega telesa*; nadalje znotraj slednjega telesa pa še iz za malenkost finejšega *razuma*, ki pa je zaradi neposredne bližine duše obdarjen z nekoliko večjimi močmi in se tako komajda razlikuje od vzročnega telesa; nakar, v samem jedru oziroma sredi vseh teh teles, pa lahko zagledamo še našo dušo kot tisto energetsko telo Stvarnika, brez katerega človekov fizikus v nobenem smislu ne bi mogel eksistirati, ker mu ta kot Slišni življenjski tok daje oziroma omogoča življenje.

Sicer pa nam to spoznanje, da ta *različna energetska telesa*, ki so bila duši dodeljena na različnih nivojih Stvarstva ob njenem spuščanju na ta svet, *predstavljajo skupaj z dušo v človeku torej vsaka za sebe del kozmosa* ali po Jezusu Božjega kraljestva oziroma izvleček tega obojega, ne služi samo kot podpora predmetni trditvi, da je človeško telo *mikrokozmos*, temveč tudi sami trditvi, da ljudje v sebi nosimo ne samo Boga Stvarnika, pač pa hkrati tudi njegovo celotno Božje kraljestvo kot je torej učil že Jezus Kristus.

Skratka, ena temeljnih resnic o človeku je po nauku Mojstrov Sant Mata tudi v tem, da ***vsaka bistrost, svetloba in moč človeka prihajajo iz njegove duše***. Ta njihova trditev pa ne more imeti nobene omejitve, kajti razumskost, ubranost, skladnost, lepota, modrost, ljubezen, moč ter vse etične vrline prihajajo namreč iz duše, iz njenega duha, oziroma z drugimi besedami povedano od Stvarnika. O tem, koliko jih je razum voljan sprejeti kot oproda Kala oz. Negativne sile, pa je drugo vprašanje in na katerega bomo skušali podati odgovor skozi poglavja v nadaljevanju tega prvega dela knjige

2. Nosilec Stvarnikovega Slišnega življenjskega toka je v človeku kot tudi v vseh živih bitjih edinole duša; brez nje, duše, življenje na tem svetu ne bi bilo mogoče

ČLOVEK OZIROMA NJEGOVA DUŠA, je z mnogoterimi rojstvi (inkarnacijami) v ta svet oziroma dolгим zadrževanjem v področju grobe materije fizičnega vesolja, tako rekoč izgubil zavesten stik s Stvarnikovim neskončnim »Slišnim življenjskim tokom« življenja. Ta slišni energetski tok, ki ga lahko primerjamo v smislu vibracij in gibanju po vesolju z elektromagnetnimi radijskimi valovi, kot neskončen napolnjuje celotno Stvarstvo in tako tudi prostor okoli nas in tudi v nas. Vendar pa ga v sebi ne slišimo, dokler nam Stvarnikov sedaj živeči Mojster Sant Mata, z »inicijacijo« ne *odpre dveh notranjih ušes* oziroma energetskih dveh ušesnih čakler, ki se nahajata v glavi tik nad levim in desnim ušesom (čakra tretjega očesa se npr. nahaja v središču za obema očesoma). Seveda pa do tega lahko pride le takrat, ko nas Mojster poveže s Stvarnikom že na začetku prakticiranja Njegove prastare metode duhovne rasti, in o čemer bo v nadaljevanju knjige še veliko govora.

Nesmiselno pa bi bilo o Slišnem življenjskem toku torej trditi, da to ni zvok, ker se ne sliši s fizičnimi ušesi. Tudi radijskih elektromagnetnih valov z določeno zvočno vsebino ne moremo slišati preko vesolja, ko plujejo preko vesolja, če nimamo radijskega sprejemnika. Slišni življenjski tok je v vsakem primeru torej zvok, ker ga lahko v sebi slišimo le s finejšim slušnim organom, notranjimi ušesi, ki sprejemata višje vibracije tega zvoka.

In kot nadalje učijo Stvarnikovi Mojstri Sant mata, je DUŠA, KI JE KOT DEL STVARNIKA TOREJ NAŠ RESNIČNI JAZ, ZAVEST, v tem smislu pa tudi energija Slišnega življenjskega toka ali Duha, s katero preveva vsak atom našega telesa in mu tako tudi daje življenje. Brez te energije Stvarnika bi namreč vsakršna živa materija nehala obstajati, ker ta daje življenje vsemu živemu tudi na tem našem svetu. Isto pa je torej tudi z nami, ker smo ljudje kot duše v svojem bistvu torej del Stvarnika, ki se nahaja na petem nivoju Stvarstva in kjer je naš pravi dom. Namreč kot duše smo ljudje (v osnovi pa tudi živali kot bo pojasnjeno v nadaljevanju) izšli kot kapljice iz Njegovega velikega oceana Ljubezni in energije čistega Duha (Slišni življenjski tok in Sveti duh), da bi bili odondod poslani z določenim namenom v preizkušnje na ta naš svet žalosti in trpljenja. Seveda pa to z vsemi lastnostmi kot jih ima on Stvarnik sam, kajti kot je dejal že veliki mistik Guru Nanak: »*Kapljica je v morju in morje je v kapljici.*«

Stvarnik tako v svoji vse-ustvarjalni in vse-oživljujoči energiji Slišnega življenjskega toka preveva in kreira celotno Stvarstvo pod seboj, torej tudi človeka in vse ostale oblike življenja na tem svetu. Je torej tudi naša lastna življenjska energija, kajti iz nje izhaja vsakršno življenje. Je bistvo in bit vseh stvari, življenje vsega, kar biva z našimi življenji vred, njen vir v vsakem živem bitju pa je **duša**, ki jo črpa (med našim spanjem) za funkcioniranje telesa, v katerem prebiva. O tem je sicer govoril tudi Jezus, ko je rekel: "**Duh je ta, ki oživlja, telo ne koristi nič. Besede, ki sem vam jih govoril, so Duh in življenje.**" (*Sveto pismo, Jan 6:63*)

Skratka, Stvarnik, ki kot rečeno vzdržuje in ohranja lahko tudi sam sebe, je v svoji Troedinosti edinstven Bog, ki se v svoji brezmejni energiji preslikava in pretaka skozi vesolje in oživlja vse, kar je in obstaja. On je dinamična Življenjska sila vsega živega, je življenje, bistvo obstoja vsega - popoln obstoj. Brez nje bi telesa vseh živih bitij prenehala delovati in bi se spremenila v negibne oblike materije.

Sicer pa je bil Stvarnikov Slišni življenjski tok, Mojstri ga imenujejo kot omenjeno tudi Šabd, najpomembnejši element naukov o Stvarniku že pri Jezusu Kristusu, prav tako pa tako pa tudi pri vseh ostalih Mojstrih Sant Mata pred njim in za njim. V spisih vseh velikih svetovnih religij je sicer navajen pod različnimi imeni, pa čeprav je njen pomen tudi v tem času znan le peščici njihovih pripadnikov. V raznih kulturah po svetu ga tako poznajo pod različnimi imeni kot so: Logos, Kozmična energija, narava Bude, Šabd, Sveti zvok, Zvočni tok, Slišni življenjski tok, Nam, Beseda, Tao, in Kalma. In ob tem ob tem ko ga Kristjani označujejo torej z *Besedo, mu Muslimani na primer pravijo "Kalma" (Beseda) ali "Kalam-i-Ilahi" (Božji glas). Zoroaster ga je omenjal v davnini časa nazaj kot "Saraosa," kar pomeni Glas z neba. Zgodnji grški filozofi, ki so bili spoznali duhovne skrivnosti Indije, pa so ga imenovali Logos, nekateri tudi Sfema glasba. In tudi Sokrat je govoril o njem kot o notranjem zvoku, ki ga nosi v območja transcendentalne, božanske lepote.

In kadar je namesto Slišnega življenjskega toka uporabljan krščanski termin *Beseda, je potrebno vedeti, da v tej besedi kot taki ni nobene izumetničenosti, ker predstavlja v svojem bistvu Slišni življenjski tok, to Ustvarjalno Silo Najvišjega Bitja. Preden je obstajalo naše Stvarstvo, ni bilo ničesar, popolnoma ničesar, razen Najvišjega Bitja, ki je v bistvu Božja energija Najvišjega reda. In ker ima Najvišje Bitje kot Najvišji ali Vrhovni Bog edinstveno lastnost, **da lahko vzdržuje in ohranja samo sebe**, je pod seboj, ko se je za to odločil(o), ustvaril pod seboj najprej našega Stvarnika, preko njega pa nato celotno Stvarstvo zgorej omenjeni petih nivojev.

Šabd (Shabd) ali Slišni življenjski tok je torej Ustvarjalna sila, vir vsega Stvarstva, ki se v duhovnih področjih vesolja manifestira kot svetloba in zvok. In tako kot se v telesu človeka duša odraža kot »zavest,« se ta Božja Beseda v njem manifestira kot notranji duhovni zvok. Skrivnost poslušanja Šabda v sebi pa posamezniku razkrije lahko edinole živi Mojster Sant Mata.

Seveda pa ob vsem tem ne gre pozabiti, da je o Slišnem življenjskem toku učil že Jezus. V prvem poglavju Janezovega evangelija, v tretjem verzu ga ta Jezusov učenec navaja kot *Besedo*, ki je vse ustvarila, v šestem verzu kot Stvarnikovega Duha, ki je torej Slišni življenjski tok in Sveti duh v enem,

in v osmem v osmem verzu pa v prispodobni vetra, ki ga slišiš ...: »*Veter ki veje, koder hoče, njegovo šumenje slišiš, pa ne veš, odkod prihaja in kam gre.*« (Janez 3:8)

Sicer pa ni večje moči na zemlji ali v celotnem Stvarstvu kot je moč Slišnega življenjskega toka ali Zvočnega toka. To je namreč izvorna Moč Najvišjega Bitja in iz katere izhajajo torej vse druge moči. In vsakdo, ki se poveže s tem Zvočnim tokom in ga meditativno prakticira po Stvarnikovi metodi duhovne rasti, je na primer zaščiten pred raznimi hipnotizerji, spiritualisti, mediji; in tudi karkoli drugega, kar bi mu lahko v energetskem smislu škodovalo, mu ne more do živenga. Celo angel smrti si ne upa priti blizu učenca, ki je povezan z Zvočnim tokom. Zvočni tok je zdravilo za vse slabosti, ki se polastijo telesa.

2.1. Stvarnikov Slišni življenjski tok, to »govorico« Stvarnika, lahko v sebi torej slišimo in poslušamo

In kar je ob vsem navedenem za človeka najbolj pomembno pa je to, da ta Slišni življenjski tok Stvarnika lahko sliši in posluša vsak človek, če je povezan z njim. Gre namreč zato, kot bo podrobno pojasnjeno v naslednjem poglavju spodaj, da vsakega, ki prične s prakticiranjem Stvarnikove prastare metode duhovne rasti Sant Mat, sedaj živeči Stvarnikov Mojster in Učitelj (kakeršen je bil torej tudi Jezus Kristus) poveže z iniciacijo osebno ali preko katerega od svojih poverjenikov s Stvarnikom oziroma z njegovo zgoraj omenjeno Življenjsko silo, ki jo tvorita torej Stvarnikov Slišni življenjski tok in Sveti duh. In ko nas tako Mojster na ta način poveže s Stvarnikom, je to za nas resnično pomemben korak (*Jezus temu reče ponovno rojstvo*) tako v življenju kot tudi na sami Poti Sant Mata. Namreč s to iniciacijo se nam zgodi, da se nam avtomatično odpreta kot rečeno tudi obe naši notranji ušesi, in preko katerih bomo nato v sebi (za)slišali oziroma med meditacijo poslušali *očiščujoči zvok* Slišnega življenjskega toka (Zvok). Seveda pa nam ravno ta Zvok pomaga duhovno rasti, ko nas med meditiranjem na primer očiščuje tudi slabe karme, ki jo prinesemo s seboj iz prejšnjih življenj – s tem da pa je na primer absolutno popolna očiščenost karme tudi pogoj za prestop praga smrti in začetek izven telesnih potovanj proti petemu nivoju k Stvarniku domov kot bo vse podrobneje pojasnjeno spodaj v nadaljevanju.

Slišni življenjski tok Stvarnika ali po krščanski mitologiji Beseda, je torej tista stvarnost, sila, na kateri je zgrajeno celotno Stvarstvo. Jezusove zgoraj omenjene besede "*Veter veje... in njegovo šumenje slišiš,*" pa so v bistvu najznačilnejši opis Slišnega življenjskega toka, tega Božjega glasu in o katerem se Cerkev žal še dandanes ne sanja, kaj pravzaprav pomeni. So pa Mojstri na podlagi tega citata, ki govori o "poslušanju" tega vetra, spoznali, da je s tem mišljen ravno Slišni življenjski tok kot večna glasba Božje besede v povezavi z omenjenim arhetipom.

In kar je ob vsem tem pomembno pa je kot že rečeno, da vsi omenjeni nazivi Slišnega življenjskega toka smiselno predstavljajo Stvarnika v njegovem delovanju, s katerim prežema in ohranja sleherni poro vsega kar je in obstaja tudi na tem svetu, torej tudi človeka. .

Za primer si tako pogledajmo izkušnjo slehernega izmed nas, ko na primer zaradi različnih aktivnosti telesa čez dan postanemo zvečer utrujeni in zaspani in potrebujemo spanec. Do tega nas privede celodnevno raznovrstno trošenje te Stvarnikove energije, ki nam jo daje duša. To trošenje energije pa se kaže na primer že ob sami celodnevni budnosti brez da bi karkoli počeli, ali pa naše po vsem običajno bodisi opazovanje nečesa, bodisi poslušanje ali smejanje, itd.. Zaspčnost po celodnevni aktivnosti je tako tudi prvi znak, da je postala duša izčrpana, brez energije. In ko zaspimo, duša zato zapusti svoj sedež za očesnim središčem in se spusti v predel pleksusa ob telesu, tako učijo Mojstri Sant Mata, da si tam povrne moč s z avtomatičnim pritokom energije Slišnega življenjskega toka vanjo, ki je kot rečeno prisotna v celotnem vesolju.

2.2. Zakaj torej je spanec v povezavi s Slišnim življenjskim tokom duše najpomembnejši del našega življenja ?

Kot učijo Mojstri, ima duša, ki je torej naš resnični Jaz, zavest, svoj sedež v področju za očesnim središčem, v hipofizi. S tem povezano pa tudi, učijo, da ljudje kot duše delujemo na tem svetu s pomočjo *sistema naših čutil (gl. spodaj pod črto seznam), ki našo pozornost usklajeno usmerjajo navzven iz telesa. To jim duša namreč omogoča s svojo energijo Slišnega življenjskega toka ali Življenjskega toka, ki daje generalno gledano življenje tudi vsakemu atomu našega telesa, torej tudi možganom. Ker pa ta

energija Življenjskega toka zadošča – brez spanja, največ za dva do tri dni človekovega kolikor toliko normalnega funkcioniranja in je tako količinsko omejena, deluje duša v nas kot nekakšen »akumulator te življenjske energije,« ki se med našim vsakodnevnim »spanjem« polni s to vseprisotno in neusahljivo energijo Stvarnika iz njegove »kozmične elektrarne.« Tako si namreč duša povrne svojo moč, energijo, ki jo je potrošila čez dan za delovanje samega telesa in nekaterih dejavnikov oz. njenih akterjev v človeku kot so na primer (raz)um, intelekt in spodaj našeta čutila iz omenjenega sistema kot to lepo razloži Mojster Sant Thakar Singh v svoji knjigi Hrepenenje duše.

Ko smo budni in delujemo s fizičnim telesom in smo preko omenjenih akterjev povezani z zunanjim svetom, smo nanj osredotočeni, ker brez tega ne gre. A dejstvo je, da nas to vse energetsko izčrpava. Tako nam na primer odteka nekaj energije iz naše duše že samo z gledanjem ali poslušanjem. Prav tako pa izgubljam energijo, ko se npr. samo sprehajamo ali pa se na ves glas smejimo, ali pa ko samo razmišljamo, in kaj šele, ko opravljamo kakšna težja fizična ali pa umska dela.

Skratka, karkoli delamo ali počnemo čez dan s svojim telesom, bodisi intelektualno s svojimi možgani, mislimi, ali pa fizično, nas to izčrpava v smislu izgubljanja energije, in zaradi česar postanemo vsi brez izjeme utrujeni in tudi zaspani. In ko tako utrujeni (za)spimo, je to dejanski najpomembnejši del našega življenja. Toda od kod tako in zakaj? Kot omenjeno, naša duša napaja s svojo življenjsko energijo vsak atom našega telesa vključno z omenjenimi dejavniki, da mu (nam) zagotovi normalno delovanje, sebi pa preko njega (telesa) hkrati s tem tudi eksistiranje na tem svetu. In ko na koncu dneva zaradi tako potrošene oziroma porabljene energije postanemo utrujeni, največkrat komaj čakamo, da ležemo k počitku in zaspimo.

In ko nas v celoti zajame sen, naš celoten sistem čutil (ob)miruje, prav tako pa tudi (raz)um. Ker pa se ob tem avtomatično prekine (za čas spanja) tudi vsa naša pozornost do zunanjega sveta in svojega telesa, pa tako postanemo tudi popolnoma ločeni od vsega tega, kar nas čez dan izčrpava.

Ko pa tako nastopi popolno mirovanje telesa z upočasnenimi funkcijami, pa naša duša - ki je kot energija torej del Stvarnika in ima iz tega naslova tudi sama moč delovanja, zapusti (preko majhne mikroskopske odprtine v očesnem središču) fizično telo torej z namenom, da si v svojem jedru čez dan potrošeno energijo nadomesti z novo. Seveda pa to brez škode za telo, ker je duša s telesom še vedno povezana s srebrno nitjo za minimalno funkcioniranje organov.

Je pa sicer tudi res, da postanemo v času nekaj urne odsotnosti naše duše iz telesa odprti za delovanje oziroma napade negativnih energij na nas, ki nam jih lahko pošiljajo za to usposobljeni človeški izmečki najhujše vrste v povezavi z Negativno silo, sicer najpogosteje med polnočjo in tretjo uro ponoči in o čemer bo več povedano v obravnavanju te sile teme.

Duša zapusti fizično telo torej z namenom, da v svojem jedru nadomesti čez dan potrošeno energijo in sicer na način, da se skozi mikroskopsko majhno odprtino, ki se nahaja v sredini tretjega očesa, spusti, do varnega dela v območju pleksusa oz. našega popka na trebuhu. Tu se potem v času štirih do petih ur oskrbi oziroma napolni s predmetno življenjsko energijo, ki se kot vseprisotna samodejno steka vanjo po Stvarnikovem Božjem načrtu. In ko si duša tako napolni svoje »baterije« in pridobi dovolj svoje prvobitne moči, se dvigne po isti poti nazaj v svoj sedež za očesnim središčem, in od koder to življenjsko energijo (raz)širi po telesu, da to lahko začne spet normalno delovati čez dan kot celota vse do naslednjega spanja oziroma noči.

NAUK VSEGA TE GA PA JE, DA NAŠE FIZIČNO TELO SAMO PO SEBI NE MORE DELOVATI, NE MORE MISLITI, NI ZAVESTNO; DUŠA JE NAMREČ TISTA, KI MU OD SPOČETJA OZ. ZAČETKA ŽIVLJENJA PA VSE DO NJEGOVE SMRTI, DAJE ŽIVLJENJE V CELOTI NA OPISAN NAČIN S SVOJO ENERGIJO, in kar vse je kot nauk ključno za naše spoznavanje samega sebe.

Vendar pa je ob povedanem potrebno takoj poudariti, da gre pri tem in takem odhajanju in vračanju duše v telo skozi mikroskopsko majhno odprtino v tretjem očesu za povsem nekaj drugega kot v duhovnem procesu Stvarnikove metode duhovne rasti Sant Mata. Tu gre namreč za to, da se duša lahko potem, ko se je skozi čas intenzivne meditacije očistila vsega slabega, preko te odprtine prvič »izstrelji« v vesolje pod vodstvom svojega Mojstra in se preko nje tudi vrne nazaj v svoje telo. S tem pa je bila na primer tudi zaključena sama metoda duhovne rasti, kajti njen cilj je bil ravno v tem, da se učenec usposobi za dolgo izventelesno potovanje k Stvarniku domov, na to Sveto Pot Sant Mata in na katero se ob spremstvu Mojstra podaja iz dneva v dan, skozi mesece in tudi leta ...

2. 3. *Ali rastline res »slišijo« oziroma čutijo zvok Slišnega življenjskega toka*

Marsikatera gospodinja se ob gojenju sobnih rastlin lahko samo čudi, ker tako kot znanstveniki ne ve, zakaj na primer ji ena izmed posajenih rož, ki ji z govorico in rahlimi dotiki ter božanjem izkazuje svojo ljubezen, lepo raste, druge rože, ki jim ne izkazuje nobene tovrstne pozornosti, pa ne. Odgovor je razmeroma preprost. To se dogaja zaradi energije Slišnega življenjskega toka (Šabda), ki se nahaja v njej, tej rožici ravno tako kot v vsaki živi stvari na tem svetu. Ta Božanska energija Šabda v rožici ima namreč sposobnost absorbirati taisto energijo gospodinjne, ki jo je ta rožici oddajala z izkazovanjem ljubezni preko svoje govorice in rahlih dotikov - in kar ravno to absorbiranje gospodinjine energije je torej pri rožici vzpodbudilo dodaten ustvarjalni zagon pri rasti. Vendar pa je za razumevanje tega potrebna nekoliko širša interpretacija:

Kot smo že povedali, se Stvarnikova energija Slišnega življenjskega toka ali Svetega duha (Življenjska energija) nenehno pretaka preko elektronov vsakega atoma v telesu v vsem živem na tem svetu – torej tako kot v telesu človeka, tudi v telesu katere koli žive stvari v naravi kot je v konkretnem primeru torej ta rožica, rastlina, ki gospodinja tako lepo uspeva. Iz tega torej izhaja, da je v obeh telesih, tako gospodinjne kot rože, prisotna ta vse oživljujoča in ohranjujoča energija Slišnega življenjskega toka, seveda pa to v neprimerno večji velikosti pri gospodinji kot pa pri rožici. In ravno v tem je bistvo odgovora na omenjeno vprašanje, zakaj roža bolje uspeva ob izkazovanju ji ljubezni z govorjenjem in rahlimi dotiki slednje kot bi jo božala. S tem svojim ravnanjem namreč gospodinja daje roži tudi del te svoje Življenjske energije, ki se nahaja v njej sami, in kar hkrati sproži in daje torej njeni roži dodaten ustvarjalni zagon in pri rasti, prav tako pa tudi bakterijam ter glivam v prsti (v katero je rožica posajena) glede na to, da so ključne za razvoj zdravega koreninskega sistema in kar torej vodi v bujnejšo rast in plodenje te rožice.

Skratka, pri vsem tem gre za neke vrste iniciacijo, s katero se ojača ta v osnovi ista življenjska energija rožice, kakršno ji daje gospodinja s svojo govorico in dotikanjem, in kar torej pospeši razvoj rožice v rasti. Seveda pa to vse ob pogoju, da je človek do rastline, ki jo vzgaja, ljubeč, kajti v nasprotnem primeru bo rastlina kot taka, v sebi torej živa, začutila njegovo negativnost in se tako v bran pred takim človekom zaprla vase kot se to mnogim dogaja, ko rastlina preko te svoje energije zazna negativnega človeka.

Kar se tiče samega odziva rastlin na zunanjo glasbo, pa znanstveniki ob vsem spoštovanju tudi v tem primeru tavajo v temi s svojimi teorijami, ker si ne priznajo, da so tudi rastline žive stvari, oziroma da tudi njim življenje daje Slišni življenjski tok, ki se nahaja torej v vsakem atomu njihove biti. Vsak atom v rastlini je torej v svoji osnovi živ, ker je sam po sebi v bistvu zvok Boga. Kot tak pa torej tako kot vsi ostali atomi v rastlini lahko zaznava zvok ustreznega glasbenega valovanja, znana je na primer klasična glasba, ki prihaja od zunaj do njega. Ta pozitivna zvočna korelacija med njimi (atomi in glasbo) pa v bistvi predstavlja tisto stimulacijo za celotno rastlino, ki ima za posledico kot rečeno boljše izkoriščanje hranil iz prsti in posledično pospešeno rast. To pa je tudi vsa znanost, ki temelji na poznavanju Stvarnikovega Slišnega življenjskega toka in Svetega duha.

2.4. *Odziv raznovrstnih ptic na Slišni življenjski tok, ko jih pred našimi očmi vodi tudi na nebu*

Zanimiv pa je lahko tudi odgovor na vprašanje, kdo pravzaprav stoji za skupinskim početjem nekaterih živali v njihovem življenju, pa naj si gre na nebu ali pa na zemlji - na primer na nebu, ko na primer več deset tisoč škorcev med lëtom ustvarja kot eden neverjetne koreografije premikajočih se navideznih figur na nebu. Mnogi so sicer prepričani, zmotno, da imajo tako kot vse živali, tudi te ptice skupinsko dušo in skupinski razum, ki jih vodi. A temu ni tako, sploh pa če upoštevamo, da smo

* Pri človeku v grobem ločimo naslednje tipe čutil: • kemična čutila – za voh in okus; • mehanična čutila – za tip, sluh, ravnotežje; • termična čutila – za vročino in mraz; • in čutila za vid. (Vir: Wikipedija)

bili tudi mi kot duše - *dokler se v svojih dušah nismo uspeli utelesiti v človeško telo*, na začetku verjetno uteleseni v katero izmed zgoraj naštetih živali. In tudi iz tega dejstva izhajajoč lahko trdimo, da imajo tako kot vsako živo bitje tudi škorci in vse ostale ptice vsak za sebe svojo iz Stvarnika izhajajočo dušo. In z njo, z njihovo dušo v vesolju je povezan vseprisoten Slišni življenjski tok, ki je preprosto povedano tisti, ki kot Stvarnikova Univerzalna sila bdi nad pticami in jih tudi vodi in usmerja kot je prikazano na slikah desno zgoraj, ali pa ko se na primer selijo iz nega konca sveta na drugi konec kot žerjavi ali na nekoliko povečani sliki desno štorklje. Iz te Univerzalne sile izhaja na primer tudi njihova moč, da lahko preletijo brez prekinitve neverjetnih 3000 km naenkrat - ob tem pa med letom nad morjem za kratek čas celo spijo na eno oko in si tako nabirajo moči kot ugotavljajo nemški znanstveniki Ornitološkega instituta Maxa Plancka ...

3. Evolucijska pot sleherne duše skozi celo vrsto živih bitij, in zakon karme, ki prične zanjo veljati, ko se utelesi v telo človeka

Kot rečeno, smo ljudje duše in da nas je Stvarnik ustvaril iz sebe, ko nas je na ta svet poslal kot kapljice iz svojega velikega oceana Ljubezni in čistega Duha. Seveda pa to z določenim namenom kot bo pojasnjeno v nadaljevanju. In kar je za začetek pomembno vedeti za razumevanje karmičnega prerajanja naše duše, ki izhaja iz Stvarnikovega zakona karme, pa je to, da je vsaki duši ob tem, ko jo je Stvarnik poslal v preizkušnjo na ta svet, posebej določil (pra)karmično breme. Na ta način, v kolikor naši duši ni bilo določeno, da se lahko že takoj po prihodu na ta svet utelesi v človeka, smo se morali pričeli pomikati skozi neskončno serijo prerajanj skozi nekatere izmed osem milijonov in štiristo tisoč (8.400.000) vrst rastlin, insektov, ptic, vodnih in kopenskih živali, da bi se lahko na koncu utelesili še v človeško telo. Tako namreč učijo Stvarnikovi Mojstri Sant Mat. Od karme posamične duše pa je odvisno, preko koliko teh vrst bo morala preiti, da bo lahko dosegla človeško podobo.

Zanimiva pa je tudi sestava omenjenih 8.400.000 vrst živih bitij na našem planetu glede na to, da sestoji iz • treh milijonov vrst *rastlin*, • dveh milijonov sedemsto tisoč vrst *insektov*, • enega milijona štiristo tisoč vrst *ptic*, • devetsto tisoč vrst *vodnih živali*, ter • štiristo tisoč vrst *kopenskih živali*, ljudi in drugih bitij, ki so nad človekom (deve, angeli ipd).

Seveda pa tovrstno prerajanje lahko poteka tudi v obratni smeri. To se namreč zgodi, ko se mora posameznik v karmičnem smislu, ker je v tem življenju na primer mučil svojega psa, v naslednjem življenju tudi sam utelesiti v psa in trpeti vse tisto ali še več, kar je on storil temu svojemu psu kot čutečemu bitju.

Vendar pa je to lahko šele ena izmed neskončnega reda resničnih preizkušenj na tem planetu Zemlja oziroma dolini žalosti in smrti kot jo imenujejo Mojstri, kajti karmična igra prerajanja duše iz telesa v telo traja vse dotlej kot pove Marija v zgoraj citiranem Sporočilu: *"Ta postopek, to ponavljanje lahko traja in traja vse dotlej, ko človek - v tem ali onem življenju, v svoji duši ne spozna dejansko kaj pravi se živeti, zakaj živi in zakaj umre."*

3.1. Tudi živali imajo torej dušo in to iz istega vira ali bistva kot mi

Lepo pa je tudi vedeti, si vzeti na znanje, ko se sprehajamo po naravi in se nam pogled ustavi na cvetlicah in pticah na drevesih, da imajo vsa ta bitja na tem svetu dragoceno dušo, ki je sorodna našim, lahko pa bi se reklo enako glede na to, da vse duše Stvarstva, pa naj si gre za mogočno dušo nekega boga, ali pa drobno mravljo iz našega sveta, izvirajo iz Stvarnikovega velikega oceana Ljubezni in čistega Duha. Po prispetju na ta svet in utelesenju v katero zgoraj naštetih živih bitij, pa (za razliko od našega) skozi drobcen žarek razumevanja vse duše stremijo in počasi napredujejo proti višji obliki življenja, se pomikajo po evolutivni lestvici navzgor do človeka kot je dobro vedel in učil že Jezus. Takšno gledanje pa kaže na vsesplošno bratstvo in sorodstvo med vsem življem. In če vemo, da jih je že Jezus jemal za majhne sestre in brate, potem bomo mogoče tudi mi lažje sprejeli, da te njihove duše

skozi droben žarek razumevanja stremijo in počasi napredujejo - *kot smo to v davnini časa nazaj torej tudi že mi*, proti najvišji obliki življenja, to je obliki življenja v človeku.

3.2. Življenje brez energije duše torej ni mogoče, prav tako pa tudi spočetje ali oploditev otroka ne

Zgoraj smo opisali izkušnjo slehernega izmed nas, ko proti večeru zaradi čez dan porabljene življenjske energije, ki nam jo daje duša, postanemo torej utrujeni in zaspani in potrebujemo spanec, ob tem pa tudi, na kakšen način se naša duša med našim vsakodnevnim spanjem oskrbi z novo energijo za funkcioniranje našega telesa. Zapisali pa smo tudi nauk Mojstrov, da naše telo brez energije duše ne more živeti, niti delovati, in duša je torej tista, ki mu daje življenje že od samega začetka življenja, torej že ob samem spočetju. Kako in na kakšen način že ob samem spočetju, pa nam sicer na kratko pove tudi Mojster Sant Thakar Singh (1929-2005) v svoji knjigi Skrivnost življenja, navajam:

"Kako se začne stvaritev otroka v materinem telesu do njegovega rojstva? Najprej je v materino telo položena duša, ki je Sveti Zvok (Slišni življenjski tok) in Svetloba (Sveti duh). Nato se začne z njeno energijo ustvarjati čudovita, dovršena, popolna stvaritev Boga, umeščena v malo otrokovo telo. Če raziščete telo, boste našli Božje Kraljestvo in Boga v njem. To fizično telo, vsako fizično telo ima v celoti popolnega Boga in Božje Kraljestvo v sebi." (Vir: Sant Thakar Singh, knjiga Skrivnost življenja / The secret of life)

In kot lahko razumemo citiranega Mojstra, brez energije duše spočetje otroka v nobenem primeru torej ni mogoče in kar nam je sedaj razumljivo, ko vemo kaj duša dejansko je in od kod izvira. Vsem nam pa je sicer znan tudi proces zanositve pri spolno zreli ženski, katerega ključni del je trenutek, spočetje, ko se spolni celici matere in očeta združita. Vendar pa do resničnega spočetja oziroma oživitve oplojenega jajčeca torej ne more priti v kolikor se v maternici že pred samo združitvijo omenjenih spolnih celic ne nahaja duša. Ona je namreč tista in edina, ki je vnaprej določena, da bo s svojo energijo – ne samo omogočila nastanek življenja s semenom očeta oplojenemu jajčecu matere oziroma pričetek razvoja otrokovega ploda v maternici, temveč da bo tega otroka s svojo življenjsko energijo oskrbovala vse do njegovega vnaprej določenega konca življenja, ko ga mora zapustiti kot je pojasnila Sveta mati Marija v zgoraj citiranem Sporočilu z besedami: *"Duša se umakne, ko umremo, Božji duh že poprej. To znak je duši, da se pripravi."*

Vendar pa do te in take oploditve otroka pride lahko samo v točno določenem času glede na to, da Zakon karme otroku določa spol, čas in kraj rojstva, starše ter ostale okoliščine. In ravno zaradi karmično določenega časa, kdaj točno in kakšnega spola se bo otrok staršema rodil, mnogi pari čakajo na svojega otroka dolga leta, pa čeprav so popolnoma zdravi in spolno aktivni. Vzrok zato pa leži torej v tem, da do določenega časa, ko se jima mora otrok roditi, v telesu matere oz. njeni maternici *še ni bila prisotna (določena) duša*, da bi s svojo življenjsko energijo omogočila zarodku oz. plodu začetni razvoj tkiv in organov za stvaritev otroka.

Skratka, ko se v jajcevodu združita spermij in jajčece v zarodek in ta potuje v maternico, ga ob vstopu vanjo pričaka duša, da ga s svojo energijo oživi. In samo v primeru, da tako nastali plod ustreza karmično določenemu spolu otroka, mu duša s tem, ko s svojo življenjsko energijo Slišnega zvočnega toka preveva vsak njegov atom, omogoči intenziven razvoj tkiv in organov do končne stvaritve otroka, človeka; človeka, ki mu ta njegova duša s svojo življenjsko energijo torej omogoča življenje od samega začetka pa do konca, do smrti, oziroma vse do takrat, ko se je iztekel čas njenega bivanja v tem fizičnem telesu za poplačilo svojih karmičnih dolgov.

3.2.1. Veliko manj pa bi bilo tudi abortusov, če bi bile ženske seznanjene z resnico o duši abortiranega otroka

Če upoštevamo, da vsak zarodek, spočet bodisi po naravni poti ali pa z umetno oploditvijo, zaživi v maternici lahko samo z Božjo energijo duše, torej taiste duše, ki jo je v namen karmičnega utelešenja v to nastajajoče človeško bitjece poslal Bog Stvarnik, potem nam je jasno, zakaj je abortus otroka za Stvarnika eden največjih grehov poleg samomora. To je resnica. Resnica pa je tudi ta, da *če bi Cerkev ženskam razkrila resnico o duši in jih seznanila, kaj se zgodi z dušo tega abortiranega telesca*, ki je bila

torej po volji Boga poslana v to telesce že ob samem spočetju, bi s tem lahko tudi utemeljila svoje sicer popolnoma upravičene zahteve po prepovedi abortusov, razen v primerih, ko je zaradi nosečnosti ogroženo materino življenje. Gre namreč za to, tako namreč to vidijo Mojstri Sant Mata s svojimi očmi, da se uboga dušica otroka, potem ko ji je bilo to njeno telesce na silo odvzeto, ne more vrniti nazaj tja od koder je bila poslana in to vse do smrti matere oziroma ženske, ki se je odločila za odstranitev njenega telesca iz svoje maternice. Dušica namreč po karmičnem zakonu ne odide iz telesa matere, ampak se naseli v njeno auro (razen v primeru, ko gre za spontani splav, ali pa, ko je bil ta nujen zaradi nepravilnega poteka nosečnosti ipd.) in tako v tem energetskem telesu matere ostane vse dotlej, ko materina duša skupaj s tem svojim astralnim telesom po smrti ne odide iz tega sveta, seveda obremenjena s hudim karmičnim bremenom zaradi abortiranja svojega otroka. In ne samo to, s tem ko se ta mala dušica ves ta čas nahaja v materini avri, se mora vseskozi oplajati z njeno energijo in kar za mater največkrat pomeni tudi poslabšanje zdravstvenega stanja, lahko da tudi hujše.

Ob vsem tem pa bi se morala vsa duhovščina vprašati, *koliko življenj bi bilo torej rešeno*, če bi bile ženske oz. nosečnice ozaveščene oziroma seznanjene z navedenimi dejstvi, pa po izključni krivdi »matere Cerkve« torej niso bile ...

3.2.3. *Kako pa je z istospolno usmerjenostjo posameznikov?*

Včasih se sicer lahko zgodi, da duša v maternici, na primer namesto karmično načrtovanega moškega spola, nehote omogoči življenje zarodku ženskega spola, ali pa obratno. In ko se po rojstvu otroka v njem bivajoča duša tega sčasoma zave, pa ima to lahko za posledico, da tega telesa ne jemlje za svojega, ker bi morala biti moški. In ker tako v duši tudi čuti, torej kot moški, pa se to kaže tudi v njeni spolni usmerjenosti. Namreč kot žensko, ki je v svoji duši naravnana torej kot moški, jo pričnejo privlačiti ženske. Stroka sicer govori v takih primerih o lezbičnosti ali v nasprotnem primeru (ko se v moškem telesu rodi duša ženske) o homoseksualnosti. Žal pa je večina teh nesrečnežev stigmatiziranih, in to prvenstveno po zaslugi zdravstvenega sistema, ker jih označuje kot bolnike in jih pošilja na obravnave k psihiatrom. Seveda pa *katoliška* Cerkev ob tem previdno molči, ker gre pri njenih homoseksualcih ali pedofilih za to, da so to postali zgolj zaradi obveznega »celibata« in ne toliko zaradi navedenega. In ravno za to se je, primera radi, oglasila tudi Sveta mati Marija v enem izmed zgoraj uvodoma citiranih odlomkov iz Sporočil rekoč: *"Tudi boga služabnik (dubovnik) ima pravico do ljubezni prave."*

4. Zakaj lahko nekdo po zakonu karme živi sto let, nekdo drug pa mora umreti že v rani mladosti svojega življenja

Ljudje se sprašujejo, zakaj da Bog v svoji vsemogočnosti dopušča, da po eni strani prileten in nebogljjen starec životari na stara leta tako v breme sebi kot tudi drugim, po drugi strani pa, da majhen, povsem nedolžen otrok lahko umre že v cvetu svoje mladosti. Težko vprašanje bi se lahko reklo, pa vendar tudi ne kot vedo povedati Mojstri Sant Mata. Po njihovem nauku bi bilo razmišljanje, da se Bog tako kruto vmešava v usode ljudi nesmiselno. Starši morajo pač sprejeti, da je bilo otroku zaradi njegove karme že od samega začetka dodeljeno, koliko časa bo živel, in so tako lahko le hvaležni (pa čeprav je to izredno težko sprejeti v takih situacijah), da jim je bil ta otrok *dodeljen* le za to obdobje do njegove smrti. Otroku so - glede na njegovo lastno karmo, »pripadala« v tem njegovem življenju samo določena leta na tem svetu in nič več. In ko mine ta čas, »mora oditi.« Tak je zakon veselja in velja za vse. Njegovo kratko življenje namreč predstavlja le en prizor, kratek postanek na odru to-življenjske pojavnosti njegove duše na tem svetu kot učijo Mojstri.

Ta kratek prizor se je moral odigrati, pomeni pa nek nov dogodek tudi v življenju staršev. Starša in otrok so morali vsak za sebe odplačati takšno karmo. In ko je bila ta njihova skupna karma odplačana, tako tudi ni bilo več potrebe, da bi otrok še ostal na tem svetu in je zato tudi umrl, oziroma z drugimi besedami povedano, umrl je zato, ker ni bilo več potrebe, da bi kot igralec še ostal na odru tosvetnega življenja, ko je odigral to svojo vlogo v tej neskončni igri svojih karmičnih prerajanj.

Pri vsem tem gre torej zato kot nadalje učijo Mojstri, da se vsakdo v pravem času sreča s svojo karmo. Zakon otrokove lastne karme mu ko rečeno določa spol, čas in kraj rojstva, starše ter ostale okoliščine. In ko se rodi otrok se za starša prav tako kot za otroka prične določena karmična relacija. Zakon karme

je namreč tako natančen, da se otrok in oba starša srečajo točno ob določenem času v točno določenih zvezah, da lahko odplačujejo svoje karmične dolgove.

Zakonski par ima na primer do neke osebe iz prejšnjega življenja karmične dolgove, ki jih morata odplačati. Zato se jima je ta oseba sedaj rodila kot njun otrok, da lahko kot starša odplačujeta karmo do nje s točno določenimi skrbmi in dela z njim v nekem časovnem obdobju. Oba se tako soočata z neizogibnimi dolžnostmi, ki jih imata sedaj do tega otroka po zakonu karme. Pod tem zakonom delujeta tako neizbežno, kot je neizbežen njun otrok, ki se je vrnil na ta svet, da odživi svojo karmo in tako že v rani mladosti zapusti ta svet v novo rojstvo.

4.1. O karmi in transmigraciji ali prerajanju duš, je sicer govoril in učil že Jezus

Tako kot mnogi Svetniki pred njim je tudi Jezus opisoval ta svet kot karmično polje, kamor se je duša posameznika po njegovi smrti prisiljena vračati, da požanje sadove preteklosti kot je zapisano v Svetem pismu: *"Kar bo človek sejal, bo tudi žet."* (Gal 6:7) In to v dobrem in slabem, ko se vrne zopet na ta svet. Duše namreč ne osvobodijo ne dobra ne slaba dejanja, ki jih je storila v prejšnjem življenju. Tako ena kot druga dejanja jo pripeljejo nazaj v ta svet, v področje rojevanja in umiranja. Vrnemo se vtakšni podobi, v kakršni najlažje odživimo ali odslužimo posledice prejšnjih dejanj oziroma karm. Seveda pa duša ves ta čas trpi v svoji ločenosti od Boga. Medtem ko v novem življenju končujemo stare karme, ki smo si jih ustvarili v prejšnjih življenjih zaradi petih uničujočih strasti ali pasti kot so pohlep, sla, poželenje, jeza, pretirana vezanost na materialne stvari, nečimrnost ali egoizem, itn., pa si zopet ustvarjamo in nabiramo novo karmo s podleganjem tem istim pastem. To pa zato, ker ne vemo, da nas k temu navaja naš »razum,« ki deluje kot zgoraj omenjeno, kot orodje duše pod oblastjo Negativne sile. Posledica tega in takega napačnega načina življenja pa je torej naša večna ujetost v ta svet, ker se moramo vanj, v ta svet trpljenja in žalosti vračati kot duše znova in znova vse dotlej kot nam pove Sveta mati Marija, ko človek - v tem ali onem življenju, v svoji duši ne spoznamo dejansko kaj pravi se živeti, in zakaj živimo in zakaj umremo.

Sicer pa tudi v Svetem pismu obstaja zapis o tem, da je že Jezus učil tako kot pred njim in za njim vsi Mojstri Sant Mata, da naši grehi postanejo naš gospodar, mi pa njihovi sužnji ko pravi: *»Resnično, resnično vam povem, vsak, kdor greši, je suženj greha. Suženj pa ne ostane vedno pri hiši, Sin ostane za vedno.«* (Janez 8:34-35) Ta Jezusov nauk (ki je sicer nekoliko namerno zamegljen s strani sv. Hieronima iz razlogov kot bodo pojasnjeni v 5. delu knjige) je v bistvu enak nauku Velikih Mojstrov o preseljevanju duš. Človek, ki postane suženj svojih grehov, pade pod oblast Negativne sile in se mora tako, zaradi svojih tako nastalih karmičnih dolgov, nenehno seliti iz enega telesa v drugo, iz rojstva v rojstvo, dokler jih v celoti ne odplača in se tako vrne nazaj domov v »hišo« Stvarnikovo ali njegov veliki ocean čiste Ljubezni in Duha na vrhu Stvarstva.

Dejstvo torej je, da moramo prestajati vsak za sebe svojo karmo usode. Preden se otrok rodi, se njegova usoda zabeleži že v maternici na njegovem čelu, rokah in podplatih kot posledica njegovih dejanj iz preteklih življenj kot povedo Mojstri. Sedaj žanjemo, kar smo nekoč sejali. Tega ni moč spremeniti. Modri to prenašajo potrpežljivo sami do sebe in okoliščin, v katerih moramo živeti, nespametni pa jočejo, pa čeprav gredo tudi oni skozi ob rojstvu določene jim karmične preizkušnje. Toda, če se naučimo meditirati po Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti Sant Mat in skoncentrirati našo pozornost v očesnem središču in ob tem poslušati v sebi zvok Slišnega življenjskega toka, se naša moč volje okrepi; lažje gremo skozi karmo usode in vzponi ter padci v življenju na nas ne pustijo toliko brazgotin kot bi jih sicer.

In v kakršnihkoli okoliščinah se pač že znajdemo, se moramo vedno potruditi po svojih najboljših močeh, da pošteno zaslužimo za svoje preživetje, vestno opravljamo svoje dolžnosti, živimo zdravo življenje ob spoštovanju in ljubezni do sočloveka ter vsega, kar je ustvaril Stvarnik. In ko tako rade volje prenašamo svojo usodo in se predamo Slišnemu življenjskemu toku, da nas skozi meditacijo očiščuje slabe karme, se bo naš pretekli račun karme poravnal, prihodnost pa bo usmerjena na pot tega Stvarnikovega Zvočnega toka, ki nas vodi in nas lahko – če si to resnično želimo in zmoremo, pripelje tudi nazaj k svojemu izvoru, torej v naš resnični dom pri Stvarniku na 5. nivoju.

4.2. Negativna sila Kala oziroma Sotone, je tudi karmični gospodar duše vsakega človeka in gledano v pravi luči, celotnega človeštva

Kot učijo Mojstri Sant Mata, je karmični gospodar naše duše Kal Nirandžan (Kal) ali Negativna sila, ki samo čaka, kdaj bo človek postal suženj svojih grehov, da ga lahko pahne v kolesje transmigracije z neskončnimi prerajaji oz. selitvami naše duše iz telesa v telo.

So pa na primer indijski mistiki za ta naš svet transmigracije kot tak, ki ga sestavlja zgoraj omenjenih osem milijonov in štiristo tisoč (8.400.000) vrst rastlin, insektov, ptic, vodnih in kopenskih živali, uporabili izraz ječa. In tudi Jezus jo omenja, sicer v drugem kontekstu, rekoč: *"Spravi se hitro s svojim nasprotnikom, dokler si z njim še na poti, da te nasprotnik ne izroči »sodniku, sodnik pa pazniku in te ne vržejo v ječo. Resnično ti povem: ne prideš od tam, dokler ne »poplačaš« (karmično) vse do zadnjega."* (Matej 5:25-26) S tem naukom - po prirejenem zapisu sv. Hieronima, ker Cerkev karme ne priznava, pa nam Jezus v bistvu pove, da se ne moremo rešiti iz ječe rojevanja in umiranja, dokler ne odplačamo vseh karm oziroma posejanih semen greha, saj nas že najnezatnejše tovrstno seme lahko privede nazaj na svet.

A dokler naš karmični račun ni v celoti poravnani in so nam edino na ta način odpuščeni vsi grehi pri Stvarniku, naša duša ne bo zasijala v vsej svoji svetlobi in se tako tudi ne bo mogla zlititi nazaj v Stvarnikov veliki ocean čiste Ljubezni in Duha, če bi se hotela vrniti nazaj k Njemu domov. In če se bomo odločili spoznati, da smo mu ljudje v energiji svoje duše dejansko enaki Stvarniku, moramo za začetek nujno spremeniti svoj način življenja oziroma se (spre)obrniti k Njemu kot je rekel Jezus: *"Spreobrnite se, približalo se vam je namreč nebeško kraljestvo."* (Matej 4:17). In edina pot, ki nam to omogoča, je Stvarnikova prastara metoda duhovne rasti Sant Mat in katere Mojster in učitelj je bil kot rečeno Jezus kot je izčrpno pojasnjeno spodaj v 5. delu knjige, ki nosi naslov: *»Beseda o Mojstrih Sant Mata, in Jezusu Kristusu kot enemu izmed njih.«*

Skratka, zakon karme je neizprosni, brez razlike za vse ljudi ne glede na njihov stan, in kar je veljalo na primer tudi za vse tiste preminule duhovnike, ki so trpeli zaradi *»stigem«* ali tako imenovanih Kristusovih ran na istih mestih kot jih je imel na križ pribiti Jezus po rokah in nogah. In zanimivo bi bilo izvedeti, kaj dejansko so ti cerkveni t. im. *»mučenci«* storili v tistem življenju (Jezusu) toliko hudega, da so sedaj, v tem življenju, morali tudi oni trpeti in krvaveti (kot je Jezus takrat) iz teh odprtih ran po svojih rokah in nogah ...

Sicer pa je o vladavini Kal Nirandžana in njegove Negativne sile na tem svetu, ko na primer (kot Stvarnikov tretji hierarhični bog pod njim) obvladuje praktično vse religije tega sveta, preko njih pa celotno človeštvo, veliko povedanega že spodaj v nadaljevanju, sploh pa v 2. delu knjige, v poglavju z naslovom: *»Ali je mogoče verjeti namigu, da je Sotona (tudi) za Cerkev še vedno najvišji Bog Stvarstva.«*

Da pa je temu res tako, ko govorimo o tem, da Negativna sila dejansko obvladuje vse religije, preko njih pa tudi večino politikov, pa to lahko ugotovimo že samo na podlagi zgoraj povedanega o blagoslovitvi ruskega napada na Ukrajino s strani prvega človeka Ruske pravoslavne cerkve patriarha Kirila; da pa o ostalih vojnah in zločinih proti človeštvu in za katerimi so stali ali pa še stojijo voditelji različnih veroizpovedi kot se to na primer dogaja z blagoslovom iranskega verskega voditelja sedaj tudi na bližnjem vzhodu in Gazi, sploh ne govorimo ob samem dejstvu, da je v tem času kot rečeno skoraj polovica svetovnih držav – 92 – vpletenih (v imenu katerega boga torej) v tovrstne spopade zunaj svojih meja ...

5. Kot duše Stvarnika imamo vsi ljudje vero v sebe, nosimo jo v sebi, v svoji duši

Ljudje smo na tem svetu razdeljeni tudi kar se tiče samega verovanja v Boga, pa čeprav je v osnovi Bog torej samo eden (in o čemer bo več govora v poglavju Velika hierarhija bogov) kot nam to pove Stvarnikov Veliki Mojster in Učitelj Sant Mata Baba Sawan Singh: *"Najprej je prišel človek, vere so se vpeljale pozneje. Človek ni nastal zaradi vere, temveč so vere nastale zato, da človeku pomagajo doseči blaženost uresničitve Boga. Kakih petsto let nazaj še ni bilo sikhizma, tisoč tristo let nazaj ni bilo islama, pred dobrih dva tisoč let še ni bilo krščanstva in pred tri tisoč leti o budizmu ni bilo sledi."*

*Vse te vere so nastale iz istega razloga in pri vseh je duhovno jedro brez dvoma isto. Vsi ljudje, naj bodo z Vzhoda ali Zahoda, so enaki, saj je njihova najgloblja bit *drobec istega Boga"*

Veliki Učitelj nam v tem nauku torej lepo pove, da smo vsi ljudje kot duše **drobec* najgloblje biti Stvarnika in kar v bistvu pomeni, da se on, Bog Stvarnik nahaja v slehernemu izmed nas. Kljub temu pa večina od nas misli in verjame, tako smo namreč naučeni, da se Bog nahaja nekje tam zgoraj, da je skrit nekje nad nebom. Ljudje zaradi svoje neozaveščenosti Boga iščemo tako vsepovsod, razen znotraj sebe kot edinega mesta, kjer bi ga lahko torej odkrili. Kljub temu pa *imamo prav vsi ljudje vero v sebe*, pa čeprav se tega dostikrat niti ne zavedamo, ker ta (naša vera) sama po sebi prihaja iz naše notranjosti, iz naše duše, ki nam daje to zavedanje v bistvu skozi naše občutke iz podzavesti te naše taiste duše. Gledano v pravi luči pa to pravzaprav pomeni, da smo na tem svetu vsi ljudje verni, torej tudi tako imenovani ateisti.

5.1. Stvarnika, Boga, ne iščemo, temveč ga v sebi torej sprejmemo

In ko pričnemo razmišljati o verovanju in ugotovimo, da dejansko verujemo v sebe, smo na najboljši poti k (samo)spoznanju, da ta naša vera v sebe prihaja od znotraj, od naše duše. Tako čutimo. In ko se bomo srečali s Stvarnikovo prastaro metodo duhovne rasti Sant Mat, se bomo o tem lahko tudi prepričali. Namreč ta metoda temelji na *zavedanju samega sebe* in Boga, Stvarnika, ki ga nosimo v sebi, v svoji duši. Na nas pa je, ali se ji bomo priključili, oziroma se podali na to duhovno pot (Pot), ki jo je Stvarnik ustvaril za človeka že na začetku.. Kristus nam glede tega lepo pove v enem izmed Sporočil: "**Stvarnik zapovedi ne da, ne po duši, in jih ne bode dal.**"

Najbližje spoznanju o prisotnosti Stvarnika v nas pa nam je ravno naša duša, sploh pa, *ker je ona tudi naša vest in skozi katero se nam javlja Stvarnik, ko je to potrebno* kot nam tudi to pove Marija v svojih Sporočilih. Seveda pa nam bo to postajalo vse bolj in vse bolj jasno šele potem, ko se bomo uspeli zavedati samega sebe in na tej podlagi sprejeli tudi prosto razumsko dejstvo, da smo ljudje dejansko duhovna bitja in da zato potrebujemo duhovno rast ob zavedanju, da je jedro slehernega izmed nas torej naša duša, ki jo za njeno funkcioniranje v tem svetu obdajajo njena zgoraj omenjena orodja kot so razum, vzročno, astralno telo in nazadnje še fizično telo kot učijo Mojstri Sant Mata. Brez njih, teh svojih orodij kot svojih posrednikov oziroma neke vrste medijev, *naša duša oziroma mi kot omenjeno ne bi mogli eksistirati na tem svetu*, in se je zato ob sestopu iz petega nivoja morala torej z njimi tudi odeti.

Nihče nas torej ne sili na to pot samospoznanja ali zavedanja samega sebe, svoje biti, tudi Stvarnik ne v sedanji krizi človeštva in v kateri smo se znašli zaradi neozaveščenosti o vsem kar se našega bivanja na tem svetu tiče. Samo *vabi nas* Stvarnik, Bog, da se tako v svoje kot v dobro svojih potomcev podamo na to pot spoznavanja sebe in Stvarstva pod vodstvom katerega izmed živčih Stvarnikovih Mojstrov in Učiteljev Sant mata in kakršen je bil že Jezus Kristus pred dva tisoč leti. Resnični Mojstri namreč ne le da govorijo in učijo o Stvarniku in njegovi Moči, temveč ga na podlagi svojih izkustev tudi razkrivajo svojim učencem potem, ko so jih posvetili oziroma z iniciacijo povezali z njim, Stvarnikom.

In kar je pomembno pa je to, da ti Stvarnikovi Mojstri s svojimi nauki o duši in njeni neposredni povezavi s Stvarnikom ter o vsem tem, kar je ustvaril On kot Troedini Bog, *ne predstavljajo institucionalizirane religije* kot je Cerkev ali katerakoli druga religiozna ustanova, temveč duhovno znanost Mojstrov o Stvarniku in duši. In vsi tisti, ki jih je Stvarnikov živi Mojster uvedel v to duhovno znanost, imajo lahko enaka notranja izkustva in enaka spoznanja o Bogu kot jih ima Mojster sam, in to ne glede na to, kateri religiji ali Cerkvi pripadajo.

Znanost Mojstrov o duši je torej temelj Stvarnikove metode duhovne rasti in iz te izhajajoče t.im. Svete poti Sant Mat (Pot), ki sleherniku, ko se bo zanjo odločil, pomaga za začetek s pomočjo Slišnega življenjskega toka meditativno in premagati in osvoboditi se vseh pasti, ki so mu s strani Negativne sile nastavljane v preizkušnjo praktično na vsakem koraku svojega življenja. In šele, ko bo ob vseh preizkušnjah spoznal sebe in bistvo svojega življenja, se bo z Mojstrovo pomočjo lahko podal na dolgo izventelesno Pot k Stvarniku domov na peti nivo Stvarstva. Dosegel pa ga bo lahko bodisi tako kot Mojstri že za časa življenja na tem svetu, ali pa z nadaljevanjem meditacije na tistem nivoju Stvarstva od petih, do katerega je z meditacijo napredoval pred svojo fizično smrtjo na tem svetu.

5.2. Vsakdo izmed vernikov pa bi se moral tudi vprašati, h kateremu bogu pa sploh moli in se nanj obrača v svojih molitvah ali priprošnjah

Trenutno bivamo torej na tem in takem svetu, planetu Zemlja, ki je del fizičnega vesolja in kateremu vladata Kal Nirandžan (Kal) in njegova Negativna sila iz Trikutija na vrhu astralnega nivoja kot je kot smo na kratko pojasnili že zgoraj. In ko govorimo o Negativni sili, nam že njen predznak pove, da je to sila, ki je v svojem delovanju v popolnem nasprotju pozitivno Silo našega Stvarnika. Zato tudi pa je potrebno biti izredno pazljiv v svojih obračanjih na boga v svojih priprošnjah ali molitvah. Namreč kot verniki - po zaslugi religij na čelu s tremi abrahamskimi (judovska, krščanska in muslimanska), dejansko ne vemo, na katerega boga sploh se obračamo iz omenjene Hierarhije bogov v svojih molitvah, oziroma ne vemo, da je ta bog tudi zanje v bistvu **Kal ali Sotona** iz 2. nivoja Stvarstva.

Zato pa je tudi ključnega pomena, da se v molitvah in priprošnjah k bogu obvezno uporablja le besedno zvezo: bodisi »Bog moj Stvarnik,« bodisi »Oče moj Bog Stvarnik,« ali pa »Kristus,« ki je torej od Stvarnika zadolženi Bog za človeštvo tega sveta. Namreč uporaba besede »bog,« »Gospod« ali »Oče,« ki sta pri Judih in Kristjanih nadomestni božji imeni za Kalovo božje ime Jahve in ki ga je ta posredoval Mojzesu (gl. Sveto pismo: 2 Mz 3, 6-15), vernika v bogoslužju ali pri navadni molitvi lahko vodi le v naročje Negativne Sile oziroma njenega Kala kot boga zla ali Satana.

Vse to in še mnogo več je za naše skupno dobro pojasnjeno v 2. delu knjige, pod naslovom: »Ali je mogoče verjeti namigu, da je Sotona (tudi) za Cerkev še vedno najvišji Bog Stvarstva.« Iztočnica tega poglavja so namreč tudi zgoraj v prvem poglavju citirane besede Stvarnika, ko je dejal: **»TO NISEM JAZ KOT TUDI KRISTUS NE TO, KAR UČIJO ONI.«** In marsikdo, ki se bo seznanil z vsebino celotnega drugega dela knjige njenimi argumenti, se bo namreč prijel za glavo, da ne rečem zgrozil, ko bo lahko ugotovil, kaj pravzaprav pomenijo vsi ti Cerkveni obredi s krstom na čelu - *in s kom nas Cerkev preko njih dejansko poveže že pri zakramentu krsta*; z Bogom Stvarnikom torej zagotovo ne ...

Isto pa velja tudi za ostale zakramente, kajti o tem je npr. spregovoril tudi sam Jezus v enem izmed svojih Sporočil rekoč: "Zakramenti ti, ki katoliki jih dele, niso v imenu želja od Boga (Stvarnika) temveč po volji samodržcev sveta tega. Zakrament je od Boga in ne ovca, ki se pavé. Samo Bog da ti to, kar želi."

6. Različni načini Stvarnikovega javljanja slehernemu človeku izmed nas in izbranim posameznikom

Ob sami iztočnici, ko govorimo o Svetem duhu kot vseobsegajoči in vse-ohranjujoči »silni energiji« Stvarnika in ki nam je že po sami logiki v smislu razumevanja naše duše zagotovo najbližja ker je resnična, pa bomo mogoče tudi lažje razumeli, zakaj Boga Stvarnika v tej njegovi (elektromagnetni) energiji lahko tudi slišimo, bodisi kot zvok (različnih zvrsti glede na stopnjo napredovanja) v predmetni meditaciji na notranji zvok in svetlobo, ali pa ko nam spregovori skozi našo dušo, kot se je pred menoj to zgodilo že mnogim ljudem.

Kot rečeno, Stvarnik v tej svoji silni ustvarjalno-slišni energiji vibrira iz petega nivoja skozi celotno vesolje in ob tem, ko se dotakne in prežema vse kar obstaja, to vse tudi oživlja s tem svojim Zvokom kot tudi ohranja pri življenju. Torej z lahkoto tudi nas, ki smo kot duše v svoji energiji že tako ali tako del Njega in z njim na tem svetu neločljivo povezani za vse večne čase. In ker tako v sebi nosimo tudi Njegovo energijo Slišnega življenjskega toka, oziroma smo kot duše del te Njegove energije, pa od tod *torej tudi možnost, da Stvarnik kot Bog lahko vsakomur izmed nas spregovori na različne načine*, ker se torej nahaja v nas samih. To pa sicer največkrat skozi našo **vest**, na to nas opozarja tudi Sveta Marija v enem izmed Sporočil, ko nas skozi notranje občutke potihopozarja, opominja, da nekaj ne delamo prav.

In če razumemo, da tudi radijskih elektromagnetnih valov z določeno zvočno vsebino ne moremo slišati, ko plujejo preko vesolja, če nimamo radijskega sprejemnika, pa je isto z elektromagnetno energijo Slišnega življenjskega toka, ki ga v sebi slišijo na primer učenci Sant Mata potem, ko jim Mojster z iniciacijo odpre v glavi dve čakrni ušesi za fizičnima. In ker vemo, kakšne zmogljivosti ima na primer tudi današnji pametni telefon, potem nam bo jasno, kakšne ima celotno vesolje, ko je v bistvu en sam veliki računalnik, ki ga je Stvarnik ustvaril in da je v njem vse načrtovano ali sprogramirano do najmanjše potankosti kot je npr. tudi vrtenje zemlje okoli svoje osi na sekundo natančno v enem

letu. Zato si pa tudi verjetno ne bo težko predstavljati, da je tudi naša duša - ker je kot del Stvarnika neločljivo povezana z njim, sposobna zaznavati in pretvarjati elektromagnetno energijo Svetega Duha iz vesolja, in jo - konkretno preko možganskega centra za tretjim očesom (hipofiza), kjer je sedež duše in razuma, transformirati bodisi v notranji glas, bodisi v misel ali pa v sliko, če ima človek odprto tretje oko. In ko se to po volji Stvarnika na nivoju duše tudi zgodi, gre torej za tako imenovano paranormalnost oziroma jasnovidnost in jasno-slušnost izbranega posameznika. Seveda pa medicinska znanost tega ne priznava in ima takega človeka za duševnega bolnika, shizofrenika, ker o tem kaj duša sploh je, torej ne ve čisto nič, oziroma iz literature o Santu Matu verjetno ve, pa tega ne sme ali noče priznati, tudi zaradi lastnih interesov v povezavi s farmacevtsko industrijo ...

Je pa tudi res, da se to, kar se je zgodilo meni, lahko zgodi vsakomur. Ko sem na primer ob svojem prvem obisku Izraela, v Nazaretu prisostvoval maši v Marijini cerkvi, nato pa v še Betlehemu v cerkvi The Church of Milk, in zatem doma pri mašah na Brezjah in Kureščku, so mi ob bolečinah pri srcu tekle po licih tudi solze, ki pa niso bile moje, temveč posredovane preko moje duše od Jezusa in Svete Marije - da sem lahko sam čutil, kako sta trpela, sploh pa Jezus kot sem to lahko izvedel od njiju, vendar pa to ne ob teh trenutkih bolečine in solz, pač pa šele mnogo kasneje ob raznih prilikah kot je zapisano tudi v Sporočilih.

7. Ali še kje v vesolju obstaja življenje?

Odgovor na to vprašanje je pritrdilen, kajti Mojstri Sant Mata dobro vedo, da obstaja še veliko svetov s podobnim življenjem kakršno je na našem planetu Zemlja. Na vprašanje ali je smiselno vlagati ogromne vsote denarja v iskanju odgovora na to vprašanje s poleti v vesolje, pa je odgovor zagotovo ne. Dejstvo namreč, da tisti del človeštva, ki k temu stremi, verjetno nikoli ne bo uspel priti do teh svetov in kaj se šele na njih tudi naseliti, in to iz preprostega razloga, *ker to ni v skladu z Božjim načrtom Najvišjega Stvarnika*, ki vlada celotnemu vesolju kot bo podrobneje pojasnjeno v poglavju Stvarstvo in njegova Velika hierarhija Bogov. In če bi na primer ta ogromna sredstva, ki se porabljajo za raziskovanje vesolja, namesto tega porabili za ohranitev narave in življenja, danes lakote na tem svetu ne bi bilo in še marsičesa drugega ne, kar uničuje ta svet.

V skladu z Božjim načrtom pa na primer ni tudi zamrzovanje zaradi bolezni umrlih ljudi po namenu, da se jih bo odmrznilo in oživilo, ko bo medicinska stroka izumila zdravila za te bolezni. Gre namreč zato, da to lažno upanje, lahko pa bi se reklo tudi goljufivo, temelji na dejstvu, da ta stroka (na čelu s psihiatrijo) sploh ne ve, žal, da *je človek v svojem bistvu torej duša*, duša, s katero se v energetskem smislu napaja telo za svoje funkcioniranje, in da se ta duša, po fizični smrti svojega telesa, ne more nikoli več vrniti nazaj v isto telo po Zakonu narave. In četudi bi se lahko, pa se to torej ne more, pa to ne bi prišlo v poštev glede že samo na to, da bo takrat nekje v prihodnosti, ko bo na voljo že ustrezno zdravilo za bolezen tega umrlega telesa, duša najverjetneje utelešena oz. inkarnirana že v drugo telo. In če gre nekdo od tod naprej še v drugo skrajnost in reče, da bi se Bog mogoče le odločil posredovati temu telesu drugo dušo, pa je potrebno vedeti, da bo v tem primeru to popolnoma drug človek, ki *mu* na primer za začetek, ko mu bo vstavljena nova duša (skupaj z njenimi orodji, torej razumom in vzročnim ter astralnim telesom) in bo zaživel v novo življenje, *ne bo mogoče spoznati nikogar iz samega življenja pred smrtjo oziroma iz življenja s prvo dušo ...*

8. Zakaj je razum kot orodje duše največji sovražnik človeka ?

Kot nam povedo Stvarnikovi Mojstri Sant Mata, med Stvarnikom in slehernim človekom, ni v energetskem smislu praktično nobene razlike. In ker smo z njim vsi ljudje eno po Duhu (Slišnega življenjskega toka in Svetega duha), torej po bistvu, pa se moramo v sebi spoznati kot živeči delec neskončnega življenja in zaradi česar se mora v vsakem našem dejanju odražati nam dana ta božanskost, ki jo ljudje nosimo v sebi, v svoji duši - ne pa zlo, ki nam ga vsiljuje Kal (Sotona) mimo nje v vsakem trenutku našega življenja glede na to, da je v vsakem človeku prisoten preko razuma kot enega izmed orodij duše.

Gre namreč za to, na kratko povedano, da se mora duša, ki ima v človeku svoj sedež v področju hipofize - zaradi svoje izredne prefinjenosti in čistosti duha ob svojem sestopu iz petega nivoja na ta svet, odeti na zgoraj omenjenih področjih po vrstnem redu najprej z razumom, z njegovim tankim ovojem, nato preko njega z vzročnim telesom in na koncu še z astralnim telesom, da tako opremljena v

telesu človeka lahko neposredno komunicira s sočlovekom in drugimi bitji grobe materije na tem svetu. Človek je torej ustvarjen iz petih sestavnih delov oziroma teles, od katerih jedro je torej duša. Strukturno gledano pa sestoji iz *fizičnega* telesa, znotraj tega pa iz treh subtilnih energetskih teles, in sicer po vrstnem redu proti duši iz svetlobnega oziroma *astralnega* telesa, ki je finejše od fizičnega že zato, ker je energetsko telo; zatem znotraj tega astralnega še iz mnogo finejšega subtilno *vzročnega* telesa; znotraj tega pa še iz za malenkost finejšega *razuma*, ki obdaja dušo in je tako zaradi neposredne bližine duše obdarjen z nekoliko večjimi močmi in se tako komajda razlikuje od vzročnega telesa (predstavljamo pa si ga lahko kot tanek ovoj ali obleko okoli duše); nakar, v samem jedru vseh teh teles pa lahko zagledamo kot povedo Mojstri, *dušo oz. duh človeka* kot tisto energetsko jedro, brez katerega pa človekov fizikus v nobenem primeru ne bi mogel eksistirati, ker mu duša s svojo energijo Slišnega življenjskega toka, ki jo črpa od Stvarnika, daje življenje.

Ob navedenem velja še omeniti, da so bila omenjena tri mentalna orodja duši dodeljena ob njenem spustu na zemljo na različnih nivojih, razum konkretno iz Univerzalnega razuma na Trikutiju iz vrha 2. nivoja, da lahko preko njih funkcionira na tem našem svetu grobe materije.

Razum kot orodje duše je v svojem bistvu tudi Kalov služabnik

V sleherniku izmed nas deluje namreč kot rečeno pod oblastjo Kalove Negativne sile oz. Sotone, pa mu moramo posvetiti nekoliko več prostora. Sploh pa zato, da bomo lažje razumeli, od kod in zakaj izhaja vse človeško zlo, ki obstaja na tem svetu. Kristus je v enem izmed svojih Sporočil to lepo opisal: "Po rojstva danem »duše od Boga,« kajti vse je od Boga in vsi smo Božji, prične otrok živeti kot semena cvet - mal in nebogljen. V duši svoji rojstva je čist, po razumu neomadeževan. Kaj se potem zgodi? Okolje, starši, vera. Breme civilizacije, ne duha, temveč materialnega. Tu je križ, breme, vse večje in večje. Za ljubezen pravo prostora ni, niti spoštovanja staršev, brata, sestre. Še manj do našega Očeta Troedinega Boga Stvarnika. In kaj sledi človeku? Pot v križu duše kot nam jo določa bog zla, ko/ker ni ljubezen ozaveščena, ljubezen do pravega Boga."

Ko duša, obdana z razumom in vzročnim in astralnim telesom, prispe na ta svet in se poda v maternico (vnaprej določene) matere, in ji s svojo energijo omogoči najprej oploditev otroka, pa le temu s svojo prisotnostjo v njem, tako že od samega začetka pa do konca življenja daje življenjsko energijo. In ko se tako v telesu človeku prične njeno bivanje na tem svetu, *si duša prične ustvarjati karmo*. Pred tem ni bila obremenjena s karmo, razen s t.i. izvirno karmo ali po vzhodnjaško adi karmo.

To je prakarmični vzrok, ki udejani kreativno silo – Šabd ali Slišni življenjski tok, da popelje duše na materialne ravni zaradi izkustev. Na materialnih ravneh duša prične zaznavati okolico po lastnem vzgibu. Nastopi obdobje *svabhava* ali svadarme, kar *pomeni samouravnavanje*. To pomeni, da si duša oblikuje lasten potek življenja, lasten red in usodo. Prične trpeti in uživati, za svoja dela prejemati plačilo in kazen. To je začetek lastne karme ali otvoritev neštetihi upodobitev na tem svetu. Z vsakim dejanjem si odslej povečuje karmo. Karma nastaja tudi z minimalno aktivnostjo na tem nivoju. Pri vsem tem je glavno orodje razum. Razum vedno deluje po zakonu vzročnosti in posledice, kar tvori karmo.

Tako namreč navaja dr. Julijan Johnson pod mentorstvom svojega učitelja Velikega Mojstra Baba Sawan Singha v svoji knjigi Pot Mojstrov, in nadaljuje:

Razum nima zavesti, nima moči samostojnega delovanja in tudi ne pobude za delovanje kot učijo Stvarnikovi Mojstri Sant Mata. Deluje kot stroj in to izredno občutljiv ter učinkovit, če ga poganja duh. Zaradi takšne narave deluje tako kot vsi stroji na vnaprej programirani način. Nikoli ne bo deloval drugače, kot pa mu je bilo ukazano. Primerjava razuma s strojem, ki deluje popolnoma avtomatsko, ima namen, da se poudari njegova soodvisnost in nesamovoljnost, kar je pravzaprav nekaj novega za zahodni svet. Nikoli nismo razmišljali, da bi razum deloval kot stroj. Prav v razumu smo vedno iskali izhodišče vsega delovanja. Napačno smo bili poučeni. Zahodna psihologija ne loči med razumom in dušo. **Le duh ali duša lahko misli, sklepa in odloča. Razum deluje le, če ga poganja duša.** Zahod ju običajno ne razlikuje. Redki, če sploh kateri, poznajo razliko med njima. Nekateri omenjajo božanski razum, toda takšnega razuma ni. Božanskost se razprostira daleč nad razumom. **Razum se oklepa le Negativne Sile in njenih podrejenih sil kakor tudi človeka.** Razlikovati moramo med razumom in duhom, med dušo in njenimi orodji, če želimo razumeti psihologijo Mojstrov ter samega sebe. To je eno temeljnih načel te znanosti kot je opisana v spodaj v poglavju pod naslovom »Psihološka znanost Mojstrov o duši in njenimi orodji v človeku.«

Razum je torej le pripomoček, ki se ovija okoli duše ter ji s tem zastira svetlobo in ovira delovanje. Kljub vsemu pa je duši absolutno potreben za bivanje v področju materije. Primerjali smo ga s strojem, saj sam po sebi ne more misliti, ne more želeči in ne ljubiti. Ne more se ničesar spominjati, ne more se radostiti in ne more se žalostiti. V ozadju vsega stoji duh.

Duh poganja razum, tako kot elektrika poganja stroj, čeprav ga ne vidimo, tako kot ne vidimo elektrike. Pred sabo vidimo le stroj. Vidimo le fizično telo in navajeni smo misliti, da je razum njegova glavna gonilna sila. *Ne zavedamo pa se, da je duh gibalo vsega, kar se dogaja v vesolju.* Duh deluje posredno skozi več dejavnikov. Brez duha bi bil razum mrtev kot kamen. Razum je materija tako kot kamen, čeprav zelo prefinjen. Po svojih bistvenih kvalitetah se najbolj približa duhu. Ima vlogo pripomočka, skozi katerega duša deluje na materialnem področju.

Razum je izvrsten pripomoček, če deluje pod nadzorom duha. Lahko je najboljši služabnik ali najslabši gospodar. Avto ali letalo je izvrsten pripomoček za potovanje, seveda če ga obvladamo. Njegova volja je naša volja, isto je z razumom. Če bi pustili, da avto zdrvi s polno histrostjo po svoje, bi se slabo končalo. Drvi v vnaprej določeni smeri, ne vidi ničesar in ne razmišlja. Prav tako je z razumom. Dobro nam služi kot služabnik. Kadar postane gospodar, nas spravi v nesrečo. Vedno so nas učili, da ima razum sposobnost presoje, vendar ni tako. Deluje avtomatsko, po natanko vnaprej določenih pogojih delovanja.

Razum je sposoben deduktivnih miselnih procesov, ni pa sposoben induktivnega sklepanja. To dobro ponazarja delovanje osebe v hipnotičnem stanju. Če takšnega postavimo v določeno okolje, bo avtomatsko izvajal predpostavljene funkcije. Njegov miselni proces se odvija avtomatsko in ni sposoben razumskega sklepanja. Edino duh deluje neodvisno od okolja v polni luči razumevanja. Če opazujemo ljudi po svetu, vidimo, da delujejo bolj ali manj kot nekakšni stroji. Izmikajo se razumski človečnosti, ker je njihov razum vpet v ustaljene tokove priučenosti. Redki so posamezniki, ki razmišljajo neodvisno od okolice. Takšni so se v duhu do neke mere rešili »nadvlade uma,« tudi kar se vere tiče, na primer krščanske. *Ta nam je bila v zibelko položena že od nekdaj, pa čeprav za njo stoji bog zla Kal Nirandžan ali po judovsko Jahve.* Dobronamerni starši nas želijo z njo usmerjati po njegovi poti, ki je za njih prava in edina. V to jih (po magičnih besedah duhovnika, ki deluje pod oblastjo Kala) prepričuje tudi »individualni« razum v njihovih glavah ob samem dejstvu, da je ta svojem bistvu nihče drug kot Kal Nirandžan, oziroma bog zla, ker izvira oziroma je del njegovega Kalovega Univerzalnega razuma s sedežem na Trikutiju iz zgoraj navedenega 2. nivoja Stvarstva.¹

To pa nadalje pomeni, da je ta razum kot individualen v človeku v bistvu orodje Kala in s tem tudi človekov največji sovražnik, ker je Kal v bistvu torej bog zla ali Satan kot je učil tudi Veliki Mojster Baba Sawan Singh. Rekel namreč je, da je individualni razum človeka oz. v človeku v svojem bistvu Kal, ki se v pomanjšani obliki nahaja v glavah vseh ljudi od nekdaj, torej tudi v glavah verskih voditeljev in njihove duhovščine. Njegova osnovna naloga pa da je v tem kot bomo lahko spoznali iz v 2. delu knjige v celoti citiranega razgovora Stvarnika s Kalovo Negativno silo, da slehernega človeka, s tem pa torej celotno človeštvo, vseskozi, vsak trenutek napeljuje na napačen način življenja in nas tako - ne samo da oddaljuje od Stvarnika, našega pravega Boga, temveč nas kot človeštvo vodi po poti samouničenja kot to lahko sami vidimo na vseh koncih sveta.

Skratka Kal, ki je kot bog zla prisoten v človeku in delujoč skozi njegov individualni razum kot je na primer po drugi strani Stvarnik v človeku prisoten skozi njegovo dušo. Je torej glavni krivec za to, da izgubljam vsak spomin na naše božansko poreklo in naš pravi dom pri Stvarniku na vrhu Stvarstva in da tako pravzaprav pozabljamo na našega pravega Očeta Boga Stvarnika, in kar je v bistvu tudi največji problem slehernega človeka in hkrati torej tudi celotnega človeštva, tudi v smislu zgoraj navedenega samouničenja. Ker pa igra razum kot orodje duše pomembno vlogo v človeku, v sleherniku izmed nas deluje namreč kot rečeno pod oblastjo Kalove Negativne sile oz. Sotone, je njegovo delovanje v človeku je podrobno opisano spodaj poglavju »Psihološka znanost Mojstrov o duši in njenimi orodji v človeku.« Seveda pa ob vsem tem ne smemo zanemariti Umetne inteligence (U.I). Nek japonski lastnik tovarne U.I., je namreč pred kratkim napovedal, da bo ta čez 10 let kar 1000 krat močnejša. Ni pa povedal, ker se mu o tem verjetno niti ne sanja kot tudi njenim ustvarjalcem ne, da za njenim razvojem v bistvu stoji Negativna sila preko svojih oz. njej podrejenih ustvarjalnih sil..

In na odgovor na vprašanje, ali je njen cilj *vzpostaviti z U.I. nadzor tudi v glavi vsakega človeka kot ga ima na primer že z razumom, pa nam verjetno ne bo potrebno prav dolgo čakati ...*

2

Beseda o resničnem poslanstvu Jezusa iz Nazareta in njegovi duhovni poti do Mojstra Sant Mata in hkrati Učitelja Stvarnikove metode duhovne rasti v Indiji

I. JEZUSOVA DUHOVNA POT, *v času od govora duhovnikom v templju do Učitelja in Mojstra Stvarnikove prastare metode duhovne rasti Sant Mat v Indiji*

Uvod

Jezus je bil Marijin in Jožefov sin, ki sta bila člana Esenske bratovščine, rojen pa naj bi bil okoli tri leta pred našim štetjem. Glede na verodostojne vire je bil po očetu Jožefu v krvnem sorodstvu tudi z židovskim kraljem Davidom in o čemer piše tudi Sveto pismo: "*Sin, ki se je »po mesu« rodil iz Davidovega rodu*" (1. Pavlovo pismo Rimljanom 1,3), tako da svetopisemske zgodbe o "brezmadežnem spočetju" tudi iz tega naslova ni mogoče jemati resno, sploh pa glede na to kot je povedala Sveta Marija kot njegova tedanja mati v zgoraj citiranem Sporočilu, da je Jezusa spočela s svojim možem, Jožefom (potrdil pa je to tudi Kristus v drugem Sporočilu). In tudi sama zamisel o tem, da Jezus ni imel zemeljskega očeta, ker da naj bi bil "spočet od Svetega duha," je izum svoje vrste kot povedo Mojstri Sant Mata. Lahko bi rekli tudi pokvarjenega uma samooklicanega apostola (sv.) Pavla (†67), ki je bil s svojimi dogmatskimi izmišljotinami v šestnajstih pismih Rimljanom, Korinčanom, Efeženom, Hebrejcem, itn., tudi ustanovitelj krščanstva in avtor krščanske teologije, s tem da pa je ta njegova teologija bila tudi temelj okoli 300 let po njegovi smrti nastalega Svetega pisma.

Ker pa Cerkev, ki jo je ustanovil leta 313 rimski cesar Konstantin - in torej ne Stvarnikov Bog Kristus kot to še vedno lažno prikazuje in zavaja svoje vernike današnja Cerkev, ne pove nič kot tudi Sveto pismo ne, kaj se je z Jezusom dogajalo 19 let po njegovem javnem nagovoru modrim starcem v Jeruzalemu, oziroma ker zamolči, da je Jezus ves ta čas preživel v Indiji, kjer je postal Stvarnikov Mojster in Učitelj prastare »Stvarnikove metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat« (v nadaljevanju besedila skupaj Sant Mat) , pa se bomo v nadaljevanju tega poglavja posvetili najprej Jezusovi duhovni poti do Mojstra in Učitelja Sant Mata nato pa tudi, kako in na kašen način je Jezus v tej vlogi Mojstra postal Kristus z ozirom na to, da je Kristus v svojem bistvu Stvarnikov za ta svet zadolženi nižji bog, ki se je utelesil v Jezusa. O tem je sicer na kratko spregovoril že Stvarnik sam v svojem zgoraj citiranem Sporočilu z zahtevo po miru, ko je med drugim dejal: "**On (Kristus) je moj bog od vekomaj, ki prihaja na zemljó v imenu mene Boga po človeku dano. Do sedaj bil je v vseh Mojstrih kot imaš zapisano.**"

Zato si na podlagi tega slednjega dejstva najprej pogledajmo, kaj pravzaprav pomeni Sant Mat in kaj sam naziv Mojster ali Učitelj Sant Mata. Besedna zveza Sant Mat izhaja namreč iz Sanskerta kot klasičnega jezika hinduizma in drugih indijskih religij, s tem da beseda Sant pomeni »*Učitelj z Najvišjega nivoja,*« Mat pa »*mnenje ali prepričanje,*« ki ga lahko podaja in širi samo tisti Stvarnikov Mojster, ki se je, da bi to lahko postal - potem ko je v celoti osvojil omenjeno Stvarnikovo metodo duhovne rasti, s svojo dušo podal na izventelesno pot osebne izkušnje in vrnitve nazaj domov k Stvarniku in se tam, na koncu te Poti, v svoji drobceni duši zлил kot kapljica nazaj v veliki ocean njegove Stvarnikove Ljubezni in čistega Duha, oziroma v ta veliki svoj dom. Z drugimi besedami povedano pa to pomeni,

da takšno prepričanje ali svoje mnenje lahko poda relevantno samo tisti, ki se je pod vodstvom in mentorstvom živečega Mojstra (Pot) uspel vrniti k Stvarniku na 5. nivo in tako postati, po Njegovi volji kot razsvetljena duša bodisi (resnični) Svetnik ali pa njegov Učitelj in Mojster Santa Mata s pridano mu močjo Kristusa, da bi se tako, v eni izmed teh dveh vlog oz. zadolžitev, nato vrnil na ta svet izpolnjevati njegovo Stvarnikovo voljo.

In Bog je ustvaril človeka (**kot dušo**) po svoji (**energetski**) podobi (**Duha**),
po (**tej**) božji podobi ga je ustvaril.
(Mojzes 1,26/EKU)

In ko tako govorimo o Jezusu kot Učitelju in Mojstru Sant Mata, moramo imeti torej pred očmi, da je vsakdo od teh Mojstrov dejansko Božji. V svojem bistvu je namreč utelešenje Stvarnikovega za ta svet zadolženega boga Kristusa, ki se skozi Mojstrov telo manifestira za izpolnjevanje Stvarnikove volje na tem svetu kot je bilo to tudi v primeru Jezusa, ko se je s tem namenom vanj utelesila ta Kristusova Moč in v njem delovala (**le**) do njegove smrti. Takrat, v trenutku njegove smrti, je namreč ta moč Kristusa prešla v naslednjega za njim na ta svet prihajajočega Mojstra. Gre namreč za to, da po fizični smrti kateregakoli Mojstra, skozenj ta Kristusova Moč *v nobenem primeru ne more več delovati* (niti bi to bilo izvedljivo ob njegovem po smrti bodisi pokopanem ali upepeljenem telesu), pač pa zgolj in samo skozi telo živega Mojstra. To je namreč logično pravilo Stvarnika, ki je kot dejstvo v veljavi že od samega začetka za vse pretekle, sedanje kot tudi bodoče Stvarnikove Mojstre in Učitelje Sant Mata na tem svetu. Seveda pa bi se morali tega dejstva zavedati tudi vsi tisti verniki, ko se v iskanju pomoči obračajo za pomoč na umrlega Jezusa ali na katerega koli izmed pokojnih Mojstrov. Nihče od njih namreč nima prav nobene moči več pomagati jim. To moč ima kot rečeno samo Kristus kot Stvarnikov bog ali mogočna duša, in kar pomeni, da se je ob iskanju pomoči potrebno obračati samo neposredno nanj, če že - torej brez da bi ob tem uporabili besedno zvezo Jezus Kristus. Seveda pa ni nič narobe, če zmolite kakšno molitev v Jezusov spomin in s tem izkažete spoštovanje njegovi duši tam zgoraj glede na to, kar slabega ji/mu je storil lasten narod s križanjem, za njim pa še Cerkev, ker je zaradi lastnih interesov grdo zlorabila njegovo ime in skupaj z njim na primer tudi ime Marije Magdalene, ker mu je po njegovi smrti, kot njegova žena, rodila sina Maria ...

Sveta mati Marija o svojem sinu:

"Ko je že v mladosti začutil svojo pot, se je obrnil k sebi, vase. Dostikrat je tudi trpel, ko ni vedel kaj storiti. Vendar je šel naprej, po poti svoji. Z leti je tako v Indijo odšel, dvakrat, tolažiti sebe, svojo dušo. V njej je napredoval skozi Mojstra dva." (Odlomek iz Marijinega Sporočila: 'Potomcev Jezusa ni veliko')

1. Začetki Jezusove 19 letne duhovne Poti v Indiji do Stvarnika na petem nivoju Stvarstva

Znano je, da je bil Jezus izučen za mizarja in da je s staršema živel srečno v mali vasi Nazaret. Tako kot starša pa je bil tudi on velik ljubitelj ter zaščitnik živali, iz tega razloga pa tudi vegetarijanec. Kot nadobuden otrok je imel lepo in razgibano življenje v krogu svoje družine, sploh pa, ker sta tako Marija kot Jožef sprejemala, da je v sebi že zgodnjega otroštva dalje zaznaval notranje izkušnje iz prejšnjega življenja, kot tudi, da so le-te sočasoma prerasle še v globoko in neutrudno hrepenenje po spoznanju Boga. In v ta namen se je za začetek zgodilo naslednje. Ko ga je, približno eno leto po njegovem javnem nagovoru modrim starcem v Jeruzalemu, na domu obiskal eden izmed treh "modrecev z vzhoda", ki so ga bili obiskali ob njegovem rojstvu, je Jezus že ob prvem pogledu nanj v sebi zaznal, da je to tisti človek, ki ga bo popeljal do Boga, ga naučil spoznati ga. Ta modrec je bil namreč Mojster in Učitelj Stvarnikove metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti San Mat (POT), oziroma človek, ki je bil v tistem času sam kot tak že utelešenje Stvarnika Boga na tem svetu.

In ko je tako po uvodnem spoznavanju med njima stekla beseda o duhovnosti, je Jezusu ta modrec oz. Mojster, ker je dobro videl v njegovo dušo, prišel nasproti z vnaprejšnjim odgovorom na njegovo vprašanje, ki mu ga je želel postaviti glede samega življenja po smrti. Pojasnil mu je, da po fizični smrti vsekakor obstaja življenje in da to lahko izkusi tudi sam. Glede na to, da je Jezus sam velik ljubitelj živali in da se tako tudi ne prehranjuje z njihovim mesom, pa da ga bo za začetek lahko z iniciacijo povezal s Stvarnikovo energijo Slišnega življenjskega toka, oziroma da *bo s to posvetitvijo obnovil vez med njegovo dušo in to božansko silo Stvarnika*. Človek je namreč z dolgim, več stoletnim ali

tisočletnim karmičnim zadrževanjem njegove duše v področju grobe materije, tako rekoč izgubil to pristno vez oziroma stik s Stvarnikovim Slišnim življenjskim tokom.

In ko bo tako posvečen lahko pričel meditirati na svoj notranji »zvok« Slišnega življenjskega toka, mu bo z njim, s tem zvokom sčasoma uspelo očistiti se vseh morebitnih karmičnih bremen svoje duše iz prejšnjih življenj. Ko pa mu bo na tej podlagi v doglednem času uspelo v dušo, ki ima svoj sedež v hipofizi za očesnim središčem, pritegniti vso njeno po telesu razpršeno energijo, pa se bo zgodilo tisto dolgo pričakovano in željeno. Zanj bo namreč nastopil tisti trenutek, ko bo z dušo lahko prvič zapustil svoje telo, oziroma se preko »mikroskopske« odprtine svojega tretjega očesa, prvič podal na svoje izven telesno potovanje po vesolju, in se zatem tudi varno vrnil nazaj v svoje telo.

In ravno to slednje dejstvo kot je nadaljeval Mojster - ko bo Jezus brez kakršnekoli nevarnosti za telo, ker je to za svoje funkcioniranje z dušo povezano s srebrno nitjo, le-tega pod Njegovim nadzorom lahko zapuščal in se vanj tudi vračal -, mu bo tudi omogočilo, da se bo lahko iz dneva v dan podajal na dolgo Pot tja gor proti Stvarniku na 5. nivo, v ta svoj resnični dom na vrhu Stvarstva. *Ob tem pa da bo lahko že ob obiskovanju astralnega vesolja razvil sčasoma tudi zelo jasno razmišljanje, umirjene misli in notranjo srečo, ki jo doslej ni poznal.*

Jezusa pa je Mojster tudi podučil, da se bo z izpopolnitvijo meditativne tehnike ali vadbe predmetne Stvarnikove metode, lahko za vse večne čase rešil tudi karmičnega kroga svojega rojevanja in umiranja oziroma prerajanja, ter tako na koncu Poti izkusil tudi *večno blaženost*, ko se bo s svojo dušo zlil v Stvarnikov veliki ocean Ljubezni in čistega Božjega Duha (Slišni življenjski tok in Sveti duh), kot mu je še pojasnil Mojster na podlagi svojih izkušenj iz nešteto krat prehojene te Poti do Stvarnika, ko je postal njegov, Stvarnikov Učitelj in Mojster Sant Mata.

Ker pa je ob tem beseda nanesa tudi na dušo, in ker se je Jezus zavedal, da njegova želja po spoznanju Boga izhaja iz njegove duše, ga je Mojstrova nadaljnja razlaga, o izvoru vseh duš tega sveta, samo še dvignila v njegovi (samo)zavesti. **Dal mu je namreč vedeti, da smo ljudje v svojem bistvu energetske duše in da nas je iz sebe ustvaril Stvarnik kot kapljice iz svojega velikega oceana Ljubezni in čistega Duha**, in nas kot take poslal na ta svet, lahko da takoj v človeško telo, ali pa v katero izmed 8 milijonov štiristo tisoč vrst živih bitij, da se nam potem, ko smo jih kot duše od tam naprej vse po vrsti prešli, odpre možnost, da se kot duše rodimo še v človeškem telesu.

Seveda pa to, da smo se nekoč kot duše nahajali v telesih različnih živali, prosto razumsko pomeni kot je dejal Mojster, da tudi duše ostalih živali poleg naše izvirajo neposredno iz Stvarnikove energije čiste Ljubezni in Duha, ali z drugimi besedami povedano, **da tako duše živali kot naše duše izhajajo iz istega bista oziroma izvora**. In ker je Jezus to čutil v sebi že od rane mladosti, je bil zato na primer tudi velik ljubitelj in zaščitnik živali.

In ker je Jezusa ob vsem povedanem zanimalo tudi to, kaj danes se zgodi s človekom, ki živi v nasprotju z desetimi božjimi zapovedmi, mu je Mojster odgovoril, da si tak človek ustvari karmično breme, ki ga mora v naslednjem življenju odplačati. Ker pa s tem avtomatično zapade pod oblast Negativne sile, mu ta s svojimi pastmi to njegovo karmo samo še povečuje iz življenja v življenje, To pa seveda pomeni, da se duša takega človeka znajde v karmičnem kolesju ogromnega števila prerajanj iz človeka v človeka in to vse do takrat, dokler se tak (inkarniran) človek v sebi končno ne uspe očistiti vseh takih ali drugačnih negativnosti, ki obdajajo njegovo dušo preko razuma in mu tako tudi preprečujejo, da bi se lahko obrnil nazaj k Bogu in začel ponovno živeti v skladu z njegovimi desetimi zapovedmi.

Beseda v razgovoru med njima pa je stekla tudi o tem, kako je Oče, Bog Stvarnik, ki ima svoj sedež na vrhu Stvarstva, na petem nivoju, pod seboj ustvaril Veliko hierarhijo bogov, preko njih pa tudi celotno vesolje petih nivojev. In kar je ob tem fasciniralo Jezusa, je bilo spoznanje iz Mojstrove razlage, da se je to vse zgodilo po volji **Najvišjega Bitja**. Ko se je Ono kot Najvišji, ali bolje povedano Vrhovni Bog odločilo s svojo vsemogočno ustvarjalno in vse-oživljajočo silo Slišnega življenjskega toka ustvariti to naše nepredstavljivo veliko Stvarstvo in katerega del je tudi naše fizično vesolje nešteti galaksij, je namreč zato pod seboj iz sebe ustvarilo najprej Stvarnika kot Troedinega Boga (Slišni življenjski tok, Sveti duh in Stvaritelj obenem), Stvarnik pa nato pod seboj celotno Stvarstvo preko omenjene Velike hierarhije bogov.

Z zanimanjem pa je Jezus kot nadobuden najstnik poslušal tudi Mojstrovo pojasnilo, da se v vesolju, na astralnem področju nad našim fizičnim vesoljem, nahaja Univerzalni razum, in da se je morala njegova duša - ob spustu od Stvarnika navzdol po vesolju do našega sveta, na tem astralu odeti še z individualnim razumom iz tega Univerzalnega razuma v obliki tankega ogrinjala okoli nje (duše), in da je ta razum v človeku kot orodje duše sam po sebi sicer mrtev, a da dokler lahko črpa moč iz duše, ji služi tudi kot posrednik pri zaznavanju materialnega sveta. S tem da pa dejansko zaznavanje pripada duši, saj da na primer, potem ko se na poti nazaj domov k Stvarniku na astralu osvobodi razuma, zaznava vse okoli sebe zopet neposredno. Sicer pa da v fizičnem telesu človek deluje z razumom iz srčnega središča. In dokler je osredotočen na ta svet, je srce središče tega delovanja. Nanj, na razum pa da sicer močno vplivajo tudi čustva, na primer radost - sploh pa žalost, ko nas na primer kašna nepričakovana vest šokira in nas stisne pri srcu.

Ob tem pa mu je Mojster omenil še vzročno in astralno telo kot naslednji dve orodji duše, s tem da sta znotraj človeškega telesa ovita eden za drugim preko razuma, da ji za razliko od razuma služita za njeno komuniciranje z zunanjim svetom. In ker je Jezusa nadalje zanimalo, kaj se z njegovim razumom kot takim dejansko zgodi na Poti do Stvarnika na peti nivo, mu je Mojster na kratko pojasnil, da ga bo na tej svoji poti do Stvarnika odvrigel točno tam kjer ga je tudi prejel, prav tako tudi vzročno telo.

Zanimiva in za Jezusa poučna pa je bila tudi Mojstrova razlaga, sploh pa ker je tudi sam tako čutil, da je razum v bistvu orodje Negativne sile in da ga tako vsi Mojstri Svetniki označujejo kot največjega sovražnika človeka oziroma celotnega človeštva (o tem vsem in še veliko več je sicer podrobno obrazloženo v 6. delu knjige, ki nosi naslov »Psihološka znanost Mojstrov o duši.«)

Ko pa je Jezus od Mojstra dobil nato še kratko pojasnilo, kako sploh je Stvarnik lahko ustvaril celotno vesolje oz. Stvarstvo, ob tem pa tudi kakšno vlogo je imela pri tem njegova Velika hierarhija bogov, ki jo je ravno s tem namenom ustvaril pod seboj, pa je bil Jezus vidno navdušen nad temi razlagami Mojstra, kajti dotlej še ni slišal za kaj takega. In ko je ob teh čudovitih spoznanjih ostal skorajda brez besed in je v sebi naenkrat začutil to isto blaženost, o kateri mu je govoril Mojster, ga je skoraj isti hip povprašal, ali ga lahko popelje na to Sveto pot k Stvarniku domov. Vsa ta Mojstrova razlaga ga je namreč utrdila v spoznanju, kdo on v resnici je kot tudi, zakaj je Mojster prišel po njega, da ga odpelje v Indijo, in kar tudi se je zgodilo.

In to je bil v bistvu tudi začetek Jezusove Svete poti Sant Mat (Pot), danes po svetu znane torej tudi kot Pot Mojstrov, ki ga je na koncu pripeljala do Stvarnika Boga na vrhu Stvarstva, da je lahko tudi sam postal Stvarnikov Učitelj Sant Mata (z dano mu močjo Kristusa boga) za ta svet kot mu je bilo usojeno že ob rojstvu. Da je bil ta modrec, ki ga je obiskal že ob njegovem rojstvu, dejansko Stvarnikov Mojster in Učitelj Sant Mata, pa je Jezus spoznal v praksi že kmalu za tem, ko sta po dolgem potovanju prispela v Indijo.

2. Prvi korak: Mojster poveže Jezusa v Indiji s Slišnim življenjski tokom Stvarnika

Potem, ko je Mojster Jezusa sprejel za svojega učenca in ga v Indiji še dodatno seznanil o vsem zgoraj navedenem v zvezi z načrtovano Potjo do Stvarnika in samim učenjem le-te od samega začetka, je sledilo spoznavanje oziroma učenje Stvarnikove prastare metode duhovne rasti kot 1. stopnja te tako imenovane Svete poti do Stvarnika (Pot). Začela pa se je ta prva stopnja z omenjeno Mojstrovo iniciacijo (ali »novem rojstvu« po svetopismsko«), končala pa s prvim prestopom praga smrti, da se je nato lahko začela 2. stopnja te Poti z njegovimi izven telesnimi potovanji duše po vesolju do Stvarnika na 5. nivoju kot končnemu cilju te Poti.

Seveda pa je bila ta Pot zelo zahtevna že na samem začetku, kajti že samo osvajanje Stvarnikove predmetne metode je potekalo pod strogimi in zahtevnimi meditativnimi tehnikami. Najtežja pa je bila na začetku na primer ta, da je moral Jezus med vsakodnevno meditacijo, najmanj dve uri in pol nepremično zreti zaprtih oči v t.i. »točko tretjega očesa« med očmi, *in se ob tem za ves ta čas tudi stoodstotno (!) osredotočiti na to točko brez (!) kakršnih koli misli*. Le tako se mu je to tretje oko v določenem trenutku, po dolgoletni vztrajni meditaciji, ko se je vsa energija duše iz telesa končno uspela dvigniti v svoj sedež za tretjim očesom, lahko odprlo in duši tako preko svoje mikroskopsko majhne odprtine omogočilo omenjeno prvo izventelesno potovanje po astralnem vesolju. Seveda pa to brez nevarnosti, da se duša ne bi mogla vrniti nazaj v telo in da le-to za čas

njenega potovanja po vesolju ne bi moglo normalno delovati kot je obrazloženo tudi spodaj v nadaljevanju.

In če se povrnemo nazaj k posvetitvi Jezusa z iniciacijo, je bil njen namen in pomen torej v tem, da je Mojster z njo Jezusa povezal s Stvarnikovim Slišnim življenjskim tokom, in mu ob tem podal še pet svetih imen ali simran za lažje meditiranje oziroma vzdrževanje koncentracije. Pri simranu gre namreč za pet božjih besed iz pete dimenzije, ki so jih Mojstri dajali svojim učencem do nedavna osebno, v tem času pa tudi preko svojih poverjenikov. Glede na to, kar napoveduje Kristus glede Novega duhovnega reda na zemlji (Novi red) v enem izmed sporočil, da bo ta Novi red temeljil na Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti, pa je jasno, da bodo za njegovo uveljavitev predmetni simran lahko novim učencem podeljevali tudi že inicirani učenci, seveda ob določenih pogojih. Kdor želi zaprositi za dar posvetitve z iniciacijo, se mora namreč po trimesečni poizkusni dobi zavezati pred Bogom, da bo do konca svojih dni na tem svetu spoštoval in ohranjal naslednja tri načela kot jih od njega zahteva Bog: (1) brezmesni oziroma vegetarijanski način prehranjevanja, (2) vzdržnost od alkohola, kajenja in ostalih opojnih sredstev, ter (3) čisto moralno življenje ob opravljanju vseh posvetnih obveznosti.

Že na začetku Poti, po iniciaciji in katera je za Jezusa pomenila v pravem pomenu besede »duhovno rojstvo«, mu je namreč ta Slišni življenjski tok ali zvok med vsakodneвно meditacijo pomagal svojo notranjost postopno očistiti vseh svetnih nesnag, hkrati pa umiriti tudi razum; kot orodje Negativne sile mu je namreč ta z beganjem misli dolgo časa onemogočal nujno potrebno koncentracijo v očesnem središču, da je kot že zgoraj omenjeno, lahko vso energijo svoje duše, ki je bila razpršena po telesu, pritegnil (*s tem trkanjem po svetopisemsko*) v očesno središče in tako z njo preko tretjega očesa, ki se nahaja med očmi, prvič krenil na izven telesno Pot po Božjem kraljestvu na peti nivo k Stvarniku domov; seveda sedaj pod vodstvom novega indijskega Mojstra, ki je vzel Jezusa pod svoje okrilje po smrti prvega Mojstra, ki je Jezusa pripeljal v Indijo in ga tudi iniciral.

In kar je bilo za Jezusa najbolj čudovito doživetje v dotedanjem življenju, pa je bilo to, da je potem, ko je prejel iniciacijo in je zaprtih oči pričel meditirati, v sebi lahko prvič (za)slušal Stvarnikov predmetni zvok oziroma Slišni življenjski tok (v Svetem pismu mu pravi: »**Veter veje, koder hoče, njegovo šumenje slišiš**«), ob tem pa tudi zavedanje, da mu bo ta zvok pomagal oziroma mu omogočil tako kot vsakemu učencu, ki se podaja na to Pot, očistiti najprej se v sebi vsega slabega iz naslova karmičnih bremen iz prejšnjih življenj kot morebiti tudi iz tega sedanjega, da bo na koncu Poti lahko dosegel svoj cilj vrniti se nazaj k Stvarniku domov in se zlit v njegov veliki ocean Ljubezni in čistega Duha na petem nivoju.

Seveda pa je Jezus o vsem tem in ostalih izkušnjah ter pridobljenih znanjih o Stvarniku po svoji vrnitvi v Izrael podrobno seznanil svoje učence, in jih tako po sami posvetitvi z iniciacijo pričel tudi sam učiti vseh meditacijskih tehnik, ki so potrebne za doseg cilja iz te 1. stopnje predmetne Svete poti Sant Mata, to je do samega tako imenovanega prestopa praga smrti. Žal pa to, razen Petru (ki pa je po Jezusovi nasilni smrti ostal brez nujnega vodstva živega Mojstra), ni uspelo nobenemu izmed njegovih učencev, ker je moral Jezus prekmalu umreti. Tri leta bivanja z njimi so bila namreč premalo, da bi lahko uspelo vsaj enemu izmed njih doseči ta cilj, in se nato skupaj z njim podati na dolgo Pot do Stvarnika na 5. nivoju. Jezus sam je namreč po besedah Velikega Mojstra in Učitelja Sant Mata Baba Sawan Singha potreboval 19 let, da je lahko dosegel ta cilj. In kot v skladu s tem povedo Mojstri, če bi Jezus živel vsaj še petnajst do dvajset let, bi človeštvo lahko dobilo njegovega naslednika, in svet bi bil tako zagotovo videti drugače kot pa je danes, ko je zaradi napačnega načina življenja ljudi na robu propada.

3. Jezusovo spoznavanje Stvarnika kot Stvaritelja in Najvišjega Boga ob obiskovanju njegovih (duhovnih) svetov iz celotnega Stvarstva

Ker pa je moral Jezusov Mojster kmalu za tem, ko sta z Jezusom prispela v Indijo in ga je z iniciacijo vpeljal v 1. stopnjo te Stvarnikove poti Sant Mata, zapustiti ta svet, je vlogo Jezusovega Učitelja prevzel za njim kot bistveno, novi *živi Mojster*. Jezusova (pred)priprava na svojo izven telesno pot po vesolju se je tako lahko nemoteno nadaljevala z intenzivno meditacijo še vnaprej in to vse do takrat, ko mu je uspelo dokončno umiriti svoj razum in tako z dušo zapustiti telo oziroma prestopiti tako imenovani prag smrti in vstopiti z dušo v astralni svet, kjer ga je pričakal ta novi Mojster v svoji žareči duhovni podobi.

In ko je Jezus dosegel ta prvi cilj, z dušo zapuščati torej svoje telo in se vanj tudi kadarkoli vračati ne da bi pri tem umrl, je bila s tem v bistvu zaključena tudi predpriprava na izventelesna potovanja po vesolju z namenom spoznavanja le-tega na poti do Stvarnika. Tako je sledila naslednja 2. stopnja z obiskovanjem enega za drugim štirih nivojev Stvarstva pod petim, kjer domuje Stvarnik, nato pa še 3. stopnja s samim zlitjem njegove duše v Stvarnikov veliki ocean Ljubezni in čistega Duha.

To vse pa je zanj seveda pomenilo spoznavati Stvarnika v njegovi Troedinosti ne samo kot energijo Slišnega življenjskega toka in Svetega duha, pač pa tudi kot Stvaritelja vsega, kar je (z očmi duše) lahko videl ter spoznaval na raznolikih področjih Stvarstva na tej svoji Poti. Raznolikih pa ne samo po obsežnostih njihovih svetov in njihovi lepoti, pač pa tudi glede same strukture. Namreč ob tem, ko v našem fizičnem vesolju nešteti osončij in svetov prevladuje kot rečeno materija z majhnim odstotkom Duha ali Slišnega življenjskega toka in Svetega duha, brez njega kot takega namreč tudi materija ne more obstajati, se višji svetovi (iz spodaj naštetih nivojev) od fizičnih razlikujejo preprosto povedano po svoji *nesnovni strukturi* kot je podrobno pojasnjeno v nadaljevanju knjige.

Opomba: Da vse to zgoraj navedeno le ni iz trte izvito kot bi si lahko nekdo mislil, pa izhaja iz dejstva, da na primer že Sveto pismo omenja izventelesno potovanje enega izmed judovskih duhovnikov. To je bil svetopisemski Ezekiel (†571 pr.n.št.), ki se je s pomočjo sistema Pranajame, Patandžalija ali katere izmed drugih meditativnih tehnik, uspel izventelesno dvigniti z dušo vse do Trikutija na vrhu 2. astralnega nivoja in tam spoznati tudi boga tega področja Kal Nirandžana kot je zapisano v Svetem pismu (Ezek 1, 26-28; 2, 1-4/ EKV). A se naprej proti 5. nivoju brez vodstva Mojstra Sant Mata ni mogel povzpeti, sploh pa zato, ker ni bil povezan s Stvarnikom oziroma iniciiran z Njegovo energijo Slišnega življenjskega toka kot je vse to in še več podrobno obrazloženo v 2. delu knjige.

4. Jezus postane Stvarnikov Mojster in Učitelj Sant Mata s podeljeno mu Kristusovo močjo

Ko se je Jezusu na koncu te Poti vrnil v svoj prvotni dom k Stvarniku, in se zlit v njegov veliki ocean Ljubezni in čistega Duha, ga je kmalu za tem čakala ponovna vrnitev na zemljo, sedaj seveda v vlogi Mojstra Sant Mata z močjo Stvarnikovega za ta svet zadolženega boga Kristusa (gl. spodaj od kod in zakaj to Božje ime, ki ga je kot prvi prejel in bil z njim označen Jezus), ki prihaja na ta svet, ko je to potrebno kot izhaja iz zgoraj navedenega Stvarnikovega citata.

Seveda je obstajala možnost, da bi Jezus lahko, če bi bila taka Stvarnikova volja, ostal bodisi v teh nebesih nebes za vse večne čase in pričel uživati čudovito življenje, ki se ga s človeškimi besedami ne da opisati, ali pa bi se kot razsvetljena duša oziroma Svetnik z določenimi močmi lahko vrnil na ta svet in tako za Stvarnika opravljal določene naloge kot je lahko to na primer tudi intenzivno meditiranje za dobro sveta nekje pod Himalajo. Vendar pa se nič od tega ni zgodilo, ker je Stvarnik Jezusa že pred njegovim rojstvom izbral za vlogo svojega duhovnega Mojstra z močmi Boga, ki bo kot njegov poslanec ljudem celega sveta razodel predmetno Sveto pot Sant Mat in jih nanjo sčasoma tudi popeljal s prakticiranjem prastare metode duhovne rasti, ki jo je Stvarnik ustvaril za človeka že takrat, ko ga je ustvaril kot pove omenjeni Veliki Mojster in Učitelj Sant Mata.

In ker Jezus oziroma njegova duša kot vsaka duša na tem svetu sama po sebi ni imela moči Boga, ji je torej Stvarnik pridal še moč svojega boga, Kristusa. In v trenutku, ko se je Jezus kot tak, torej v tej in taki moči svoje duše vrnil nazaj v svoje fizično telo na ta svet, pa je to v bistvu pomenilo, da je v tem trenutku dejansko postal Božji človek na tem svetu s Kristusovo močjo, ali z drugimi besedami povedano: Jezus je postal Kristus na zemlji, Kristus pa bog v Jezusu, ki lahko brez vsakršnih posrednikov ali medijev pozna vse stvari, jih uživa in tudi zaznava, ter kot tak tudi govori skozi Jezusa. Res pa je tudi, da je bila ta Kristusova moč v Jezusu prisotna samo do njegove smrti, nakar je prešla v novega od Stvarnika izbranega Mojstra Sant Mata.

Vendar pa Jezusova naloga, postati Stvarnikov Mojster in Učitelj Sant Mata, le ni bila tako lahka kot je videti na prvi pogled. Da je to lahko dosegel, je moral v meditaciji preživeti kot rečeno kar devetnajst let v Indiji in tibetanskih hribih, podobno kot Jezus pa na primer tudi Mojster Shiv Dayal Singh (Soami Ji Maharaj) kot ustanovitelj R.S. iz leta 1861, ki je moral opravljati kontemplacijo (meditativno zrenje v iz spomina priklicano podobo Mojstra pred seboj v samotni in temni sobi) celih sedemnajst let. Pred njima obema pa je moral na primer sedeti Guru Nanak kot meditant na pesku celih dvanajst let, kot vse to pove Veliki Mojster Baba Sawan Singh v enem izmed svojih pisem njegovim sledilcem v Ameriki,

objavljenem sicer pod št. 143 v knjigi z naslovom Dragulji duhovnosti. Seveda pa je ob tem potrebno razumeti, da je bilo to za tiste čase povsem nekaj normalnega, kajti tudi Mojstri novejšega časa se morajo za dosega tega cilja soočiti z intenzivno vsakodnevno meditacijo, ki pa lahko traja današnjemu času primerno nekje od pet pa do deset let.

Je pa še nekaj, kar je potrebno obelodaniti o delovanju Kristusa kot Stvarnikovega Boga v Jezusu in ostalih Mojstrih Sant Mata. Glede na to, da je (bil) s svojo Božjo močjo prisoten v vseh njih kot nam to pove tudi eden izmed njih, Sant Kirpal Singh v svoji knjigi Skrivnost smrti, poleg njega pa tudi Stvarnik sam v enem izmed zgoraj citiranih Sporočil, pa nam to pove, da je Kristus kot Stvarnikov Bog – ne samo da je govoril skozi njih Mojstre, temveč da je vse Njihove knjige in nauke v njih, ki učijo o Sant Matu, spisal on sam preko vsakega od njih. To pa seveda pomeni, gledano v pravi luči, da so vse te knjige o Sant Matu, v bistvu Svete knjige.

4.1 Naziv Kristus, ki je Jezusa označeval kot Boga, so prvi uporabili in mu ga nadeli Eseni

Na to dejstvo me je sicer opozoril Kristus sam, ko mi je kot zapisovalcu Sporočil v enem izmed njih naročil, da naj raziščem ločnico oz. pomen besedne zveze KRI/STUS v povezavi z Eseni, ker je bil Jezus tako kot njegova mati Marija član njihove skupnosti. Več ali manj je sicer znano, da je Jezus vse do oznanitve svojega duhovnega poslanstva v javnosti nastopal kot Jožef, in šele zatem prevzel ime Jezus, s tem da so mu ga verjetno dodelili njegovi učenci, ne pa tudi naziva Kristus. Tega so mu namreč nadeli njegovi zvesti sledilci iz esenskih vrst in sicer kmalu zatem, ko je s svojim govorom v Kafernaumu množici v bistvu razodel, da je on Očetov oziroma Stvarnikov bog na tej zemlji. In ker je bil Jezus dobrega, ljubečega srca, in ker »ljubeče - srce« v hebrejščini pomeni »kri-stus«, pa je iz tega naslova dobil od svojih esenskih sledilcev ta vzdevek oziroma to ime Kristus. Pa ne kar tako, kajti Eseni so kot visoko razvita duhovna skupnost dobro vedeli že od samega začetka Jezusovega delovanja, ki se je začelo po njegovi vrnitvi iz Indije, da je on utelešenje Boga. In ravno na podlagi teh dejstev so se po Jezusovem križanju Eseni tudi kot prvi poimenovali za Kristjane oziroma za krščansko skupnost, ob tem pa ljudem v Jeruzalemu in Palestini oznanjali, od kod in zakaj jim ta naziv in tako pripomogli k temu, da so tisti ljudje, ki so verjeli v Jezusa, pričeli o njem govoriti kot o bogu z imenom Kristus.

Seveda pa je ta naziv, Jezus Kristus, od Esenov kasneje povzel v svojih delih tudi samooklicani apostol, sicer pa farizej (sv.) Pavel kot ustanovitelj tako imenovanega krščanstva in krščanske teologije v svojih šestnajstih evangelijskih pismih iz začetka druge polovice prvega stoletja oziroma 20 let po Jezusovi smrti, za njim pa več ali manj tudi ostali štirje evangelisti.

In ko govorimo o Esenih kot tvorcih imena Kristus v povezavi z Jezusom, pa temu v prid govori tudi samo dejstvo, da so ravno oni spisali »Jezusov evangelij o živalih« in ga shranili pri menihih iz Tibeta. Gre namreč za Jezusov duhovni dragulj, ki ga je v začetku prejšnjega stoletja objavil Anglež Qusley, mi pa na koncu naslednjega poglavja spodaj pod omenjenim naslovom. V tem poglavju so namreč objavljeni poleg omenjenega Jezusovega evangelija tudi vsi nauki in prilike Jezusa iz Svetega pisma, ki kažejo na to, da je bil on dejansko Stvarnikov Mojster in Učitelj Sant Mata. Ob vsem tem pa tudi to, kako je samooklicani apostol Pavel s svojim svetopisemskim evangelijem, v katerem pravi: »Vse, kar se prodaja na mesnem trgu, jejte, in ne raziskujte, da si ne otežite vesti.« (1 Kor 10,25-26; SSP/CHR/DAL), enostavno ignoriral tako kot za njim tudi Cerkev ne samo ta Jezusov evangelij, temveč tudi Stvarnikovo znano zapoved iz svetopisemske Stare zaveze, ki prepoveduje prehranjevanje z mesom živali. Stvarnik je namreč že na začetku rekel: "Glejta, dajem vama vse zelenje s semenom, ki raste po vsej zemlji, in vse sadno drevje, katerega sadje nosi seme; naj vama bo v hrano. / Le mesa skupaj z življenjem, to je s krvjo, ne smete jesti ! " (1 Mojzes: 1,29; 9,4 / SPP / EKV, CHR, DAL).

5. Jezusovi nauki in njegovo pravo poslanstvo so se po zaslugi samozvanega apostola Pavla izpridili v krute zunanje obrede na žrtvenem oltarju Cerkve

Ko se je Jezus vrnil domov iz Indije kot Stvarnikov Učitelj in Mojster Sant Mata, je čistega in plemenitega srca, polnega ljubezni, začel takoj zdraviti bolne in pridigati dobre novice o večni prisotnosti Nebeškega kraljestva. Med ljudmi je učil, da to Nebeško kraljestvo ni le nekaj odmaknjenega,

ampak čista resničnost, ki se ne doseže šele po smrti, temveč že tukaj in sedaj z vstopom vanjo po Stvarnikovi metodi duhovne rasti oziroma Poti Sant Mat.

Ob tem, ko so iskali posvetno kraljestvo, so namreč Židje pričakovali prihod Mesije (tako kot na primer Cerkev danes ponoven prihod Jezusa Kristusa), ki bi jih napravil za vladarje sveta. Jezus pa jim je govoril o *kraljestvu znotraj njih samih, v njihovih dušah*, kar pa je bilo za večino Židov kot tudi današnja Cerkev čisti nesmisel. Niso jih zanimale njegove pridige in nauki, saj so bile nepraktične in v popolnem nasprotju z njihovimi pričakovanji. Jezus jim je namreč govoril, da je Božje kraljestvo v njih bližje od rok in nog, a so si zatiskali ušesa kot to počne še danes tudi Cerkev.

Kot Stvarnikovi Mojstri vseh časov je tudi Jezus vztrajal, da je potrebno opustiti pot greha in poiskati Boga v sebi in ne v nebesih. Vendar ga nihče ni poslušal, kot tudi ne, ko jih je vabil, da naj krenejo z njim na pot duhovne rasti po Stvarnikovi predmetni metodi. Enako kot vsi veliki Mojstri pred njim in za njim, pa je izpostavil predvsem dve stvari:

- (1) *Ljubezen* je bistvenega pomena; brez nje ni ne modrosti ne religije.
- (2) Neločljiva je povezanost človeka z Bogom, *ki ga človek najde le v sebi*, v svoji duši.

Seveda pa teh dveh smernic kot temeljnih za obstoj človeštva, sploh pa slednje, ne najdemo torej niti Svetem pismu kot tudi ne v Cerkvenem katekizmu, iz tega razloga pa tudi ne ob njenih mašnih pridigah, tako da Cerkev še dandanes uči in zavaja svoje vernike, da se Bog nahaja nekje tam zgoraj in torej ne v nas samih, v naših dušah kot je to v resnici.

In ko je Jezus učil o Poti, jo je utemeljeval z razlago o Stvarnikovem Božanskem Logosu, Besedi oziroma Slišnem življenjskem toku s poudarjanjem, da je ta Stvarnikov Slišni življenjski tok osnovni dejavnik celotnega stvarstva kot tudi same predmetne Poti do Stvarnikovega domovanja na vrhu stvarstva; a je vse to šlo tudi kot še vedno gre mimo visokih duhovnikov in papežev Cerkve.

Žal pa se je to Jezusovo poslanstvo, popeljati učence v Božje kraljestvo v njih samih, s Svetim pismom spreverglo v zapleteno mešanico dogem, napotkov ter pozunanjenih obredov duhovščine kot pove dr. Julijan Johnson pod mentorstvom svojega Učitelja in Mojstra Babe Sawan Singha v knjigi Pot Mojstrov. Vzvišeni Jezusovi ideali so se tako izpridili v krute zunanje obrede na žrtvenem oltarju po zgledu židovske religije; kri Jezusa se je tako pomešalo z njegovo duhovno ljubeznijo.

Jezusovo čisto in plemenito življenje, njegovi nauki in dejanja o svetu so namreč ponujali nekaj čisto drugega kar Cerkev ponuja še danes svojim vernikom. In če bi se Cerkev danes potrudila in bi se dodobra seznanila vsaj s Stvarnikovim neizpodbitnim Zakonom karme, bi upoštevala (ali pa tudi ne kot je bolj verjetno glede na njeno vztrajanje pri tej dogmi), da »Jezusovo prevzemanje grehov sveta niti v sanjah ni mogoče in kaj šele v resnici,« saj popolnoma nasprotuje tudi Stvarnikovemu večnemu Zakonu pravice, ki usmerja življenje človeštva na tem svetu.

5.1 Sicer pa malokdo vé, da se v Svetem pismu nahajajo med vrsticami tudi Jezusovi nauki o Sant Matu kot opozarja Sveta Marija v enem izmed svojih Sporočil

Znano je, da Sveto pismo ali Biblija sestoji iz Stare (židovske) zaveze in Nove (krščanske) zaveze in da je bila slednja kot teološki dokument Cerkve objavljena v zadnji četrtini 3. stoletja, ob tem pa tudi, da ta Nova zaveza temelji *kot prvo* na Pavlovih izmišljotinskih dogmah iz njegovih teoloških pisem, ki jih je naslavljala na Rimljane, Korinčane, Galačane, Efežane itn., *kot drugo* pa na tako imenovanih štirih evangelijih Janeza, Marka, Luke in Mateja (s tem da so Pavlova pisma nastajala približno dvajset let po Jezusovi smrti, oziroma okoli leta 50 n.š., sami evangeliji slednjih pa nekje od tu dalje eden za drugim približno do 90. leta tega prvega stoletja), in *kot tretje*, da jo je, to in tako Novo zavezo, za objavo pripravil **sv. Hieronim** (331-420), sicer slovenske gore list, šele okoli leta 380, To pa seveda pod določenimi pogoji, ki mu jih je postavil takratni rimski škof Damaz (†384) kot tedanji prvi človek novo nastale Cerkve. Opraviti je moral namreč revizijo vseh štirih evangelijev, ki so bili spisani pred več kot 250-timi leti, in iz njih izločiti vse tiste Jezusove nauke, ki niso ustrezali v tistem času nastajajoči krščanski religiji in bili tako tudi neprimerni za objavo v Svetem pismu. In zakaj tako?

Vé se, da je bilo v prvotnih evangelijih omenjenih štirih evangelistov napisanega tudi veliko o tem, sploh pa v Janezovem, ki/ker je bil Jezusov priljubljeni učenec, kako je Jezus kot Mojster in Učitelj Sant Mata učil poleg zgoraj navedenega o »Božjem kraljestvu, ki da ga človek najde le v sebi, v svoji

notranjosti,« in kako je v povezavi s tem na učence prenašal najprej svoje znanje o predmetni Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti, in da jih je ob tem z iniciacijo povezal z Bogom Stvarnikom in jih tako pripravljaj tudi za Pot k njemu domov na peti nivo Stvarstva. Ker pa resnica o Jezusovem poslanstvu, oziroma o njegovih naukih, ki so kakorkoli kazali na to, da se Božje kraljestvo oziroma Bog nahaja v ljudeh samih in da zato ne potrebujejo duhovnika, iz tega razloga *ni ustrezala* novo nastali Cerkev, pa je škof Damaz (naziv papež si je po njegovi smrti nadel npr. šele njegov naslednik škof Siricij), svetemu Hieronimu torej naložil, oziroma ukazal, da napravi revizijo teh spisov oz. evangelijev in tako iz njih iz njih v celoti odstrani vse te Jezusove nauke in prilike. Ta resnica o Jezusu je bila namreč v popolnem nasprotju s Pavlovo za nastajajočo Cerkev sprejemljivo dogmatsko teologijo izpred 300 let. Namreč Jezusa, ki je umrl na križu, je Pavel kot rečeno po vzoru Mojzesove postave predstavil kot žrtveno jagnje, njegova na križu prelita kri pa naj bi (po kasnejšem izumu Cerkev) oprala vse grehe sveta, in to je bilo za Cerkev dovolj, da je se je ob skrbno pripravljenih žrtvenih obredih po vzoru židovske religije začela njena pot do največje in za človeštvo najbolj usodne religije.

Ker pa se je sveti Hieronim ob omenjeni reviziji evangelijev, iz njihove vsebine dodobra seznanil z Jezusovimi nauki in so mu ti prirasli k srcu, pa mu je vest (oziroma Bog skozi njo) kot srčnemu človeku narekovala, da naj omenjenega Damazovega ukaza ne izvrši dosledno, in da naj Jezusove nauke in s tem resnico o njegovem poslanstvu nekako vendarle vnese v tekst Svetega pisma in jo tako na prikrit način tudi ohrani za kasnejše rodove, in kar se je tudi zgodilo. Hieronim je to storil na način, da nauke vnesel v tako zelo preprostem jeziku in v bistvenih delih tudi močno zamegljene, da se je Damazu in ostali duhovščini pri pregledovanju njihove vsebine niso zdeli neprimerni oziroma neškodljivi za njihovo novo nastajajočo krščansko religijo, ki temeljila torej izključno na lažeh in dogmah o Jezusu.

6. Želja Svete matere Marije

In ker je bilo Jezusovi materi, danes Sveti Mariji, vse to dobro znano, mi je zapisovalcu izrazila željo (v zgoraj citiranem odlomku iz enega izmed njenih Sporočil iz leta 2019), da po analizi Svetega pisma v tej knjigi objavim vse tiste Jezusove nauke in prilike, ki so po zaslugi sv. Hieronima zapisani tako, da je iz njih mogoče razbrati, da je bil Jezus Kristus dejansko Mojster Sant Mata in kot tak torej tudi Učitelj Stvarnikove metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete Poti Sant Mat. Dobro je namreč vedela, da je tovrstnih naukov in prilik v Svetem pismu najmanj sto, in kar sem lahko ugotovil tudi sam kot je razvidno iz naslednjega poglavja, kjer so ti nauki objavljeni pod naslovom: » Jezus Kristus, utelešeni Bog na zemlji, je bil s svojimi nauki odrešitelj človeških duš, in ne grehov človeštva s svojo smrtjo kot uči in zavaja Cerkev.« Vanje pa niso všteti tudi tisti Jezusovi nauki in prilike, ki so zapisani v nekaj predstavljenih posameznih svetopisemskih poglavjih.

Za začetni uvid predstavljamo naslednji nauk Jezusa *iz prvega stavka* z minimalno dodano obrazložitev v oklepaju, ki pokaže kot bistveno na termin »Beseda,« ki pa je v bistvu prisposoda za sam termin besede Slišnega življenjski toka oziroma vseprisotne energije Stvarnikove Življenjske sile, ki je sv. Hieronim ni smel vnesti v besedilo Svetega pisma.

Citat iz Svetega pisma:

"Beseda (ali Slišni življenjski tok) je (z iniciacijo) postala meso (ali v prisposobi Stvarnikova vseživljenjska energija v telesu Jezusa), in se (preko njega) naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima (v tej energiji Jezus) od Očeta (Stvarnika) kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. " (*Janez 1,4*)

Obrazložitev:

Iz tega dodanega teksta v oklepajih lahko vidimo, da je ta evengelij šele z njim dobil v povezavi s Sant Matom kolikor toliko pravi smisel, ker ga sv. Hieronim *ni smel vnesti* v Sveto pismo. Do teh in takih spoznaj pa načeloma lahko pridejo in jih kolikor toliko dobro razložijo načeloma samo tisti, ki so poleg Mojstrov duhovno dejansko izvedeni do te mere, da na podlagi naukov o Sant Matu lahko ugotovijo pravi pomen tako zapisanih naukov in prilik s strani sv. Hieronima.

A več o vsem tem kot rečeno nadaljevanju knjige, ob predstavitveni analizi štirih poglavij in 81 tovrstnih naukov in prilik Jezusa iz Svetega pisma, ki tako kot ti zgoraj dopolnjeni kažejo na njegovo pravo poslanstvo Stvarnikovega Mojstra Sant Mata

II. JEZUSOVO POSLANSTVO NA TEM SVETU SE JE Z NJEGOVO SMRTJO KONČALO, OD NJEGA GA JE NAMREČ PREVZEL NASLEDNJI MOJSTER SANT MATA

1. Lažna napoved Cerkve o ponovnem prihodu Jezusa na ta svet

Dejstvo je, da je Cerkev že za leto 2000 napovedovala ponoven prihod Jezusa Kristusa na ta svet, a Jezusa seveda ni bilo. Se pa je zato že štiri leta pred tem, leta 1996, javil zapisovalcu Stvarnikovih Sporočil. In kljub temu, da je bilo Cerkvi to dejstvo dobro znano, pa kljub temu ob vsaki še vedno grdo zavaja ljudi in jim laže s to napovedjo in to brez sramu, pa čeprav tudi vsak njen duhovnik dobro ve, da se to ne more nikoli zgoditi.

Gre namreč za to, da je Jezus s tem, ko je govoril, da je on edina Pot in edini Učitelj na zemlji, s tem povezano pa tudi: **"Dokler sem na svetu, sem *Luč sveta;"** (Janez 9,5), *govoril absolutno resnico*. Ljudem jo je namreč lahko podajal samo za časa njegovega življenja na tem svetu in kar seveda velja tudi za vse ostale Mojstre in Učitelje Sant Mata. O tem je sicer govoril tudi Mojster Kirpal Sing (1894-197) v svoji knjigi Skrivnost smrti, rekoč: **"Ko Učitelj enkrat na tem svetu izpolni dano mu nalogo in umre, Bog Stvarnik pa ga pokliče nazaj k sebi, se nikoli več ne vrne na ta svet v fizični obliki."**

Povsem logično torej je in v skladu z zdravo pametjo, da tudi Jezus, pa čeprav je bil t.i. Božji sin, v svoji duši brez fizičnega telesa ne more več delovati na tem svetu, pač edinole danes delujoči živi Mojster - bodisi že zato, ker je njeno oz. Jezusovo fizično telo mrtvo in pokopano v Betlehemu, sploh pa zato, ker je **njegova duša, potem ko je umrl, ostala brez Božje moči Kristusa. To pa iz preprostega razloga**, ker je ta po Jezusovi smrti prešla v naslednjega od Stvarnika izbranega Mojstra.

Najvišja Božja Moč v Kristusu, oziroma Kristus sam kot mogočna duša, ki v imenu Stvarnika vedno skrbi za duhovni blagor ljudi na tem svetu, si namreč za nadomestitev pokojnega Mojstra že prej - pred samo smrtjo le-tega, izbere določenega Mojstra (potem ko je ta pri Stvarniku to postal), da bo skozi njega lahko naprej deloval na tem svetu za dobro ljudi. Takšnega človeka s Kristusovo močjo, pa v bistvu lahko imenujemo tudi kot Božjega poslanca, ker nadaljuje delo svojega predhodnika kot ga je v prisposobi žarnice opisal Stvarnikov Mojster Sant Kirpal Singh v enem izmed svojih naukov v svoji knjigi Skrivnost smrti: *"Pregorelo žarnico je treba nadomestiti z novo, da bi *luč lahko svetila."*

Skratka, dejstvo je, da Jezus v svoji duši brez fizičnega telesa in Božje moči Kristusa, ki je po njegovi smrti prešla torej v naslednjega od Stvarnika izbranega Mojstra, ne more več delovati med ljudmi, pač pa edinole danes delujoči živi Mojster kot je lepo razložil Mojster Sant Kirpal Sing, ker je imel v sebi taisto moč Kristusa kot davno pred njim torej tudi že Jezus.

Tako pa tudi vsi pravi Mojstri, ki so prišli za Jezusom, dobro vedo, kašno je bilo njegovo poslanstvo na tem svetu. Ker imajo istega tudi oni, lahko povedo, da je prišel na ta svet z nalogo – *vendar ne kot zavaja Cerkev, da svet odreši grehov s svojo smrtjo na križu*, pač pa da kot utelešeni bog Kristus rešuje duše ljudi in jih razsvetljuje kot je zapisano tudi v Svetem pismu: **"Bil(a) je prava *Luč, ki prihaja na svet in »razsvetljuje« vsakega človeka."** (Janez 1:9)

Seveda pa nam ta svetopisemski nauk lahko služi v nadaljevanju kot izhodišče za razlago o meditaciji na notranji zvok in svetlobo v povezavi s tem naukom Velikega Mojstra Babe Sawan Singha, ki se glasi: **"Ko živi Mojster Sant Mata odpre učencu z iniciacijo notranje oči in ušesa, lahko ta neposredno spoznava Boga tako, da med meditacijo zre v njegovo *Luč v sebi in posluša Njegovo besedo in zvok."**

Žal pa je bilo Jezusovo šele začeto poslanstvo z njegovo žalostno smrtjo na križu prekmalu končano, povrhu vsega pa s strani Cerkve tudi zlorabljeno in zatajeno na škodo celotnega človeštva. A kljub temu njegova zapuščina, nekateri ji upravičeno pravijo tudi *duhovni biseri*, po zaslugi svetega Hieronima in Stvarnikovih Mojstrov vedno bolj in bolj prihaja na dan, in kar je v bistvu namen tudi te knjige, ki je napisana po volji Stvarnika.

2. *Kako in zakaj je lahko prišlo do tega, da je Jezus kljub temu, da je bil utelešeni Bog na zemlji, umrl ob strahotnih bolečinah razpet na križu?*

Kot omenjeno, je učencu, človeku ob tem, ko doseže peti nivo in postane razsvetljena duša ali resnični Svetnik (ni pa izbran za Mojstra), s strani Stvarnika podeljena mu določena Moč, ki pa jo na zemlji lahko uporabi samo z Njegovim dovoljenjem. Gre namreč za to, *da oboji, torej tako Svetniki kot Mojstri, ljudem ne smejo kazati nobenih čudežev iz naslova te Moči, kot tudi ne iz te Moči izhajajoče svoje moči zdravljenja kot jo je kazal npr. Jezus svojim učencem.* In ravno to je bilo zanj po besedah današnjih Mojstrov usodno. Pred Božjim Zakonom karme, ki ne dopušča nobenih izjem, pa najsi gre za kogarkoli na tem svetu vključno s Svetniki in Mojstri, je namreč Jezus svojo neizmerno ljubezen do ljudi postavil pred ta zakon in jim tako pomagal s trenutnimi, čudežnimi ozdravitvami njihovih boleznih ipd. In po mnenju Mojstrov je Bog ravno iz tega razloga dopustil njegovo križanje, in česar se je Jezus dobro zavedal. Vedel namreč je, da njegova smrt na križu ni tisto, zaradi česar je bil prišel oziroma bil od Boga poslan na ta svet. Zato je na mestu, kjer danes stoji bazilika Njegove agonije, molil: *"Oče, če je mogoče, naj gre ta čaša mimo mene."* (Mt 26,39).

Žal pa je duhovščina to Jezusovo tragično smrt na križu izrabila v svoje namene in sicer na zelo grd način s svojo nebulozno dogmo, da je s tem svojim križanjem in smrtjo prevzel nase vse bivše in bodoče grehe tega sveta, in kar je seveda popolna neumnost in najhujša »žalitev« Boga samega.

Če bi Jezus s križanjem lahko prevzel nase grehe sveta, bi bil zakon karme namreč nesmiseln; Stvarnik pa bi tako izničil - ne samo lastno pravilo, pač pa tudi od Najvišjega Bitja, ki je nad njim, in kar se v nobenem primeru ne more zgoditi !

Da je temu dejansko tako tudi v praksi, pa izhaja tudi iz tega spodaj navedenega primera iz časa Mojstra Sant Kirpal Singha, ki ga je opisal Mojster Sant Thakar Singh kot njegov naslednik v svoji knjigi Hrepenenje duše. Šlo pa je zato, da je neki Kirpalov učenec iz Chandigharja v Indiji, potem, ko je dosegel peti nivo in s tem postal razsvetljenec oz. resnični Svetnik, po povratku na ta svet grobo kršil omenjeni Zakon karme. Dobro vedoč, da tega ne sme, je namreč ta Svetnik ob tem, ko je srečal hudo bolnega človeka, ki je bolehal za tuberkulozo, le-temu obljubil, da ga bo pozdravil in ga tudi je kot se je izkazalo.

Vendar pa je ta Svetnik čez nekaj časa tudi sam zbolel za to isto boleznijo ter umrl, in to kljub temu, da je pred tem *prišel k svojemu Mojstru prosit odpuščanja* zaradi storjene napake s kršenjem omenjenega Zakona. Mojster mu je namreč rekel: "Čeprav si dosegel peti nivo – in četudi bi se dvignil na osmi nivo – nisi pristojen za to, da na takšen način pomagaš drugim. Ne more ti biti odpuščeno, ker si naredil nekaj, kar ti ni bilo dovoljeno. Ta človek bi moral umreti od te bolezni. On bo sedaj živel, ti pa boš umrl. Izenačil si se z Bogom in to ti ne more biti oproščeno." Nedolgo zatem pa je ta Svetnik zares umrl, človek, ki ga je ozdravil in katerega karmo je tako prevzel nase, pa je ozdravljen živel še dolgo.

Poanta te resnične zgodbe pa je torej v tem, da v nobenem primeru tudi današnji Mojstri ne smejo izkazovati svoje moči, sploh pa to ne na viden način. O tem sicer govori tudi 2. delu knjige citiran (celoten) pogovor Stvarnika s Kalovo Negativno silo.

3. *In za konec tega dela še beseda o Jezusovem grobu v Betlehemu*

Kristus mi je zapisovalcu to resnico sicer večkrat omenil v svojih Sporočilih z besedami »je rojstvo in je grob,« dokončno pa obelodanil v dveh naslednjih dveh Sporočilih Kristusa in samega Jezusa:

Kristus: 'Vstal od mrtvih nisem'

"Sin moj, piši: Na mestu tem, kjer si zdaj (v Baziliki tako imenovanega božjega groba) sem po smrti bil pokopan. Umrl sem poprej (na križu). Moje telo ni tukaj. Moje telo je tam (v Betlehemu), kot sem ti povedal. Vstal od mrtvih nisem, pač pa moje telo (v duši) sem zapustil. Res, videli so me, ko sem jim govoril. Dotaknil pa se me ni nihče, ker oblika moja bila ni materialna, pač pa *duhovna.

V tem skrivnost je vere nove: Ko sem kot Jezus umrl, prenesen sem bil v to votlino (v baziliki Božjega groba). Moje truplo so v noči tej prenesli na drugo mesto Marija Magdalena in možje trije. In ga skrili. Jaz vse videl sem. To moji so ljudje bili. Šele po mesecu dni in pol, dni 45 zatem,

prenesli so me, truplo moje, v mesto Betlehem. Tam bil sem pokopan, naskrivaj, v bližini rojstva mojega, kot pokazal sem ti včeraj. Na mestu tem cerkev (*sv. Katarine v Betlehemu*) zdaj stoji. Nihče do danes to ne ve.

Namera moja ni bila ljudi zavesti za vnebohod. So pa potomci po veri v mene, to orodje (*sv. Pavla*) uporabili v bogoslužju. Tako ljudi so privabili, in bog jim je pomagal na poti za naprej.

Podčrtaj to: **BIL SEM OD BOGA POSLAN. PO JEZUSU SEM ŽIVEL UMROČ KOT ČLOVEK. KRISTUS SEM ŠE VEDNO KOT SEM BIL IN ŠE BOM.** Sem angel glavni za človeštvo."

(10.4.1996, ob 17.30, v Baziliki božjega groba)

Jezus: 'Je rojstvo in je grob, tu moj grob leži'

(13.5.1996, Betlehem, cerkev svete Katarine)

"Pozdravljen sin. Tu v cerkvi tej, si zopet ti. Tu si že pisal in bodeš še. Piši kot ti povem resnico to, ki izveš jo prvi: »**Tu, kot rekel sem, moj grob leži.**« Danes zopet ti stojiš nad njim. So notri telesa mojega kosti kot položen sem bil. Tu sem pokopan, 45 dni za tem, po dnevu tri, ko sem iz Jeruzalema vzeti bil in skrit, da me prenesejo na mesto to.

Nič me bolelo ni, kot tebe ne. V duši moji svoji, danes tvoji, bil sem zadovoljen, če ne srečen. Mati moja je vedela za skrivnosti te, in še trije. Vse ostalo bilo je v skrivnosti vere nove, danes stare. Dano je bilo in vzeto, kar mora biti. Zapiši: 40 in 5 let je bilo od rojstva mojega, ko sem umrl. Ne razmišljaj zdaj ko zapisuješ! Naprej piši zdaj:

Red novi kot sem dejal, od tu, od teh resnic poteče. Argument pač mora biti, ga ti jim daš po meni. Tako dokažeš jim resnico, vsem vernim in nevernim.

Pisalo ti lepo teče, taka bode tudi beseda tvoja, ko bo čas za to. Ko bodeš vstal, ponovil ti bom besede svete v njih pomenu.

Tam točka ta leži. V globini nje 5 metrov, telo moje tam leži. **Kje Marija, mati moja, še leži, ti še povem.** Korakov tri nazaj od tam kjer si zdaj, v globini metrov treh, tam ona pokopana zdaj leži."

Nato je nadaljeval Kristus in me vodil do te točke, do mesta nad Marijinem grobom, in ko sem ga (to mesto) fotografiral, mi je še dejal:

Nič se ti ne boj, zaenkrat pa to le zadrži zase. Amen."

Sveta mati Marija:

"Moj sin bil je pokopan, kot človek vsak, le skrit. Ko je križan bil, ne vedela sem jaz, da bil je Kristus od Boga poslan."

Marija Magdalena:

"Ko Krista sneli smo po križu, prenesen je bil v cerkev, kjer zdaj prazen grob leži. Od tam smo ga prenesli zatem skrivaj v Jeruzalem, zatem v Betlehem, kjer je še danes pokopan. "

* * *

In kaj reči glede na povedano kot to, da ravno na tej, za Cerkev neljubi resnici o grobu Jezusa in njegove matere, temelji Kristusova beseda, da je (Pavlovo) krščanstvo največja prevara človeštva v njegovi zgodovini, saj dobesedno razgali temeljno prevaro oziroma svetopisemsko laž Cerkve o Jezusovem vnebohodu, in če hočete tudi »versko resnico papeža Pija XII. iz leta 1950« o Marijinem vnebovzetju s telesom in dušo. Verjetno pa tudi ni bilo naključje, da je rimski cesar Konstantin ravno v tem istem času, ko je okoli leta 313 ustanovljal današnje Cerkev, dal na tem istem mestu, kjer sta torej pokopana Jezus in njegova mati Marija, zgraditi današnje cerkev sv. Katarine, ki nosi ime po njegovi materi ...

3

Kaj vse iz Jezusovih iz Sant Mata izhajajočih nauk je v Svetem pismu zatajeno ~ kot Stvarnikov Mojster in Učitelj Sant Mata je bil namreč odrešitelj človeških duš, in ne grehov človeštva s smrtjo na križu kot uči in zavaja Cerkev

Uvod

Kot že zgoraj povedano, bi bil svet danes videti zagotovo drugače, če bi semena Jezusa, ki jih je kot Mojster Sant Mata posejal v Izraelu, obrodila sadove. Ker pa je Cerkev je s svojimi dogmami in duhovnimi napotki v Svetem pismu v popolnosti zatajila pravo Jezusovo poslanstvo, to je s Stvarnikovo metodo duhovne rasti popeljati učence v božje kraljestvo v njih samih. Ker pa danes o tem njegovem poslanstvu ljudje ne vedo praktično nič, mi je (zapisovalcu Sporočil) Sveta mati Marija v enem izmed zgoraj citiranih Sporočil naložila, da naj v tej knjigi predstavim tako Jezusovo duhovno pot do Mojstrstva kot tudi vse tiste zapise iz Svetega pisma, ki pričajo o tem, da je bil Jezus dejansko stvarnikov duhovni Mojster in Učitelj Sant Mata. Glede na to, da je bila Jezusova duhovna pot predstavljena že zgoraj, bom v nadaljevanju te zapise po svojih najboljših močeh tudi predstavil, da si bo vsakdo, ob do sedaj povedanem, lahko ustvaril dokončno predstavo o Jezusovem poslanstvu. In ne samo to. Na podlagi Njegovih nauk iz teh zapisov bo lahko tudi vsak bralec spoznal sam, katera dejansko so tista »semena, « ki jih je on, Jezus »posejal« med svoje učence in niso mogla vzkliti kot danes navaja tudi sam v svojem prvo citiranem Sporočilu "Zdravljica Prešerna naj bo znanilo novega življenja."

1. JEZUSOVA LUČ MOJSTRSTVA, KI JE ZA KRATEK ČAS ZASIJALA KOT LUČ SVETA

Kot je naravno, da vodi k Bogu Stvarniku ena sama pot, Pot Sant Mata, je naravno tudi to, da ima vsak živeči Mojster Sant Mata v sebi tudi od Stvarnika dano mu Kristusovo božjo Moč kot jo je imel torej tudi že Jezus. In šele potem, ko je Jezus na tej Poti dosegel peti nivo stvarstva oziroma svoj dom pri Stvarniku, ga je Stvarnik ob tem določil za tisti čas kot edino delujočega Najvišjega Mojstra in Učitelja Sant Mata za človeštvo na tem svetu, ter mu ob tem podelil tudi božjo moč Kristusa. Ob tem velja spomniti na dejstvo, da Jezus za časa svojega življenja ni nosil imena Kristus. Nadeli so mu ga namreč kot rečeno šele Eseni po njegovi smrti kot je obrazloženo spodaj v nadaljevanju.

In ko se je Jezus kot tak, obogaten s Kristusovo močjo v duši, vrnil nazaj na ta svet, je lahko kot Jezus Kristus predajal in uresničeval Stvarnikovo voljo na tem svetu. In ko je tako oznanjal, da je on edina Pot in edini Učitelj, je govoril *absolutno resnico* – s tem, da pa je to resnico ljudem na zemlji lahko podajal samo za čas njegovega življenja na tem svetu in kar velja torej tudi za vse ostale Mojstre (kot je to lepo povedal zgoraj citirani Mojster Sant Kirpal Singh). O tem namreč govori tudi naslednji zapis Jezusove besede iz Svetega pisma: "Dokler sem na svetu, sem Luč sveta." (*Janez 9,5*) Povsem logično namreč je, da Jezus brez fizičnega telesa (ki je mrtvo in torej pokopano v Betlehemu) in Božje moči oziroma energije Kristusa, ki je po njegovi smrti prešla v naslednjega od Stvarnika izbranega Mojstra, v nobenem primeru ne more več delovati med ljudmi, pač edinole danes delujoči živi Mojster kot je zgoraj povzeto lepo razložil Mojster Sant Kirpal Sing.

Žal pa kje bilo Jezusovo poslanstvo na škodo celotnega človeštva končano z njegovo žalostno smrtjo, njegova zapuščina pa se kaže v njegovih naukih, ki jo cenijo in spoštujejo vsi pravi Mojstri današnjega

časa. Vsi po vrsti, od Velikega Mojstra Baba Sawan Singha naprej namreč dobro vedo, da je Jezus prišel na ta svet z nalogo - *ne kot zavaja Cerkev, da svet odreši grehov s svojo smrtjo na križu*, pač da kot utelešeni Kristus rešuje človeške duše z razsvetljevanjem ljudi oziroma vsakega človeka kot je (po zaslugi sv. Hieronima ohranjeno) zapisano tudi v Svetem pismu:

(Sveto pismo, Janez 1:9)

Bila (**bil**) je (**Jezus**) prava luč, ki prihaja na svet in
»razsvetljuje« vsakega
človeka

Jezus je namreč vse svoje znanje in izkušnje, ki si jih je kot Mojster in Učitelj Sant Mata pridobil v Indiji, prenašal na svoje učence. Tako kot to počnejo za njim tudi današnji Mojstri, je učence podučil, da se morajo odpovedati kot prvo uživanju mesa, da bi jih z iniciacijo lahko povezal z Bogom oziroma Svetim duhom. Jezusova zapoved glede tega pa je bila jasna kot jo je v Sveto pismo lahko zapisal sv. Hieronim: *"Meso in kri ne moreta podedovati Božjega kraljestva."* (Sveto pismo, 1 Kor 15: 50) Jezus je bil namreč velik ljubitelj in zagovornik živali kot je razvidno tudi iz njegovega, s strani Cerkve zatajenega, evangelija o živalih, ki je predstavljen spodaj v nadaljevanju.

In šele, ko je bila ta preizkušnja v zvezi z uživanjem mesa za učenci in jih je Jezus z iniciacijo povezal z Bogom, so učenci po njegovih navodilih lahko pričeli z meditacijo na zvok in svetlobo Slišnega Življenjskega Toka in Svetega duha. Trajale pa naj bi - kot predpriprava za prvo izven telesno potovanje duše, vse dotlej, dokler jih ta zvok ne bi očistil vseh slabih misli in slabe karme do te mere, da bi dosegli takšno čistost svoje duše kot jo ima majhen *otrok in si bi izpolnili tudi pogoj za vstop svoje duše v Božje kraljestvo oziroma za omenjeno prvo izven telesno potovanje na svoji Poti.

Jezus, Sveto pismo:

" Resnično vam povem: Če se ne spreobrnete in postanete (**v duši**) čisti kakor * otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdor se torej poniža, da bo (**čist**) kakor ta * otrok, bo največji v nebeškem kraljestvu." (Mt 18:3,4)

Vendar pa zaradi Jezusove prezgodnje smrti, zgodila se je namreč že po dobrih treh letih od njegove vrnitve iz Indije in njegovega bivanja med učenci ter njihovega učenja in vodenja, nihče od njih na tej začetni duhovni Poti ni mogel več napredovati brez njega. Vsi po vrsti so bili zaradi njegovega križanja v šoku in izgubljeni, sploh pa zato, ker niso našli odgovora, zakaj je Bog dopustil to strašno smrt svojega sina.

Kot sicer vedo o tem povedati Mojstri, je Jezus prevzel preveč slabe karme od raznoraznih grešnikov, ki jih je na čudežne načine ozdravil. Splošno veljavno pravilo Zakona karme se namreč glasi in kar velja tudi za Stvarnikove Mojstre in Svetnike (kot izhaja iz zgoraj predstavljenega primera Sant Kirpalovega Svetnika), da mora vsakdo, ki naredi preveč dobrega za ljudi, ki si sami tega niso zaslužili, prevzeti del ali večino karmičnega bremena. In tega njihovega bremena je bilo pri Jezusi na žalost zaradi velikega števila čudežev ogromno, sicer dobronamernih, ki pa jih po Stvarnikovem zakonu, ki velja prvenstveno za Mojstre in Svetnike, ne bi smel kazati ljudem v dokaz svoje Božje Moči, pa čeprav z dobim namenom.

Potrebna je resnica o sv. Hieronimu kot edino zaslužnemu za to, da so se v Svetem pismu ohranili med vrsticami duhovni dragulji Jezusovih nauk

Pred samo predstavitvijo Jezusovih predmetnih nauk in prilik iz Svetega pisma, pa je potrebno resnici na ljubo posvetiti nekaj besed o sv. Hieronimu, ki je edini zaslužen, da so se v njem znašli tudi ti Jezusovi duhovni dragulji.

Sv. Hieronim (331- 420), sicer slovenske gore list, je kot tekstopisec Svetega pisma resnično *edini zaslužen za to*, da so se ti Jezusovi nauki o Sant Matu ohranili kot duhovni dragulji in bili kot taki tudi vneseni v to Sveto pismo. Namreč Jezusove nauke in prilike je v Sveto pismo vnesel v literarnem smislu namenoma v zelo preprostem jeziku in v bistvenih delih do neke mere tudi zamegljene, in to tako zelo, da so se takratni nastajajoči Cerkveni oblasti (rimski škof Damaz) pri pregledovanju vsebine Svetega pisma lahko zdele nepomembne oziroma neškodljive za njihove dogme oziroma prikrivanje snice o pravem oz. resničnem Jezusovem poslanstvu. Ker pa so ti Jezusovi nauki

oziroma dragulji duhovnosti kot jim pravijo Mojstri, v bistvu razumljivi samo poznavalcem Sant Mata oziroma te Stvarnikove prastare metode duhovne rasti, pa jih je potrebno v bistvenih delih tudi obrazložiti kot mi je zapisovalcu naročila Sveta mati Marija. Seveda pa tudi resnice, da je bil Jezus kot utelešenje Boga vegetarijanec in kot tak tudi velik zagovornik in ljubitelj živali, takratna Cerkev ni vnesla v Sveto pismo, ker bi s tem že v temelju podrla svoje teološke dogme in skrbno pripravljene obrede, s katerimi je po vzoru židovske religije pomešala Jezusovo duhovno ljubezen z njegovo krvjo.

To pa je iz predloženega mu gradiva za izdelavo Svetega pisma spoznal tudi sv. Hieronim, ki je bil sicer tudi sam vegetarijanec. Zato je na primer škofu Damazu ob tem, ko je po njegovem nalogu pripravljajl končni tekst za Sveto pismo, zapisal: "*...pred sabo imam nekaj prevodov (evangeljskih spisov iz hebrejskega, grškega in armenskega jezika; op. zapis.), ki so vsi različni in iz tega moram napraviti eno enotno delo, kar je nemogoče. Zato moram napraviti povsem nekaj novega, s čimer bom stopil v zgodovino najverjetneje kot ponarejevalec svetih spisov.*" In kar je gledano s strani nepoznavalcev resnice v bistvu res, ker je moral bodisi prirediti ali pa zatajiti nekatere spise, ki Cerkvi niso bili po godu. Tako v Svetem pismu ni bilo prostora tudi za spodaj v nadaljevanju objavljen dolgo skriti Jezusov evangelij, ki predstavlja obsežen nauk Jezusa o miroljubnem ravnanju ljudi z živalmi in njegovo ljubezen do njih.

2. DOPOLNJENI CITATI JEZUSOVIH SVETOPISEMSKIH NAUKOV IN PRILIK, KI O NJEM GOVORIJO KOT UČITELJU STVARNIKOVE METODE DUHOVNE RASTI SAN MAT

Kot rečeno je ¹ sv. Hieronim, ki je bil dober poznavalec Stvarnikove metode duhovne rasti Sant Mat, predmetne Jezusove nauke in prilike v Sveto pismo vnesel namenoma v zelo preprostem jeziku in v bistvenih delih do neke mere tudi zamegljene, da so se takratni Cerkveni oblasti pri pregledovanju vsebine Svetega pisma lahko zdele nepomembne oziroma neškodljive za njihove dogme oziroma prikrivanje resnice o Jezusu. Drugače pa je bilo seveda z Mojstri Sant Mata, sploh pa teh iz dvajsetega stoletja kot so Veliki Mojster Baba Sawang Sing, za njim Sant Kirpal Singh, Maharaj Charan Singh, in Sant Thakar Sing, ki so se pri poučevanju svojih učencev, in tudi v svojih knjigah, eden za drugim sklicevali na Jezusove nauke o Sant Matu, na to dediščino Stvarnikove metode duhovne rasti, in jih tudi za vzgled postavljali svojim učencem.

Uvodna predstavitev

Od vseh spodaj citirano navedenih naukov so za začetno predstavitev najbolj primerni naslednji spodaj navedeni nauki, ker kot najbolj znani eden za drugim opisujejo v bistvu *temeljno* predpripravo na izven telesno potovanje duše po Božjem kraljestvu. Začne pa se ta predpriprava torej z Mojstrovo iniciacijo, s katero nas poveže (v duhovno ⁵ rojstvo) s Svetim duhom ali Slišnim življenjskim tokom, in se nadaljuje z meditacijo (³ trkanjem) na zvok Slišnega življenjskega toka toliko časa, da se nam odprejo »deseta vrata oz. tretje oko.« In ko se to zgodi in bomo tako prestopili t.i. prag smrti ter izventelesno vstopili na astralni 2. nivo, bomo z očmi svoje duše lahko tudi (prvič) videli, kako zgleda t.i. Božje kraljestvo že samo na tem področju Stvarstva.

O tem govorijo torej spodaj v nadaljevanju citirana štiri poglavja in poleg tega še 81 Jezusovih nauk iz Svetega pisma – s tem da je v posameznih stavkih z moje strani dodano v oklepaju ustrezno besedilo, ker ga sv. Hieronimom ni smel vnesti besedilo Svetega pisma, oziroma ker ga je nadomestil z *igro prispodobnih besed*, da takratna Cerkev ni razumela oziroma dojela njihovega pomena. Za primer navajamo tako najprej samo številčne označbe nekaterih »prispodobnih« besed v spodaj citiranih treh naukih, ki jih je Hieronim vnašal v besedilo z namenom prikrivanja prave

¹ Da se je sv. Hieronim »rodil v krščanski družini leta 347 v Stridonu v bližini današnje Ljubljane v Sloveniji,« je sicer ugotovitev papeža Benedikt XVI., ki jo je izrekel na avdienci v Rimu 7. novembra 2007, z njo pa se je strinjalo npr. tudi več kot 100 znanstvenikov (eksegeze, teologije, filozofije, zgodovine, ipd.) iz 18 držav, ki so oktobra 2019 sodelovali na simpoziju SAZU o sv. Hieronimu v Ljubljani.

vsebine, zatem, pred obrazložitvijo le-teh, pa za kratek uvid še prvi nauk z dodano vsebino v oklepaju, ki je Hieronim torej ni smel vnesti v sveto pismo:

Citat iz Svetega pisma:

»Veter¹ veje, koder hoče, njegovo šumenje² slišiš, pa ne veš, odkod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je³ rojen iz Duha. /⁴ Trkajte in se vam bo⁵ odprlo. / Resnično, resnično ti povem: če se človek znova ne³ rodi, ne more⁶ videti Božjega kraljestva.« (Janez 3:8; Matej 7:7; Janez 3:3)

Obrazložitev označenih prispodobnih besed:

Iz zgoraj navedenega citata treh naukov torej lahko vidimo in razumemo, da Jezus v prvem stavku navaja »veter«, ki veje koder hoče in ga slišiš, pa ne veš odkod prihaja in kam gre. Z vetrom je v prispodobni namreč mišljen⁽¹⁾ »zvok« Slišnega Življenjskega toka, ki ga »v sebi« dejansko⁽²⁾ »slišimo« po iniciaciji. Pomen târmina⁽³⁾ »je rojen iz Duha« in⁽³⁾ »se znova ne rodi«, pa se navezuje na samo iniciacijo. S tem, ko je duša človeka postala z iniciacijo neposredno povezana s Stvarnikom, pa to pomeni za tega človeka novo, sedaj duhovno rojstvo, ki mu bo omogočilo, da se bo lahko podal zavestno na svojo življenjsko pot izven telesno Pot nazaj k Stvarniku domov na 5. nivo Stvarstva (in kar v bistvu je za slehernika osnovni, a ta po zaslugi religij ni ozaveščen).⁽⁴⁾ »Trkanje« pa pomeni strogo osredotočenost naše pozornosti na tretje oko med meditacijo, da se nam bo le-to lahko⁽⁵⁾ »odprlo« in nam s tem omogočilo prvi izhod duše iz telesa oz. prvo izven telesno potovanje po vesolju ob spremstvu Mojstra. Takrat pa bo lahko - ne samo v sebi, temveč tudi v naravi sami *zunaj sebe*, v živo⁽⁶⁾ »videl« in spoznaval Božje kraljestvo ogromnega števila duhovnih svetov nad fizičnim vesoljem oziroma kot prvo na astralu.

Prvotni tekst z dodano vsebino v oklepajih:

"Veter (Slišnega življenjskega toka) veje, koder hoče, njegovo šumenje slišiš, pa ne veš, odkod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je (z iniciacijo) rojen iz (Stvarnikovega) Duha (Slišnega življenjskega toka in Svetega duha v enem). Trkajte (z miselno meditacijo na tretje oko) in se vam bo odprlo (to tretje oko, da boste lahko pričeli z izventelesno potjo duše k Stvarniku domov) Resnično, resnično ti povem: če se človek znova ne rodi (z omenjeno iniciacijo), ne more videti in spoznati Božjega kraljestva (ki ga nosi v sebi, v svoji duši). " (Janez 3:8; Matej 7:7; Janez 3:3)

Kot vidimo že samo na podlagi razlage teh nekaj evangelijskih odlomkov, je za človeka torej izrednega pomena iniciacija oz. tovrstna povezanost z Zvokom Stvarnikovega Slišnega življenjskega toka, ker smo na podlagi tega deležni zgoraj navedenih dobrobiti. Vendar pa je teh in takih zapisov v Svetem pismu po zaslugi svetega Hieronima še na desetine, in si jih zato tudi pogledimo kot so predstavljeni na željo Svete matere Marije.

Za lažje razumevanje naukov iz Jezusovih pridig, so tako spodaj v 1. delu predstavljena najprej nekatera celotna poglavja iz Svetega pisma in sicer: Jezus učencem pove, da je on edina pot k očetu,« nato »Jezus pove priliko o sejalcih in o pomenu prilik,« za tem še deli iz poglavij: »Jezusova veliko-duhovniška molitev« ter »Jezusov pogovor s farizejem Nikodermom,« nadalje, v 2. delu, pa tudi posamični nauki in prilike iz ostalih poglavij Svetega pisma. Iz njih so sicer povzeto navedeni samo v enem stavku ali dveh, ker ostale s tem povezane vsebine nima smisla navajati, ker si jo lahko vsakdo ogleda na internetu.

Bistveno namreč je, da »z besedami v oklepajih dopolnjena« vsebina iz teh iz Svetega pisma izpisanih stavkov, nedvomno priča o tem, da je bil Jezus v svojem poslanstvu dejansko Učitelj Stvarnikove metode duhovne rasti in naukov iz Sant Mata, ki jih je prenašal na svoje učence in množice njegovih sledilcev kot nam pove Sveta Marija v Sporočilih.

1. Citat štirih poglavij iz Svetega pisma

Za začetek si tako pogledimo nekaj sklopov Jezusovih govorov iz Svetega pisma, da bomo lahko iz njih videli, ob kakšnih prilikah in na kakšen način je Jezus podajal svoje nauke in prilike bodisi farizejem ali pa svojim učencem in na splošno slušateljem njegovih pridig. Predstavil pa jih bom brez dodanih razlag, s tem da bom vnašal v oklepaju in z odebeljeno pisavo navedeno v tekst manjkajoče besede, ki dajejo

pomen vsakemu stavku in ki jih je sv. Hieronim kot rečeno namenoma prikril pred takratno cerkveno oblastjo.

a) Jezus učencem pove, da je on edina pot k Bogu Očetu

(Janez 14, 1-12)

¹ »Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! ² V hiši mojega Očeta je veliko bivališč (**na različnih področjih Stvarstva, ki jih učenec prečka na svoji Poti na 5. nivo.**) Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? ³ Ko odidem in vam (**po vaši tu svetni smrti**) pripravim prostor tam (**do koder boste napredovali na svoji Poti bodisi astralnem, kavzalnem ali super - kavzalnem nivoju,**) bom (**tako**) spet prišel in vas vzela k sebi, da boste (**od tam lahko z meditacijo in z mojo pomočjo nadaljevali Pot do končnega cilja pri Stvarniku na petem nivoju; tako boste lahko**) tudi vi tam, kjer sem jaz. ⁴ In kamor jaz grem, poznate pot.«

⁵ Tomaž mu je rekel: »Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?« ⁶ Jezus mu je dejal: »Jaz sem Pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni (**ki sem eno z Njim v Duhu Besede ali Slišnega življenjskega toka in Svetega duha**). ⁷ Če ste spoznali mene (**ko sem vas blagoslovil z iniciacijo Slišnega življenjskega toka**), boste spoznali tudi mojega Očeta (**ker sem vas s tem blagoslovom povezal z njim**). Od zdaj ga (**torej**) poznate in videli ste ga (**skozi mene, ki sem eno z Njim**) ⁸ Filip mu je rekel: »Gospod, pokaži nam Očeta in zadosti nam bo.«

⁹ Jezus mu je dejal: »Filip, toliko časa sem med vami in me nisi spoznal? Kdor je videl mene (**v Duhu Očeta**), je (**s tem**) videl (**tudi**) Očeta. Kako moreš ti reči: »Pokaži nam Očeta.« ¹⁰ Mar ne veruješ, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, ki vam jih govorim, ne govorim sam od sebe; ampak Oče, ki ostaja v meni, opravlja svoja dela. ¹¹ Verujte mi, da sem jaz v Očetu in Oče v meni; če pa tega ne verujete, verujte zaradi del samih (**skozi čudeže, ki sem vam jih pokazal**). ¹² Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo *dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam (**lahko**) opravljal (**če bo z dušo še vnaprej sledil Poti, na katero sem ga vpeljal**), in še večja kot *ta bo opravljal (**v imenu mojem**), ker grem jaz (**nazaj domov**) k Očetu.

b) Jezus pove priliko o sejalcih in o pomenu prilik

(Matej 10: 1-23)

¹ Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sédel ob jezero. ² Pri njem so se zbrale velike množice, tako da je stopil v čoln in sedel, vsa množica pa je stala na obrežju.

³ Takrat jim je veliko povedal v prilikah. Dejal je: »Sejalec (**smiselno Jezus kot Mojster**) je šel sejati (**iniciacije učencem**).

⁴ Ko je sejal, je nekaj (**tega**) semena (**od Slišnega življenjskega toka**) padlo ob tla. Priletele so ptice (**hudiča**) in ga pozobale.

⁵ Drugo seme je padlo na (**trda oz.**) kamnita tla (**človeka**), kjer ni imelo veliko (**duhovne**) prsti. Hitro je poginilo, ker ni imelo globoke zemlje (**da bi se lahko ukoreninilo**).

⁶ Ko pa je (**meditacija dosegla svoj vrh in je**) *sonce vzšlo, ga je (**v stebelu duše**) ožgalo, in ker (**to steblo**) ni imelo (**močne**) korenine, se je v (**v človeku**) posušilo.

(* Sonce kot ga tu navaja Hieronim da je vzšlo, pomeni lahko v Santu Matu sonce, ki se učencu prikaže med meditacijo in ga v videnju samodejno prečka »tik preden duša vzide v celoti v tretje oko« in od koder se takoj za tem, v istem hipu, poda na svojo prvo izven telesno pot v Božje kraljestvo.)

⁷ Spet drugo (**seme iniciacije**) je (**v človeku**) padlo med (**hudičevo**) trnje (**v njem**), in (**to**) trnje je zraslo ter ga (**to seme iniciacije**) zadušilo.

⁸ Druga semena pa so padla na dobro zemljo (človeka posvečenega z iniciacijo) in so (mu z meditacijo) dajala sad (večnega življenja doma pri Očetu): eno (od) stoternega (iniciranega), drugo (od) šestdeseternega (iniciranega) in spet drugo (od) trideseternega (iniciranega).

⁹ Kdor ima ušesa (slušnih čaker za ušesi), naj posluša (Besedo, ki je zvok Slišnega življenjskega toka)!

¹⁰ Tedaj so pristopili učenci in mu rekli: »Zakaj jim govoriš v prilikah?« ¹¹ Odgovoril je in jim dejal: »Vam je (od mene) dano spoznati skrivnosti nebeškega kraljestva, njim pa to ni dano (ker niso hoteli ali bili zmožni poslušati moje besede in se učiti od mene).

¹² Kdor namreč ima (po meni dano mu povezanost s Troedinim Bogom Stvarnikom), se mu bo dalo (videti Božje kraljestvo v sebi) in bo imel obilo (ljubezni in sreče v večnem življenju); kdor pa nima (te povezanosti z Njim), se mu bo vzelo (ko pride čas) tudi to, kar ima (v sebi od spočetja dano mu za življenje).

¹³ Zato jim govorim v prilikah, ker gledajo, pa (brez mene) ne vidijo (ker nimajo odprto tretje oko), poslušajo, pa (brez iniciacije in tako odprtega notranjega uha) ne slišijo (zvoka Slišnega življenjskega toka) in (tako) ne razumejo (te božje Besede).

¹⁴ V njih se izpolnjuje Izaijeva prerokba, ki pravi: Poslušali boste, poslušali – a ne boste doumeli, gledali boste, gledali – a ne boste videli.

¹⁵ Otopelo je namreč srce temu ljudstvu; z ušesi so težko slišali (kar sem jim razlagal o Sveti poti Boga in meni kot njegovemu Mojstru te poti) in zatisnili so si oči, da ne bi z očmi videli (kar sem jim pokazal o moji zdravilni Moči, da bi mi to verjeli), da ne bi z ušesi slišali (o Besedi Očeta ali Slišnega življenjskega toka), da ne bi v srcu doumeli (da je Bog v njih) in se (tako) spreobrnili in da bi jih jaz ne ozdravil (ko bi jih z Njim povezal).

¹⁶ Blagor pa vašim očem (moji učenci), ker (ste na tej Sveti Poti dosegli, da) vidijo (skozi tretje oko), in vašim (duhovnim) ušesom (dveh čaker v glavi za fizičnimi ušesi), ker slišijo (zvok Besede ali Slišnega življenjskega toka)!

¹⁷ Kajti resnično, povem vam: Veliko prerokov in pravičnih si je želelo videti, kar vi (z dušo preko tretjega očesa lahko) gledate, pa niso videli, in slišati, kar vi (lahko) poslušate (skozi odprto notranje duhovno uho), pa niso slišali.«

¹⁸ »Poslušajte torej pomen prilike o (meni kot) sejalcu: ¹⁹ K vsakemu (iniciranemu), ki (v meditaciji) posluša besedo kraljestva (Slišni življenjski tok) in je ne razume, pride hudič in mu ugrabi, kar je (bilo z iniciacijo) vsejano v njegovo srce. Ta človek je tisti (iniciirani), ki je vsejan ob poti (k Stvarniku).

²⁰ Na kamnita tla je vsejan tisti, ki posluša (mojo) besedo (Slišnega življenjskega toka) in jo takoj z veseljem sprejme, ²¹ nima pa v sebi (več ob rojstvu mu dane) korenine (Duha ali Svetega duha in Slišnega življenjskega tok Troedinega Boga Stvarnika), ampak je nestanoviten. Ko (pa) nastane zaradi (te nestanovitnosti ali nedojemanja te moje) besede stiska ali preganjanje, se takoj pohujša.

²² Med trnje vsejan (pa) je tisti, ki (med meditacijo sicer) posluša besedo (Slišni življenjski tok), toda posvetna skrb in zapeljivost bogastva zadušita (to Božjo) besedo in postane nerodovitna.

²³ V dobro zemljo vsejan (z iniciacijo) pa je tisti, ki posluša (to) besedo (Slišnega življenjskega toka) in jo tudi doume (kot Božjo). Ta zares (lahko skozi meditacijo) obrodi (v Mojstra in Učitelja Sant Mata) in daje (ta svoj) sad (ljudem za življenje po nauku mojem od Očeta): (vendar pa to samo) eden (od) stoternega (števíla iniciranih), drugi (od) šestdeseternega in spet drugi (od) trideseternega.

c) Jezusova veliko duhovniška molitev

³ Večno življenje (**iniciranih**) pa je v tem, da (preko **Slišnega življenjskega toka v sebi**) spoznajo tebe, edinega pravega Boga. ⁶ Razodel sem tvoje ime ljudem (**mojim tem, učencem**), katere si mi dal od sveta. Tvoji so bili, pa si jih dal meni in so se držali tvoje besede (**Slišnega življenjskega toka**). ⁷ Zdaj vedo, da je vse, kar si mi dal (**s to tvojo Besedo**), od tebe; ⁸ kajti (**te**) besede, ki si mi jih dal, sem (z **inicijacijo**) dal njim. Oni so jih sprejeli in resnično spoznali, da sem izšel od tebe (**sprva kot kapljica iz tvojega velikega oceana Ljubezni in čistega Duha, sedaj pa kot tvoj poslanec na tem svetu**), ter začeli verovati, da si me ti poslal. (*Jn 17:3,6,7,8*)

Če kdo ne živi v meni, ga (**temni**) vržejo proč kakor mladiko in se posuši. Take poberejo, vržejo v ogenj (**pekla**) in se posušijo. (*Jn 15: 6*)

Tu, v tem slednjem nauku, Jezus govori na primer o tem, da ljudje, ki niso z iniciacijo povezani z živim Mojstrom, ampak poizkušajo najti pot k Bogu kar sami, tudi na podlagi dogmatičnih nauk, zaidejo. Ker jih vara Negativna sila, menijo, da so na pravi poti in tako ostajajo sužnji čutnih užitkov in svetnih dobrin. Zato duhovno umrejo in so kot suhe veje, ki jih »temni« poberejo in vržejo v ogenj ter zažgejo. Kljub vsem prizadevanjem, nikoli ne dosežejo nikakršnih duhovnih rezultatov, ampak se še tesneje navezujejo na ta svet in v katerega se morajo zato znova in znova rojevati. Pri tem pa niti ni gotovo, da jim bo (ponovno) dano človeško telo, ki jim lahko omogoči najti živega Mojstra. Pojavijo se namreč lahko tudi v nižjih oblikah življenja, in to za zelo dolgo časa v stoletjih ali tisočletjih, preden se znova rodijo v človeškem telesu.

d) Jezusov pogovor s farizejem Nikodemom

(Janez 3: 2-7)

"Bil je pa človek med farizeji, Nikodem po imenu, poglavar Judov. ² Ta pride k Jezusu po noči in mu reče: Rabi! vemo, da si od Boga prišel kot učenik; zakaj nihče ne more delati teh znamenj, ki jih ti delaš, če Bog ni z njim. ³ Jezus odgovori in mu reče: »Resnično, resnično ti pravim: Če se kdo na novo ne rodi (z **inicijacijo Slišnega življenjskega toka**), ne more videti kraljestva Božjega. ⁴ Reče mu Nikodem: »Kako se more človek roditi, ko je star? Ali more drugič iti v telo matere svoje in se roditi? ⁵ Jezus odgovori: »Resnično, resnično ti pravim: Če se kdo ne rodi iz vode (**življenja v maternici**) in »Duha (**Slišnega življenjskega toka in Svetega duha**),« ne more priti v kraljestvo Božje.« ⁶ Kar se je rodilo (s človekom) iz mesa, je meso, in kar se je rodilo iz Duha, je duh (Slišnega življenjskega toka v telesu človeku). ⁷ Ne čudi se, da sem ti rekel: Treba se vam je na novo roditi (z **mojo povezavo vaše duše s Slišnim življenjskim tokom ali Zvokom Stvarnika**) ⁸ Veter (**tega Zvoka**) veje, kjer hoče, in (**v sebi**) glas njegov slišiš, pa ne veš, odkod prihaja in kam gre: tako je z vsakim, ki je (z **inicijacijo**) rojen iz Duha (**pa tega točno še ne ve, dokler od mene za to in tako rojstvo ne izve**)."

Dodatna razlaga k podčrtanemu nauku:

Rojeni iz mesa so tisti, ki nimajo narejene iniciacije oz. posvetitve za Sveto Pot, ki jih vodi nazaj k Očetu, in so tako le sužnji mesa, in kar pomeni, da si na mnogotere načine ustvarjajo karmo in da se morajo znova in znova rojevati, včasih tudi v nižjih oblikah življenja. In tudi nobenega zagotovila tudi nimajo, da bodo v doglednem času deležni nove priložnosti, ki jo nudi človeško rojstvo v smislu rešitve iz karmičnega kolesja Negativne sile. Tisti pa, ki se bodo, za razliko od slednjih, v času svojega življenja z iniciacijo povezali v duši z Duhom Stvarnika oziroma z njegovima Slišnim življenjskim tokom in Svetim duhom, in se tako na novo rodili kot pravi Jezus, pa bodo postali sami duh Slišnega življenjskega toka ali Šabda. In s tem si bodo pridobili tudi Mojstrovo zagotovilo, da se bodo nekoč v prihodnosti, lahko tudi oni končno vrnili domov k Stvarniku; pravzaprav pa bodo že na začetku postali božji, saj bodo s tem duhovnim rojstvom v Duhu postali sami duh, med Duhom, Šabdom in Stvarnikom pa ni nobene razlike.

2. Posamični izpisi 92-tih nauk in prilik o Jezusu iz Svetega pisma, ki kot dopolnjena v oklepajih (po)kažejo na njega kot Stvarnikovega Mojstra in Učitelja Sant Mata

V tem drugem delu pa so predstavljeni še tisti posamezni nauki in prilike o Jezusu iz Svetega pisma, ki z dodano vsebino v oklepajih govorijo o Sant Matu kot tisti Duhovni znanosti Stvarnikovih Mojstrov Sant Mata, ki temelji, tako kot vse življenje na tem svetu, prvenstveno na Slišnem življenjskem toku in o čemer je učil torej tudi Jezus kot Mojster in Učitelj Stvarnikove prastare metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat.

Poglejmo si torej tiste citate svetopisemskih nauk, ki z dodano vsebino v oklepajih govorijo torej o tem, poleg že zgoraj na isti način citiranih štirih poglavij, da je bil Jezus dejansko Stvarnikov Mojster in Učitelj Sant Mata z dodano mu Kristusovo močjo.

Sveto pismo:

1. V začetku je bila Beseda (**Slišni življenjski tok**) in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po njej nastalo in nič, kar obstaja, ni brez nje nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. (*Janez/Jn 1:1-4*)
2. In (**Stvarnikova**) Beseda (**ali Slišni življenjski tok**) je človek postala in se naselila med nami. (*Jn 1:14*)
3. Tako je Bog ta Svet ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da vsi ti, ki v njega verujejo (**po Stvarnikovi Besedi**) ne bodo pogubljeni, temveč bodo (**pri Stvarniku na 5. nivoju**) večno življenje imeli. (*Jn 3:16; • Dalmatinova Biblija, 1584*)
4. Zakaj Bog ni svojega Sina na ta Svet poslal, da bi on (**kot Mojster in Učitelj Sant Mata**) ta Svet sodil, temveč da bi ta Svet skozi njega izzveličan bil. (*Jn 3:17; • Dalmatinova Biblija, 1584*)
5. Nekateri od tukaj stoječih ne bodo umrli, preden ne bodo (**spoznali in**) videli Božjega kraljestva (**v sebi in zunaj sebe**). (*Luka 9:27*)
Ta citat nam npr. pokaže, kako je Jezus, enako kot vsi Mojstri, od svojih učencev pričakoval, da bodo vstopili v nebeško kraljestvo še za časa svojega življenja na tem svetu. To jasno kaže na to, da je bil Jezus seznanjen s Slišnim življenjskim tokom in Stvarnikovo metodo duhovne rasti, ki omogoča meditativni vstop vase še v času tusetnega življenja.
6. Postavaje bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica (**o Stvarniku kot Troedinem Bogu in očetu naših duš**) pa je prišla po Jezusu Kristusu. (*Jn 1:17*)
7. Beseda (**ali Slišni življenjski tok**) je (**z iniciacijo**) postala meso (**ali v prispodobi Stvarnikova vseživljenjska energija v telesu Jezusa**), in se (**preko njega**) naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima (**Jezus**) od Očeta (**Stvarnika**) kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. (*Jan 1,4*)
8. Zakaj trije so, ki pričujejo v nebesih: Oče (**Stvarnik**), Beseda (**Slišni življenjski tok**) in Sveti duh; in ti trije so eno. (*1 Jan 5,7*)
9. Bog (**Stvarnik**) je (**Stvaritelj in**) Duh (**ali Slišni življenjski tok in Sveti duh obenem**), in kateri ga molijo, ga morajo moliti (**v tem**) duhu in (**tej**) resnici. (*Jn 4:24*)
10. Moj nauk (**O Sant Matu**) ni moj, temveč od tistega, ki me je poslal. Če kdo hoče spolnjevati njegovo voljo, bo spoznal, ali je to, kar učim, (**dejansko**) od (**Troedinega**) Boga (**Stvarnika**), ali govorim sam od sebe. " (*Jn 7:16-17*)
11. Resnično, resnično ti povem: »Če se kdo ne rodi (**z iniciacijo Duha**) od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva.« (*Jn 3:3*)

12. Tako Jezus pravi: Kar je rojeno iz (**človekovega**) mesa, je meso, kar pa je rojeno iz (**Stvarnikovega**) Duha, je duh (**ali duša v mesu človeka**) (*Jn 3:6*)
13. Jaz sem luč sveta (v **Svetem duhu in Slišnem življenjskem toku**). Kdor hodi za menoj, ne bo taval v temi, temveč bo imel (v **sebi to**) luč življenja. (*Jan 8:12*)
14. Veter (**Slišnega življenjskega toka**) veje, koder hoče, njegovo šumenje slišiš, pa ne veš, odkod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je (z **inicijacijo**) rojen iz (**Stvarnikovega**) Duha (**Slišnega življenjskega toka in Svetega duha**). (*Jan 3:8*)
15. Resnično, resnično ti povem: če se človek znova ne rodi (z **omenjeno inicijacijo**), ne more videti in spoznati Božjega kraljestva (**ki ga nosi v sebi, v svoji duši**). "*(Jn 3:3)*"
16. Ne čudi se, da sem ti rekel: Treba se vam je na novo roditi. (Janez: 3,7) Če vztrajate (z **meditacijo**) v moji Besedi (**Slišnega življenjskega toka**), ste zares moji učenci. Spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila. (*Jn 8:31-32*)
17. Resnično vam povem: Če se ne spreobrnate in postanete (v **duši svoji**) čisti kakor *otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdor se torej poniža, da bo (**postal v duši čist**) kakor (**je**) ta *otrok, bo največji v nebeškem kraljestvu. (*Mt 18:3,4*)
18. Pustite *otroke (**ki so v duši čisti**), naj prihajajo k meni in jim ne branite, kajti takšnim je namenjeno božje kraljestvo. Resnično vam povem: Kdor (v **sebi**) ne sprejme (**čistosti**) Božjega kraljestva kakor (v **duši čist**) otrok, nikakor ne pojde vanj. (*Mr 10:14,15*)
19. Jezus je rekel svojim učencem: da bodo tisti, ki imajo premoženje (**a v duši niso čisti**), težko prišli v Božje kraljestvo. Učenci so se čudili njegovim besedam. In Jezus je vnovič spregovoril: »Otroci, kako težko je priti v Božje kraljestvo! Lažje gre kamela skozi šivankino uho, kakor (**tak**) bogataš pride v Božje kraljestvo.« (*Mr 10:23-25*)
 Jezus nam tu lepo pove, da ravno tako kot kamela ne more iti skozi šivankino uho, tudi noben »bogataš« ne more k Bogu, ker svoje pozornosti ne posveča Njemu, Bogu, pač pa vsem užitek in imetju tega sveta.
20. Vstopite skozi * ozka vrata (**tretjega očesa**), kajti prostorna je pot in široka so vrata, ki vodijo v pogubo, in veliko jih hodi po njej. Kako ozka so vrata (**tretjega očesa**) in tesna je Pot, ki vodi v življenje (**po smrti**), in malo jih je, ki jo najdejo. (*Mt 7:14*)
 Da bi kot duše lahko v meditaciji našli * ozka vrata tretjega očesa in tesno Pot, ki vodi v življenje v najvišjih nebesih pri Stvarniku, moramo vso svojo pozornost, ki je bila do sedaj usmerjena navzven iz telesa in po njemu navzdol, usmeriti na sedež duše, ki se nahaja za tretjim očesom zadaj med obrvmi, oziroma z drugimi besedami povedano, središče našega bitja moramo premestiti iz predela srca v tretje, duhovno oko. Videti in začeti gledati moramo sčasoma s tem, tretjim očesom, o katerem je Jezus rekel naslednje:
21. Če je tvoje (**tretje**) oko torej zdravo (**čisto kot Bog želi**), bo svetlo vse tvoje telo. (*Mt 6:22*)
22. Trkajte (z **meditacijo na deseta vrata oz. omenjeno tretje oko**) in se vam bo odprlo (v **izven telesno Pot duše do Stvarnika na 5. nivo**). (*Jn 3:3*)
23. Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal, in jaz ga bom obudil (z **inicijacijo**) poslednji dan. (*Jn 6:44*)
24. Veter (v **zvoku Slišnega življenjskega toka**) veje, koder hoče, njegov glas (v **sebi**) slišiš, pa ne veš, od kod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je rojen iz (**Stvarnikovega**) Duha.« (*Jn 3:8*)

25. Izšel sem (**kot razsvetljena duša**) iz Očeta in prišel (s **Kristusovo močjo**) na svet, spet pa zapuščam svet in grem (**nazaj**) k Očetu (v **Njegov veliki ocean čiste Ljubezni in Duha**) (*Jn 16:28*)
26. Bog je Duh (**Slišnega življenjskega toka in Svetega duha**), in kateri ga častijo, ga morajo častiti v tem Duhu in resnici.« (*Jn 4, 24*)
27. Resnično, resnično vam povem: Kdor posluša (v **sebi**) mojo besedo (**Slišnega življenjskega toka**) in veruje Njemu, ki me je poslal, ima večno življenje in ne pride v obsodbo, temveč je prestopil iz smrti v življenje. (*Jn 5:24*)
28. Resnično, resnično vam povem: Pride ura in je že zdaj, ko bodo mrtvi slišali »glas« Božjega Sina, in kateri ga bodo slišali (**ta Slišni življenjski tok**), bodo živeli. (*Jn 5:25*)
29. Resnično, resnično vam povem: ni vam dal Mojzes kruha iz nebes, ampak moj Oče vam daje pravi kruh iz nebes. Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes (**kot Slišni življenjski tok**) in daje svetu življenje. (*Jn 6:32-33*)
30. Ne delajte za jed, ki mine, temveč za (**duhovno**) jed (**Slišnega življenjskega toka**), ki ostane za večno življenje in vam jo bo dal Sin človekov; tega je namreč potrdil Oče, Bog. (*Jn 6:27*)
31. Kajti nisem govoril sam od sebe, temveč Oče, ki me je poslal, mi je zapovedal, kaj naj rečem in kaj naj govorim (**kot njegov Mojster in učitelj Sant Mata**), in vem, da je njegova zapoved večno življenje (**na koncu Poti pri njemu doma na 5. nivoju**). Kar torej jaz govorim, govorim tako, kakor mi je povedal Oče. (*Jn 12: 49-50*)
32. Moje ovce poslušajo moj glas (**Slišnega življenjskega toka**); jaz jih poznam in hodijo za menoj. (*Jn 10:27*)
33. Vi ste že čisti zaradi besede (**Slišnega življenjskega toka**), ki sem vam jo povedal (in jo v življenju prakticirate). (*Jn 15, 3*)
34. Dokler je dan (v **katerega svetlobi živim med vami**), moram opravljati dela (**Očeta oziroma**), tistega, ki me je poslal. Pride noč (**teme**), ko nihče ne more delati. (**A samo dokler ...**) Dokler sem na svetu, sem (**lahko**) luč sveta. (*Jn 9:4-5*)
35. Jaz sem pot (**ki vodi k Očetu domov**), (**njegova**) resnica in življenje. (*Jn 14:6*)
36. Le še malo časa je luč (**moja**) med vami (**dokler ne umrem in vas zapustim**). Hodite (**po moji omenjeni Poti**) dokler imate luč (**to od Boga in mene v sebi**), da vas ne objame tema (**satanskih moči**). Kdor tava v temi (**tej Satanovi**), ne ve, kam (**sploh**) gre. (*Jn 12:35*)
37. Dokler imate luč (**to mojo od Boga v sebi**), verujte v (**to**) luč, da postanete otroci (**te Božje**) luči. (*Jn 12:35*)
38. To pripovedujem zato, da bi se vi (**kot duše**) rešili. (*Jn 5:34*)
39. Jezus Kristus je svaril: »Gorje vam učitelji postave ... sami niste vstopili (**na to resnično Pot k Bogu**), a tistim, ki so hoteli vstopiti, ste to preprečili.« (*Lk 11:52*)
40. Božje kraljestvo ne pride tako, da bi zbuvalo pozornost. Tudi ne bodo govorili: »Glejte, tukaj je« ali »Tam je,« kajti Božje kraljestvo je v vas (v **duši vaši, ki je iz Očeta**). (*Lk 17:20-21*)
41. Spoznali boste (**od mene**) resnico (**da ste kot ljudje v resnici duše in da vas je iz svojega velikega oceana Ljubezni in čistega Duha ustvaril naš Oče Bog Stvarnik**) in (**ta**) resnica vas bo osvobodila. (*Jn 8:32*)

42. Tega, kar jaz delam (**kot Učitelj in Mojster Sant Mata**), ti zdaj še ne razumeš, a spoznal boš (**skozi z meditacijo**) pozneje. (*Jn 13: 8*)
43. Jaz sem (**tista**) vrata (**v tretjem očesu, skozi katera boste lahko vstopili na Pot v Božje kraljestvo**). Kdor stopi skozme (**iz teh vrat**), se bo rešil; hodil bo (**med meditacijo**) noter in ven in bo našel pašo (**v Božjem kraljestvu ali Stvarstvu**). (*Jn 10:9*)
44. Nihče ne pride k Očetu, razen po meni (**kajti samo jaz kot Očetov Mojster Sant Mata ga lahko popeljem na sveto Pot k Njemu domov na 5. nivo Stvarstva**). (*Jn 14: 6*)
45. Vam (**učencem**) je (**od mene**) dano razumeti (**vam**) skrivnosti nebeškega kraljestva, njim pa to ni dano (**ker niso hoteli ali bili zmožni poslušati moje Besede in se po njej učiti od mene**). (*Mt 13:11*)
46. Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče (**v Duhu svojega Slišnega življenjskega toka in Svetega duha**). (*Mt 5:48*)
47. Duh (**Očeta**) je tisti, ki oživlja. Besede (**ali Slišni življenjski tok**), ki sem vam jih govoril, so Duh in življenje. (*Jn 6:63*)
48. Vi ste že čisti (**v duši**) po »besedi« (**Slišnega življenjskega toka**), ki sem vam jo (**dal po Očetu v očiščenje, in**) povedal (**zanjo ob iniciaciji**). (*Jn 15:3*)
49. Če boste spolnjevali moje zapovedi (**po duši**), boste ostali v moji ljubezni, kakor sem tudi jaz izpolnil zapovedi svojega Očeta in bivam v njegovi ljubezni. (*Jn 15:7-10*)
50. Če živite v meni in moje besede (**Slišnega življenjskega toka**) živijo v vas, prosite karkoli hočete in se vam bo zgodilo. (*Jn 15:7*)
51. Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste (**sledili moji »besedi« v meni in**) ljubili drug drugega. (*Jn 13:35*)
52. Kdor ima moje zapovedi in jih spolnjuje (**po Besedi**), me ljubi; kdor pa me ljubi, ga bo ljubil moj Oče, pa tudi jaz ga bom ljubil in se mu (**v Duhu**) razodel. (*Jn 14:21*)
53. Jezus je rekel: Sin človekov ne prihaja, da bi uničil življenje človeka, ampak da ga (**z iniciacijo poveže s tem Duhom Stvarnika in ga tako**) reši. (*Lk 9: 56*)
54. V njej (**Besedi Slišnega življenjskega toka**) je bilo življenje in (**to**) življenje je bilo luč ljudem (**do njihove telesne smrti**). (*Jn 1:4*)
55. Dajem (**s to iniciacijo**) jim večno življenje (**v Duhu Očeta**): (**Zato**) Nikoli se ne bodo pogubile (**njihove duše**) in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke. (*Jn 10:28*)
56. Kdor posluša mojo besedo (**Slišnega Življenjskega toka**), ...ima večno življenje. (*Jn 5:24*)
57. Jaz sem (**kot Slišni življenjski tok Stvarnika**) vstajenje in življenje: kdor veruje vame (**in se bo ravnal po mojih napotkih**), bo (**v duši**) živel, tudi če (**po iniciaciji s telesom**) umrje; in kdorkoli (**tako**) živi in veruje vame, vekomaj ne bo umrl. (*Jn 11:25-26*)
58. Jezus sam reče (**ker je Očetov Duh**): "Jaz in Oče sva eno." (*Jn 10: 30*)
59. Kdor ima moje zapovedi in jih spolnjuje, me ljubi; kdor pa me ljubi, ga bo ljubil moj Oče, pa tudi jaz ga bom ljubil in se mu (**v duhu Slišnega življenjskega toka in Svetega duha**) razodel. (*Jn 14:21*)
60. Jaz sem (**Božja**) luč sveta. Kdor (**po iniciaciji**) hodi za menoj, ne bo taval v temi, temveč bo imel (**v sebi to mojo**) luč življenja. (*Jn 8:12*)

61. Kdor ima (**v sebi**) moje zapovedi (**iz Besede**) in jih spolnjuje, me ljubi; kdor pa me ljubi, ga bo ljubil moj Oče, pa tudi jaz ga bom ljubil in se mu (**dokler sem Luč sveta**) razodel (**v celoti kot za ta svet zadolženi bog Očeta in glavni angel za človeštvo**). (Jn 14:21)
62. Zakaj mojega govorjenja ne razumete? Ker (**niste inicirani in tako**) niste zmožni poslušati (**zvoka**) iz moje besede (**oziroma Slišnega življenjskega toka**). (Jn 8:43)
63. Jezus jim je odvrnil: "Če bi bil Bog vas Oče, bi me ljubili, ker sem iz Boga izšel (**kot duša in človek s Kristusovo močjo**) in prišel k vam. Nisem prišel sam od sebe, temveč me je On poslal." (Jn 8:42)
64. Kdor je (**z iniciacijo posvečen**) iz Boga, posluša božje(**o**) besede(**o**). Vi jih zato ne poslušate, ker niste iz Boga. (Jn 8:47)
65. Jaz sem prava vinska trta in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko (**Slišnega življenjskega toka**) v meni, ki ne rodi sadu, odstrani; in vsako, ki rodi sad, otrebi, da rodi še več sadu. (Jn 15:1-2)
66. (Jezus Bogu:) Večno življenje (**njih mojih učencev**) pa je v tem, da (**preko mene**) spoznajo tebe (**Stvarnika**), edinega pravega Boga. (Jn 17:3)
67. Nebo in Zemlja bosta prešla, moje besede (**Slišnega življenjskega toka**), pa ne bodo prešle. (Mt 24:35)
68. Vam pa, ki poslušate, pravim: Ljubite svoje sovražnike, dobro delajte tistim, ki vas sovražijo. Blagoslavlajte (**z mojo živo besedo Slišnega življenjskega toka**) tiste, ki vas preklinjajo, in molite za tiste, ki grdo ravnajo z vami. (Luka 6,27-28)
69. Kdor pa pil vodo (**Slišnega življenjskega toka**), ki mu jo bom dal jaz, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, ki mu jo bom dal, postala v njem vrec (te) vode, ki žubori (**in ga vodi skozi meditacijo**) v večno življenje (**na 5. nivo pri Stvarniku doma**). (Jn 4:14)
70. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva (**iniciranih**). Tudi te moram pripeljati in poslušale bodo moj glas (**Slišnega življenjskega toka**) in bo ena čreda, en pastir. (Jn 10: 14/16)
71. Resnično, resnično vam povem: Kdor posluša mojo besedo (**Slišnega življenjskega toka**), in veruje Njemu (**Stvarniku**), ki me je poslal, ima večno življenje (**pri Njemu na koncu Poti**) in ne pride v obsodbo, temveč je prestopil iz (**človeške**) smrti v (**izventelesno**) življenje (**v Duhu**). (Jn 5:24)
72. Ne delajte za (**svetno**) jed, ki mine, temveč za jed (**Duha**), ki ostane za večno življenje in vam jo bo dal Sin človekov; tega je namreč (**izbral in**) potrdil Oče, Bog. (Jn 6:27)
73. Božji *kruh (**Slišni življenjski tok**) je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje. (Jn 6:33)
74. Jaz sem (**ta**) *kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen (**tega kruha**) in kdor veruje vame, ne ho nikoli žejen (**vode Duha**). (Jn 6:35)
75. Duh je tisti, ki oživlja, meso nič ne koristi. Besede (**te iz Duha oz. Slišnega življenjskega toka**), ki sem vam jih govoril, so *kruh in življenje. (Jn 6:63)
76. Vaši očetje (**pa**) so jedli mano v puščavi in so pomrli. To (**pa**) je *kruh, ki prihaja iz nebes, (**in ima namen**) da tisti, ki ga uživa, ne umrje. (Jn 6:49-50)
77. Jezus jim je odgovoril: "Moj nauk ni moj, temveč tistega, ki me je spoznal (**in določil za svojega predstavnika na tem svetu**)." (Jn 7:16)

78. V hiši mojega Očeta je veliko bivališč (**od 2. do 5. nivoja Stvarstva**) Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: »odhajam, da vam pripravim prostor (**za tisti čas, ko boste z meditacijo lahko za vedno zapustili ta svet in nadaljevali svojo izventelesno pot do Stvarnika na 5. nivoju**)« (Jn 14:2)
79. Jaz sem prava vinska trta (**Slišnega življenjskega toka**) in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko v meni (**po učencu**), ki ne rodi sadu, odstrani; in vsako, ki rodi sad, otrebi, da rodi še več sadu (**po učencih novih**). (Jn 15:1-2)
80. Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika (**trte**) ne more sama roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni. (Jn 15:4)
81. Blagor čistim v srcu, ker bodo (**lahko z očmi duše v sebi**) Boga gledali. (Matej 5:8)
- Zahodnemu svetu vernikov se še vedno ne sanja, kaj naj bi to pomenilo. Vsakdo, ki ima čisto srce in je tako lahko iniciran, je namreč sposoben zavestno vstopiti v nebeško kraljestvo znotraj sebe in tako v sebi tudi videti Boga, odetega v svetlobo še v času svojega življenja.
82. Iskali me boste in me ne boste našli, kajti tja, kjer sem jaz, vi (**še**) ne morete priti. (Jn 7:34)
83. Če je kdo žejen (**vode Duha**), naj pride k meni in naj pije. (Jn 7:37)
84. Jezus jim je se rekel: "Odhajam (**nazaj domov k Očetu**) in iskali me boste, vendar boste umrli v grehu. Kamor odhajam, vi (**zato**) ne morete priti. (Jn 8:21)
85. (Jezus odgovori Petru:) Kamor grem (**nazaj domov k Očetu Stvarniku**), zdaj ne moreš za menoj, prišel boš pozneje. (Jn 13:36)
86. Jezus pove farizejem: Jaz govorim, kar sem videl pri (**svojem**) Očetu (**Stvarniku**), vi pa delate, kar ste slišali pri Očetu svojem, (**hudiču**). (Jn 8:38)
87. Vi (**farizeji**) imate hudiča za Očeta in hočete spolnjevati njegove želje. On je bil že od začetka ubijalec in ni obstal v resnici, ker v njem ni resnice. Kadar govori laž, govori iz svojega, ker je lažnik in njen Oče. (Jn 8:44)
88. Vse to (**slabo**) vam bodo (**farizeji**) delali zaradi mojega imena, ker ne poznajo Tistega, ki me je poslal. (Jn 15:21)
89. Blagor ti, Simon, Jonov sin, zakaj meso in kri (**ki ju Očetova božja zapoved prepoveduje uživati**) ti nista tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. (Mt 16,17)
90. Jezus mu je odgovoril: »Resnično, resnično ti pravim: Če se kdo ne rodi iz vode in »Duha (**Slišnega življenjskega toka in Svetega duha**)«, ne more priti v kraljestvo Božje. Kar se je rodilo (**s človekom**) iz mesa, je meso, in kar se je rodilo iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sem ti rekel: Treba se vam je na novo roditi (**z iniciacijo oz. posvetitvijo vaše duše s Slišnim življenjskim tokom**). (Jn 3: 5-7)
91. Kdor seje v svoje meso (**ga uživa**), bo od mesa (**pri Bogu**) žel pogubo; kdor pa seje v duha (**Slišnega življenjskega toka**), bo (**od tega**) duha (**lahko**) žel večno življenje (pri **Stvarniku na 5. nivoju Stvarstva**).« (Gal 6,7)
92. Meso in kri (**živali, ki jih koljete**), ne moreta podedovati Božjega kraljestva (**ker Bog od samega začetka prepoveduje klanje živali zaradi uživanja njihovega mesa**). (1 Kor 15: 50)
- Sv. Hieronim nam s slednjima dvema naukoma, ki jih je Pavel povzeto od Jezusa zapisal v svojih pismih Galačanom in Korinčanom, v bistvu nakaže – ne samo to, da je bil Jezus velik ljubitelj živali in njihov zaščitnik, pač pa tudi, da je svojim učencem prepovedal uživanje mesa kot je pojasnjeno spodaj ob sami predstavitvi Jezusovega evangelija, ki izpričuje resnico o njegovi ljubezni do živali

3. NAUKI IN PRILIKE IZ JEZUSOVEGA EVANGELIJA O ŽIVALIH, bil je namreč velik ljubitelj in zagovornik živali

Jezus je bil vegetarijanec

Resnice, da je bil Jezus kot Božji sin vegetarijanec in kot tak velik zagovornik in ljubitelj živali, takratna nastajajoča Cerkev (tudi te) ni vnesla v Biblijo, ker bi s tem že v temelju podrli svoje teološke dogme in skrbno pripravljene obrede, s katerimi je po vzoru židovske religije pomešala Jezusovo duhovno ljubezen z njegovo krvjo. To je pred približno 1600 leti sicer lahko spoznal tudi sam sv. Hieronim (331-420), ko je po nalogu takratnega papeža Damasa pripravljala tekst za Sveto pismo in mu tako ob tem zapisal: "...pred sabo imam nekaj prevodov (*spisov iz hebrejskega, grškega in armenskega jezika*), ki so vsi različni in iz tega moram napraviti eno enotno delo, kar je nemogoče. Zato moram napraviti povsem nekaj novega, s čimer bom stopil v zgodovino najverjetneje kot ponarejevalec svetih spisov." In kar je v nekem smislu res, ker je moral pri sestavljanju Biblije oz. Svetega pisma bodisi prirediti ali pa zatajiti tiste spise, ki Cerkvi niso bili po godu. Tako v Bibliji ni bilo prostora tudi za obsežen nauk Jezusa o miroljubnem ravnanju ljudi z živalmi in njegovi ljubezni do njih. Res pa je tudi, da sv. Hieronim ni pozabil svojih zgoraj citiranih besed papežu glede ponarejanja spisov in je tako po svoji vesti, v enem izmed svojih spisov o vegetarijanstvu, Cerkvi navkljub zapisal: "Uživanje živalskega mesa je bilo do vesoljnega potopa neznano, toda od vesoljnega potopa naprej nam tlačijo v usta vlakna in smrdljive sokove živalskega mesa ... *Jezus Kristus je prišel, ko se je dopolnil čas in je povezal konec z začetkom, tako da nam zdaj ni več dovoljeno jesti mesa.*" (Adversus Jovinianum 1,30)

Dolgo skriti Jezusov evangelij

Najbolj očitna Jezusova ljubezen do živali je zapisana v dolgo skritem spisu Jezusovega Evangelija (pri tibetanskih menihih so ga skrili Eseni), ki ga je v začetku prejšnjega stoletja objavil Anglež Qusley. Gre za obsežen dokument, ki pa ga Cerkev seveda ni sprejela, ker so v njem med ostalim zapisane prilike, ki govorijo o tem, kako Jezus lovce odvrča od ubijanja živali, kako zdravi in osvobaja ujete živali, kako je spreobrnil lovca na ptice, kako so ptice reagirale na to njihovo osvoboditev, kako se je izrekel proti krvnim daritvam in uživanju mesa, in da ljudi poučeval, da so živali naši bratje in sestre iz velike Božje družine na svetu. Jezus je v svojih pridigah ljudem med drugim dejal: "*Ljudje, ki uživajo živalsko meso, postanejo svoje lastne grobnice. Pošteno vam povem, da bo človek, ki ubija, ubit. Človek, ki ubija žive stvari in uživa njihovo meso, je meso mrtvecev.*"

"*Vi mislite, da je bilo prav, da je Mojzes zapovedal darovati in uživati ta bitja in zato to počnete v templju; toda glejte, večji od Mojzesa je tukaj in prišel je, da odpravi krvna žrtvovanja po zakonu in pojedine, ter ponovno vpelje čiste darove in nekrvavo žrtvovanje zrnja in sadežev zemlje tako, kot je bilo na začetku.*" (Jezusov evangelij, Pogl. 28)

Kako zelo je Jezus ljubil živali, pa je razvidno tudi iz naslednjih Jezusovih besed iz njegovega Evangelija, ki jih je izrekel proti krvnim daritvam, proti uživanju mesa in o naši povezavi z živalmi v smislu Stvarnikove Velike Božje družine glede na to, da vsi iz nje izhajamo.

BESEDA JEZUSA IZ NJEGOVEGA EVANGELIJA O ŽIVALIH:

1) *Proti krvnim daritvam in uživanju mesa*

1. Jezus je učil svoje učence na zunanjem tempeljskem dvorišču in eden izmed njih mu je rekel: Učitelj, duhovniki pravijo, da brez preliivanja krvi ni odpuščanja grehov. Ali lahko zakonite krvne daritve odvezamejo grehe?
2. In Jezus je odgovoril: Nobena krvna daritev živali, ali ptice, ali človeka ne more odvzeti grehov. Kako naj preliivanje nedolžne krvi izbriše krivdo? Ne, samo poveča jo.
3. Duhovniki sprejemajo od vernih takšne pravne daritve za prekrške po Mojzesovem zakonu, toda za grehe proti Božjemu zakonu ni odpuščanja, razen kesanja in poboljšanja.

4. Ali ni zapisano pri prerokih: Vzemite svoje krvne in žgalne daritve in proč z njimi! Nehajte jesti meso, kajti Večni bog o tem ni govoril vašim očetom, niti jim ni tega ukazal, ko jih je peljal iz Egipta. Ukazal pa jim je naslednje:
5. Poslušajte moj glas in hodite po poteh, ki sem vam jih zapovedal in postali boste Moje ljudstvo in dobro se vam bo godilo. Toda niso bili pripravljeni poslušati.
6. In kaj drugega vam ukazuje Večni, kot da ste pravični in usmiljeni, ter da stopate ponižno s svojim Bogom? Ali ni zapisano, da je na začetku Bog določil za hrano vsemu mesu sadeže dreves in semena in rastline?
7. Toda moja molitvena hiša je postala hiša tatov in namesto čiste daritve s kadilom so moje oltarje onečedili s krvjo in jedli meso zaklanih živali.
8. Jaz pa vam pravim: Ne prelijte nobene nedolžne krvi in ne jejte mesa. Bodite odkriti, ljubite usmiljenje in ravnajte pravično in dolgo boste ostali na Zemlji." (Pogl. 33)

2) *O tem, da so živali naši bratje in sestre*

1. Jezus je prišel v neko vas in tam videl majhno muco, ki je bila brez gospodarja. Bila je lačna in je mijavkala. Dvignil jo je, jo zavil v svojo obleko in jo pustil počivati na svojih prsih.
2. In ko je šel skozi vas, je dal mucu jesti in piti. Jedla je in pila in mu pokazala svojo hvaležnost. Dal jo je eni svojih učenk, neki vdovi, po imenu Lovrencija, da je skrbela zanjo.
3. In nekateri ljudje so pravili: "Ta mož skrbi za vse živali. So mar njegovi bratje in sestre, da jih tako ljubi?" Pa jim je rekel: "Resnično, to so vaši sobratje iz velike Božje družine, vaši bratje in sestre, ki imajo od Večnega isti dih življenja."
4. In kdor koli skrbi za enega najmanjših od njih in ga v njegovi stiski nahrani in napoji, ta stori to meni, in kdor vede dopušča, da kateri od njih trpi pomanjkanje in ga ne zaščiti, če ga kdo trpinči, dopušča to zlo, je, kot da je to storil Meni. Kajti, prav tako kot ste postopali v tem življenju, tako se vam bo godilo v prihodnjem." (Pogl 34)

3) *O pravilni prehrani, kot jo je Stvarnik zapovedal že na začetku*

1. Nekaj Njegovih učencev je prišlo k Njemu in pripovedovali so mu o Egipčanu, Belijalovem sinu, ki je učil, da ni protizakonito mučiti živali, če njihovo trpljenje koristi človeku.
2. In Jezus jim je rekel: "Resnično, povem vam, kdor se okorišča s krivico, ki se stori Božji stvaritvi, ta ne more biti pošten. Prav tako se ne morejo ukvarjati s svetimi stvarmi ali učiti skrivnosti nebes tisti, ki imajo s krvjo omadeževane roke, ali so onesnažili svoja usta z mesom.
3. Bog daje za hrano žita in sadeže zemlje; in za pravičnega človeka ni nobene druge zakonite hrane za telo.
4. Ropar, ki vlomi v hišo, ki so jo zgradili ljudje, je kriv, toda najmanjši od tistih, ki vdrejo hišo, ki jo je zgradil Bog, so večji grešniki. Zato pravim vsem, ki bi radi postali moji učenci: Ne umažite si rok s prelivanjem krvi in naj preko vaših ust ne pride meso, kajti Bog je pravičen in dobrotljiv in zapovedal je, naj ljudje živijo samo od sadežev in posevkov zemlje.
5. Toda, če žival zelo trpi, tako da ji je življenje muka, ali če postane nevarna za vas, potem jo odrešite življenja hitro in kolikor se da z malo bolečinami. Pošljite jo v onstranstvo v ljubezni in usmiljenju in ne mučite je in Bog, vaš Oče, bo do vas usmiljen, prav tako kot ste bili usmiljeni vi do tistih, ki so vam bili dani v vaše roke.
6. In kar storite najmanjšim od mojih otrok, to storite meni. Kajti jaz sem v njih in oni so v meni. Da, jaz sem v vseh stvaritvah in vse stvaritve so v meni. Vse njihovo veselje razveseli tudi Mene in zaradi sleherne njihove bolečine trpim tudi Jaz. Zato vam povem; bodite dobri drug z drugim in z vsemi stvaritvami Boga. " (Pogl. 38)

(Vir: Die verhheimlichte Tierliebe Jesu; v slovenski različici je bila izdana l. 2009 s strani društva Univerzalno življenje pod naslovom: Prikrivana Jezusova ljubezen do živali)

4. JEZUS JE ZA RAZLIKO OD PAVLA IN DANAŠNJE CERKVE TOREJ SPOŠTOVAL IN OHRANJAL STVARNIKOVO PREPOVED UŽIVANJA MESA

Dejstvo je, da je Cerkev v popolnosti zatajila že zgoraj citirano Stvarnikovo osnovno zapoved iz svetopisemske Stare zaveze, ki prepoveduje prehranjevanje z mesom živali. Stvarnik je namreč že na začetku rekel:

Sveto pismo, 1 Mojzes: 9,4

**"Le mesa skupaj z življenjem, to je s krvjo,
ne smete jesti !"**

Seveda pa je Cerkev, kljub tej Stvarnikovi zapovedi in na katero se je požvižgala, na isti način zatajila tudi dejstvo, da je bil Jezus kot velik ljubitelj in zaščitnik živali tudi vegetarijanec. Prav tako pa tudi Eseni kot njegovi resnični sledilci in v tem smislu tudi »prvi oz. pravi« kristjani. Namreč za razliko od tistih, ki so se morali podrediti kasnejši Pavlovi teologiji krščanstva, oni tega niso storili in so tako ostali zvesti Jezusovim naukom iz Sant Mata, tudi kar se tiče njegove prepovedi prehranjevanja z mesom živali. To dokazuje ta dolgo skriti Jezusov evangelij o živalih, ki so ga Eseni napisali še za časa Jezusovega življenja in ga po njegovi smrti skrili pri tibetanskih duhovnikih. To pa preprosto za to, da bi ne prišel v roke farizeju in samooklicanemu apostolu Pavlu, ker bi kot mesojedec Jezusov predmetni evangelij zagotovo uničil.

Ta resnica o Jezusu bi namreč že v osnovi porušila njegov koncept s krvjo prepojene svetopisemske teologije krščanstva in katere avtor je bil (gl. argumente z razlago 2. delu knjige) kot tudi te že zgoraj citirane svetopisemske zapovedi: »*Vse, kar se prodaja na mesnem trgu, (!) jejte, in ne raziskujte, da si ne otežite vesti.*« (1 Kor 10,25-26)

Žal pa tudi ta Pavlova zapoved še danes stoji in ljudi kot svetopisemska prepričuje v to, da lahko brez slabe vesti pobijajo (koljejo) živali in se prehranjujejo z njihovim mesom. Je pa k temu veliko pripomogla zagotovo tudi že omenjena **anatema** (grožnja z izobčenjem) **Papeža Janeza III.** iz leta 561, s katero je v osnovi ukrepal proti svojim duhovnikom, praktično pa proti vsem vegetarijancem (tudi s smrtno kaznijo), ki se niso hoteli odreči vegetarijanski prehrani. Proglašena je bila na 1. sinodi v Baragi na Portugalskem, glasila pa se je takole: ¹»*Če ima nekdo mesne jedi, ki jih je bog dal ljudem, za nečiste, in se jim ... odpove, da niti ne okusi zelenjave, ki se je kuhala z mesom, se ga kaznuje z anatemo.*«

In tudi današnja Cerkev, ne samo da vztraja pri tej anatemi, temveč je šla sama še korak dalje kot izhaja na primer iz njenih bogokletnih navedb v svojem Katekizmu iz leta 1993 pod številko 2416 z navedbo: »Bog je živali postavil pod oblast človeka, ki ga je ustvaril po svoji podobi. Zato se lahko poslužujemo živali »za prehrano« in izdelavo oblačil. Smemo jih krotiti, da bodo človeku služile pri delu in v prostem času. Medicinski in znanstveni poskusi so v pametnih mejah etično dopustni.«

Seveda pa se Stvarnik tudi na te zavržne navedbe Cerkve odzval v svojih Sporočilih iz leta 1996 in tako podal še eno eksplicitno prepoved uživanja mesa vseh vrst in s tem povezano ostro kritiko Cerkve zaradi njenega napeljevanja svojih vernikov k takemu načinu prehranjevanja. In kaj se je zgodilo, ko je Vatikan izvedel za to? V svojem kompediju Katekizma katoliške Cerkve iz leta 2005 je Vatikan to zgoraj citirano stališče o prehranjevanju z živalskim mesom nekoliko priredil, a je v svojih dvoumnih navedbah »glede uporabe živali« kot jih navaja pod številčkama 506 in 507, še vedno ostal bogokleten. Pri sami »uporabi živali« kot jo navaja, namreč ne pove oziroma zataji, da gre vsaka tako uporabljena žival za prehrano – po predhodnem zakolu - skozi želodce papeža in njegove duhovščine kot tudi 2,5 milijarde njenih vernikov po celem svetu.

¹ **Vir:** Univerzalno življenje: **Kdo sedi na Petrovem stolu, 3. del - citat iz knjige** »Geheime Schriften mittelalterlic Sekten« (Skrivni spisi srednjeveških sekt) avt. Seifert/Pawlik.

Pod črto

ISTO LJUBEZEN STVARNIKA, KI JO JE V SEBI NOSIL ŽE JEZUS, NOSIMO V SEBI, V SVOJI DUŠI TUDI VSI LJUDJE

Jezus je s svojim življenjem, popolnoma prežetim z ljubeznijo, lahko vzornik vsakomur izmed nas, sploh pa v teh težkih časih, ko svet drvi proti lastnemu samouničenju zaradi kolektivne neozaveščenosti o Bogu Stvarniku (Bog) in pomanjkanja ljubezni med ljudmi. Učil je, da je ljubezen do vsega živega resnični test, skozi katerega mora iti vsakdo, ki želi spoznati Boga v sebi. A marsikomu so se te njegove besede zdele tuje, kot tudi njegove pomenljive besede svojim učencem: »*Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli *ljubezen in ljubili drug drugega.*« (1 Jan 13,35) In dobro bi bilo, če bi se vsakdo na tem svetu zavedal, kaj ljubezen dejansko je širše gledano, tudi glede na naslednji Jezusov rek iz Svetega pisma: »*Kdor ne ljubi, Boga ni spoznal, kajti Bog je *ljubezen.*« (1 Jan 4,8)

Skratka, bistvo Jezusovega nauka, kot tudi vseh ostalih Mojstrov Sant Mata, je ljubezen do Boga in sočloveka.

(Svetnik Radha Soami)

" Ljubezen je vse, je Najvišje Bitje ali Najvišji Bog."

Kaj torej je za nas ljubezen?

Iz do sedaj navedenega izhaja, da smo ljudje v svojem bistvu energetske duše in da kot taki izvirmo v prisposobi kot kapljice iz Stvarnikovega Oceana čiste Ljubezni in čistega Duha. Omenili pa smo tudi, da je Stvarnik v bistvu vsemogočna energetska duša, sicer za naš razum nepojmljivih razsežnosti, ki ima sposobnost samoobnavljanja. Spoznanje, da je Stvarnik kot Troedini Bog v bistvu brezmejna energija čiste Ljubezni in Duha, pa nam daje vedeti in razumeti, da to velja tudi za njegovo Ljubezen in kar izhaja tudi iz spodaj citiranega odlomka iz Marijinega Sporočila z naslovom: »O ljubezni pravi, kot jo vidimo mi tu zgoraj.«

In samo dejstvo, da Stvarnikovo prvinsko energijo tvorita Duh (ali Slišni življenjski tok in Sveti duh) in Ljubezen skupaj, oziroma da je tudi Ljubezen kot taka energija Stvarnika, je namreč pomembno spoznanje za razumevanje, kako se ljubezen kot energija odraža v človeku daleč od svojega izvora, sploh pa, ko nastopa kot najplemenitejše ljubezensko čustvo v odnosu do sočloveka oziroma nasprotnega spola, nenazadnje pa tudi do vseh živih bitij na tem svetu, ki imajo srce.

Sveta mati Marija:

" (...) Ljubezen je **energija** večnega, oplajana iz vesolja, po Bogu dane sreče. Kaj to pomeni? Dva, ki se uzreta in zaznata, začutita v nemir privlačnost. To zgodi se v duši. Tu aktivira **iskra** se, ki je pogojena iz preteklosti. Čar te iskre sega (*karmično*) v nazaj, ne vedno, vendar največkrat.

Mi vsi tu zgoraj vidimo v posameznika, kaj z njim se zgodi. Ljubezen prava je darilo, darilo vsem tistim, ki jo zaslužijo. Čudno se sliši, kajne? Vendar je tako. Ljubezni energija prava nikoli ne izgori. Ko pa pride, človek kaj stori, da bi obdržal jo v sebi, njej, njemu? Kaj za to stori? Spoštovanja ni, vere v sebe tudi ni!

Ljubezen prava, ki jo človek doživi, se izkaže v veri do Boga, Stvarnika. Ljubezen prava, čista, dveh medsebojno ljubljenih oseb, oplemeniti se v ljubezni do Boga, do Stvarstva. Od tu vse izhaja! Ko človek čist v srcu je, tudi ljubiti zna. In ceniti zna, kar je zaznal v srcu svojem do osebe, ki jo ljubi." (...)

In ko si tako človek uzre določeno osebo, ki mu je kot duša v tem življenju usojena za skupno življenje v ljubezni, jo tako v sebi, v svoji duši tudi začuti kot iskrico ljubezni. In kaj se zgodi? Ko jo zazna srce, to iskrico, se ta v njem, z močjo izvorne Ljubezni, pretvori v najplemenitejše čustvo, ki nas objame kot plamen in nam da čutiti, da to je to kar si želimo v duši, ljubiti in biti ljubljen(a). Kot nam pove sam Stvarnik v svojem v uvodnem delu knjige citiranem Sporočilu, je namreč srce v fizičnem telesu človeka edini organ, ki lahko prenese v zaznavno vse občutke duše, torej tako žalosti kot veselja in seveda tudi ljubezni.

Človek torej brez ljubezni, ki jo nosi v duši, čuti in izraža pa v srcu, ne bi mogel živeti. Če bi Stvarnik iz strukture človeškega bitja oziroma njegove duše izvzel Ljubezen, bi le ta v svoji biti postala le suha rožica, bila bi kot brezčutna energetska struktura duha v telesu, ki pogreša dotik alkimije ljubezni, da bi lahko zopet zaživela na svojem vrtu večnega življenja. In ko pisatelji hvalijo to božansko občutje, čustvo, jo tudi vsi pesniki opevajo v vzvišeno ekstazo ljubezni. To je namreč *duhovno vezivo*, ki našo dušo ohranja neokrnjeno, ji daje moč in večno življenje, nenazadnje pa tudi orožje proti vsem pastem, ki nam jih nastavlja Negativna sila.

In prav imajo tisti, ki pravijo, da je Ljubezen stanje duše, ki ga ne moremo vnaprej predvideti; v psihološkem smislu pa čustvo, ki ga ne moremo spoznati, dokler ga v celoti ne izkusimo. S pravo ljubeznijo dveh med seboj ljubečih oseb se sicer povezuje tudi njuna intenzivna navezanost drug na drugega, a je o njeni čistosti težko presoјati, ker ima vanjo (poleg Boga) vpogled samo duša kot njen nosilec. Ljubezni tako ni potrebno okvirjati v posamezne vrste navezanosti, da bi se ugotovili njeno čistost. Sicer med navezanosti spada tudi seksualna ljubezen, vendar to ni čista ljubezen, ker ima v sebi pomešano slo ali strast kot eno izmed petih strasti, ki so pri človeku sicer orodje Negativne sile.

Je pa tudi res, kot je učil Jezus, da je Ljubezen na fizični ravni, kjer je vse pomešano, težko razumeti in opisati, ker je v svojem bistvu energija, v nekem smislu pa torej tudi čustvo, ki ga sproži duša. Ker pa je kot čustvo povezana z nižjimi čustvi in tendencami v človeku, tako tudi njena učinkovitost in moč ni primerljiva z njenim izvorom iz Stvarnikovega velikega Oceana. Kot učijo Mojstri, se čisto bistvo ljubezni pokaže učencu, na svoji Poti do Stvarnika na 5. nivoju, šele na ravni Višje Bramande ali ParBrama iz 4. nivoja pod Stvarnikom. Šele tu se namreč odstranijo v celoti vsi omoti duše (razum, astralno in kavzalno telo), da lahko zasije sama v *svoji resnični svetlobi dvanajstih sonc*, sploh pa v Sač Kandu na 5. nivoju, kjer doseže združitev z absolutnim bitjem, Bogom Stvarnikom. Ljubezen duše se tedaj pokaže v popolnem razcvetu. In če si skušamo odgovoriti na vprašanje, kaj je ljubezen in o kateri je tudi govoril Jezus svojim učencem, lahko rečemo, da bolj ko je **čista** naša duša, ta kapljica Božanske Ljubezni, bližje smo Bogu Stvarniku, in obratno.

Skratka, Ljubezen gre razumeti - ne samo kot čustvo, pač pa kot zvezo z Bogom Stvarnikom, ki je v osnovi ni mogoče pretrgati in kaj šele uničiti v človeku. A tudi smrt, ki prekine vse vezi s tem svetom, ne more skaliti tega vzajemnega odnosa ljubezni med Stvarnikom in dušo glede na to, da je duša torej del Njegovega Oceana Ljubezni. Tako tudi pa lahko rečemo za Stvarnika, da - če je vezan na karkoli, je zagotovo vezan s svojimi vezmi ljubezni in predanosti do človeka, in kar velja torej tudi za vse Mojstre Sant Mata z Jezusom Kristusom na čelu.

Za zaključek pa mogoče ni odveč še odlomek iz pesnitve Svete matere Marije o ljubezni v Sporočilu z naslovom: »Solza šmarnice«:

(...) " Na svetu tem ljubezen je za vse. Prav vsi smo v njej, prav vsem je dano, da jo začute. Le misel prava k njej nas vodi in iz srca naj bodi vse kar nam gre.

Ljubezni hrepenenje težko je, čuti ga vsakdo. Vsakdo ljubiti zna in si to želi.

A kdaj pride k nam v srca naša *po Mariji dana vam čistost po ljubezni posajena*, pa zavisi od nas, ne nje. Ko bomo k njej ozrti, globoko s srcem svojim, tedaj pokloni nam svetost ljubezni dane.

Zavejte se ljudje, da pesmi vse, ki jih živimo, izpete so v trenutku, ko ni ljubezni.

Če ni ljubezni v srcu, ni pesmi in nastane nič,

ki nas popelje v nič.

Potem se znajdemo v zablodi, kjer ljubezni ni. Amen. "

3. poglavje

Na Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti temelječi

**NOVI DUHOVNI RED
NA ZEMLJI**

1

Beseda o Stvarnikovi Metodi duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti San Mat

Uvod

V dosedanjih poglavjih je bilo že kar veliko povedanega o Stvarnikovi metodi duhovne rasti (Metoda) in iz nje izhajajoče Svete poti Sant Mat, to je poti, ki vodi človeško dušo dejansko nazaj domov k Stvarniku na 5. nivo Stvarstva (POT). O njej, tej Stvarnikovi Metodi kot prvi fazi te Svete poti, pa je spregovoril že zgoraj večkrat citirani Veliki Mojster Sant Mata Baba Sawan Singh (1858-1948) prav tako pa tudi o samem pojmovanju besedne zveze Sant Mata, kot tudi o Stvarniku kot vibrirajoči sili v odnosu do samih učencev Sant Mata. Iz njegovih besed glede predmetne Metode izhaja naslednje kot smo doslej že večkrat poudarili: "Ta metoda duhovne rasti je naravna, izoblikoval jo je sam Bog in je stara kot Stvarstvo. Ker jo je Stvarnik sam utemeljil, je nihče ne more spremeniti, zbrisati ali ji česa dodati. stara je kot človeštvo. sam stvarnik jo je, ko je ustvaril človeka, zanj oblikoval." S tem naukom pa je povezan tudi njegov naslednji nauk in v katerem nam pove, da človek nosi Boga v sebi in da se znotraj njega nahaja tudi duhovna pot nazaj k njemu domov: **"Vsak človek nosi Boga v sebi in znotraj njega tudi leži pot nazaj k njemu domov, ki ji pravimo Sveta pot Sant Mat."**

Ko pa je Veliki Mojster ob tem spregovoril tudi o sami tej besedni zvezi Sant Mat oziroma o njenem pomenu, pa je pojasnil, da ta izhaja pomensko iz sanskrtskega jezika, tako da beseda *Sant* pomeni »Učitelj z Najvišjega nivoja,« *Mat* pa mnenje ali »prepričanje«, ki ga lahko poda samo tisti Učitelj oz. Mojster Sant Mata, ki se je kot učenec podal na to Pot osebne izkušnje do Najvišjega 5. nivoja Stvarstva, kjer je njegov dom pri Stvarniku. In ko je pod vodstvom svojega Mojstra dosegel ta cilj, vrniti se v ta svoj resnični dom, je po Stvarnikovi volji postal bodisi (resnični) Svetnik ali pa Njegov Učitelj in Mojster Santa Mata s pridano mu močjo Kristusa, da bi se v tej vlogi nato vrnil na ta svet izpolnjevati njegovo Stvarnikovo voljo.

1. SVETA POT SANT MAT NI IZMIŠLJEN, SIMBOLIČNI IZRAZ

Kot izhaja iz zgoraj citirane razlage Velikega Mojstra o Sant Matu, lahko svoje mnenje ali prepričanje o spoznanju Stvarnika, lahko poda samo tisti Učitelj, ki se je kot učenec podal na duhovno »pot« osebne izkušnje do Najvišjega nivoja, oziroma do Boga Stvarnika, kjer je naš pravi dom. Ker pa je ta pot oziroma potovanje po Stvarstvu Sveta pot v pravem pomenu besede, jo Mojstri in Svetniki tako tudi imenujejo. Seveda pa se na to pot lahko poda vsak iniciiran učenec ob spremstvu živega Mojstra. Popotnik, učenec se tako pod Mojstrovim vodstvom dviga iz našega planeta zemlje višje in višje, postopno od enega do drugega nivoja ali duhovnega področja, dokler ga Mojster skozi čas ne pripelje domov k Stvarniku na peti in najvišji nivo tega kraljestva, v to območje večnega duhovnega življenja duše. In kot vedo povedati vsi ti učenci, ki so s tem dvigom na peti nivo postali bodisi resnični Svetniki ali pa Mojstri, je življenje duše v teh višjih svetovih z besedami neopisljivo, saj je neizmerno popolnejše in lepše od njenega življenja na Zemlji. Primerjava pravzaprav sploh ni mogoča, kajti duhovna substanca in ureditev teh svetov sta popolnoma drugačni od vsega, kar je nam znano. V

Sat Dešu, pri Stvarniku na 5. nivoju, ni žalosti, tam ni trpljenja zaradi kakršnekoli bolezni ali pomanjkljivosti, v tem najčistejšem duhovnem svetu ni bolečine, niti ne smrti.

Skratka, življenje duš v tem, torej nekoč v prihodnosti lahko tudi našem domu pri Stvarniku, je popolno v vsakem pogledu, in množice čistih duš, ki tam lahko živijo, lahko opišemo kot resnično blažene in žareče v sreči svoje kavzalne oblike - v tem odsevu svojega astralnega telesa, ki ga je torej odvrгла ob prehodu na superkavzalni nivo.

2. KDO PRAVZAPRAV JE LAHKO UČITELJ STVARNIKOVE METODE DUHOVNE RASTI IN KAKRŠEN JE BIL TOREJ ŽE JEZUS KRISTUS

Ko smo govorili o Jezusovi duhovni Poti, smo pojasnili, da mu je Stvarnik na koncu te Poti, podelil moč Kristusa boga, da je lahko na tem svetu postal njegov Mojster Sant Mata (Mojster) in hkrati Učitelj njegove prastare Metode duhovne rasti. To pa pomeni, da je Jezus s tem postal utelešeni Bog Kristus na zemlji, oziroma z drugimi besedami povedano: Jezus je kot Stvarnikov Mojster Sant Mata postal Kristus na zemlji, Kristus pa bog v Jezusu, ki lahko brez vsakršnih posrednikov ali medijev pozna vse stvari, jih uživa in tudi zaznava, ter kot tak tudi govori skozi Jezusa.

In ker vemo, da ta nauk velja za vse pretekle in sedanje Mojstre, potem nam je lahko razumljivo, da nas katerikoli od nas izbrani Mojster – pa čeprav ga ne vidimo, ker se nahaja na primer na drugem koncu sveta, kot učence spremlja in podpira z energijo Stvarnikovega Slišnega življenjskega toka tako med meditacijo kot tudi v vsakdanjem življenju. Ima pa vsak Mojster torej tudi moč, ki jo lahko uporabi kadarkoli v pomoč učencu, če je ta na primer ogrožen s strani Negativne sile. To pa iz preprostega razloga, ker je torej on, naš Mojster, tako kot vsak drug Mojster v tej svoji vlogi v bistvu Bog sam. In tudi o tem, kdo in na kakšen način lahko postane nekdo bodisi resnični Svetnik ali pa Mojster, nam ti, ki so to postali, povedo naslednje.

Ko duša človeka, ki je bil v večini primerov že vnaprej od Boga izbran, da bo postal Mojster kot je bilo to v primeru Jezusa, doseže na svoji Poti po določenem času peti nivo stvarstva (Jezus je za to potreboval v tistem času kot rečeno 19 let) in se kot kapljica v čistosti svoje duše zlije nazaj v Stvarnikov veliki ocean čistega Duha in Ljubezni, lahko tam ostane in prične uživati večno življenje v kolikor ji ni usojeno, da se mora vrniti nazaj na ta svet bodisi v vlogi Mojstra ali Svetnika. In ko se to zgodi, je bila duši, ki je bila določena za Mojstrsko funkcijo na tem svetu, dodeljena še Kristusova moč oziroma moč Stvarnikovega za ta svet zadolženega Boga. Tako tudi pa je tak človek, *konkretno torej Jezus, postal za časa svojega poslanstva na tem svetu Kristus, Kristus pa Stvarnikov Bog v Jezusu*, ki ob tem, ko govori in deluje skozi njega, Jezusa, lahko brez vsakršnih posrednikov ali medijev pozna vse stvari, jih uživa in tudi zaznava.

Sicer pa o tem govori v svoji knjigi Skrivnost smrti tudi spodaj citirani Mojster Sant Kirpal Sing, ko našteva vse Mojstre pred njim do njega samega in preko katerih je delovala ta Kristusova ali Božja moč.

Dve osnovni nalogi Mojstrov

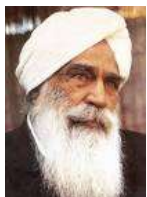
Kot povedo Mojstri Sant Mata, je njihova prva in najpomembnejša naloga v tem, *da duše učencev z iniciacijo povežejo s Stvarnikom in kar tudi je osnova Stvarnikove metode duhovne rasti*. Človek je namreč tako rekoč izgubil stik s Stvarnikom oziroma z njegovim Slišnim življenjskim tokom (Tok) s svojo ujetostjo v boleči krog rojevanja ter umiranja v področju grobe materije in posledično dolgim zadrževanjem v njem. Ta Stvarnikov vseprisotni Tok življenja sicer lahko primerjamo kot rečeno z elektromagnetnimi radijskimi valovi, ko napolnjuje prostor tako okoli nas kot tudi v nas. Vendar pa ga za nas kot življenjsko pomembnega ne slišimo niti ne vidimo, kajti z njim od našega prvega prihoda na ta svet nismo praktično več v stiku in tako tudi ne uglašeni s Stvarnikom. To pa ima seveda za posledico, da človek že stoletja tava v temi Negativne sile, ker ni v stiku z Njim. *In edini, ki nam lahko pomaga, je torej živi Mojster Sant Mata, kajti brez njega se ne moremo povezati s to Stvarnikovo brezmejno energijo Slišnega življenjskega toka oziroma s Stvarnikom*. V tem oziru postane Mojster naš pravi Odrešenik ob samem dejstvu, da ga pri tem Božjem opraviilu ne more nihče nadomestiti.

Naslednja pomembna naloga Mojstrov pa je poučevanje in ozaveščanje - ne samo učencev, temveč vseh ljudi, preko svojih poverjenikov o dobrotah Stvarnikove predmetni Metode duhovne rasti in iz te izhajajoče izventelesne poti duše do Stvarnika na 5. nivo (Sveta pot Sant Mat). Tako kot učenci naj

se tudi ostali ljudje seznanijo med drugim z dejstvom, da smo ljudje v svojem bistvu duše in da nobena duša brez živega Mojstra oziroma njegove iniciacije, ne more najti izhoda iz karmičnega kroga rojstev in smrti. Preprosto sama tega ne zmore. Prav tako pa se tudi ne more podati na samostojno izventelesno pot do Stvarnika na 5. nivo. Nekdo se sicer lahko povzpne do prvega duhovnega področja na astralu, ali celo do drugega, vendar naprej sam ne zmore brez Mojstrovega vodstva.

3. Poslanstvo vsakega Mojstra Sant Mata traja le za časa njegovega življenja - po njegovi smrti ga prevzame in nadaljuje pod istimi pogoji nov od Stvarnika določen Mojster

Iz do sedaj navedenega izhaja, da je Kristusova moč dodeljena s strani Stvarnika vsem Mojstrom Sant Mata ob tem, ko so to postali. In če se za začetek navežemo na zgoraj v poglavju o Jezusu citirane njegove besede iz Svetega pisma: **"Dokler sem na svetu, sem Luč sveta,"** ob tem pa še na s tem povezan nauk Stvarnikovega Mojstra Sant Kirpal Singha iz njegove knjige Skrivnosti smrti: **"Ko Učitelj enkrat na tem svetu izpolni dano mu nalogo in umre, Bog Stvarnik pa ga pokliče nazaj k sebi, se nikoli več ne vrne na ta svet v fizični obliki,"** potem nam je lahko jasna tudi Mojstrova nadaljnja razlaga, zakaj Najvišja Božja moč v Kristusu, oziroma Kristus sam, potem ko nek Mojster umre, izbere drugo telo, oziroma na novo izbranega Mojstra, skozi katerega bo naprej deloval(a) kot »Luč« vse do njegove smrti na tem svetu.

To je torej proces, v katerem vsak tak človek, ki je postal Kristus, nadaljuje poslanstvo Mojstrov Sant Mata kot je učil Mojster Sant Kirpal Singh (na sliki levo zgoraj) in zaključil v ponazoritev povedanega z naslednjimi besedami: *"Pregorelo žarnico je treba nadomestiti z novo, da bi luč lahko svetila. »Kristusova Moč ali Božja Moč« deluje z isto močjo kot je skozi Zoratustra, Konfucija, Jezusa, Mohameda, Kabirja, Guru Nanaka, Tulsi Sahiba, Soamija Ji Maharaja, Babo Jaimal Singha, velikega in slavnega Hazurja (Babo) Sawan Singha"* - in tako naprej (op. zapis.) vse do današnjih Mojstrov.

Povsem logično je torej kot že povedano, da tako kot Jezus, tudi ostali zgoraj našteti Mojstri po svoji smrti niso mogli oz. ne morejo nikoli več delovati med ljudmi, pač edinole v danem času živeči Mojster kot je to lepo razložil Sant Kirpal Sing, ker je imel v sebi torej to isto moč Kristusa kot davno pred njim tudi že Jezus.

In nič ne bo narobe, če rečemo, da tudi zanj kot za vse ostale Mojstre velja taisti svetopisemski nauk kot je veljal že za Jezusa, in smo ga citirali že zgoraj, sicer v ednini, ker se je nanašal na Jezusa, sedaj pa prilagojeno vem navedenim Mojstrom, v množini: **"Bili so prava »Luč,« ki prihaja na svet in »razsvetljuje« vsakega človeka."** (Janez 1:9) Seveda pa nam ta svetopisemski nauk lahko služi kot izhodišče za razlago o meditaciji na notranji zvok in svetlobo v povezavi z naukom Velikega Mojstra Babe Sawan Singha, ki je dejal: **"Ko živi Mojster Sant Mata odpre učencu z iniciacijo notranje oči in ušesa, lahko ta neposredno spoznava Boga tako, da med meditacijo zre v njegovo »Luč« v sebi in posluša Njegovo besedo in zvok."**

In ta meditacija, o kateri govori Veliki Mojster v tem citatu, je po njegovih besedah že v fazi *visoko napredovale duhovne rasti učenca* glede na to, da ta lahko - v neki točki, zaradi uspešne meditacije na notranja zvok in svetlobo, v sebi lahko (za)zre v Luč ali Svetlobo Stvarnika in posluša Njegovo besedo. Seveda pa je del te duhovne rasti – in s katero se v končni fazi torej osvobodimo tudi za nas pogubne karme in tovrstnega jarma Negativne sile, tudi ozaveščeno pojmovanje smrti kot nam pove že zgoraj citirani Mojster Sant Kirpal Sing z naslednjimi besedami; citat: *»Smrt je največja skrivnost življenja, ki že od davnih časov bega človeštvo. Navkljub vsem prizadevanjem razvozlati to skrivnost, ostaja smrt tako nedoumljiva kot poprej. Učitelji z najvišjega nivoja, Mojstri Sant Mata ali popolni Učitelji, ki prihajajo s področja nesmrtnosti na koncu svoj Poti in so eno z Neskončnim, poznajo skrivnost smrti. Učijo nas, da smrt ni to, kar se nam zdi, temveč da je ponovno rojstvo v življenje, o katerem na tem svetu ne moremo niti sanjati. Smrt je kot zaton sonca na eni strani zemeljske oble in njegov vzhod na drugi strani. Učitelji nam pokažejo, kako lahko premagamo na videz nepremagljivo in strašljivo smrt ter se osvobodimo strahu. Zagotavljajo nam, da ne umremo, ampak odvržemo samo fizični ovoj in živimo (tam zgoraj) naprej v drugih telesih, astralnem ali kavzalnem, ter se dvigamo, vse dokler ne spoznamo svoje Božanske narave in se zedinimo z Bogom Stvarnikom, ki je vse-prežemajoča Zavest in blaženost.«* (Vir: knjiga »Skrivnost smrti,« avtorja Sant Kirpal Singha.)

Skratka, bistveni del poslanstva pravega Mojstra je v tem, da nas svojimi nauki in lastnima zgledom ter Svetlobo razsvetljuje in nam tako pomaga osvoboditi se "večnega kolesja karme," tega jarma Negativne sile, ki nas oddaljuje od Stvarnika in zadržuje na tem svetu. V tem smislu je rešenik in dobesedni »razsvetljevalec naših duš,« ki ga nobena še tako »sveta« knjiga ne more nadomestiti - in kar torej velja tudi za v Betlehemu pokopnega Jezusa. Povsem logično namreč je, da Jezus v svoji duši brez fizičnega telesa in Božje moči Kristusa, ki je po njegovi smrti prešla torej v naslednjega od Stvarnika izbranega Mojstra, ne more več delovati med ljudmi, pač edinole danes delujoči živi Mojster kot je torej lepo razložil Sant Kirpal Singh, ker je imel kot Mojster v sebi torej isto moč Kristusa kot davno pred njim tudi že Jezus.

Mojster Sant Kirpal Singh (1894-1974), je iniciacijo prejel od svojega učitelja Velikega Mojstra Babe Sawan Singha in to potem, ko se mu je slednji sedem let prikazoval v meditaciji. Bistvo Njegovih naukov pa je v tem, da smo vsi zavestne entitete kapljice Stvarnikovega velikega Oceana Vsèzavesti in kot taki tudi vsi bratje in sestre v Bogu. V času svojega delovanja je bil 14 let predsednik Svetovne skupnosti veroizpovedi. Februarja 1974 je sklical veliko svetovno konferenco glede nujne enotnosti človeštva, ki so se je udeležili verski, družbeni in politični voditelji z vsega sveta; in bila je velik korak k njegovi viziji miroljubne družbe. Bil pa je tudi prvi nekrstjan, ki mu je bil podeljen naziv 'malteški vitez.' Svoj fizični okvir je zapustil v svojem 81. letu - iz svojega telesa je izstopil pri polni zavesti.

4. TUDI »NOVI DUHOVNI RED NA ZEMLJI« TEMELJI IZKLJUČNO NA ZNANSTVENIH IZKUŠNJAH MOJSTROV O STVARSTVU, *prepotovali so ga namreč nešteto krat in ga tako do potankosti tudi spoznali kot tudi vse bogove v njem*

Kot povedo Mojstri kot Učitelji Sant Mata, njihova znanost, za razliko od današnje fizikalne znanosti, ki je kolikor toliko dojemljiva človeškemu razumu in čutilom, temelji torej na Stvarnikovi metodi duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat, ki uči in dokazuje, da je bistvo in vzrok vsega kar je in obstaja, nadčutni, vsemogočni Duh ali Slišni življenjski tok in Sveti duh Stvarnika. Poudarjajo pa tudi, da se te Stvarnikove metode v smislu znanstvenega preizkusa lahko poslužuje vsakdo *in se tako tudi sam prepriča*, da je to edina pot, ki dejansko dokazuje obstoj Boga.

Seveda pa se je te Stvarnikove metode duhovne rasti potrebno naučiti. O tem govori npr. tudi Kristus v naslednjem citiranem odlomku iz njegovega Sporočila »V belem se nas vidi,« iz leta 1996.

Kristus pravi:

"Žarek ta v svetlobi Duha, poslan od Boga, nas oplemeniti v duši, če sprejeti smo ga znali. **»Da, znali.«** Tudi to je znanje, ki ga pridobiš, ko se ozavestiš. Ljudje ne rabijo vodnikov, ne svetišč velikih, besed velikih. Tiho naj se zazrejo v sebe. Tam (*v sebi*) bodo našli, kar potrebujejo. Zato potrebni so le (*iniciiram*) ljudje, ki druge ozavestijo in nič drugo. Vseh svetišč in cerkva je dovolj na svetu, da se še lahko zberejo. A tam naj ne iščejo Boga, pač pa stik z ljudmi, ki so že na Sveti poti (*Sant Mata*), da jim ti povedo, kaj čutijo v tej veri novi za cel ta svet. Nežno, mirno, pogovori se s seboj enkrat, dvakrat, večkrat, vendar ne bo potrebno. **Tedaj boš slišal »glas« od znotraj, ki ti pove, da iz njega veje glas Boga, in ne pastirja.**

In ko poslušal bodeš zopet glas pastirja, porečeš si: »Kaj ta človek blebeta?« Postal si ptica tedaj in ne ovca."

Žarek, ki ga v tem citatu na prvem mestu omenja Kristus, je žarek energije Stvarnikovega Duha oziroma njegovega Slišnega življenjskega toka (zvok) in Svetega duha (svetloba), ki smo ga učenci prejeli od Mojstra ob iniciaciji. S tem nas je Mojster z inicijacijo povezal z Bogom Stvarnikom, hkrati pa nam je tako oplemenitenim s to Stvarnikovo božjo energijo omogočil tudi meditacijo na »zvok in svetlobo« Slišnega življenjskega toka. To je namreč kot rečeno osnovni pogoj za začetek meditacije na zvok oziroma »trkanja« na deseta vrata kot pravi Jezus tej meditaciji v enem izmed evangelijev. To trkanje bo naši duši v danem trenutku omogočila prvo zapustitev telesa skozi tretje oko, in se tako, ob spremstvu Mojstra, tudi prvič podati na dolga izventelesna popotovanja po vesolju s ciljem doseči svoj dom pri Stvarniku na petem nivoju Stvarstva. Seveda pa vse to ni tako preprosto kot se sliši. Naučiti se namreč moramo, kako do vsega tega priti, in samo živi Mojstri Sant Mata nam lahko posredujejo to znanje in

izkušnje, ker so sami prepotovali dolgo Pot do Boga, Stvarnika, da bi na koncu le-te lahko postali njegovi poslanci na tem svetu.

V citiranem Sporočilu Kristusa je torej govora o znanju, ki ga moramo osvojiti in ozavestiti skozi to Stvarnikovo metodo duhovne rasti kot je nadalje opisana spodaj, če želimo kreniti na to duhovno Pot Mojstrov po Stvarnikovi metodi duhovne rasti, *ali pa za začetek živeti vsaj tako kot nam narekuje ta metoda*, torej da živimo čisto, moralno neoporečno življenje brez uživanja mesa in mesnih izdelkov ter opojnih substanc. To od nas v vsakem primeru pričakuje Stvarnik, poleg njega pa seveda tudi Kristus. Gre namreč za to, kar se same pridobitve znanja tiče, da s tem, ko nas Mojster na relevanten način najprej pouči, da smo ljudje v svojem bistvu duše in da smo kot taki del Stvarnika, nas v smislu nadaljnega ozaveščanja (na)učiti razumeti tudi sebe, to svojo notranjost; pouči pa nas torej tudi, kako z dušo ob njegovem spremstvu zapuščati svoje telo in se vanj vračati, ne da bi pri tem umrli.

Ko pa Kristus govori npr. o Novem duhovnem redu na zemlji, ki temelji na Stvarnikovi predmetni metodi duhovne rasti, pa pove med drugim tudi naslednje:

Kristus:

"Kot sem ti dejal, ustanovila bova Novi duhovni red na zemlji, *po Jezusu* in meni zaznamovan.

Ta vera naj bo pesem njih, ki želijo si svobode v srcu. Zato po krilih poletijo in zapojajo. Peli bodo in peli v pesmi sreče. Njih rod ni maša ta, je pa ljubezen v srcu, kamor poletijo po krilih svojih.

V dobi Novi vere te, bo Bog uzrt po srcih in ne prerokih. Ljudje ne rabijo vodnikov (*duhovnikov*), ne svetišč velikih, besed velikih. **Tiho naj se zazrejo v sebe. Tam (v sebi) bodo našli, kar potrebujejo.**

Potrebna jim ljubezen dana bo skozi njih, skozi dušo svojo po nauku mojem in Boga. Zato potrebni so le ljudje, ki druge ozaveste in nič drugo.

Vseh svetišč in cerkva je dovolj na svetu, da se še lahko zberejo. A tam naj ne iščejo Boga, pač pa stik z ljudmi, ki so že na (*Stvarnikovi*) Sveti poti (*Sant Mat*), da jim ti povedo, kaj čutijo v tej veri novi za cel ta svet.

In kot ptice poletijo iz fare v faro na letu prvem. Vendar po krilih vera ta nima meja. Kot Duh brezmejni se giblje ptica ta, ki moč svobode njenega duha jo k Bogu vodi.

Ovca bi ostala ovca, ker potreben ji je pastir. Le ptica vidi tisto kar želi, na višavah in na tleh.

(*Odlomki iz Sporočila: »Novi duhovni red na zemlji«*)

1) Mojstrova iniciacija pomeni neposredno povezavo učenca s Stvarnikom in hkrati osnovo za pričetek meditacije s koncentracijo v očesnem središču

Da je Božje kraljestvo dejansko prisotno v vsakem posameznem človeškem, je namreč ena izmed bistvenih resnic, ki jih je poudarjal torej že Jezus, za njim pa še vsi Mojstri Sant Mata. Vsi namreč vedo povedati, da Božje kraljestvo ni oddaljen kraj ali stopnja zavesti, ki da jo lahko uresničimo šele po smrti. Oni učijo, pa tudi dokazujejo svojim učencem, da je to kraljestvo zelo stvarna resničnost in v katero je mogoče vstopiti že v tem življenju. Mojstri namreč učence seznanijo o načinu, *kako med meditacijo umiriti svoj razum in iti, oziroma se osredotočiti navznoter v sebe*, da bi v sebi spoznali Božje kraljestvo že tukaj in zdaj. Zato učencu že takoj ob posvetitvi z iniciacijo naložijo, *da mora med meditacijo svojo pozornost usmeriti v očesno središče ali tretje oko*. Duhovna rast učenca po Stvarnikovi predmetni Metodi se namreč začne s koncentracijo v tem očesnem središču. Mojstri se namreč ne koncentrirajo na nobeno središče pod očmi in tudi svojim učencem to poudarjeno odsvetujejo. Pojasnilo zakaj tako pa je preprosto:

Človek v svojem funkcioniranju normalno deluje iz srčnega središča. Ko pa je zatopljen v kakršnokoli poglobljeno razmišljanje, pa se z nekaj napora (podzavestno) lahko trenutno dvigne nad to središče, ko pa preneha s tem razmišljanjem, pa ponovno pade nazaj v to srčno središče. Tako človek pravzaprav sedi »na sredi gore« in katere temelj kot razloži Mojster, je rektum, vrh je oko, srce pa je točka na sredini. To pa seveda pomeni, da je meditacijska pot navzdol do rektuma in potem vračanje navzgor *le izguba časa in energije*. In ravno iz tega razloga, ob dejstvu kot omenjeno, da Slišni življenjski tok ali njegov

(božji) Zvok prične v nas delovati šele, ko vso koncentracijo usmerimo med oči, pa nas Mojstri že na začetku poučijo o tem dejstvu, da moramo vso pozornost usmerjati samo v ta predel med očmi in obenem umiriti svoj razum.

Moč meditacije leži torej v koncentraciji, ne glede nato na katero središče se sicer koncentrira. Toda višje ko je to središče, večja je potem tudi sama moč napredovanja proti končnemu cilju. In ker meditativno vstopanje in zadrževanje v kateremkoli (*mikrokozmičnih*) središč Pinde ali delih pod očmi *pomeni* proučevanje zgoraj omenjene refleksije refleksij, pa so Mojstri iz tega razloga opustili že samo meditativno vstopanje v Pindo tako v telesu kot v izven telesno v vesolju, ko se podajajo na svojo Pot proti višjim nivojem. Zato Mojstri, ko tako rekoč »sedijo« v očesnem središču, hipno odtegnejo iz telesa energijo oz. Slišni življenjski tok duše vse do tega središča, in tako tudi krenejo v Ando (2. nivo) in Nižjo Bramando (3. nivo) ter tako preko 4. nivoja (Višja Bramanda) naprej do Stvarnika na Sač Kandu oziroma do 5. nivoja - kot vse to in še več je, poleg spodaj navedenega, podrobno obrazloženo v 2. knjigi.

2) Trimesečna priprava učenca na Mojstrovo posvetitev z iniciacijo

Učenje za pridobitev znanja, ki je potrebno za osvojitve predmetne Metode duhovne rasti kot ga v zgoraj citiranem Sporočilu omenja Kristus, se v bistvu začne z Mojstrovo trimesečno pripravo učenca na zgoraj obrazloženo posvetitev z iniciacijo. Vendar pa to pod pogojem, ko smo se odločili za to pot, da pričnemo živeti čisto in moralno neoporečno življenje brez uživanja mesa ter opojnih substanc.

Odreči se moramo torej vsemu tistemu, s čimer nas temna Sila odvrča od Boga, torej ob kajenju in drugim opojnim sredstvom tudi drugim pregreham iz vsakdanjega življenja kot so pohlep, sla, jeza, egoizem, varanje itn., ter se ob tem med trimesečno pripravo na iniciacijo tudi prepričati, ali smo pripravljeni *do konca življenja* postati brezkompromisno vegetarijanec (brez uživanja kakršnega koli mesa in jajc), se vzdržati od alkohola in mamil, in vseskozi živeti torej čisto moralno življenje ob opravljanju vseh posvetnih obveznosti, ter ob tem vsakodnevno meditirati vsaj dve uri in pol po navodilih Mojstra ob prejeti iniciaciji.

Pouči nas, kako in pod kakšnimi pogoji bomo meditacijo v doglednem čas uspeli doseči, da bomo pod njegovim vodstvom lahko v danem trenutku z dušo zapustili telo in se vanj vsakič po meditaciji tudi vrnili po svoji volji; oziroma z drugimi besedami povedano: *se pod njegovim vodstvom naučli, kako na tej Poti torej premagati smrt, ne da bi dejansko umrli*. Seveda pa je poudarek na popolni koncentraciji in osredotočenosti naše pozornosti na »tretje oko« brez kakršnega koli razmišljanja, ki nam jo omogoča ponavljanje petih svetih imen, oziroma simran, ki nam ga ob uniciaji posreduje Mojster.

Gre namreč za to na kratko povedano, kot prvo, da se mora učenec med meditacijo, zroč zaprtih oči v temo pred seboj, na ta način osredotočiti vso svojo pozornost v svojo notranjost, konkretno v področje za očmi, kjer ima duša (konkretno v področji hipofize) svoj sedež. Na ta način jo (dušo) namreč vzpodbudimo, da vso svojo po telesu razpršeno energijo odtegne v to področje za tretjim očesom. In šele, ko nam uspe to doseči, torej vso energijo svoje duše (razen v majhnem delu, ki je potreben za funkcioniranje telesa) skoncentrirati za tretjim očesom, se zgodi, da duša skozi mikroskopsko odprtino srednjega očesa zapusti fizično telo, kjer jo čaka Mojster v svoji žareči podobi, da jo popelje na njeno prvo izven telesno potovanje po vesolju. Seveda pa se to ne zgodi kar čez noč, kajti potrebno je mnogo časa in truda za dosega tega cilja.

Seveda pa je ob tem zelo pomembno, in po svoje tudi bistveno v odnosu do religij, da potem, ko smo od Mojstra prejeli iniciacijo in osnovne napotke za meditacijo, ne potrebujemo več nikakršne njegove pomoči v fizični obliki, pač pa le v duhovni iz naslova njegove povezanosti z nami, ki je nastala z iniciacijo. Tako tudi ostajamo sami in odvisni sami od sebe, da v stiku s svojo notranjostjo meditiramo po Njegovih navodilih, ki pa so v osnovi ista kot jih omenja Kristus v svojem zgoraj citiranem Sporočilu. In šele v danem momentu, ko smo z očiščenjem svoje notranjosti s pomočjo Zvoka dosegli t.im. prag smrti, z »očmi duše« v sebi zagledamo svetlečo se duhovno telo Mojstra, da nas zatem popelje preko tretjega očesa na prvo izven telesno potovanje po vesolju.

Kar se tiče samega tretjega očesa, pa je to v bistvu tista točka, mesto v subtilnem telesu glave na sredini za očmi, kjer je sedež in glavni stan duše in razuma v človeškem telesu. Ezoterično pa to oko predstavlja v bistvu *mikroskopsko majhno odprtino*, skozi katero duša med meditacijo iz telesa izstopa v višja

duhovna področja in se vanjo tudi vrača po končani meditaciji. V Svetem pismu Jezus to točko imenuje kot 'eno oko' (Matej 6: 2), Mojstri v Sant Matu pa kot 'deseta vrata,' ker se nahaja na vrhu devetih odprtih v telesu kot so to oči, ušesa, nosnici, usta in dve nižji odprtini. To so sicer odprtine, skozi katere nam odteka naša pozornost po zunanjem svetu ter preplavlja ter vznemirja sleherno celico našega telesa - in kar seveda ima za posledico, če jih med meditacijo miselno ne zapremo, da zaradi tako razdrobljene pozornosti ne moremo uresničiti zgoraj navedenega življenjskega cilja.

Ko pa nam Mojstri govorijo o našem astralnem telesu, s katerim med meditacijo zapuščamo svoje fizično telo in se vanj tudi vračamo, pa nam povedo kot je verjetno malokomu znano, da se to telo nahaja znotraj fizičnega telesa. Zanj je namreč značilno, da samo po sebi oddaja mnogo več svetlobe od fizičnega in je po sestavi od njega tudi finejše. Sestoji se namreč iz milijonov zvezdnatemu prahu podobnih delcev najfinejše materije, ki so pomešani v energijo čistega duha duše in se tako od nje oplemeniteni tudi pobliskavajo v njeni svetlobi, česar pa seveda s prostimi očmi ni mogoče videti. Sicer mu Mojstri zaradi te lastnosti pravijo tudi *svetlobno telo*, ima in uporablja ga vsak človek, čeprav se tega ne zaveda; sploh pa ne, da skozi to telo razum in duša vzpostavljata stik z zunanjim svetom kot je podrobno obrazloženo v 5. delu knjige pod naslovom 'Psihološka znanost Mojstrov o duši in njenimi orodji v človeku.'

Sicer pa je tako kot fizično telo tudi astralno telo opremljeno s petimi čutili, da lahko deluje kot sredstvo razumevanja na višjem nivoju življenja, potem ko fizično telo umre ali ko se duša odeta z njim poda po Poti Sant Mata na izven telesno potovanje po vesolju. In tudi njegova *oblika je po velikosti, podobi kot tudi barvi povsem enaka fizičnemu telesu*, v katerem je prebival človek na svetu, izražata pa dejanski značaj posameznika. In vsakdo, ki ima sposobnost videti ga (zato mora imeti kot rečeno odprto tretje oko), lahko tako v trenutku spozna njegovo čistost in druge kvalitete, tako da ni mogoča nikakršna prevara. Isto pa je seveda na astralnem nivoju. Tudi tam je namreč vsakdo videti takšen kot je v resnici bil na svetu. To pa je v resnici pomembno tudi takrat, ko stoji po svoji smrti pred Sodnikom, ker ta na tej osnovi lahko *pravično* odloča o njegovi nadaljnji karmični usodi, ki ji ne more uiti nihče. Seveda pa smo tudi v smislu pred Bogom vsi enaki in ne samo kar se smrti tiče, ki ji ne more torej uiti nihče.

Skratka, ko bomo z dušo nekoč uspeli zavestno zapustiti svoje telo in ta svet žalosti in trpljenja, se bo avtomatični prekinila tudi omenjena srebrna nit, ki nas je kot omenjeno povezovala s telesom ob vsakem popotovanju po vesolju. Kar pa se same naravne smrti tiče, pa ta pride točno takrat, ob naši smrtni uri kot nam je to določeno že ob rojstvu in o čemer je govorila na primer tudi Sveta mati Marija v svojem zgoraj citiranem Sporočilu: 'Tega bi se morali vsi zavedati'.

3) Meditacija, katere uspeh brez samodiscipline in vztrajnosti izostane, prav tako pa duhovna rast

Po iniciaciji je na vrsti vsakodnevno najmanj dve in pol urno prakticiranje meditacije na omenjena Zvok on Svetlobo Stvarnika, ki pa je v svojem bistvu kompleksna. Ko zapremo oči in ne vidimo več svetlobe pred seboj oziroma zremo naprej v (tako nastalo) temo in vsa pozornost usmerimo v to področje med očmi, ter hkrati začnemo v mislih ponavljati omenjeni simran, v sebi zaslišimo tudi zvok Slišnega življenjskega toka (Zvok) ali glas Boga (v krščanstvu je to Beseda). *Ta Zvok, ki je prisoten v nas kot ga slišimo skozi celo meditacijo, nas prične od znotraj očiščevati vseh negativnih misli razuma in slabe karme.* Bistveno pri tem pa je, da nam ravno ponavljanje simrana pomaga vzdrževati skoncentrirano osredotočenost pogleda v temi zaprtih oči v smeri točke tretjega očesa med očmi. Gre namreč za najbolj pomembno fazo meditacije, kajti v trenutku, ko smo se sčasoma uspeli dovolj očistiti svojih nesnag, ki smo si jih nakopičili skozi življenje, in ob tem *z našo koncentracijo hkrati pritegniti še po telesu razpršeno energijo naše duše v tretje oko*, tedaj nastopi zanjo (dušo) tisti odločilen trenutek, ko v obliki našega astralnega telesa lahko prestopimo tako imenovani prag smrti in vstopimo skozi tako imenovana "deseta vrata" v astralni svet tik nad fizičnim vesoljem. To pa je v bistvu tudi metoda koncentracije in meditacije, ki jo je imel v mislih tudi Jezus, ko je rekel: **'Trkajte in se vam bo odprlo.'** (Matej 7:7) **'Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, se bo rešil, »hodil bo (z dušo) noter in ven (iz telesa)« in bo našel pašo.'** (Janež 10:9)

Seveda pa dušo učenca ob izstopu iz telesa pričaka kot omenjeno žareča podoba Učitelja oz. Mojstra, ki je povzeto enaka fizični podobi njegovega Učitelja na tem svetu, vendar neizmerno lepša ter ožarjena z bleščečo duhovno svetlobo Svetega duha. In od tu naprej se prične ciklična in dolga Pot duše domov

k Stvarniku na peti stvarstva ob spremstvu Mojstra. Ob samem vstopu v astralni svet pa so učenci lahko prvič videli tudi tako imenovano Božje kraljestvo nad fizičnim vesoljem in se po njem z Mojstrom tudi »sprehodili« kot še mnogokrat kasneje.

4) Z Mojstrom se naučimo z dušo zapuščati svoje telo in se vanj tudi vračati po izventelesnem potovanju po vesolju

Pri Sveti poti Sant Mat in temelječi torej na predmetni prastari Metodi duhovne rasti kot prvi fazi te Poti, gre kot bistveno torej za to - *in česar nas ne zmore naučiti kot omenjeno nobena religija*, da se z meditacijo naučimo z dušo zapustiti svoje telo ne da bi ob tem dejansko umrli, in kar je v bistvu »naravna pot« do Boga Očeta Stvarnika kakršna je omogočena prav vsakemu človeku na tem svetu - tako smo namreč ustvarjeni kot nam pove sam Stvarnik. Razlika med običajno smrtjo in tem »programiranim« umiranjem s prestopanjem praga smrti pa je v tem, da se pri slednjem ne pretrga srebrna vez duše s telesom kot se to sicer zgodi ob običajni smrti. Telesni organi delujejo še naprej in duša se ob koncu meditacije vrne v telo. In kdor se »nauči« umetnosti umiranja, lahko torej kadarkoli po svoji volji zapusti telo in se znova vrne vanj. Od tod verjetno torej tudi zapis naslednjih besed v Svetem pismu: **"Vsak dan umiram"** (1 Kor 15,31), ki naj bi jih povzeto od sv. Petra zapisal sv. Pavel v enem izmed svojih pisem. Pavel kot samooklicani apostol in zvesti služabnik Sotone kot je pojasnjeno v 4. delu knjige, namreč ni nikoli dosegel takega duhovnega napredka kot ga je Peter, da bi lahko prestopil prag smrti ob samem dejstvu, da sam ni nikoli prakticiral Sant Mata, niti ni bil nikoli iniciran od Jezusa za to Stvarnikovo Pot, ker je bil kot farizej Njegov zagrizen sovražnik že za časa njegovega življenja.

Res pa je tudi, da se nobena izmed tistih duš, ki so po Stvarnikovi predmetni Metodi duhovne rasti prestopile prag smrti, načeloma nikoli več ne vrne na ta naš svet trpljenja, temveč po dejanski smrti fizičnega telesa ostane na tistem nivoju (od prvih četrteh, ki vodijo do Stvarnika na petem nivoju), ki ga je dosegla z meditacijo še za časa svojega bivanja v telesu do njegove fizične smrti. Ta v človeku namreč nastopi v tistem trenutku, ko ga duša za vedno zapusti iz tega ali onega razloga in odide na določen nivo, od koder pa potem ob pomoči svojega Mojstra nadaljuje to svojo Pot domov k Stvarniku.

5) Svetopisemski zapis izvenztelesnega potovanja z dušo po vesolju

Glede na to, da je malo takih, ki bodo verjeli razlagam o zapuščanju telesa in izventelesnem potovanju duše po vesolju, pa je potrebnih spomniti na to kot že povedano, da je bil tudi svetopisemski Ezekiel (†571 pr.n.št.) eden izmed starojudovskih duhovnikov, in če hočete tudi cerkvenih, ki se je s pomočjo sistema Pranajame, Patandžalija ali katere izmed drugih meditativnih tehnik, uspel izventelesno dvigniti z dušo vse do Trikutija na vrhu 2. astralnega nivoja in tam spoznati tudi boga tega področja Kal Nirandžana kot je zapisano v Svetem pismu (Ezek 1, 26-28; 2, 1- 4/ EKV). A se naprej, navzgor proti 5. nivoju, brez vodstva Mojstra Sant Mata ni mogel povzpeti, sploh pa zato, ker ni bil povezan s Stvarnikom oziroma iniciiran z Njegovo energijo Slišnega življenjskega toka kot je vse to in še več obrazloženo v 2. delu knjige. In ravno iz tega razloga, ker nihče, ki ni povezan s Stvarnikom, ne more višje od Trikutija, tudi današnji duhovniki *zmotno* mislijo, da se nad Trikutijem ne nahaja ničesar več, oziroma da je to vrh Stvarstva in da je bog tega astralnega vesolja in fizičnega pod njim, Kal Nirandžan oziroma Sotona, za njih tudi najvišji bog Stvarstva.

6) Mikrokozmos oz. svetovi znotraj človeka učencu Sant Mata omogočajo začetek in samo nadaljevanje Poti po univerzumu

Znano je sicer, da so fizični možgani preko živčnega sistema v stiku z vsemi deli telesa. Podobno pa je torej na primer tudi s centri astralnega telesa ali kozmičnimi središči v človeku kot razlagajo Mojstri. Preko njih pride človek (duša) na svoji Poti Sant Mata v stik sicer najprej s celotnim astralnim svetom. Ko pa na svoji Poti napreduje dalje navzgor, pa ji tudi centri iz kavzalnega in superkavzalnega telesa služijo v izhodišču za dostop do višjih, finejših svetov.

Stik z njimi pa je v vseh primerih torej vzpostavljen, ko učenec s skoncentrirano pozornostjo pritegne energijo duše iz telesa v tretje oko (center) in s tem v bistvu (pre)obudi svojo zavest, da iz njega v svojem astralnem telesu (od)potuje navzgor proti omenjenim finejšim in lepšim svetovom in na katerih je sicer že *prebival* ob sestopu iz petega nivoja. In to je v bistvu to, ko

govorimo, da človek nosi v sebi celotno Božje kraljestvo, kajti ravno iz teh svetov ima v sebi vgrajena, če se lahko tako izrazimo, predmetna ogrinjala ali telesa.

In čeprav se zdi neverjetno, da človek lahko zaradi svoje čudovite zgradbe stopi v zavesten stik s celotnim vesoljnim sistemom, fizičnim in duhovnim, je temu dejansko tako. Vsakdo lahko to stori, seveda le v primeru, če je le pravilno voden in je pripravljen vložiti svoj trud. Potrebuje le *živega* Mojstra Sant Mata, ki ga bo naučil uporabljati predmetno Stvarnikovo metodo duhovne rasti. In vsakdo, ki se je s to Stvarnikovo metodo »izšolak« za izventelesna potovanja do Stvarnika, se lahko z dušo kadarkoli odtegne iz fizičnega telesa in še vedno živi v telesu pri polnem zdravju ter odpotuje v katerokoli smer vesolja ter se iz njega tudi vrača nazaj v svoje telo.

Povsem logično pa je tudi zgoraj omenjeno dejstvo, da ko odlomimo iz kepe zlata njen še tako majhen drobec, je ta drobec še vedno zlato. Isto pa lahko torej rečemo – ne samo za dušo, ki je majhen drobec Stvarnika, temveč tudi za vsa »snovna« ogrinjala vsakega izmed omenjenih nivojev, ki so bila duši dodana - kot drobci le-.teh - med kratkotrajnimi bivanji na njih do samega sestopa na zemljo. In ravno ti drobci, skupaj z omenjenimi središči v človeku, predstavljajo mikrokozmos v človeku. In ravno to dejstvo, da ima učenec v sebi omenjena kozmična središča, mu omogoča, da zapušča svoje telo in dosega zavesten stik z enim ali vsemi deli Univerzuma na svoji poti do Stvarnika na petem nivoju.

7) V čem vsem se predmetna meditacija na notranji Zvok ali Slišni življenjski tok, kot edinstvena razlikuje od ostalih tehnik, ki so razširjene po svetu

Na prvem mestu velja omeniti po svetu razširjeno meditacijo z uporabe mantre OM, ki kot *zunanji zvok* nastane s ponavljanjem oziroma petjem te mantre, saj se ta meditacija bistveno razlikuje oziroma sploh ni primerljiva z meditacijo na *notranji zvok* Slišnega življenjskega toka ali Šabda. Pri teh omovskih meditacijah, ki so lahko skupinske ali posamične, gre namreč v bistvu za to, da je zvok, ki izhaja iz meditantove ponavljajoče se izgovarjajoče besede ali mantre Om, je v bistvu invokacija, orodje, s katero meditant stopi ob poglobljeni meditaciji v stik z energijo kavzalnega telesa, to je energetskega telesa, ki ga nosi v sebi in je bilo duši dodeljeno (poleg razuma in astralnega telesa) ob spustu na zemljo. Gre namreč za to, kot smo obrazložili ob opisovanju človeka kot mikrikozmosa, da učenec preko teh teles stopi v stik z določenim področjem, v tem primeru torej s kavzalnim iz 3. nivoja, od koder izhaja OM kot zvok boga tega področja Brama. Seveda pa je energetska moč te mantre neprimerljivo manjša od zvoka Stvarnikove energije Slišnega življenjskega toka ali Šabda in kar je kot vemo v bistvu Stvarnik sam, v prenesen smislu pa tudi mi kot duše, ker izhajamo iz Njega. Učinek pa je ta, da nam ta meditacija na notranji Zvok Šabda pomaga (od znotraj) duhovno rasti s čiščenjem vsega kar nas pri tem ovira, torej tudi slabe karme - in o čemer tem pa meditanti pri ponavljanju mantre OM lahko samo sanjajo. Od svojih učiteljev oz. gurujev namreč sploh ne izvejo - ker tudi oni tega ne vejo, zakaj pri tem sploh gre kot tudi ne, da Bram, ki je vladar in bog Nižje Bramande, še zdaleč ni Najvišji Bog kot jih ti guruji ponavadi učijo in nehote zavajajo.

Seveda pa ni prav nič narobe, da ne bo pomote, če se kdorkoli odloči za meditacijo na zvok OM mantre, ker z njo nastanejo *visoke in zelo pozitivne vibracije*, ki meditantu vsekakor služijo v vsakdanjem življenju. To pa na način, da mu slabe misli transformirajo v pozitivne, ga za kratek čas olajšajo vseh skrbi in mu pomagajo zavedati se prisotnosti nekaj Božanskega v našem vsakdanjem življenju; ne pa tudi Stvarnika samega, ki nam - za razliko od njemu podrejenega Brama iz tretjega nivoja, pomaga osvoboditi se kot prvo vseh karmičnih bremen in tako tudi duhovno rasti v širšem pomenu besede kot je naštetu razloženo zgoraj.

8) Kakšen pomen ima lahko iniciacija učenca za njegove družinske člane

In če se za konec tega dela povrnemo nazaj k iniciaciji oziroma njenem vplivu na družinske člane nekoga, ki je bil iniciran, pa od Mojstrov nadalje izvemo, da se na Višjih nivojih kot tudi na tem svetu, nihče razen Mojstra ne more niti približati njegovi duši. Ko Mojster nekoga inicira, namreč v njegovo dušo vtisne svojo svetlečo podobo za vse večne čase. In kjer je On, tam ni nikogar drugega, niti angela smrti niti sodnika po smrti. On lahko podaljša ali skrajša življenje iniciranega. Nad tem ima vso oblast. Inicirani je od trenutka iniciacije torej pod popolnim Mojstrovim vodstvom in njegovim varstvom, v mnogih primerih pa tudi njihovo svojci.

O tem slednjem pa je na primer zanimiva tudi zgodba, ki jo je svojim učencem povedal Mojster Sant Thakar Sing na rexitru 28. maja 2001 v Italiji, v čudovitem letovišču Lido di Jesolo, zapisana pa je v njegovi knjigi Hrepenenje duše.

Mojstrova pripoved:

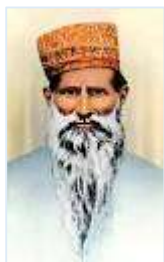
"V Indiji so bili v neki družini inicirani vsi, razen stare matere. Nekega dne je stara mati zbolela in padla v komo. Po določenem času se je zdelo, da je mrtva. To stanje je trajalo približno tri ure. Družina se je že začela pripravljati za pogreb, ko se je stara mati nenadoma premaknila. Prišla je k sebi, se usedla in pričela govoriti. Vsa njena družina se je zbrala okrog nje in jo vprašala: »Kaj se je zgodilo? Kaj je bilo s teboj?« Začela je pripovedovati: »Spominjam se, da je nenadoma ves zunanji svet izginil, okoli mene pa so stali neusmiljeni in zares strašni angeli smrti. Pomislila sem: »Sedaj bodo odpeljali mojo dušo in bom umrla.« Toda naenkrat se je vaš Mojster, čigar fotografija je tam (stara mati pokaže na Mojstrovo fotografijo na steni), pojavil na vratih in se obrnil k njim: »Zakaj ste prišli sem? Ta duša pripada meni.« Odvrnili so: »Sodnik nas je poslal. Ta duša ni inicirana, zato ne pripada tebi, temveč je pod našo oblastjo.« Mojster reče: »Te duše res nisem iniciral, toda cela njena družina je inicirana, zato so vsi pod mojim varstvom in oblastjo. Nihče se je ne sme dotakniti. S to dušo nimate kaj početi. Odidite.« In vsi so izginili.

Po določenem času pa so se vrnili in hoteli odpeljati »mojo« dušo. Vaš Mojster je ponovno prišel in jim zapretil: »Ukazal sem vam že, da odidite. Zakaj ste spet tukaj?« In ponovno so morali oditi. Kmalu so prišli se tretjič. Sedaj je bil Sodnik z njimi. Pripeljali so torej tudi Sodnika, svojega predstojnika. Mojster še enkrat reče: »Ali vam nisem povedal, da ta duša pripada meni? Zakaj je ne pustite?« Sodnik začne navajati svoje razloge: »Ta duša ni inicirana, še zmeraj je na mojem seznamu, zato sem jaz odgovoren zanjo.« Mojster pa odvrne: »Če do sedaj tega nisi vedel, si zapomni naslednje: Če je samo eden v družini iniciran, je vsa družina pod Učiteljevim varstvom. Če si tokrat naredil napako, je ne ponovi še enkrat«. Nato se je Sodnik priklonil Mojstru, se mu opravičil in odšel. In takrat mi je resnično odleglo in sedaj sem spet z vami in se dobro počutim,« je zaključila stara mati to svojo življenjsko izkušnjo z Mojstrom." (KONEC CITATA)

* * *

Za nekoliko poglobljen vpogled v zgoraj navedeno vsebino, sledi pred nadaljevanjem še citirani zapis iz enega izmed pisem Svetnika Soami Ji Maharaja kot prvega znanega Učitelja Stvarnikove metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat

4. EDEN IZMED PRVIH ZAPISOV O SVETI POTI SANT MAT IZPOD PERESA STVARNIKOVEGA SVETNIKA SOAMI JI MAHARAJA

Poglejmo si torej še spodaj citirano pismo Soami Ji Maharaja (1818 – 1878), ki ga je ta namenil nekemu svojemu zvestemu učencu Stvarnikove metode duhovne rasti Sant Matu. Za vse tiste, ki so na tej duhovni poti na primer že dosegli določen napredek, je namreč pomembno zato, za začetnike in laike pa zanimivo, ker jih vsebina tega pisma (po)učí, *kako naj se pripravljajo na dan, ko se bodo lahko vrnili v svoj večni dom pri Stvarniku na 5. nivoju*, s tem v zvezi pa tudi o sami poti, po kateri bodo potovali do tega cilja, ali pa še višje vse do Najvišjega Bitja ali Najvišjega Boga Radha Soamija v kolikor bo On to seveda dovolil.« In kar je ob tem pomembno pa je tudi to, da je dragoceno vsebino tega pisma objavil tudi Veliki Mojster Baba Sawan Singh v svoji knjigi iz leta 1958 pod naslovom »Spiritual Gems« (Duhovni dragulji). Vsebina tega starodavnega duhovnega dragulja, ki ga predstavlja to vzvišeno pismo Ji Maharaja (na sliki levo zgoraj) enemu izmed svojih učencev, je torej sledeča; **citāt:**

"(...) Razkril ti bom skrivnost Poti, pravzaprav nekaj namigov z njo v zvezi. Najprej svoj um in dušo usmeri na »tisra tilu« (*očesno središče*). Vedno znova in znova združi um in dušo in ju popelji navznoter. Potem boš zagledal okno, za njim pa odprto »polje« ali maidan. Osredotoči se na ta prostor in vztrajaj na njem. Videl boš cvetlični vrt petih barv, sredi njega pa džoti (*soj – svetlobasveče*

). V tem prizoru uživaj nekaj dni. Potem boš zagledal modro nebo v obliki čakre (okroglega diska). Spodbujan od ljubezni in hrepenenja, pojdi skozenj. Nato z nenavezanim umom glej v »džoti«. Poslušaj nepretrgan zvok zvona in se potopi vanj. Potem boš zaslišal zvok školjke. Naj te vsega preplavi!

In sedaj, dragi moj, pripravi se vstopiti v drugo območje. Zagledal boš Trikuti, Mojstrovo prvo domovanje, kjer nenehno odzvanja zvok Onkar. Potem pojdi naprej navzgor, odpri vrata in vstopi v banknal ('zaviti tunel') in tam vse do konca. Potem prečkaj visoke in nizke hribe. Sedaj se zdi slika obrnjena, in vidiš, kot bi stal na nasprotni strani tančice, skozi katero si pravkar šel. Ko pogledaš navzgor, preideš v utrdbi podoben predel in postaneš njen gospodar. Tam vladaš kot gospodar tega območja. Tu se ti duša prepoji z vsemi značilnostmi predanosti in vere. Tu je požgano, uničeno vse seme karme. Poiskal boš temne oblake, iz katerih se nenehno sliši glasno doneče zvonjenje. Ko se povzpneš nad te oblake, bos zagledal rdeče območje s prečudovitim rdečim soncem v sredini, ki s svojo barvo objema vse okrog sebe.

Prav tu ti Mojster zares podari Nam (*Šabd ali Slišni življenjski tok*), zakaj Mojstrova Šabd rup ('podoba') je tu. Ta Šabd je v resnici peta Veda. Tu boš videl rdeči štirilistni lotos, o katerem govorijo Svetniki in Mojstri. Bolj ko se mu približaš, bolj vidne postajajo podrobnosti in barve. Tu pustimo zvoke zvonov in školjk za seboj, oglasi pa se zvok mardanga (*glasbilo, podobno bobnu*).

Po tistem duša nadaljuje pot navzgor. Sedaj se slišijo zvoki velikanskih bobnov, ki donijo nepretrgoma. Tu se duša znajde v Primarnem Toku, iz katerega izhaja vsa stvaritev. Tu je nešteto sonc in lun, nebo je prepolno zvezd. Tukaj tvoja duša spozna svojo popolno ločenost od (fizične) Pinde in se omamljena od sreče povzpne više navzgor v Nižjo Bramando. Vidiš in prečkaš puščave, gore in vrtove. V vrtovih so rože prečudovito razporejene. Povsod so kanali in potočki z obilico čiste vode. Nato se približaš oceanu, čez katerega greš po mostu. Takrat zagledaš tri gore ali vrhove, in sicer Mer, Sumer in Kailas (po njih se imenuje to območje). Nato preideš v območje najbolj neskajljenega veselja.

Duša nadaljuje pot navzgor, odpre se tretji pajčolan in zasliši glas območja Sune. To je Dasvan Dvar z nadvse sijočo svetlobo. Za seboj je že pustila Akas (*nebo*) Sahansdal Kanvala in Trikutihjev Gagan (*nebo*). Tu se kopa v Mansaroverju in se pridruži skupini hans (*hans-labod ali visoko razvite duše*). Duša potem kroži in se povzpne na vrh Sune, tam pa sliši zvoke glasbil kingrija in sarangija (godala, podobna kitari).

Ko zaslišiš zvok, prispeš do Tribenija in ga prečkaš ('sotočje treh tokov'). Nato vstopiš v preddverje Maha Sune, kjer prejmeš skrito znanje. Samo to veliko območje meri sedemdeset palangov (*srednjeveška prostorninska mera*) po obsegu in v njem najprej naletiš na popolno temo. Tu slišiš štiri Zvočne Tokove, ki prihajajo iz nevidnih virov, glasbo, ki nenehno spreminja tone. Prevladuje zvok dzhankar (cimbale) in ga v jeziku smrtnikov ni mogoče opisati. Ko slišiš to glasbo, te prevzame njena sladkost. Tu je pet območij ali svetov v obliki jajca, v katerih je vse polno najrazličnejših stvaritev, sleherno pa prežema in ji vlada Brahm (*kot drugi po vrsti navzdol iz Stvarnikove Velike hierarhije bogov*). Le kako je mogoče opisati lepoto vsega tega? Vsaka izmed njih ima svojo prevladujočo barvo, na primer zeleno ali rumeno ali celo belo. Ogromne so in v primerjavi z njimi se celotno (*astralno in fizično*) vesolje pod Trikutihjem zdi neznatno.

Sedaj, duša, pa se pripravi na četrto stopnjo in ujemi Zvok. Prečkaj območje nad predorom Hansni in vstopi v predor Rukmini, kjer boš zagledal nenavadno in lepo znamenje ali strukturo, ob pogledu nanjo pa bosta tako *śrut* (sposobnost sluha) kakor *nirat* (sposobnost vida) dosegla mir in zadovoljna obmirovala. Na desni strani so svetli otoki, na levi pa pokrajine, pokrite s palačami, ki so videti, kot bi bile narejene iz biserov, zgornja nadstropja iz rubinov, z okraski iz smaragdov in diamantov. Sedaj sem opisal to največjo skrivnost. Samo pogumen duh si drzne podati tako daleč.

Nato boš videl goro Bhanvar Gupha, in ko se ji približaš, boš zaslišal Sohangov Šabd. Zvok, ki se tam sliši, je podoben predirnemu zvoku flavte. Tu (*na 4. nivoju tik pod 5. nivojem Stvarnika*) duša nad seboj zagleda belo sonce z bleščečo svetlobo. Pokrajina je prekrasna, nežna, prepolna svetlobe. Zvočni Tok (*ali Slišni življenjski tok*) je hrana dušam. Na velikanski planjavi se igrajo skupine bans, z njimi v družbi pa je veliko predanih duš, ki se tam ustavljajo na svoji poti v Sač Khand (*ke Stvarniku na 5. nivo*). Tu je nešteto planjav in svetov s premnogimi stvaritvami, kjer so nastanjene mnoge predane duše, ki tu živijo od nektarja Nama.

V petem območju je utrdbi podoben kraj, kjer se nahaja prestol Kralja kraljev. Vedeti moraš, da je to pravi kralj. Duša gre od tu dalje do velikega, prečudovitega polja ali parka, videz katerega ni mogoče opisati. Tam je tudi ogromen zbiralnik, iz katerega pritekajo velike količine prečudovitega nektarja. Ta teče po kanalih in tako oskrbuje oddaljene predele. Na odprtih poljih srebrne svetlobe stojijo zlate palače. Pokrajina je prelepa, tako lepa, da je ni mogoče opisati, lepota hans, ki živijo tam, pa je nekaj nepojmljivega, saj vsak od njih žari s svetlobo, sestavljeno iz šestnajstih sonc in lun.

Duša tedaj stopi skozi pravi vhod Sač Khanda. Pri vratih jo pričakajo hanse oziroma visoko razvite duše. Kot duše tega območja vprašajo tvojo dušo: »Kako ti je uspelo priti do tega območja?« Kot prišlek odgovoriš: »Srečal sem Satguruja (*Popolni Mojster*) in on me je poučil o tem območju.« Duša gre tedaj lahko naprej in uživa v daršanu (*opazovanju*) Sat Nama in preplavlja jo nepopisna sreča. Iz lotosa se tedaj zasliši glas: »Kdo si, kaj te je pripeljalo sem?« Odgovoriš: »Srečal sem Satguruja in od njega prejel vsa navodila. Zahvaljujoč njegovi dobroti, sem sedaj lahko deležen vašega daršana.« Daršan duši nudi neskončni užitek. **Sat Puruš** (Stvarnik) tedaj govori o skrivnostih (*boga*) **Alakh Loka** nad njim, ter z lastno močjo in ljubeznijo pomaga duši na njeni poti naprej do (*tega in*) še (*dveb*) višjih območij.

Lepota Alakh Loka je nekaj povsem nedojemljivega. Tvoja duša, ki teh področij ne zna opisati, gre naprej gor in zagleda **Alakh Puruša**, **Agam Puruša** in nato še **Radha Soamija** (Najvišji Bog ali. Najvišje Bitje), vladarja vseh. Pred dušo se ena za drugo razkrivajo nenavadne reči, ki jih človeški jezik enostavno ni sposoben opisati. Slehermo območje in vsaka stvar tam je nekaj, kar se z besedo ne more povedati. Kakšna lepota, kakšna veličastnost! Le kako naj vse to opišem? Tu ni ničesar, kar bi mi pri tem lahko pomagalo. Sem nemočen.

Tvoja duša je sedaj videla vsa tri območja nad Sač Khandom in tudi posameznega Puruša, ki vlada v vsakem od njih. Videl si jih in se zlil z njimi. In vse, kar lahko rečeš, je to, da v teh svetih območjih vodilno vlogo igra ljubezen. **Ljubezen je vse - tako pravi Radha Soami, je Najvišje Bitje ali Najvišji Bog.**" (KONEC CITATA)

(Vir: Knjiga izdajatelja Radha Soami Satsang Beas: »Svitanje« z izvlečki pisem, ki jih je Veliki Mojster Baba Sawan Singh objavil leta 1958 pod naslovom Spiritual Gems/Duhovni dragulji;)

2

Stvarnikov poziv, da naj se za svoje dobro, za začetek (vsaj) seznanimo z njegovo metodo duhovne rasti

Uvod

Kot povedo Mojstri Sant Mata, njihova znanost temelji torej na absolutnem spoznanju česarkoli v Stvarstvu, nikakor pa ne na teoriji. Tako tudi ne pripisujejo velikega pomena verovanjem ali mnenjem, saj je njihov sistem točno določena eksaktna znanost, ki prinaša nesporna preizkušena spoznanja. Glede na to, kar so, pa tudi nikoli ne predvidevajo ali ugibajo o velikih resnicah. Mojstrovo učenje je tako izziv učencu, saj mu daje možnost, da ga preizkusi in sam sebi dokaže njegovo verodostojnost - v konkretnem primeru torej tudi glede Mojstrovega učenja o Stvarnikovi metodi duhovne rasti (Metoda).

Sicer smo splošno predstavo o tej Stvarnikovi Metodi duhovne rasti lahko pridobili, poleg zgoraj navedenega, tudi že iz zgoraj v 2. delu knjige navedenega o Jezusovi duhovni poti in njegovem poslanstvu v vlogi Mojstra in Učitelja Stvarnikove metode duhovne rasti v Indiji. Iz samega opisa tega obojega pa smo si lahko sami ustvarili tudi odgovore na v uvodnem delu knjige predstavljena vprašanja, ki si jih zastavlja večina človeštva, in sicer: *kdo smo in od kod pravzaprav izviramo, zakaj smo se rodili v to življenje, zakaj moramo umreti, pred tem pa več ali manj celo življenje trpeti, in kaj se z nami zgodi, ko umremo oziroma po smrti*. In kar je v zvezi s temi vprašanji pomembno, je torej to, da če bi človeštvo bilo *ozaveščeno* in bi poznalo odgovore na ta preprosta vprašanja, bi danes bil svet videti drugače kot ga lahko vidimo vsega propadajočega in tudi vojn, verjeti je, človeštvo ne bi poznalo. Poudarek je torej na nujni ozaveščenosti slehernega človeka in kar je torej tudi želja Stvarnika, ki izhaja iz njegovega poziva, da naj se za dobro sebe in človeštva, za začetek (vsaj) seznanimo z njegovo predmetno metodo duhovne rasti in v nadaljevanju tudi pristopimo k njenemu prakticiranju.

Za lažjo odločitev pa si velja torej pogledati še dobrobiti meditacije na notranja zvok in svetlobo po Stvarnikovi metodi duhovne rasti.

1. Dobrobiti meditacije na notranja zvok in svetlobo po Stvarnikovi metodi duhovne rasti Sant Mat

STVARNIK seveda ne pričakuje, da bodo vsi ljudje postali njegovi Mojstri ali Svetniki, tudi slučajno ne, ker je to že samo po sebi iluzorno glede na število duš na tem svetu in s tem povezane vse mogoče okoliščine, želi pa vsekakor od vseh nas, da se inicirani od Mojstra ali njegovega namestnika mogoče podamo na to njegovo metodo oziroma Pot duhovne rasti. Namreč, ob porabljeni le dobri desetini časa za vsakodnevno meditacijo na notranji zvok (Slišnega življenjskega toka) in svetlobo (Svetega duha) in s katerima nas Mojster poveže ob iniciaciji, nam ta prinese mnoge spodaj navedene dobrobiti; to je dobrobiti, na podlagi katerih bomo lahko pomagali spremeniti tudi svet in ne samo sebe kot pravi znani rek Mojstrov: »Spremeni sebe in spremenil/a boš svet.«

Dobrobiti:

fizična: telesna sprostitvev, globok mir, harmoniziranje živčnega sistema, vitalnost, upočasnitev procesa staranja, zmanjšanje potrebe po spanju;

čustvena: uravnoteženost, vedrina, trdnost in obvladovanje čustev, mir, prebuditev univerzalne Ljubezni, obvladovanje in izogibanje negativnih čustev, kot so: jeza, zamera, strah, samo-pomilovanje, depresija, zaskrbljenost;

duševna: notranji mir, *odstranitev škodljivih navad, kot so:* egoizem, kritiziranje, pretiran ponos, odvisnosti, nevroze, izboljšanje koncentracije in spomina, izostrena inteligenca, (o)čiščenje uma, lažje obvladovanje misli; *in*

duhovna dobrobit: takojšnja povezanost s Stvarnikom na podlagi Mojstrove energetske povezave z njim ali iniciacije pred prvo meditacijo na notranja zvok in svetlobo iz naše duše, osvoboditev od karmičnih dolgov in posledična osvoboditev iz kroga rojevanja in umiranja, samospoznanje oz. samozavedanje, ljubezen do vseh bratskih bitij tega sveta, ki nosijo v sebi dušo življenja, notranji mir, modrost in intuicija, spoznanje 4. dimenzije, izkušnja enosti s Stvarnikom znotraj sebe - postopno spoznavanje njegovih mikrokozmičnih svetov, ki jih nosimo v sebi, *s ciljem* vstopa duše v astralni svet duha z izventelesnim potovanjem in vzpenjanjem na višje duhovne nivoje, *s ciljem* samouresničenja z vrnitvijo v svoj pravi dom pri Stvarniku na vrhu Stvarstva oz. koncu Poti.

2. Duhovna znanost Mojstrov je torej nekaj povsem drugega kot religija

Iz do sedaj navedenega izhaja, da Duhovna znanost Mojstrov, in kar Sant Mat je, torej ni ortodoksna religija, sistem verskih obredov ali zakonik verovanj ali dogem. Je namreč v celoti duhovna, znanstveno dokazljiva metoda, ki uči, kako z dušo potovati zavestno po vesolju in dospeti do konca poti, ki vodi k Bogu Stvarniku (Pot), v naš nebeški dom večnega življenja. Mnogi so s pomočjo živega Mojstra, tako Jezus pred dvema tisočletjema, ta svoj dom pri Stvarniku že dosegli.

Seveda pa je predpogoj za kakršen koli duhoven napredek človeka, sploh pa za Mojstrovo posvetitev, s katero nas na začetku Sant Mata poveže z Bogom Stvarnikom, obvezen prehod na brezmesno prehranjevanje.

In če se v tem življenju uspete dvigniti na tej Poti Mojstrov vsaj na njeno prvo raven, na astralni nivo, vam ne bo potrebno ponovno utelešenje v fizično telo. V ponovno rojstvo gredo samo tisti, ki se ne želijo odpovedati temu za naš svet pogubnemu načinu življenju. Če pa na primer učenec ni zmožgal posvečati zadostnega časa meditacijam in je tako za časa življenja zelo malo napredoval, je pa sicer prežet z ljubeznijo do Boga Stvarnika in Mojstra, *nima pa tudi nobenih pretiranih navezanosti in želja vezanih na ta naš svet*, je Mojster milosten, in tako učencu oziroma njegovi duši ne odredi ponovnega rojstva v ta svet. Po smrti je učenec ali bolj povedano njegova duša, tako po volji Mojstra nameščen na ustrezno mesto na astralnem področju iz 2. nivoja Stvarstva, kjer z intenzivno meditacijo doseže v smislu duhovne rasti najprej to, kar mu na zemlji za dvig na ta nivo ni uspelo. In šele nato se prične njegova meditacija s spoznavanjem najprej svetov iz tega astralnega nivoja, da lahko za tem nadaljuje svojo Pot navzgor vse do 5. nivoja oziroma Sač Kanda, kjer je njegov resnični dom pri Stvarniku ali Sat Purušu kot ga sicer imenujejo njegovi Mojstri in Svetniki.

In kot vedo povedati nekdanji učenci, ki so s tem dvigom svoje duše na peti nivo postali razsvetljeni, s tem pa tudi Stvarnikovi Svetniki ali Mojstri, je življenje razsvetljenih duš v teh najvišjih svetovih s človeškimi besedami nemogoče opisati, ker je neprimerno popolnejše od človeškega življenja na Zemlji. Primerjava po izkušnjah Mojstrov pravzaprav sploh ni mogoča, kajti duhovna substanca in ureditev teh višjih svetov sta popolnoma drugačni od vsega, kar je nam znano. V Sač Kandu pri Stvarniku namreč ni žalosti, tam ni trpljenja zaradi kakršnekoli bolezni ali pomanjkljivosti, v tem resnično Božjem svetu Ljubezni ni bolečine, ne smrti.

Skratka, življenje duš v tem, torej nekoč v prihodnosti mogoče tudi našem domu in od koder izviamo, je popolno v vsakem pogledu in množice čistih duš, ki tam že lahko živijo, lahko opišemo kot resnično blažene in žareče v sreči svoje kavzalne oblike - *v tem odsevu bivšega astralnega telesa, ki ga je odvrгла ob prehodu iz astrala na kavzalni nivo*. Vendar pa več o vsem tem kot rečeno v nadaljevanju, v poglavjih iz 2. dela knjige.

3. In kaj dejansko pričakuje Stvarnik torej v tem času od nas?

Glede na sedanjo neozaveščenost ljudi je težko pričakovati, da se bodo njihove navade, kar se duhovnosti tiče, čez noč spremenile, sploh pa ker prihajajoči »Novi duhovni red« (Red) Stvarnika temelji na njegovi predmetni metodi duhovne rasti, in kar pomeni, da se bo vsakdo, ki se bo želel vključiti v ta novi Red preživetja, odpovedati kot prvo prehranjevanju z mesom živali. To je zakon preživetja, ki pa ga bodo lahko osvojili samo tisti z močno voljo in vero v sebe, kajti kot pove Kristus: "Stvarnik zapovedi ne da, ne po duši, in jih tudi ne bode dal." Stvarnik od nas pričakuje in si želi, da bi s pomočjo njegove Metode duhovne rasti našli v sebi odgovore na zgoraj navedena vprašanja o bistvu našega bivanja na tem svetu, in tako ozaveščeni tudi opustili dosedanji napačen način življenja. Pričeli bomo spoštovati sebe, svojo bit, prav tako pa tudi živalski svet in svet narave, skratka vse, kar je Stvarnik ustvaril, da dela ta naš svet tako lep in čudovit. In ko bo tako zavladala v naših srcih prvobitna Ljubezen, ne bo na tem svetu več toliko jeze, sovražnosti, pohlepa, egoizma, pretirane vezanosti na materialne stvari, itn.

In to je pravzaprav tisto, kar najmanj lahko dosežemo s prakticiranjem te Stvarnikove metode duhovne rasti, oziroma kar pričakuje Stvarnik torej od nas, seveda ob strogem upoštevanju njegovih Zakonov preživetja iz leta 1996 in med katere spada tudi Zakon o prepovedi ubijanja živali in prehranjevanju. Te Stvarnikove zapovedi, ki je bila v osnovi zapisana že v Bibliji in citirana že zgoraj (1 Mojzes: 1:29; 9:4), sicer ni mogel uresničiti že Jezus Kristus zaradi svoje prezgodnje smrti, kot tudi ne nihče od ostalih Mojstrov Sant Mata za njim iz razlogov, ki so nam znani in smo jih navedli zgoraj v 3. delu knjige.

A sedaj je prišel tisti čas, ko se bo moralo človeštvo odločiti, ali bo spoštovalo ta Stvarnikov zakon o živalih kot tudi druge, *ali ne*, in kar bi pomenilo, če ne, da smo sami sebe obsodili na apokalipso kot jo je Stvarnik že napovedal v letu 2019 za konec tega stoletja z besedami: **»Le tisti bo preživel, ki po meni, Bogu Troedinem bo živel, me videl, čutil ter slišal v sebi.«**

Zato je v tem času, ko skorajda ni več časa kot nas na to dejstvo vedno bolj in bolj opozarja tudi mati Narava po celem svetu, za vse ljudi torej najbolj pomembno - sploh pa za kristjane, ki tvorijo eno tretjino človeštva, da se povežemo s Stvarnikom, da preko našega tretjega očesa ali očesnega središča vzpostavimo večer stik z njegovim Slišnim življenjskim tokom *in tako vključeni v Novi duhovni red na zemlji* postanemo tudi »pravi« Jezusovi kristjani z ozirom na to, da je ravno on kot Mojster in Učitelj Sant Mata stremel k temu, da to očesno središče (z dušo v njem) postane središče v zavesti vseh ljudi.

Skratka, prišel je tisti čas, ko se bo mnogo ljudi želelo z iniciacijo povezati s Stvarnikom, in ko bodo morali odgovornost za uresničitev te rešitve človeštva prevzeti tudi vsi inicirani kot je napovedal Kristus v zgoraj citiranem sporočilu.

Pod črto

Za konec tega poglavja pa mogoče na znanje, tudi vsem duhovnikom, ki se tako radi kitijo s svojimi nazivi in doktorati, naslednjo, sicer že zgoraj citirano misel Svete matere Marije o duhovnosti:

Sveta mati Marija:

"Noben doktorat, nobeno še preveliko znanje, pri nas nima cene, če v srcu nisi bogat.

V duhovnosti, na tej poti, ni podarjeno prav nič. To je najtežja šola življenja, ki temelji na izkušnjah. In vendar, ni vsakomur to dano. To je privilegij, čeprav bo mogoče kdo rekel, kakšen privilegij pa je trpljenje. Na žalost je tako, zaenkrat še, da le tako spoznaš Boga, sebe in druge. To je modrost, ki preraste iz izkušnje življenja.

To ni filozofija! To je realnost preživetja, tako posameznika kot celotne družbe, v prihodnost dane."

Psihološka znanost Mojstrov o duši

*in njenih orodjih v človeku za bivanje
na tem svetu*

Uvod

Iz do sedaj navedenega, prvenstveno pa iz zgoraj citiranih svetopisemskih nauk Jezusa, lahko trdimo, da je bil Jezus Kristus ne samo Mojster in učitelj Sant Mata, temveč v tej vlogi svojega poslanstva tudi *odrešitelj človeških duš iz objema Kala Nirandžana (Kal) oziroma Sotone* – seveda v kolikor bi mu to takratna duhovščina dopustila, pa mu ni, ker je za njo stal ravno Sotona oziroma Kal pod imenom Jahve kot je argumentirano obrazloženo v 2. delu knjige. Jezusovo poslanstvo je bilo namreč vzpodbuditi ljudi, da pričnejo pod njegovim vodstvom s prakticiranjem Stvarnikove prastare metode duhovne rasti Sant Mat, kajti le na ta način se lahko kot »**duše**« rešijo iz objema Kal oziroma Negativne sile. Zato si bomo v tem poglavju pogledali, kako dušo v človeku vidijo in jo znanstveno obravnavajo tudi današnji Mojstri Sant Mata ob samem dejstvu, da vsi po vrsti nadaljujejo Jezusovo poslanstvo. Psihološka znanost Mojstrov o duši, kot je predstavljena v knjigi dr. Julijana Johnsona »Pot Mojstrov« iz leta 1939 in je bila zapisana pod mentorstvom Velikega Mojstra Baba Sawan Singha, nam daje namreč prosto-razumski vpogled v bistvo večnosti človekove duše kot vseh duš iz ostalih oblik življenja na tem svetu, obenem pa ovržejo tudi dogmi o telesnima Jezusovem vnebohodu in Marijinem vnebovzetju - ob samem dejstvu, da je ti dve dogmi ovrge sedaj tudi že sam Bog (Kristus) v svojih zgoraj citiranih Sporočilih.

Mojster Sant Thakar Singh:

»Samo duša je dovezetna za Božje znanje in modrost; um ju ne more razumeti. Ko se Učitelj dotakne človeka, prebudi njegovo dušo. On vzame v naročje svojega lastnega otroka, njegov Jaz, dušo, jo prebudi in odpelje v Božje kraljestvo.«

1. TEMELJI PSIHOLOŠKE ZNANOSTI MOJSTROV O DUŠI

Beseda *psihologija* izhaja iz grške *psyche* in pomeni "**znanost o duši**." In kot vedo povedati Mojstri, oni imajo namreč sposobnost vpogleda ne samo v dušo človeka, pač pa tudi v katerokoli obdobje človeštva za nazaj, so to znanost o duši stari Grki obravnavali dobesedno za razliko od sedanje medicinske stroke psihologov in psihiatrov ("stroka"). Ta se je namreč omejila le na raziskovanje razuma, ki pa je zgolj orodje duše in česar si slednji sploh ne znajo predstavljati, ker nimajo sposobnosti vpogleda v strukturo razuma in še manj duše. Tako ne vedo, ali »umovanje« nastaja zgolj na podlagi kemično fiziološkega reagiranja možganov in živčnih vlaken *kot tudi ne*, ali deluje neodvisno od njih.

Za razliko od Mojstrov, pa tako nihče iz današnje stroke tudi ne more zanesljivo reči, kaj sploh je npr. že sama misel. Stvarnikovi Učitelji in Mojstri Sant Mata ("Mojstri") namreč misli lahko točno opredelijo, ker so sami sposobni, *da jih vidijo* ter opazujejo njihov nastanek in prenehanje. Miselni procesi kot rezultati vsakršnih vplivov so razgrnjeni pred njimi kot na primer fizični procesi pred znanstveniki.. Mojstri pa gredo lahko še dlje; povzpnejo se celo nad svoj razum in opazujejo sebe in druge v obliki *čistega duha, duše*. In edino v takšnem stanju se lahko resnično spozna, kaj je človek v svojem bistvu; šele ko vidiš sebe kot duha brez kakršnihkoli primesi razuma, namreč veš, da je tvoje bistvo duh in da

sta razum in telo le nekakšni nujni prevleki, ki v vlogi pripomočka omogočata stike z materijo v materialnih področjih.

Glede na to, da so Mojstri v bistvu utelešenje Boga, pa je torej povsem razumljivo, da imajo sposobnost videti v dušo, njeno strukturo, ob njih pa z redkimi izjemami tudi tisti njihovi učenci in kakršen je bil tudi omenjeni dr. Julijan Johnson kot avtor knjige *Pot Mojstrov*, ki so pod vodstvom svojega Učitelja velikega Mojstra Baba Sawan Singha vstopili v določene višje ravni vesolja in si tako tudi pridobili (naj)finejšo sposobnost videnja - na primer tudi ti, kašnega človeka imajo pravzaprav pred seboj glede na zapise v njegovem vzročnem telesu duše. Sicer pa za Mojstre kot tudi za Svetnike Sant Mata lahko rečemo, da jim je znanost o duši položena v zibelko Svetništva v celoti šele potem, ko so na koncu Poti pri Stvarniku dosegli razsvetljenstvo. Podarili pa so jo zahodnemu svetu v imenu Boga, to svojo znanost o duši, torej prvič že leta 1939.

In zagotovo si vsi Mojstri Sant Mata želijo, da bi se psihiatrična stroka pričela vendarle zgledovati po tej njihovi znanosti vsaj v tem delu, ki govori o duši in je predstavljen spodaj v nadaljevanju; gledano v pravi luči je ta znanost psihiatriji podarjena v bistvu od Najvišjega Boga.

Glede na to, da pa gre pri celotni zadevi za izredno kompleksno tematiko, ki vključuje poleg psihološko znanstvenega obravnavanja duše s strani Mojstrov tudi vse ostale vse vidike človekovega življenja na tem svetu, in ker je bila ta celotna znanost predstavljena zahodnemu svetu že v letu 1939 kot omenjeno v knjigi *dr. Julijana Johnsona *Pot Mojstrov*, pa si jo bomo (to znanost) v celoti povzeto iz te knjige pogledali v spodaj naštetih od 2. do 5. poglavja, več ali manj tudi od 6. pa do 7. poglavja, s tem da pa 8. in 9. poglavje predstavljata v celoti moj zapisovalčev pogled na odklonilen odnos medicinske oz. psihiatrične stroke do te znanosti Mojstrov Santa Mata o duši in njenih orodjih v človeku, kot tudi o vzrokih za to. Po vrsti pa so to poglavja, ki torej ena za drugo govorijo:

- 2) o duši in razumu kot njenem orodju v človeku,
- 3) o razčlenitvi razuma,
- 4) o tem, kdaj in zakaj pride do bolezenskega stanja razuma
- 5) o petih strasteh človeka, ki kažejo na bolezensko stanje (raz)uma.
- 6) o tem, da ko smo se enkrat znašli pod oblastjo predmetnih strasti (pasti) razuma, se je težko rešiti izpod tega jarma negativne sile
- 7) o tem, da katerakoli duša na tem svetu je duša Stvarnika, in to ne glede na to, kje in v katerem bitju se nahaja
- 8) da stroka žal ne loči razuma od duše v človeku, ker ji to ni v interesu
- 9). da psihiatrija, kot rak rana zdravstva hodi z roko v roki s krščansko teologijo

* Da je **Dr. Julijan Johnson** (1867-1939) lahko postal učenec Velikega Mojstra Baba Sawan Singha, ga je usoda od trenutka, ko je zapustil svoj ortodoksn krščanski dom na kmetiji v Kentuckiju (ZDA), zanesla najprej v duhovniške vrste Baptistične Cerkve. Ker pa se kot pridigar v tem poklicu zaradi neživljenjskih dogem Cerkve ni našel, se je kot mlad duhovnik umaknil in vrnil svoje papirje o mašniškem posvečenju.

Potem se je odločil za študij medicine. Ustanovil je svojo bolnišnico, kjer je nepretrgoma operiral in kot kirurg dosegal velike uspehe. Ko pa se je ob tem naučil tudi pilotirati, si je kupil štiri manjša letala in ustanovil še privatno letalsko družbo. Skratka, bil je uspešen poslovnež, a je kljub vsem materialnim uspehom v svetnem življenju smisel svojega življenja našel šele potem, ko je spoznal Velikega Mojstra; ko ga je slednji popeljal na duhovno Pot osebne izkušnje največjih skrivnosti Stvarstva, je bil namreč to zanj vrhunec njegovega življenja. V skladu s svojim značajem, se je tako dr. Johnson z vsem srcem in dušo predal meditativnemu praktičiranju Sant Mata pod Mojstrovim vodstvom. Po sedmih letih stalnega druženja in osebnega vodstva Velikega Mojstra Baba Sawan Singha, pa ga je le-ta zaprosil, naj vse znanje in izkušnje, ki ju je pridobil ob njem v tem času, zapiše in ga posreduje zahodnemu svetu z omenjeno knjigo *Pot Mojstrov* iz leta 1939. Žal pa njenega izida dr. Johnson ni dočakal, ker je malo pred tem prišel njegov čas in je moral tako, v prisotnosti svojega Mojstra, v svoji duši zapustiti ta svet in svojo meditativno Pot do 5. nivoja oziroma do Stvarnika, nadaljevati iz Višje Bramande. Ta 4. nivo, in kamor ga je Mojster tudi dvignil v trenutku njegove fizične smrti, je namreč dosegel v sedmih letih intenzivnega meditiranja pod njegovim vodstvom.

2. DUŠA IN NJENA ORODJA V TELESU ČLOVEKA

Bistvo človeka kot tudi vsakega živega bitja na tem svetu je torej duša; je v nas kot iskrica najčistejše energije Duha, tj. Svetega duha in Slišnega življenjskega toka. V naši duši, za tretjim očesom in kjer je njen sedež v našem telesu, leži vse zavedanje in vsa moč tega Duha. Tako govorijo in učijo Mojstri, ker imajo kot rečeno uvid v dušo slehernika na tem svetu. In celo razum sam, ter ob njem vse, kar je nižje od duše v našem telesu, je kot njeno orodje brez zavesti in deluje mehansko. Vsakršno življenje je odvisno torej od duše, od življenjskega Duha v duši, in celo najneznatnejša bilka živi in raste na osnovi prisotnosti tega duha. *In duša je torej tista, ki daje s svojo energijo življenje vsaki celici v telesu človeka že od njegovega spočetja dalje.* Ko pa ob smrti zapusti telo, ta človek umre, ker to njegovo telo nima več te življenjsko pomembne energije duše.

Posameznik, oziroma boljše povedana njegova duša, se pod vplivom (pra)karmičnega bremena - določil ji ga je kot že omenjeno Stvarnik ob tem, ko jo je iz svojega 5. nivoja stvarstva poslal navzdol na ta svet, pomika skozi neskončno serijo življenj in smrti skozi vse vrste živih bitij, ki so pod človekom. Po vrsti od spodaj navzgor se duša tako pomika skozi rastline, insekte, ptice, vodne ter kopenske živali, da bi se lahko na koncu utelesila še v človeško telo. Od posamezne duše pa je odvisno, preko koliko teh vrst bo morala preiti, da bo lahko dosegla človeško podobo - vendar pa to v vseh primerih zaslužno, ker je tak Božji načrt do njenega prvega utelešenja v človeka.

Vendar pa se mora duša ob svojem sestopu iz petega nivoja, zaradi svoje izredne prefinjenosti in čistosti Duha, odeti z razumom, vzročnim in astralnim telesom, da lahko, tako opremljena v telesu človeka neposredno komunicira s sočlovekom in drugimi bitji grobe materije na tem svetu.

Človek je torej ustvarjen iz petih sestavnih delov oziroma teles, od katerih *jedro je duša*, strukturno gledano pa sestoji iz *fizičnega* telesa; znotraj tega, po vrstnem redu proti duši, pa iz svetlobnega oziroma *astralnega* telesa, ki je finejše od fizičnega že zato, ker je energetsko telo; zatem znotraj tega astralnega še iz mnogo finejšega *vzročnega* telesa; nadalje znotraj tega pa še iz za malenkost finejšega *razuma*, ki pa je zaradi neposredne bližine duše obdarjen z nekoliko večjimi močmi in se tako komajda razlikuje od vzročnega telesa; nakar, v samem jedru oziroma sredi vseh teh teles, pa lahko zagledamo, dušo oz. duh človeka kot tisto jedro, brez katerega pa človekov fizikus v nobenem smislu ne bi mogel eksistirati, ker mu daje življenje.

In ko je naša duša, tako »obtežena« s temi pripomočki, prispela na koncu svojega prvega romanja iz 5. nivoja na ta naš planet Zemljo, v to področje materije in razuma, si je tu pričela ustvarjati karmo. Pred tem ni bila obremenjena s karmo, razen s t.i. izvirno karmo. Ta je namreč pra-karmični vzrok, ki se v duši udejani s kreativno silo Najvišjega Bitja ali Najvišjega Boga Soamija. To pa ob tem (se udejani), ko jo Stvarnik popelje iz svojega domovanja na materialne ravni tega sveta zaradi izkustev ali drugače povedano (pre)izkušanj, ki si jih mora pridobiti, če se želi še kdaj vrniti nazaj k Njemu domov.

Tako učlovečena po prvem rojstvu na materialnih ravneh, začne duša na tem svetu zaznavati nove okoliščine po lastnem vzgibu, ker je v bistvu po samem namenu prepuščena sama sebi. To pa pomeni, da si na svetu duša oblikuje lasten potek življenja, lasten red in usodo. Prične trpeti in uživati, za svoja dela pa od Boga prejemati plačilo ali kazen. To je začetek lastne karme duše ter posledično nešteti upodobitev na tem svetu kot nam pove Marija v enem izmed svojih Sporočil: *"Ta postopek, to ponavljanje lahko traja in traja vse dotlej, ko človek - v tem ali onem življenju, v svoji duši ne spozna dejansko kaj pravi se živeti, in zakaj živi in zakaj umre."*

Vendar pa je ob vsem tem potrebno vedeti in razumeti, da se vsaka duša - ko se približuje končni fazi bivanja na tem svetu, tudi za vedno *osvobodi* razuma. Med svojim duhovnim vzponom nazaj domov k Stvarniku na peti nivo, na Trikutiju (kjer je kot smo že omenili sedež Kalovega Univerzalnega Razuma in od koder torej izvira razum vsakega posameznika), ga duša namreč med tem svojim vzponom odvrže, saj ga ne potrebuje več. Gre torej zato, da je duša s tem uresničila to, za kar je bila v bistvu poslana od Stvarnika na ta svet v preizkušnjo. Namreč na koncu vseh mnogoterih karmičnih utelešenj, *ji je končno uspelo očistiti se vseh spodaj navedenih »okovij razuma,«* ki so ji prizadejali toliko trpljenja na tem svetu, v tej dolini žalosti kot ji pravijo Mojstri Sant Mata. Seveda pa se duša kot kapljica iz Stvarnikovega velikega oceana čistega Duha ali Vsezavesti in Ljubezni lahko končno zaveda vsega neposredno sama, torej iz naslova te svoje prvobitnosti kot je dejal že veliki indijski mistik Guru Nanak: »Kapljica je v morju in morje je v kapljici.«

Kako vse te uničujoče prevleke razuma delujejo na dušo, pa Mojstri (Sant Kirpal Singh) za ponazoritev tega dajejo tudi svetlobo (prižgane) električne žarnice: »Dokler je ta ovita s čimerkoli v črne ovoje, ne oddaja nobene svetlobe, pa naj bo še tako svetla. Soba, v kateri gori žarnica, bo ostala v temi. Ko pa z žarnice začnemo odstranjevati te ovoje, postaja soba svetlejša, in ko odstranimo še zadnji ovoj, postane popolnoma razsvetljena.« Podobno pa je torej tudi z dušo, ko pri vzponu v višja področja omenjena tri pokrivala enega za drugim odmetava točno tam, kjer se je ob svojem spustu na ta naš planet z njimi opremila; so namreč le orodja, ki jih ne potrebuje več na svoji nadaljnji poti do Stvarnika na 5. nivoju. Da pa je do vsega tega lahko sploh prišlo, pa je moral učenec še na tem svetu s pomočjo zvoka Slišnega življenjskega toka in veliko truda z meditacijami odstraniti iz sebe vsa zagrinjala karm, razuma, čutnih užitkov, svetnih dejavnosti, navezanosti kot so navedena spodaj.

3. RAZČLENITEV RAZUMA

Vsaka travna bilka, insekt ali katerokoli drugo bitje ima dušo in razum (*le-tega sicer z določeno stopnjo omejenosti glede na vrsto samega bitja*). Oba skupaj sta v resnici gonilna sila življenja. Brez njiju ne bi obstajalo nobeno živo bitje. Ko delujoča v harmoniji (p)oživita materijo, se prične oblikovati živo bitje. Ko pa se odtegneta, življenje naenkrat preneha in materija se prične razkrajati - in kar torej velja tudi za telo človeka ob njegovi smrti.

In kot nas učijo Mojstri Sant Mata, ki/ker so na tem svetu edini resnični izvedenci na področju psihologije človeka, je razum sam po sebi sicer mrtev, a dokler črpa življenjsko moč iz duše, ji ob tem, ko jo skozi čutila povezuje s svetom, služi kot posrednik v usmerjanju človeka v njegovem odnosu do bivanja, življenja na tem svetu. A v pozitivnem smislu le dotlej, dokler ga čutila niso zaslužnija do te mere, da je postal zasvojen z materialno ravno življenja. Duša je namreč prvotno vladala razumu, razum pa čutilom. Med svojim bivanjem na tem svetu pa se je proces obrnil. Čutila so zaslužnija razumu, slednji pa dušo. Razum tako v vsakem izmed nas teka kot opica za čutnimi užitki in svetnimi predmeti, duša pa trpi posledice vsega karkoli ji stori; tudi v karmičnem smislu ob samem dejstvu, da je v človeku razum kot tak v bistvu orodje Kalove Negativne sile.

1.) Osnovne lastnosti ali sposobnosti razuma

Na podlagi temeljitih proučevanj Mojstrov jih je ob pomoči svojega Učitelja in Velikega Mojstra Sant Mata Babe Sawann Singha razčlenil in zapisal dr. Julijan Johnson; poimenovane po indijskih Mojstrih pa so sledeče:

(1) *Manas* je lastnost uma, da sprejema in zaznava impulze skozi čutila vonja, sluha, okusa in občutenja. Glavni dejavnik je *okus*. Manas tako okuša, uživa prijetno in zavrača slabo. Okus in občutki so praktično eno in isto, saj povzročajo avtomatsko miselno odzivanje. Manas uživa v tem, kar ji je bilo priučeno, da je dobro. Njeni odzivi so takojšnji in avtomatični; sprejme ali zavrne, nato pa predmet delovanja preda budiju v končno presojo.

(2) *Čita* prepozna zunanjo obliko, lepoto, barve, ritem, harmonijo in perspektivo. Uživa v prijetnem in zavrača neprijetno. Vtise v glavnem prejema skozi *oči*. Tudi tukaj gre do vidne zaznave v nadaljnjo obdelavo budiju. Delovanje čite je ustaljeno in avtomatsko, procesi se odvijajo po točnih vzorcih kot pri kemičnih reakcijah.

(3) *Budi* je »sposobnost mišljenja« in je glavno miselno orodje duše. Kadar ga napaja duša, proizvaja misli. Razlikuje, sklepa in odloča. Samo presojo o miselnih zaznavah manasa in čite pa prepušča v končno odločitev spodaj navedenemu ahankarju. Ob tem velja pripomniti, da je psihiatrična stroka še dandanes mnenja, da se misli (?!) proizvajajo iz možganskih celic tako kot inzulin in žleze, ker ne poznajo tega miselnega ustroja pri človeku, oziroma ker o duši nič ne ve kot tudi ne o njenih orodjih,

(4) *Ahankar* sprejema zaznave vseh treh lastnosti, ki mu jih preda budi in izvaja končno ovrednotenje ali odločitev. Ima izvršilno funkcijo razuma. To je tisti *jaz*, sposobnost ločevanja sebe od okolice, lastnih interesov od interesov drugih. Kadar ta lastnost preraste zmernost, nastopi »nečimrnost ali sebičnost.«

Na kratko povzete te štiri lastnosti razuma, pa so naslednje:

manas – z njim zaznava in okuša;
 čita – z njo prepozna obliko in lepoto;
 budi – z njim razlikuje in sklepa;
 ahankar – z njim izvaja odločitve.

In kar je ob tem pomembno, pa je to, da kadar te štiri temeljne lastnosti **ne** delujejo ubrano oz. se izkrivijo, *iz njih lahko nastane pet negativnih lastnosti delovanja*. To so popačeni vzorci, ki nastajajo pod uničujočimi vplivi sveta materije in čutne naslade, ki nam jih na vsakem koraku ponuja Negativna sila preko svojih nižjih bogov (opisana kot z njene strani ustvarjena so v 2. delu knjige). To pa pomeni, da se sposobnosti delovanja, ki jih je Stvarnik namenil v dobro človeku, z nepravilno uporabo tako popačijo, da postanejo človeku škodljive in zanj tudi po večini usodne. Kot uničujoče lastnosti pa so to v bistvu spodaj opisovane negativne strasti, ker vodijo v »bolezensko stanje razuma.«

Gre namreč za to, da kadar razum s svojimi funkcijami deluje znotraj meja svojega poslanstva, deluje normalno brez bolezenskih znakov. Ko pa v njem prevlada najmanjša popačenost, se teh uničujočih strasti polasti ena ali več od naštetih lastnosti ter tako prevzame nadzor nad človekom. Dokler razum deluje pod nadzorom duha, deluje normalno in strasti v njem ne najdejo svojega mesta. Ko pa razum ni več nadzorovan, pa vstopa v prepad pod vplivom bodisi ene ali pa več negativnih strasti kot so: *poželenje (sla), jeza, pohlep, vezanost na materialne stvari ter nečimrnost*, s tem da vključujejo še vse ostale spodaj našete možne negativnosti.

Skratka, omenjene strasti se polastijo razuma, ko ta preide torej izpod nadzora duha duše. Razum sam po sebi ni niti moralen niti nemoralen kot nadaljuje dr. Johnson, je nevtralen kot stroj. Deluje namreč kot vsak drug stroj. Ljudožercu se ne zdi grešno ubiti in pojesti človeka, tako kot se večini civiliziranih ljudi ne zdi grešno ubiti in pojesti piščanca; nekaterim pa je, resnici na ljubo, grešno oboje. Etika, grešnost in pravičnost so v veliki meri odvisne od običajev in geografske pripadnosti. Družbene navade, rituali in ceremoniali, religije, kakor tudi politika pa so stvar miselnih navad, običajno prenašanih iz roda v rod. Običaji neke dežele tako prepovedujejo vstopiti v svetišče s čevlji, medtem ko je drugje narobe, če vstopiš s klobukom na glavi. Nekje je pregrešno imeti več kot eno ženo, drugje pa je takšna skromnost znak revščine in manjvrednosti. Navade so železna srajca. A železo lahko vsaj upognemo; če pa bi prekinili z ustaljenim običajem, navado, bi nas sosedje v trenutku izločili.

Človeštvo je torej zasluženo z običaji. Vsak posameznik lahko kritizira določen običaj, a obenem si bo na vse načine prizadeval, da ga ohrani. *Vzrok leži v razumu, v posameznikovem ali skupinskem*. Vedno deluje avtomatsko in brez presoje. Si lahko zamišljamo, da bi se številne armade podale na bojno polje, če bi imele veliko mero razsodnosti? Tako zločin kot poštenje delujeta na podlagi miselnega vzorca. Mednarodne nestrpnosti pa so na primer le odraz zaslepljenih podivjanih strasti posameznikov.

Takšen mehanski ustroj razuma pa lahko prinaša tudi določene prednosti, vendar ne brez nevarnosti. Ko se v razumu na podlagi ponavljajočih se vzpodbud in izkustev ustali določen vzorec delovanja, ogrozi lastno bit in vodi v samouničenje. V tem je slaba stran delovanja. Ničkoliko jih postane suženj lastnih navad, čeprav si srčno želijo otresti določene negativnosti. Moč volje je ob neozaveščenosti prešibka. Tako zavestno počnejo stvari, za katere vedo, da jih bodo pogubile. In bolj ko se oprijemamo navade, globlji bo vzorec delovanja razuma. Celo naslajanje do skrajne stopnje izčrpanosti v postelji ne premaga umske vezi s strastjo. Nasprotno, še bolj jo krepi. Istočasno pa duša izgublja vpliv nad razumom. Končno se navada tako ukorenini, da se v hipu razplamti v plamenu strasti in preprosto zdivja, podirajoč vse pred seboj.

Za primer pa dr. Johnson navede tudi svojo izkušnjo z nekim svojim pacientom, sicer zdravljenim alkoholikom. Vsakič, ko sta se skupaj sprehajala in šla mimo gostilne, se je ta pacient obotavljajoče in hrepeneče oziral po njej, telo pa mu je kar otrpnilo in se pričelo tresti. V njegovem razumu se je odvijal strahovit boj. Stare navade so se oglasile. Če ga dr. Johnson ne bi trdno držal pod roko, bi nedvomno zavil v gostilno, čeprav je vedel, da to ne bi bilo dobro. Njegova moč presoje je oslabela. Razsodnost je popustila in nemočna obležala v razvalinah tega človeka. Njeno mesto je zavzela sla po pijači.

Zavedati bi se torej morali, da »je naša duša zelo nežna in občutljiva.« V svojem območju delovanja premore sicer ogromne moči, na polju grobe materije pa se le s težavo izrazi. Ko duša nadzira razum, je sposobna česarkoli. Prav zato je nadzorovanje razuma tako velikega pomena in na tem vztrajajo vsi Mojstri.

STVARNIK:

"Duša uporabi srce, ko je to potrebno, v vsakem trenutku življenja. To pa zato, ker je srce v funkciji vse od rojstva dalje pa do smrti. Je edini organ v fizičnem telesu, ki lahko prenese v zaznavno vse občutke duše, torej tako žalosti kot veselja in nenazadnje tudi ljubezni."

(Citat iz Sporočila z dne 6.5.2019)

Za razumevanje spodaj navedene opredelitve razuma, se velja spomniti tudi na v drugem poglavju zgoraj omenjena različna telesa, ki obdajajo dušo - to je superkavzalno, kavzalno in astralno telo. Namreč dejstvo, da so bila ta telesa duši dodeljena na različnih nivojih Stvarstva ob njenem spuščanju na ta svet, nam lahko služi kot podpora v razumevanju trditve, da je človeško telo *mikrokozmos*, majhno vsemirje, posnetek ali izvleček *makrokozmosa*, kajti ravno ta okoli duše ovita energetska telesa in razum (*po spodnji opredelitvi*), s katerimi se je opremila za bivanje na tem svetu na omenjenih nivojih in ki so torej sestavni del človeka, predstavljajo v človeku skupaj z dušo torej vsak(o) za sebe del Stvarstva ali Stvarnikovega makrokozmosa.

2.) Razum lahko opredelimo na tri dele ali pa kot višji razum in nižji razum

Razum lahko (opre)delimo tudi drugače kot na kot na zgoraj navedene štiri dele, in sicer kot višji razum in nižji razum kot nadalje pojasnjuje dr. Johnson. To je običajna delitev, čeprav ne z znanstvenega vidika. V resnici pa gre le za en razum, ki v deluje človeku kot mikrokozmičnem bitju (kot smo opisovali zgoraj v 3. poglavju) na njegovi različnih nivojih. Lahko bi ga razdelili tudi na naslednje tri dele:

- pinda razum ali nižjesvetni razum, ki se izraža v nam vidnem polju delovanja,
- sukšam razum, ki deluje na astralnem nivoju,
- karan razum ali nidžmanas - pravi notranji razum ali vzročni razum.

Vsak od teh treh razumov nastopa v odnosu na zgoraj omenjena *tri človekova (mikrokozmična) telesa v povezavi s fizičnim, astralnim, in vzročnim svetom zunaj njega. V človeku se višji razum odraža v zahtevnih miselnih procesih, kot so filozofija, književnost, umetnost, glasba raziskovalna znanost vseh vrst, itn., nižji razum pa deluje na področjih pridobivanja in lastništva materialnih stvari, prehranjevanja ter čutnega naslajanja. V vseh primerih deluje en razum, vendar na različnih nivojih, kakor tudi na višje in nižje stvari teh nivojev.

Najčistejši in najplemenitejši razum je omenjeni nidžmanas kot pravi ali vzročni razum, ki/ker se nahaja v neposredni bližini duše. V nižjih predelih delovanja postaja ta vse bolj zamazan z grobimi in nizkotnimi sestavinami, čisto na najnižjem nivoju (človeške pinde) pa se odraža le še v nekakšnem elektromagnetnem delovanju. In kadar se naša pozornost nahaja na tem najnižjem nivoju, kjer prevladujejo nam lastne želje, strasti, itd., pa prične tu delovati *kot nižji razum*, da se lahko ubada z njimi. Ko pa je npr. naša pozornost na astralnem nivoju, deluje sukšam razum, na vzročnem pa vzročni razum. V vseh primerih deluje kot rečeno torej isti razum, vendar v določenemu nivoju bivanja primerni obliki.

Sicer pa je višji razum, nidžmanas, neke vrste pilot ali girooskop kot pravi dr. Johnson, ki sprejema impulze od duše in z njimi usmerja podrejeni razum. Važno pri tem je, da razum v vseh oblikah deluje avtomatično. Nikoli se ne pogloblja v stvari z etičnega vidika, prav tako tudi ne razmišlja o posledicah. Sprejme, kar mu je podano, ter reagira brez zadržkov. V nobeni svoji obliki delovanja *ne presoja*, kaj je dobro za posameznika, temveč priučeno sprejema stvari kot dobre ali slabe. **Razum ni racionalna bit.** Vedno deluje avtomatično, glede na simpatije ali zavračanja; nikoli ne razmišlja o najboljšem. Kadar deluje z elementi presoje, deluje pod vplivom duha duše. Sam po sebi pa se na dražljaje ali skušnjave iz okolice vedno odziva v skladu s skupnim imenovalcem preteklih izkušenj. Drugače ne more delovati, niti ne more gojiti takšnih želja.

4. KDAJ IN ZAKAJ PRIDE DO BOLEZENSKEGA STANJA RAZUMA

Kot smo že omenili, izhajajo naše duše iz področja Stvarnika na petem nivoju stvarstva, individualni razum pa iz Kalovega Univerzalnega razuma s sedežem na Trikutiju iz spodnjega dela tretjega (kavzalnega) nivoja, oziroma vrha drugega (astralnega) nivoja. Omenili pa smo tudi, da se tu na Trikutiju, vsaka izmed duš pri svojem sestopu iz petega nivoja opremi še z razumom, da je zatem sposobna delovati na nižjih ravneh našega sveta. Vendar pa je v pojmovanju njenega delovanja na tem svetu potrebno vedeti in kar še posebej velja za psihiatrično stroko, da **duša sama ne more nikoli oboleti, ker je kot energija v svojem bistvu drobcen del Stvarnika, Boga**, in da v nobenem primeru ni povzročiteljica slabih dejanj človeka, pač pa Kalov razum, s katerim se je morala odeti skupaj z vzročnim telesom in astralnim telesom ob sestopu na ta naš svet. Razum je namreč orodje Kala, s katerim nas skuša ta na vse možne načine odvrniti od Bog, seveda ob izdatni pomoči svoje Negativne sile. Nekateri Mojstri sicer pravijo, da sta Kal in Negativna sila ena in isto, in na kar je svoje učence na primer najbolj glasno opozarjal pokojni Mojster Sant Thakar Sing in to praktično na vsakem izmed svojih predavanj kot tudi skozi svoje knjige.

Sicer pa so psihiatri v hudi zmoti tudi glede same zavesti, ko na vse pretega učijo in razlagajo, da ima razum sposobnost presoje in da zavest izhaja iz razuma oziroma celo iz možganov. Le duh je namreč tisti, ki v svoji vseoživljajoči življenjski energiji lahko misli, sklepa in odloča, ne pa tudi razum, ki opravlja svojo funkcijo zgolj in samo, če ga poganja ta duh naše duše. Razum je namreč sposoben le deduktivnih miselnih procesov, ni pa sposoben induktivnega sklepanja.

To dobro ponazarja npr. delovanje osebe v hipnotičnem stanju. Ko taki osebi hipnotizer postavi določeno nalogo, jo bo avtomatsko izvajala nevedoč kaj v bistvu sploh počne (npr. na odru pred gledalci, ko pred njimi skače kot opica, ali se sleče do nagega itd., nato pa, ko se zbudi iz hipnoze, ves osramočen zbeži z odra). Njegov miselni proces se namreč odvija avtomatsko in zato tudi ni sposoben razumskega sklepanja. **Razum deluje torej le kot stroj, saj nima zavesti, niti moči delovanja kakršno ima sicer duša in tudi ne samo-pobude za kakršnokoli delovanje navzven iz telesa.** Deluje pa tudi le pod pogojem, da ga poganja duša. Če temu ne bi bilo tako, bi razum po smrti še živel v telesu.

V katero smer razum deluje, oziroma v kolikšni meri nam gledano v luči povedanega lahko škoduje, pa je odvisno od tega, koliko je zasvojen z materialno ravno življenja. Mojstri nam tako povedo, ker so vse kar se tiče razuma človeka, dodobra preučili, da nam je razum izvrsten pripomoček oziroma naš služabnik le pod pogojem, če deluje pod nadzorom našega duha, naše duše, če pa ne, pa postane naš gospodar v najslabšem pomenu besede, ko nas zasužnji s svojo smrtonosno boleznijo petih strasti, s katerimi je obseden.

Gre za torej negativno mentalno delovanje razuma kot učijo Mojstri, kajti razum - s svojimi, spodaj naštetimi opisanimi petimi strastmi, svojo žrtev, človeka, najprej zahrbtno okuži in ga počasi uniči, konča pa se zanj (človeka) ponavadi s temo in obupom. Vendar pa Negativna sila, gledano v pravi luči, ni edini in glavni krivec takšnega propada človeka, kajti te negativne strasti v *posamezniku se ne ugnezdijo brez njegove tihe privolitve; nikogar se ne polastijo na silo, pač pa s prevaro razuma.*

Do bolezenskega stanja razuma pri človeku tako lahko pripelje torej že samo ena izmed spodaj opisanih petih uničujočih strasti, ki pa so v bistvu izkrivljene lastnosti zdravega delovanja razuma. Če razum deluje kot orodje duše le znotraj legitimnih meja svojega delovanja, potem nikoli ne podleže tem petim uničujočim procesom. Ti so rezultat napačne uporabe normalnih mentalnih sposobnosti in dejansko odražajo bolezensko stanje razuma – ki se rezultira v psihično obolenje človeka.

Glede na to, da te strasti v življenju vsakogar igrajo tako zelo pomembno vlogo, pa bi jih morala preučiti tudi stroka ali pa si jih vsaj ogledati in jih upoštevati, ker bi s tem lahko odkrila vzrok za marsikatero psihično obolenje pri svojih pacientih ob samem dejstvu, da sedaj pri večini njih tava v temi.

Skratka, ena izmed temeljnih resnic o človeku, je po nauku Stvarnikovih Mojstrov Sant Mata v tem, da *vsa bistrost, svetloba in moč človeka prihajajo iz duše.* Ta trditev pa ne more imeti nobene omejitve, razumskost, ubranost, skladnost, lepota, modrost, ljubezen, moč ter vse etične vrline prihajajo namreč iz duše, iz njenega duha, oziroma z drugimi besedami povedano od Stvarnika. O tem, koliko jih je razum voljan sprejeti kot oproda Kala oz. Negativne sile, pa je drugo vprašanje in na katerega bomo skušali podati odgovor deloma že v nadaljevanju tega poglavja.

4.1. *Pet strasti oz. izprijenosti razuma, ki kažejo na njegovo bolezensko stanje*

Pet strasti in katere Mojstri obravnavajo vsako posebej kot bolezen razuma, ki uničuje človeka, pa so po vrsti naslednje: sla, poželenje (*kam*), jezo (*krod*), pohlep (*moh*), pretirana vezanost na materialne stvari (*lob*) ter nečimrnost ali egoizem (*ahankar*). Ker pa je ravno v tem in takem bolezenskem stanju razuma pri človeku srž celotne problematike, ki vodi človeštvo tega sveta v propad, si zato podrobno pogledjmo te uničujoče strasti kot jih poznajo Mojstri Sant Mata, v svoji knjigi pa jih obravnava tudi dr. Johnson po vrstnem redu kot sledi:

(1) **Sla, poželenje** ali po Mojstrih »kam,« je na prvem mestu, odraža pa se: v požrešnosti, v pogovorno izbranih pohujšljivih dogodkih, v pohujšljivih miselnih vzorcih, v spolnem razvratu, v igrah na srečo, v izživiljanju s kartami, v zasvojenosti s tobakom, v potrebi po alkoholu – mamilih ... Vse naštetu ima predznak uživanja in naslajanja in vodi v zlo. Sla je sicer pri človeku lahko normalna funkcija, vendar le, kadar je v uravnoteženem delovanju. Pretirano hotenje vodi namreč v popačenosti te lastnosti in degradacijo. V širšem pomenu predstavlja vse razvratne želje, vključujoč uživanje pijače, tobaka, mamil in celo okusne hrane, skratka vsega, kar ima osnovni namen potešitve uživanja in naslajanja.

V nekem oziru pa je sla najmočnejši in najhujši sovražnik, ki vlada večini ljudi. Vkljenjene v svoje železne verige jih peha skozi življenje. Nadleguje jih dan in noč. Na vsakem koraku se kaže v svoji privlačni luči. Pojavi se v najočarljivejši preobleki in se razgali v zapeljivi nedolžnosti. Zaslepljena žrtev pozabi na vsakršno moralno obvezo.

Spletke sle so raznovrstne, sladke obljube pa lažne, ki žrtev po izčrpanju življenjskosti odložijo med ničvredno šaro. Posameznika ponižajo do nivoja živali. Zameglijo mu razsodnost in zaznavo. In kaj mu nudi v zameno za te usodne izgube? Prijetne trenutke, vrtimec naslade, ki ga imenujemo zabava. A omame je hitro konec in posameznik se osamljen v temačnem kotu, z novimi verigami okoli vratu, čudi, kako je mogel biti tako nor.

Glavna naloga kama ali sle pa je v tem, da ljudi pahne na živalsko raven in jih tam obdrži. Njihovo celotno pozornost prikuje na nagon, ki gospodari človeku in živali. Psihološko je dognano, da tisto, o čemer človek razmišlja, postane del njega. Razvija se v predmet svojega razmišljanja. Bolj poglobljeno je takšno razmišljanje, hitrejši je proces preobrazbe. Kar človek misli, to tudi je, in kar velja tako v dobrem kot v slabem.

Mojstri to isto pravilo uporabljajo v duhovnosti. Če svoje misli usmerimo v dobro, bomo deležni dobrega. Če vsak dan razmišljamo o Mojstru, bomo postali takšni kot on. Če pa neprestano mislimo na Boga s hrepenenjem, ljubezen do njega raste in postajamo božanski. Če pa se osredotočamo na zlo, se dogodi enako, vendar v obratni smeri: postanemo del zla in se vse bolj odevamo s slabimi kvalitetami. Vleče nas proti zlu, slabim navadam, ki se nevidno priplazijo in se nas oklenejo z vso močjo. Zaslužijo nas kot mamila. Zaslepijo razum ter ga z dušo priklenejo na živalsko raven. Človek zaradi tega pristane na stopnji živali.

Kot govorijo vsi Mojstri, naj se spolnost koristi, če se le da, le v namene človeškega razmnoževanja, ni pa je potrebno izrabiti kot sredstvo izživiljanja, kajti ko se človek ujame v takšno zanko degradacije svojega bistva, prične drseti proti živalskemu nivoju. Narava nas je obdarila z nagonom, *spolno energijo*, ki ohranja življenje na tem planetu, ki pa je, oziroma mora biti pod nadzorom. Če se spustimo iz vajeti v prekomerno izživiljanje, izčrpavamo svojo energijo ter izgubljammo razsodnost do skrajne spodnje človeka vredne meje. In ko seksualna energija nadvlada človeka, se prične sestop človeka.

Sicer pa se kam ali *sla* odraža v več podzvrsteh:

- (a) v hotenju po alkoholni pijači
- (b) v zasvojenosti z mamilom
- (c) v zasvojenosti s tobakom
- (d) v požrešnosti
- (e) v prekomernem govoričenju, še posebej v pripovedovanju pohujšljivih dogodkov
- (f) v gledanju pornografskih revij in filmov ter v pohujšljivih miselnih predstavah
- (g) v za Mojstre ničvrednih igrah, kot so kartanje ali biljard, ki imajo edini namen poraziti nasprotnika in v katerih se izživiljamo v ponosu in nečimrnosti ter z njimi zgolj zapravljamo čas in upravičujemo brezdelje.

Osrednji namen »kama,« sle, je torej uživanje. Uživanje ali naslajanje je nosilec zla in vsaka od teh oblik vodi v zlo. Že najmanjše uživanje v posamezniku uničuje etične vrednote ter ga priklepa na svet čutil. *Uživanje je najhujši strup za duha*. Namesto da bi se povzpeli na duhovni nivo, se zaradi kama spuščamo na živalski nivo. Čutnost je neublažljivo zlo, ne glede v kakšni obliki se pojavlja. Vse je kam, kam pa je eden petih smrtnih sovražnikov duše.

(2) **Jeza** je skrajni nasprotni konec ljubezni. Ljubezen je skupek vsega dobrega, skupek vsega slabega pa je jeza. Jeza, ko je najmočnejša, požiga vse, kar je plemenito. Njen končni namen je uničiti osebo, ki se ji prepušča, pokaže se tudi v raznih kriminalnih dejanjih, tudi zoper človekovo življenje. Odraža pa se na več načinov, med drugim v: žaljenju, obrekovanju, zahrbtnosti, grdem govorjenju, iskanju napak, prepirljivosti, ljubosumnosti, zlonamernosti, grdem govorjenju, nepotrpežljivosti, trdovratnosti, zasmehovanju, kritiziranju, izpodbijanju drugih, zlonamerni ošabnosti in še in še.

Sicer pa tudi jezo Mojstri obravnavajo kot bolezen. Jeza je po njihovem mentalni rak, ki je po učinku močnejši od fizičnega. *Je ena najhujših bolezni človeštva* in vodi v najhujše katastrofe, v končni fazi pa nam povzroča veliko žalosti in gorja. Ubija počasi, ne naenkrat, za seboj pa pušča sledove trpljenja, slabosti in srčne bolečine.

Jeza pa se prepozna kot bolezen tudi po naslednjih znakih: slabe misli do drugih, hitra užaljenost, kritiziranje, poučevanje in razpravljanje o napakah drugih, bolezensko iskanje napak ali slabosti drugih, negotovanje, oštevanje, kriviti druge za vse, zlonamerno žaljenje, preklinjanje, iskanje načinov, kako prizadeti drugega.

(3) **Pohlep** nas veže na materialne stvari in nam zatemni razum. Denar, zlato, srebro, diamanti postanejo ideal. Z neprestanim izkazovanjem pozornosti v (namišljeni) radodarnosti se z njim poenotimo ter postanemo suženj pohlepa. Premoženje tako postane naš gospodar namesto služabnik. In tisti, ki misli le na denar in dobiček, postane sčasoma trdosrčen, izgubi srčno kulturo in pozablja na vse okoli sebe. Njemu tako pomeni nekaj le še denar, ta je zanj edino merilo. Pohlep se mu veča, prijaznost, usmiljenje in ljubeznivost pa so se že zdavnaj poslovili od njega, ker gleda namreč samo sebe, svoje koristi ...

Pohlep se tako kaže v: skoposti, lažnivosti, hinavščini, krivem priseganju, zavajanju, prisvajanju, podkupljivosti, spletkarjenju vseh vrst. Vse to so običajni postopki pri grabljenju denarja.

Prišel pa je že tisti čas, ko so potrebna razmišljanja le o stvareh, ki jih v življenju resnično potrebujemo. In tedaj bo ta strast izumrla. Ljudje bodo več mislili na *dajanje* in manj na *jemanje*, in se tako približali Bogu, ki je za nas največji dajalec.

Žal pa lahko vidimo, da je s to boleznijo, pohlepom, v marsikaterem oziru okužena tudi psihiatrična stroka. Povsem se je namreč podredila farmaciji in za katero je postala zlata jama, saj so zdravila, beri tablete, postala danes - *že skorajda edina oblika psihiatričnega zdravljenja pacientov* - in to ne glede za katere vrsto diagnoze gre pri njih.

(4) **Vežanost na materialne stvari**. V svoji pretiranosti nam ta strast (ali past) povzroča oziroma ima za posledico, da sebi posvečamo vse manj časa. To je ključna točka stanja, ko nimamo več časa za samoizpolnjevanje, za duševno predanost, za nesebične dejavnosti. Samoumevno se nam zdi, da ima neka oseba moža oz. ženo, otroke, da uživa čast in slavo, posestvo in bogastvo, ob tem pa resnično menimo, da v današnjem svetu vse to potrebujemo. In zdi se nam, da se moramo posvetiti tem stvarem, da je takšna naša dolžnost, ker drugi v tem svetu to od nas pričakujejo. In skozi to prizmo gledanja na svet okoli sebe, pa *sebi posvečamo vse manj časa*. Večinoma smo tako razpeti med domom in službo (in to se nam zdi samoumevno), okupirani z družinskimi in poslovnimi zadevami. Negativna sila nas tudi na ta način blokira in nam prepreči, da bi se ozrli vase. Komajda si vzamemo čas za hrano in počitek, da ne govorimo o splošni kulturi in ljubeznivih opravilih. Vse to pa seveda zato, ker ne vemo, ker nismo o tem poučeni, da smo na tem svetu zgolj zaradi odrešitve lastne duše in da v tem smislu nič drugega ne more biti bolj pomembno. In ravno v tem je naloga te strasti in za katero stoji torej Negativna sila, da nas drži proč od tega edinega smisla.

Zmotna pa je tudi miselnost, da je samoizpolnjevanje izpolnjevanje naše izobrazbene stopnje znanja. Resnično samoizpolnjevanje je namreč duhovna pot, duhovna preobrazba, ki ji za dosego končnega cilja

samoizpolnitve ni primerljiv po vlaganju truda in samoodpovedovanja noben doktorat katerekoli znanosti na tem svetu. Že sam vrednostni sistem, ki se nam vsiljuje po miselnem vzorcu materializma, pa to izredno pomembno duhovno znanje negira in ga ne priznava, celo zaničuje ga. Vse prevečkrat si tako pri pridobivanju znanja nasproti stojita »razum s svojim inteligenčnim kvocientom (IQ)« in »duša z emocionalnim kvocientom (EQ)«. In vprašati se je, katerega je na svetu več, ter kje in kako sta v prid človeštva dejavno združena. Sicer pa Stvarnik Bog v svojih sporočilih glede tega pove kot je že zgoraj citirano: " Noben doktorat, nobeno še preveliko znanje pri nas nima cene, če v srcu nisi bogat."

Seveda pa tega Marijinega nauka ne gre preprosto zanemariti, ker v svojem bistvu govori o pomembnosti kognitivno-emocionalne sposobnosti (empatije) vsakega posameznika nasproti njegovemu visokemu inteligenčnemu kvocientu.

To in takšno pomanjkljivost empatije pa lahko vidimo – ne samo pri politikih, pač pa tudi pri visokih duhovnikih. Ti se po večini njih lahko pohvalijo samo s svojimi doktorati, *ne pa tudi s svojo srčnostjo ali empatijo pri opravljanju svojega poklica*, torej poklica, ki je žal zelo daleč od prave duhovnosti kot nam pove Stvarnik skozi svoja Sporočila.

In če tako podležemo vsem strastem ob pasteh, ki nam jih ponuja Negativna sila, potem v tem življenju vsekakor ne bomo uspeli (pravočasno) raziskati smisel svojega bivanja. Tu je namreč rojstvo, tu je smrt, vmes pa življenje. Mogoče pa se tudi nikoli ne vprašamo, zakaj smo tu. Pa bi se morali. Čimprej. Tako pa odlašamo s tem vprašanjem, ker se nam zdi nepomembno in ker se v življenju vseskozi pehamo za materialnimi stvarmi. Ne najdemo primerne trenutka, ko bi dejansko nekaj lahko postorili zase, za svojo osebno rast in se ozrli vase, si prisluhnili, pogledali v svojo dušo. Ni dovolj samo to, da odidemo k župniku, da se izpovemo. In po možnosti pa mu še sprotno plačujemo odpustke, da bi si oprali vest. Vendar pred kom?! Najpogosteje se pričnemo o tem spraševati tik pred smrtjo, ter tako tudi kličemo (tudi če smo neverni) na pomoč vse svetnike in Boga, ker nismo uspeli še pravočasno spoznati, da je Božja milost dejansko v nas, če si zaslužiš biti njen. Vendar, tedaj je, žal, v večini primerov za nas resnično prepozno kot nam jasno in glasno pove Stvarnik: "*Le tisti, ki bo videl me in čutil v sebi, bo (v duši svoji) preživel. Tisti, ki pa to noče, hote ali nehoče, se zave prepozno. Na postelji po smrti zaman je klic njegov po meni. Tedaj umre. Mu za življenja ne bom v pomoč.*"

(5) **Egoizem** (Ego) ali nečimrnost, je za Mojstre je peti smrtni sovražnik človeka po svojih dveh lastnostih. Prvič je to lastnost razuma, ki nam daje zavedanje sebe, svojega jaza kot ločene osebnosti. Čezmerno pretiravanje te lastnosti pa se sprevrže v nečimrnost ali egoizem. To je razraščanje ega, ki se večja, množi kot rakaste celice. V normalen stadiju je v redu, ko pa se razraste prekomerno, postane obolenje. Nečimrnost je tako prerazraščeno ego, ta pa rakasta tvorba *Jaza*.

Ego je najbolj trdovraten in gospodovalen ter ima najdaljšo življenjsko dobo od vseh izprijenih lastnosti razuma. Njegova glavna naloga pa je, da nam za Negativno Silo blokira pot k Resnici. Z roko v roki hodi z zmoto. Svojo žrtev popolnoma zavede in ji vlije samovšečnost, ta pa prepreči vsakršno prizadevanje za izboljšanje. Pod njegovim vplivom ljudje prenehajo iskati nekaj novega, resničnega. Goreče podpira tudi veroizpovedi, ustoličuje duhovno oblast in gradi organizacije, ki razširjajo njene dogme. V zmote ne verjame in se trdovratno oprijema svojega. Takšne misli so strani zgodovine prepojile z nedolžno krvjo. In kot vidimo, semena narodne nestrpnosti pridno seje tudi v Sloveniji. A slepi egoizem in njegov otrok sebičnost, še vedno sejeta tudi semena mednarodne nestrpnosti in tako kalita vojne; kakšna bo žetev pa ve samo Kal Nirandžan, bog zla in Negativne sile.

Skratka, ego se odločno otepa vseh poizkusov, ki bi ga razsvetlili. Kako naj prizna, da se moti ali da ne ve vsega, ko pa za njim stoji Temna sila. Nemudoma bo pripravljen braniti svoja stališča. O stališčih drugih ne razmišlja dosti ali pa sploh ne. Njegov spremljevalec je jeza. Tako je hitro užaljen, skrajno razdražljiv in občutljiv. V sebi ne vidi napake, njegov prst pa je vedno usmerjen v napake drugih.

Ego pa se sicer kaže tudi v naslednjih lastnostih:

- (a) pobožnjaštvu;
- (b) zaverovanju v svoj prav; v izpostavljanju sebe;
- (c) v vidnem razkazovanju moči in bogastva, v razkošnih oblačilih, gospodovalnosti, nadvladi, prepirljivosti ter iskanju napak. Tukaj si podaja roko s krodom. Gradi na lastni nepremagljivosti. Tisti, ki je pod vplivom ahankarja, misli, da s tem, ko kaže na napake drugih, izpostavlja svojo briljantnost,

čeprav je resnica obratna. Tako je z vsemi, ki imajo pred očmi le napake drugih. Kopljejo se v večvrednosti, pod imenom pravica zahtevajo izpolnitev svojih želja, ter kaznujejo nasprotnike. Na takšen ali drugačen način pritegnejo pozornost z glasnim ali neprekinjenim govorjenjem ali pa z vsiljevanjem svojih mnenj. Nadvse imajo radi položaj, ki jim omogoča vladanje drugim;

(d) oseba pod vlivom ega ali ahankarja ali često vskoči v besede drugih;

(e) ljubi javne govore, uživa, če se njeno ime pojavi v tisku, javno razkazuje svojo pobožnost, nastopa z dolgimi molitvami, če pa da kovanec v dobrodelne namene, mora za to vedeti ves svet;

(f) zaljubljen je v prizive, častne naslove ter izobrazbene stopnje in uživa, ko se mu množica klanja;

(g) na razne druge načine neprenehoma izpostavlja svoj *jaz*.

(Konec povzetka iz dr. Johnsonove knjige Pot mojstrov o psihološki znanosti Mojstrov Sant Mata v zvezi z dušo in njenimi orodji v človeku.)

5. KATERAKOLI DUŠA NA TEM SVETU JE DUŠA STVARNIKA, IN TO NE GLEDE NA TO, KJE IN V KATEREM BITJU SE NAHAJA

Duša je duša kot pravijo Mojstri, ne glede na to, kje se nahaja, bodisi torej v živali ali pa človeku. *Običajno njen položaj opredeljujejo njena zgoraj navedena orodja, še posebej razum kot Kalovo orodje v človeku.* V vsakem primeru pa je duša del Troedinega Boga Stvarnika in se od njega ne v ničemer razlikuje. Mojstri vedo povedati, ker so ga sami nešteto krat prepotovali, da je vesolje napolnjeno z mnogoterimi dušami, ki se v »karmičnem smislu« med seboj razlikujejo le v tem, iz katere oblike življenja na svetu (npr. iz katere izmed vrst rastlin, insektov, ptic, vodnih in kopenskih živali, ali iz samega človeka) so se vrstile v določena področja na astralu, kjer bodo počakale na ponovno vrnitev na ta svet v novo življenje - lahko da tudi v katero izmed živali, v kolikor so si to v telesu človeka zaslužile. To pa je po védenju Mojstrov v bistvu samo delen proces preseljevanja duš, ena zgodba. In če dobro premislimo ta proces, in se ozremo še na edinstven svet narave, na njene rastline, živali, ptice, drevesa in tako dalje, pa lahko vzhičeni, na čisto prostorazumski način dojamemo, da imajo tudi vsa ta bitja okoli nas, torej vključno z živalmi, dragoceno dušo, ki je sorodna naši in da smo vsi skupaj v bistvu del velike Stvarnikove družine. Slednje je na primer dobro opisal že Jezus v enem stavku v njegovem zgoraj citiranem Evangeliju o živalih, ko je se je o njih izrekel z naslednjimi besedami: »*Za mene so kot majhne sestre in bratje.*«

1. Razum se kot orodje duše pri živalih omeji na njihovo živalsko raven

Ob povedanem je Jezus namreč vedel, da ta vsa nam po duši sorodna živa bitja, živali, napredujejo v pomikanju iz ene vrste v drugo navzgor po evolutivni lestvici proti najvišji obliki življenja, torej človeka. V primeru pa, da je človek živel na primer zelo nizkotno, propadlo življenje z mučenjem neke živali, pa se bo morala duša tega človeka v naslednjem življenju utelesiti v to isto žival in živeti v njeni živalski podobi, lahko da tudi preganjana in poniževana - sploh pa to, če je bil ta človek *pod vplivom razuma* zelo okruten do živali ali jih je celo ubijal in moril.

Duša, ta iskra Stvarnikove neskončne Svetlobe, torej nikoli ne ugasne in to ne glede, v katerih oblikah življenja pod človekom se nahaja; to pa sicer v obsegu, ki je primerna za vsako obliko življenja posebej. Kar se tiče razuma, pa se ta pri živalih omeji na njihovo živalsko raven, pri rastlinah in drevesih pa se sam po sebi v celoti odtegne od duše do tistega časa, ko ta preide v živalsko vrsto ali človeka.

Za živalski razum torej velja kot učijo Mojstri, da je *omejen ali zatemnjen*, ob ponovni vrnitvi v človeško podobo pa, da se sam po sebi razširi nazaj v za človeka normalno stanje. In četudi je razum, ki izvira iz Univerzalnega razuma, sam po sebi sicer slaboten, pa kljub temu predstavlja skupek točno tistega, kar človek potrebuje za normalno izražanje njegovega življenja v katerikoli dani mu podobi.

In kar je ob tem bistveno pa je to, da človeka *taisti razum*, ki je bil njegovi duši sicer dodeljen že na začetku, spremlja skozi vsa njegova življenja na tem svetu skupaj z astralnim in vzročnim telesom, v katera je poleg njega (razuma) odeta duša, in to ne glede na to, da se mora vsakič na novo prilagajati novemu fizičnemu telesu. Ko se mora npr. duša človeka, zaradi njegovega grdega ravnanja do psov, v naslednjem življenju utelesiti v *psu*, pa se razum (kot orodje duše) kot rečeno omeji ali zatemni. Njegovo polno delovanje se skrči. Takoj, ko pa v naslednjem življenju vstopi z dušo zopet v novo človeško telo, pa se prične raztezati nazaj do človeških zmogljivosti.

6. KO SMO SE ENKRAT ZNAŠLI POD OBLASTJO PREDMETNIH STRASTI (PASTI) RAZUMA, SE JE TEŽKO REŠITI IZPOD TEGA JARMA NEGATIVNE SILE

Možnosti za ozdravitev s temi petimi strastni obolelega razuma in tako tudi človeka je pravzaprav zelo malo. Zato se za začetni uvid tega problema spomnimo najprej Kristusovih besed iz Sporočila »Cilj človeštva, razsvetljenost duše človeka vsakega.« V njem je namreč povedal kot pomembno naslednje: *"Ob rojstvu križa ni, po trpljenju. Vsak otrok je nasmejan v duši svoji. Kaj se potem zgodi? Okolje, starši, vera, breme civilizacije: ne duha, temveč materialnega. Tu je križ, breme, vse večje. Za ljubezen pravo prostora ni, niti spoštovanja brata, sestre ni. Še manj očeta, matere. In kaj sledi otroku? Pot v križu duše, »ker ni ljubezen ozaveščena,« ljubezen do Boga."*

Ta dejstva, ki jih navaja Kristus, sploh pa kar se tiče odnosov v družini, ko ni prave medsebojne ljubezni in spoštovanja med starši, prav tako pa tudi ne do Boga, vodijo človeka, ki je moral živeti v taki družini, že od otroških let naprej v naročje Negativne sile, sploh pa če so bili starši žrtve omenjenih strasti oziroma boljše povedano smrtonosnih pasti. Privzgojili so mu jih namreč že kot otroku, tako da je tudi sam postal suženj teh strasti, s katerimi Negativna sila usmerja vse človeško življenje na tem svetu in ga vodi do duhovnega razkroja v tem življenju, posledično pa tudi do vračanja v karmično kolo rojstev in smrti.

Res je sicer, da nasproti tem strastem vedno, v vsakem trenutku stoji pet angelskih lastnosti, kreposti, ki so vedno v naš bližini in pripravljene, da nas podprejo, če bi se odločili rešiti se tega jarma Negativne sile. Pri duhovnem ozaveščanju so nam tako v veliko pomoč, vendar jih moramo vtakati v svoj značaj, da nam bodo lahko koristile. Prav tako kot slabe strasti, ki vlečejo za seboj cel kup drugih slabosti, tudi pet angelskih kreposti vključuje številne druge vrline, ki nam lahko pomagajo.

In za razliko od tistih ljudi, ki izpolnjujejo ukaze svojega razuma ali Negativne sile oziroma boljše povedano Satana, ga ubogajo v vsaki stvari in se suženjsko podrejujejo njegovim strastem, se moramo mi najprej pogledati v ogledalo in ugotoviti, *kje in v kolikšni meri nas Temna sila preko našega razuma že obvladuje*, koliko smo že načeti od teh njenih prijemov, nato pa pričeti živeti v skladu s temi angelskimi krepostmi, jih vnesti v naš način življenja, da nas kot duše ne bo več drobil njen večni mlinski kamen rojstva in smrti, kamen želje in karme, in pod katerega nas (Negativna sila) po večini primerov pripelje ravno zato, ker iz življenja v življenje podlegamo ravno tem njenim pastem.

Vendar je še nekaj. Brez, da bi se ob tem z obrazom obrnili proti Bogu ali samemu Mojstru Sant Mata (ki je utelešenje Boga), in ga prosili, da nas prične voditi po Poti duhovne rasti kakršno ima vsak človek kot rečeno vgrajeno v duši, uspeha žal ne bo, vsaj ne v tem smislu, da nam ne bo potrebno v ponovne preizkušnje v naslednjem življenju. Odločitev samo, ali se bomo podali na to Pot, pa Stvarnik prepušča kot izhaja iz enega izmed Sporočil Kristusa, ko je dajal: **"Bog zapovedi ne da, ne po duši, in jih ne bode dal."**

Pet strasti in nasproti njim - z meditativnim prakticiranjem Svarnikove metode duhovne rasti pridobljenih petih kreposti, pa so torej po vrstnem redu sledeče:

- Poželenje (sla) - *čistost, zmernost*
- Jeza - *odpuščanje, strpnost*
- Pohlep - *zadovoljstvo*
- Ego ali nečimrnost - *ponižnost*
- Vežanost na materialne stvari in na njihovo pridobivanje - *ozavestitev kdo in kaj v bistvu smo, in da kot duše, nič od vsega na tem svetu ne bomo odnesli s seboj na oni svet*

1. Pregovorno je znano, da v človeku delujeta svetla in temna stran; duša torej kot svetla in razum kot temna stran

Star pregovor sicer pravi, da je v vsakem človeku že od rojstva dalje svetla in temna stran, ne pove pa sicer, katera je ena in katera je druga stran. Zato je v luči zgoraj povedanega mogoče razumeti, da je v nas temna stran torej razum, ki je orodje Temne sile, svetla stran pa torej duša, ki izvira iz energije Duha najčistejše Svetlobe in Ljubezni Stvarnika. V vsakem primeru je duša torej del Najvišjega Boga Stvarnika in se od njega v pozitivnosti v ničemer ne razlikuje kot se to razum, ki pa je v bistvu orodje

Temne sile in tako tudi deluje največkrat na škodo človeka. To se torej odraža v tem, da človeka razum vseskozi napeljuje k raznovrstnim dejanjem, ki izhajajo iz zgoraj opisanih smrtonosnih pasti in ki ga že vsaka za sebe in kaj šele vse skupaj vedno bolj in bolj oddaljujejo od Boga. Zato tudi pa bi se moral vsakdo preden se odloči storiti nekaj, kar mu narekuje (raz)um, pa »v sebi« ni čisto prepričan, da je to v redu, zavedati, da nas na to, da to ne bo dobro za nas, v bistvu opozarja ravno duša od znotraj nas oziroma iz svojega sedeža za tretjim očesom.

2. Zdravljenje oz. čiščenje (raz)uma z zvokom Stvarnikovega Slišnega življenjskega toka

Za »zdravljenje« oziroma bolje povedano čiščenje razuma od petih strasti, je torej pomembna meditacija na zvok Slišnega življenjskega toka po Stvarnikovi metodi duhovne rasti, ker nam pomaga osvoboditi se od teh petih strasti, ki nam jih zaradi našega napačnega načina življenja vsiljuje Negativna sila. Dobrobiti, s katerimi se poleg omenjenih kreposti lahko rešimo izpod teh »krempljev« Negativne sile, pa so torej naslednje kot smo jih sicer navedli že zgoraj:

fizična: telesna sprostitvev, globok mir, harmoniziranje živčnega sistema, vitalnost, upočasnitev procesa staranja, zmanjšanje potrebe po spanju;

čustvena: uravnoveženost, vedrina, trdnost in obvladovanje čustev, mir, stik z energijo Stvarnikove čiste Ljubezni, s tem pa tudi obvladovanje in izogibanje negativnih čustev, kot so: jeza, zamera, strah, samopomilovanje, depresija, zaskrbljenost;

duševna: notranji mir in lažje obvladovanje misli z zavestnim očiščevanjem (raz)uma od njegovih škodljivih navad (egoizem, kritiziranje, pretiran ponos, odvisnosti, nevroze), izboljšanje koncentracije in spomina, izostrena inteligenca.

3. Neodvisnost od navedenih strasti nam omogoči dvig na višje nivoje (samo)zavedanja

Kot nadalje učijo mojstri, je posamezniku dano, da - potem, ko se osvobodi uničujočih petih strasti in se na svoji dušni Poti dvigne na višje polje zavedanja in tako prvič prestopi prag smrti, lahko na lastne oči (duše) opazuje potek svoje karme in reinkarnacije, vidi njun potek delovanja na sebi in tudi drugih, če to želi. Na tej stopnji namreč lahko vsakdo jasno vidi svoja pretekla življenja in se jih spominja. Tedaj človek kot duša *ve* in se zaveda, da je resnično živel že prej, točno kje in kdaj. Pozna pa tudi svoje dobre in slabe karmične dolgove. Vidi, kako je zakon karme deloval preko njegovih številnih življenj - kako se je rojeval in umiral v neskončnem številu prerajanj in kako je s seboj vedno nosil neporavnane račune. Spominja pa se tudi svojih trpljenj in užitkov, ki so bili v skladu z njegovimi dobrimi in slabimi deli. Ve, da je vedno moral za vse plačati do zadnjega centa, ve kot jo spozna, da Veliki zakon karme ni zgolj teorija.

Seveda pa Stvarnik ne pričakuje kot že omenjeno, da bodo vsi ljudje dosegli višje nivoje zavesti ali postali celo Mojstri te Poti, tudi slučajno ne. Želi pa si, da se z iniciacijo Mojstra ali njegovega namestnika povežemo z Bogom in pričnemo z meditacijo, ki nam poleg tega, da nas bo zaščitila pred delovanjem temnih sil, prinesla tudi mnogotere zgoraj navedene dobrobiti, in na podlagi katerih bomo lahko s svojo pozitivno energijo pomagali spremeniti tudi svet okoli nas in ne samo sebe.

7. STROKA ŽAL NE LOČI RAZUMA OD DUŠE V ČLOVEKU, KOT TUDI CERKEV NE, KER JI TO NI V INTERESU

Dejstvo je, da psihiatrija »duše kot bistva človeka« sploh ne obravnava in ne upošteva kot **jedro** človeka in vseh živih bitij na tem svetu, in da je pri obravnavanju človeka prisotna Cerkevna doktrina v njenem najslabšem pomenu. Ocenjevati ali in koliko je to res, je sicer težko, ker o tem ni bila narejena nobena neodvisna raziskava, razen mogoče v majhnem delu spodaj navedena študija staroste slovenske psihiatrije, pokojnega prof. dr. Milčinski Leva iz aprila leta 1971. Znano je sicer, da se danes nekateri psihologi in ne toliko psihiatri, ki si to upajo, pri obravnavanju duševnih bolnikov opirajo včasih tudi na »vzhodno modrost« kot jo omenja sicer tudi že prof. Milčinski v spodaj citirani študiji. Ker pa jim je

to kot tudi celotni psihiatrični stroki prepovedano s strani rigidne in farmacevtski industriji podrejeni Zdravniške zbornice, pa so še vedno vezani na nekdanjo doktrino zdravljenja pacientov iz 19. stoletja kot jo je dr. Karel vitez Bleiweis – Trsteniški opisal 1888 leta v časniku Ljubljanski zvon, v članku pod naslovom: »Kaj imenujemo bolezen uma?«

Dr. Bleiweis je navajal, citat:

»Čeravno v naši Kranjski ni tako hudo, vendar le priznajmo, da se tudi pri nas proti ubozim umobolnim ljudem mnogo, mnogo greševa. Umobolni človek ima za nezvedenca nekaj skrivnostno – nenavadnega, tujega, groznega, kar ga razločuje od vseh družih bolnikov, četudi razum priznava, da je pohabljeni um le telesna bolezen, kakor kaka druga.« (Vir: Digitalna knjižnica Slovenije)

In ravno to slednje, kar navaja dr. Bleiweis, »da je pohabljeni (bolani) um le telesna bolezen, kakor kaka druga,« pa je v bistvu tudi **osnovna doktrina današnje psihiatrije** pri obravnavanju svojih pacientov, ki pa na škodo pacientov izhaja tako kot pri duhovščini na nepoznavanju duše. Tako tudi pa se na tej podlagi najdemo pred paradoksalno situacijo današnjega časa: Dva inštituta, eden vzgojni (Cerkev), drugi pa zdravniški (Zdravniška zbornica) v svoji dogmatskosti na isti način obravnavata ljudi, torej vsak na svojem področju brez znanja o vlogi duše v človeku. Hodita z roko v roki, ker ne želita izgubiti svojega primata. Prva nam tako še vnaprej tvezi svetopisemske pravljice, da bi obdržala oblast nad ljudmi; enako pa tudi druga s *prikrivanjem* svojega neznanja o duši, da bi obdržala svoje koristi, ki jih ima od farmacije zaradi protežiranja njihovih po večini neučinkovitih zdravil.

Tako pa tudi odločevalci iz psihiatrične stroke načrtno ne priznavajo Boga in vsega kar je povezano z njim v človeku, da jim ni potrebno razvozlati s tem povezanega osnovnega vozla svoje panoge, to je obstoja duše in njenega pomena za funkcioniranje v človeku, v katerem domuje.

In ker je na svoj način tudi psihiatrija orodje Negativne sile, pa se tako - ker nima pojma o tem kaj duša sploh je, zavestno še vedno omejuje z lastnimi in zgrešenimi pristopi pri obravnavanju človekove psihe (npr. z elektrošoki), tako da rezultata ni kot ga tudi ne more biti dokler bodo negirali obstoj Stvarnika, Boga v pravem pomenu besede in z njim povezane duše kot je napovedal že Nikola Tesla s temi spodaj citiranimi besedami:

Nikola Tesla:

»Dan ko bo znanost začela študirati nefizične pojave, bo v desetih letih napredovala bolj kot v prejšnjih stoletjih svoje zgodovine. Če želite odkriti skrivnosti vesolja, razmišljajte »v smislu energije,« frekvence in vibracije.«

7.1. Polovica zdravnikov po svetu pa vendarle verjame v nekaj - za uradno medicino sicer prepovedanega in nedokazljivega, v Boga

Dejstvo je, da polovica zdravnikov vendarle verjame v za Zdravniško zbornico nekaj nedokazljivega, v Boga, izhaja na primer tudi iz pomenljivih navedb pokojnega psihiatra svetovnega formata in nacionalnega koordinatorja za duševno zdravje pri Svetovni zdravstveni dr. Andreja Marušiča, Dejal je - podobno kot že pred njim svetovno znani psihiater dr. Carl Gustav Jung, naslednje:

Dr. Carl Gustav Jung:

»Ne morem reči, da verjamem. **Jaz vem!** Imel sem izkušnjo, ko me je zaobjelo nekaj, kar je mnogo močnejše od mene, nekaj, čemur ljudje rečejo Bog.« (Vir: <http://lkm.fri.uni-lj.si/xaigor/slo/modrosti/ucitelji/jung.htm>)

Psihiater dr. Andrej Marušič:

(...) Strinjam se z vami, da sta medicina in astrologija morda zelo nezdržljivi, a po neki raziskavi velja, da *polovica zdravnikov verjame v nekaj nedokazljivega, v boga*, v še nedokazana pravila v naravi, telepatijo, intuicijo, ki ni osnovana samo na izkušnjah iz tuzemskega življenja, skratka v določene zadeve, ki jih rigidna znanost ne bi nikoli sprejela. In dobro je, da verjamejo v vse te stvari, kajti če polovica znanstvenikov tega ne bi verjela, se znanost ne bi spreminjala. Znanost pa ni nekaj, kar je tu in zdaj in bo vedno ostala takšna, ampak je dinamična. To pa zato, ker obstaja vsaj polovica znanstvenikov, ki verjame, da se da odkriti nekaj, kar je za zdaj še nedokazljivo. Saj veste, da bi vas zaradi določenih

stvari, v katere danes verjamemo in so dokazane, še pred 400 leti zažgali na grmadi.« (*Vir: članek revije Ona z dne 23. jan. 2007*)

7.2. Povsem nedopustno je kogarkoli označevati kot duševnega bolnika ali mu kot pacientu postavljati tovrstno diagnozo

Dejstvo je, da psihiatrija ni eksaktna veda, saj o sami duši torej ne ve povedati ničesar in da v posledici tega dejstva nihče ne more objektivno presojati verodostojnosti psihiatričnih mnenj pri obravnavah z njihove strani tako imenovanih duševnih bolnikov. Nedopustno, in tudi bogokletno če hočete, je namreč govoriti o duševni bolezni ali o duševnem zdravljenju človeka, ker ta kvalifikacija kot taka, gledano v pravi luči, *pomeni v bistvu bolezen Boga glede na to, da duša vsakega pacienta v svoji osnovi ni torej nič drugega kot del Najvišjega Boga Stvarnika.*

Povsem drugače pa bi seveda bilo, če bi namesto o boleznih duše govorili o boleznih razuma oziroma (raz)umskih boleznih, ki ji človeku povzroča Negativna ob samem dejstvu, da je razum kot smo videli povsem nekaj drugega kot pa duša sama. Duša izhaja namreč iz Najvišjega Boga Stvarnika, razum pa iz Negativne sile oziroma njenega boga Kal Nirandžana ali Sotone.

In če bi ob tem deklarirani »strokovnjaki« psihiatrije in psihologije poznali zgoraj opisano funkcioniranje duše kot take, pa torej tudi ne bi govorili neumnosti kot so jih pred njimi že psihiatri v 19. stoletju kot izhaja iz zgoraj citiranega zapisa Bleiweisa, »*da je pohabljeni um le telesna bolezen kot vsaka druga.*« In ker je ta psihiatrična doktrina še danes v veljavi, pa pri teh samozvanih strokovnjakov psihiatrije še danes velja, seveda brez kakršnih koli znanstvenih dokazov, da gre pri tako imenovani *shizofreniji* za motnjo v delovanju možganov.

Namreč tudi Svetovna zdravstvena organizacija označuje shizofrenijo ali psihozo za hudo duševno bolezen človeka, pri kateri pravijo, »*da gre za motnjo v delovanju možganov;*« da oseba s to boleznijo kot razlagajo običajno izgubi stik z realnostjo, kar da se kaže v načinu razmišljanja, prepričanjih zaznavanju in/ali dejanjih.

Po njihovi definiciji pa da so poglavitna značilnost shizofrenije tudi psihotični simptomi, kot na primer slušne halucinacije (glasovi) in deluzije (fiksno napačno prepričanje). Seveda pa to pomeni, da bi lahko že vsak navaden zdravnik tudi mene, kot zapisovalca Stvarnikovih Sporočil, označil za shizofrenika in me poslal k psihiatru, če bi mu jaz povedal, da v sebi (tako kot vsak iniciirani učenec Sant Mata) slišim glas Slišnega življenjskega toka oziroma glas Stvarnika kot Troedinega Boga, ali pa da se vsaka Njegova misel v meni zabeleži v duši, ki ima svoj sedež v hipofizi, in da je vstop vanjo omogočen (preko sedme čakre) samo Stvarniku in nikomur drugemu.

Seveda pa je vse to za medicinsko stroko, sploh pa psihiatre, žal, samo znanstvena fantastika, ker njihovo znanje še vedno temelji na omenjeni Bleiwaisovi teoriji, seveda na škodo pacientov in v korist farmacije.

7.3. Kršenje človekovih pravic, dostikrat pa tudi zlorabe uradnega položaja s strani psihiatrov pri svojih postavitvah znanstveno nedokazanih diagnoz

Ena najtežjih posledic za človeka, ki je označen za duševnega bolnika z diagnozo shizofrenika, pa je ta, da se mu lahko zgodi – ker tako svojci kot psihiatri ne razumejo, kako je mogoče, da je lahko v stiku bodisi z Višjimi nivoji ali pa z dušami pokojnih svojcev in da z njimi tudi komunicira -, da ga svojci najprej pripeljejo v bolnišnico in kamor je tak človek običajno sprejet *brez svoje privolitve, proti svoji volji*, ker je še vedno vztrajal pri teh svojih izkušnjah. In verjeli ali ne, po svetu je še danes ogromno ljudi, ki so za večno zaprti za vrati umobolnic zaradi svojih tovrstnih izkušenj z Višjimi nivoji. Mnogi od njih pa so dejansko že zboleli in umrli, ker so jih eksperimentalno zdravili z elektro-šoki in zastrupljali z raznovrstnimi tabletami.

In to dejstvo, da so pacienti, ki so označeni za bolnike s shizofrenijo, v veliko primerih zadržani v bolnici brez njihove privolitve, pa seveda lahko pomeni tudi grob in nedopusten poseg v pacientove oz. človekove pravice ob samem dejstvu, da v večini primerov ni nobenih znanstvenih dokazov za to bolezen, pa jim je bila kljub temu odvzeta prostost. Seveda pa to ni edini primer napačnega zdravljenja t.i. »*duševnih bolnikov.*« In mnogi od njih ostanejo za večno za zidovi umobolnic, ker psihiatri – ne samo da grobo kršijo Hipokratovo zaprisego, temveč tudi Zakon o zdravstveni dejavnosti, Zakon o

človekovih pravicah, in nenazadnje tudi republiško Ustavo. To jim namreč dopušča in omogoča žal tako izvršilna kot tudi sodna veja oblasti v Slovenije, in kar velja običajno tudi drugod po svetu kot priznavajo sami zdravniki. To in tako stanje pa seveda omogoča široko polje manipulacije in korupcije, torej tudi na sodiščih s pomočjo dobro plačanih in izvedenskih mnenj določenih psihiatrov.

7.4. Po mnenju neodvisnih raziskovalcev je skorumpirana psihiatrija zlata jama farmacevtske industrije

Kot ugotavlja danski specialist interne medicine in raziskovalec Peter C. Gøtzsche v svoji knjigi z naslovom »Smrtonosna psihiatrija in organizirano zanikanje,« so psihiatrična zdravila tako škodljiva, da v ZDA in Evropi vsako leto ubijejo več kot pol milijona ljudi, starih nad 65 let. S tem se uvrščajo na tretje mesto med glavnimi povzročitelji smrti, takoj za obolenji srca in rakom.« Gøtzsche je sicer tudi eden od soustanoviteljev globalne raziskovalne organizacije The Cochrane Collaboration, ki je nastala zaradi zavedanja kritičnih znanstvenikov o globoki krizi raziskav in preizkušanja učinkovitosti in varnosti zdravil.

Peter C. Gøtzsche:

»Večina bolnikov se na predpisana zdravila ne odziva, razočaranje psihiatrov, ko ne vidijo napredka, pa žal pogosto vodi zgolj v predpisovanje vedno novih zdravil ali celo v povečevanje odmerkov, kar pomeni še večjo škodo za bolnika«, je uvodoma zapisal avtor, ki v svojem delu pojasnjuje, zakaj je prisilno zdravljenje neetično in bi moralo biti prepovedano. V knjigi piše tudi o, po njegovem mnenju, pretiranem diagnosticiranju in obravnavanju mentalnih motenj. »Prepričan sem, da bi lahko današnja rabo psihotropnih zdravil zmanjšali za 98 odstotkov ter da bi s tem pomembno povečali možnosti za mentalno zdravje in preživetje. *»Najpomembnejši vzrok za trenutno katastrofalno stanje na področju psihiatričnih zdravil je, da so vodilni psihiatri dovolili farmacevtski industriji skorumpirati znanstveno disciplino in tudi same sebe,«* opozarja dr. Gøtzsche. Pri tem dodaja, da je knjigo napisal predvsem za bolnike, še zlasti tiste, ki se na vso moč trudijo otresti zdravil in ob tem naletijo na sovražne in arogantne reakcije svojih zdravnikov. »Po temeljitem raziskovanju psihiatrične stroke ugotavljam, da zdaj že številni posamezniki in organizacije, s katerimi sem prihajal v stik, opozarjajo, da današnja načina uporabe psihiatričnih zdravil in prakticiranja psihiatrije nasploh povzročata več škode kot koristi. Splošna javnost se s tem strinja in ima občutek, da so antidepresivi, antipsihotiki, elektrošoki in podrejanje psihiatrični prisili pogosteje bolnikom prej v škodo kot v pomoč,« poudarja avtor.

V knjigi opozarja, da je »psihiatrija zlata jama farmacevtske industrije. Nekatere njene uspešnice – tabletko za srečo – se že desetletja izmenjujejo prav na vrhu globalno najbolj prodajanih zdravil in prinašajo lastnikom patentnih pravic na desetine milijard dolarjev zaslužka. Ko patentna zaščita preteče, spremenijo sestavo, ime, kar koli in, kolo sreče se vrti naprej,« piše avtor, ki vodilne psihiatre imenuje 'sivi hrbti'. Le-ti si izmišljajo vedno nove psihiatrične diagnoze in tako ohlapna merila zanje, da zdravniki tudi popolnoma zdravim in normalno delujočim ljudem zlahka pripišejo vsaj eno, če ne kar več duševnih motenj hkrati. Po njegovi oceni so raziskave metodološko slabe, pristranske, rezultati prikrojeni željam naročnika, negativni izsledki praviloma obtičijo v predalih. »Psihoterapije kot da ni več. Zdravila so postala že skorajda edina oblika psihiatričnega zdravljenja, zdravniki jih predpisujejo 'čez palec', že po nekaj minutah ob prvem obisku bolnika, zelo pogosto za nedovoljeno rabo, za indikacije, ki jih agencije niso potrdile. Posebna tarča so otroci. ADHD, motnja pozornosti s hiperaktivnostjo, je postala grožnja, s katero učitelji krotijo učence in vzpostavljajo red v učilnicah. Samo zato, ker so otroci pač – otroci. V ZDA eden od stotih otrok, starih do štirih let, dobiva psihotropna zdravila, čeprav so prav prva tri leta življenja obdobje hitrega nevrološkega razvoja. Približno četrtno otrok, ki se udeležujejo poletnih počitniških kampov, zdravijo zaradi ADHD, vedenjskih motenj in drugih mentalnih težav. *»V resnici je psihologija tista, ki je postala neuravnovešena, in ne naši otroci,«* poudarja avtor. Po njegovih besedah se z zdravili za ADHD zdravi na milijone ljudi, čeprav so bila testiranja zgolj kratkoročna, na majhnih vzorcih, zelo slabe kakovosti ter polna napak v postopkih, analizi in interpretaciji podatkov. Zelo malo je bilo raziskav psihosocialnih posledic. Kolikor lahko presojam po razpoložljivih informacijah,

naredijo zdravila za ADHD več škode kot koristi, kar je tudi pričakovano, saj večina učinkuje podobno kot amfetamin in kokain... ADHD je katastrofalno področje, tako v smislu diagnoz, kot kliničnih raziskav in medicinske prakse, ki povzroča škodo milijonom popolnoma zdravih ljudi«, opozori dr. Peter C. Gøtzsche. (Povzeto iz Morelovega internetnega članka z dne 16. februar 2021)

(Byron)

*"Kako malo vemo o tem, kar smo, in še manj,
kar bi lahko bili."*

8. PSIHIATRIJA, KOT RAK RANA ZDRAVSTVA HODI TOREJ Z ROKO V ROKI S KRŠČANSKO TEOLOGIJO

Dejstvo je, da so bo morala slej ko prej tudi ta stroka skupaj z duhovščino zavedati, kako zelo pomembno je že samemu človeku poznavanje samega sebe, svoje duše, in jim v tem pogledu tudi slediti. Zamisliti bi se morali namreč nad dejstvom, da so v veliki meri ravno oni odgovorni za to, da si npr. samo v Sloveniji vsako leto vzame življenje okoli 600 ljudi. Torej deloma tudi zato, ker psihiatrija torej ne loči med razumom in dušo, med dušo in njenimi orodji.

Prof. Milčinski Lev pa se je tega dobro zavedal. Odkrito je namreč dejal, »da stroka ne zmore odgovoriti na vsa tista vprašanja, ki se še danes zastavljajo, najprej človeku posamezniku, za njim pa sociologu, psihiatru, psihologu, psihoanalitiku, in nenazadnje duhovniku.« To pa zato, ker vsi ti najpogosteje vsak s svoje strani opazujejo zgolj življenje človeka in njegovo smrt, ne pa tudi njegovega bistva kot je dejal.

Skratka, pokojni profesor Milčinski je bil psihiater, izredni profesor za psihiatrijo na Medicinski fakulteti v Ljubljani, predstojnik ekstrahospitalne službe Klinične bolnišnice za psihiatrijo, v svetu pa še danes cenjen strokovnjak in suicidolog. Ob tem pa bi lahko rekli, da bi dr. Milčinski kot psihiater lahko veljal tudi za mecena uvajanja duhovne znanosti v uradno stroko, v kolikor bi stroka upoštevala njegovo študijo "Samomorji v Sloveniji" iz leta 1971 (pa je žal ni), ki jo je v svoji izrecni želji namenil tako posamezniku kot stroki:

Študija Prof. dr. Milčinski Leva, april, 1971:

Citat:

»Ko se vsak dan srečavam z osebami, ki mislijo na to, ali kažejo namen, da bi si skrajšale življenje, in ki kaj takega tudi bolj ali manj resno poizkušajo, neredko lahko opazim, kako nerazčiščeno je pri tem njihovo razmerje do smrti. Po tem mi pride na misel, da bi jim utegnilo koristiti nekaj modrosti, ki jo npr. obeta tibetanska Knjiga o modrosti umiranja: »Proti svoji volji umre, kdor se umreti ni naučil. Nauči se umreti, pa se boš naučil živeti, kajti nihče se ne bo naučil živeti, kdor se ni naučil umreti – Pot vseh je tista, ki človeka nauči umiranja.«; ali pa tiste v Glostrovih besedah: »Nase mora vzeti človek svoje slovo od sveta, kot svoj prihod; zrel biti, to je vse.« »Le tisti v resnici živi, ki živi v vseh in v vsem.« Trenutki našega resničnega življenja so le tisti, ki jih živimo v drugih, v vsem bivajočem.

Ali je to religija, oziroma ali nas le religija lahko nauči sprejeti smrt in živeti v »drugih«, tega ne vem. Tu sem amater in bojim se svoje neizdelane nazore ponujati drugim, ker ne vem, ali ne bi taki nauki pri njih povzročili kakega paradoksnega učinka.

Ali bi – misleč na one, ki bi jim po vtisu religiozne spodbude utegnile vrniti voljo do življenja – pritegnil v delo s suicidalnimi osebami duhovnika, ki kaže pripravljenost in veselje za to delo? Bi, vendar ne vsakega. Zanimal bi se za to, kako gleda na pojav samomorilnosti, kateri motivi ga vabijo v to, da bi tako ogroženim osebam pomagal in še posebej – ne toliko, katera je njegova uradna veroizpoved, kot pa – kakšna je njegova intimna religija, ki jo človeku lahko ponudi.

Če je res docela jasno, kaj je religioznost, pa **gotovo ni jasno, kakšne sile so na delu**, ko naj le-ta rešuje ljudi suicidalnih nagibov in jih spreobrača k potrjevanju in sprejemanju življenjske realnosti. Menim, da zadevni mehanizmi sploh niso raziskani in ne vemo ničesar npr. o manifestacijah transference in *kontratransference* v paru: suicidalna oseba – duhovnik. Ne morem si misliti, da bi bilo učinkovito poznavanje *dogem*, ki jih ponujajo katekizmi raznih veroizpovedi. Religija (v onem smislu,

ki zajema elemente vseh veroizpovedi in tudi tako imenovane »vzhodne modrosti«) je bržkone učinkovita, če - kot globinska psihoterapija - pomaga obnavljati človeku pretrgane komunikacije s svojim bogatim izvenzavestnim svetom. Vendar pa vse to čaka še treznih raziskovalcev.« (KONEC CITATA)

(Vir: "Samomori v Sloveniji," avtorja Fran Milčinskega iz leta 1971, Inštitut za kriminologijo pri Pravni fakulteti v Ljubljani)

Sicer pa je tudi za fizike značilno, da vse miselne pojave človeka še vedno tlačijo v svojo mehanistično teorijo o vesolju ob splošno uveljavljenem mnenju kot je opozarjal že dr. Johnson, da naj bi fizika v znanosti veljala kot najboljše področje za proučevanje mentalnih pojavov. Vendar pa njeno izključevanje duha, duše, vodi do mehanističnega pristopa, ko se razlaga prilega vsaki stvari.

In tako kot mnogi izmed znanstvenikov fizike, torej tudi psihiatri še vedno ignorirajo obstoj Boga in z njim povezane duše kot izvorom življenjske energije v telesu človeka na podlagi svojih dveh trditev, kot prvo, da ni dokaza o obstoju Boga, kot drugo pa, da ne potrebujejo nikakršnih teoloških razlaganj vesolja kot jim ga ponuja duhovna znanost Mojstrov. »Šepetanja duše iz notranjosti ali glasu intuicije v človeku ne upoštevajo rekoč, da ji ne pripada nobeno mesto v po njihovem »pravi« znanosti. Zato tudi pa takšnega človeka, ki jim slučajno pove, da sliši tovrstne glasove v sebi, takoj označijo za shizofrenika in ga zato, v končni fazi, ker njihova terapija s tabletami ni uspešna, lahko pošljejo še v umobolnico.

Spoznanje Alberta Einsteina

Mnogi od njih, iz vrst fizikov in psihiatrov, pa bodo verjetno presenečeni tudi nad spoznanjem Alberta Einsteina. Ob svojih ogromnih znanstvenih dosežkih in teorijah glede fizičnega vesolja je namreč prišel do sklepa, da Bog mora obstajati. Kot najimenitnejši znanstvenik dvajsetega stoletja je dejal: *"Zame je dovolj, da opazujem skrivnost zavestnega življenja, ki se odvija skozi večnost; da razmišljam o čudoviti zgradbi vesolja, katerega nejasno zaznavamo in s ponižnostjo dojamem vsaj neznamen delček inteligentnosti, ki se odraža v naravi."*

In kot v odgovor na to Einsteinovo trditev, je ameriški fizik Robert Millikan izjavil pred ameriškim združenjem fizikov: *"To je tako dober opis Boga, kot ga potrebujem."*

Neodgovorno je torej navajati, da se morajo fizikalna, medicinska in duhovna znanost medsebojno izključevati. Zapisi mnogih elitnih znanstvenikov na področju psihiatrije in kvantne fizike, na čelu torej s pokojnima profesorjema dr. Levom Milčinskim in Albertom Einsteinom, nam namreč potrjujejo, da so ONI »vedeli,« da obstaja nekaj nad časom in prostorom in da to področje lahko pokriva v smislu znanosti samo duhovna znanost.

Tuje pa jim ni bilo tudi dejstvo, da so resnični znanstveniki duha edinole Svetniki in Mojstri Sant Mata, ker so v sebi razvili zmogljivosti uvida v celotno vesolje in na ta način osvojili znanost o duši ter osebno raziskali tudi vsa področja v vesolju, ki obstajajo nad razumom in materijo.

9. ZAKAJ JE DUŠA IN NJENA VLOGA V ČLOVEKU, SKRIVNOST (TUDI) KRŠČANSKE VERE

Vse cerkvene dogme, sploh pa katoliške, so zgrajene na tej skrivnosti o duši. To se kot prvo kaže na dogmi o nikoli dokazanem Marijinem vnebovzetju in Jezusovem vnebohodu, ker sta njuni duši po smrti njunih teles le-tega zapustili po naravni poti tako kot pri vsakem drugem človeku. *Pravzaprav pa ne gre za skrivnost, temveč za največjo prevaro človeštva v njegovi zgodovini kot nam pove Kristus.* Govoriti, da je Jezus s telesom odšel k Bogu na 5. nivo stvarstva, ki je v bistvu brezmejno področje najčistejšega Duha, Svetega duha in Slišnega življenjskega toka in kar torej Stvarnik kot najvišji Bog torej je kot smo razložili že v uvodu knjige, je namreč tako, za primerjavo, kot če bi na dno oceana spustili najprej sedemdeset kilogramsko svinčeno kroglo, nato pa v nasprotju z vsemi fizikalnimi zakoni pričakovali, da se bo telo te krogle v danem trenutku kar samo od sebe dvignilo na površje oziroma tja, od koder je bilo spuščeno v to globino.

Podobno pa je tudi v vesolju in kar lahko danes razume že tudi vsak prvošolček. Noben še tako majhen delček materije *in kaj šele fizično telo človeka*, ne more preiti v nobenem primeru že samo skozi fizično vesolje, in kaj šele skozi številna področja energije čistega Duha do petega nivoja

Stvarstva, kjer torej domuje Oče Bog Stvarnik. To lahko uspe samo Njegovim Mojstrom Santa Mata tako za časa njihovega življenja, kot po smrti s svojo dušo.

Razumeti ali bolje povedano dojeti pa je tudi potrebno, da se je moral Jezus, preden je postal Stvarnikov Mojster Sant Mata, kot že povedano kar 19 let podajati s svojo dušo na dolgo izventelesno Pot do 5. nivoja na vrhu Stvarstva, da se je na koncu te Poti lahko zvil v ta Stvarnikov veliki ocen Ljubezni in čistega Duha, ter se potem vrnil na ta sveti s podeljeno mu Kristusovo močjo.

In milo rečeno, neumnost je torej govoriti in farbati ljudi kot to počne Cerkev, ko navaja, kako da Jezus s telesom (!) »**sedi**« na desnici poleg Očeta (torej Stvarnika, če mislijo nanj), ko pa dobro vemo, da nam je Stvarnik za naše pojmovanje nepredstavljivo velik v svojem velikem oceanu čiste Ljubezni in energije čistega Duha, ki se nahaja na petem nivoju Stvarstva in od koder vlada vsemu kar je in obstaja.

Pri vsem skupaj gre torej za dobro premišljeno prevaro Cerkve in s katero je 1700 let, od kar je bila v Rimu ustanovljena, zavajala svoje vernike. Sedaj pa je končno le prišel tisti čas, ko ljudje morajo izvedeti resnico tudi o tem kot to zahteva Stvarnik sam.

Isto pa torej velja tudi za dogmo o Marijinem telesnem vnebovzetju, ki v Svetem pismu sicer ni nikjer omenjeno, ker jo je bolani um Papeža Pij XII. (1939–1958) kot »versko resnico« razglasil leta 1950, torej 1600 let po nastanku Svetega pisma, oziroma okoli 1900 let po Marijini smrti. Je pa tudi res, da Marija tudi sicer ni omenjena nikjer v Svetem pismu in kar kot dejstvo potrjuje, da si je Cerkev vse dogme o njej torej izmislila.

Seveda pa ob tem ne gre pozabiti, da so ženske stigmatizirane kot prešuštnice tudi zaradi tako imenovanega »madežnega« spočetja otrok, pa čeprav je to spočetje narejeno po čisto naravni poti s spolnim odnosom med moškim in žensko; tako in zato sta od Stvarnika namreč tudi ustvarjena - smiselno pa prvenstveno za ohranitev človeške vrste, kot nam to povesta tako Sveta Marija kot tudi Kristus v Sporočilih.

Sicer pa so vse, v nebo vpijoče izmišljotinske dogme Cerkve, obravnavane kot njeni grehi v 2. delu knjige, v poglavju z naslovom: *»Ali je mogoče verjeti namigu, da je Sotona (tudi) za Cerkev Najvišji bog Stvarstva.«*

Pod črto

Za konec tega poglavja, pa si za dušo ponovimo še nekaj besed Stvarnika, ker so namenjene vsem nam in si jih velja zato zapomniti:

STVARNIK:

"Opominjam in opozarjam nazadnje zdaj skožite. To so besede od mene, Boga Stvarnika, ki vsakdo se jih zave, če ne prej ob smrti. Ta je pesem žalosti za vse tiste ljudi, ki ne sprevidijo, kdo sem jaz v Naravi dan. Ne boje se ti Boga. Sebe se ti boje. »Zakaj ?« sprašujem. V tem zlu nejevere, ne bom rekel po hudiču, so v paralizi duše svoje, ker ne vedo, kdo in kaj le-te (duše) dejansko so. Naj zato končno se jim pove resnico to, da **so v svojem bistvu duše** in kot taki tudi dejansko del mene, njihovega Boga Stvarnika.

In ko tako njih srce bo odprto zame, duša namreč je, priskočim jim v pomoč bodisi jaz ali v mojem imenu Marija ali Kristus, če zaprošeni bomo zato iz njihovih src(a), in ne knjige."

(Citat iz Sporočila: »O Stvarnikovi misli iz leta 1996, ki naj zavlada svetu,« iz leta 1996.)

Povzeto iz 1. strani internetne objave iz leta 2007

Sprava v duši, srcu, to je pot Slovenije. Slovenkam se pove, da so matere zemlje! Njih je poslanstvo v tem, da po njih šel bo rod, ki bo v tisočletja spoštovan."

Stvarnikovo pismo Svetu, in Slovincem

K UVODU ZA UVID - Sporočilo človeku iz Slovenije ob prazniku Marijinega vnebovzjetja, z dne 15. avgusta leta 2003, na Kureščku pri Ljubljani:

"Zapisal boš nekaj besed v pismo svoje, naše, tvoje, in je za svet.

Pisalo se bo kmalu konec leta 2003, ko bo »konec neke ere.« V tem letu stoletja tega pričinja se nekaj v novem za ta svet ljudi in živali. Uboge živali. Ne ljudje.

Zakaj to govorim? Ljudje ne spoštujejo niti sebe, kaj šele živalski svet in svet narave, ne spoštujejo stvarstva - vsega tega, kar je ustvaril Bog Stvarnik.

V tem letu stoletja tega prične se za ta svet obdobje trpljenja. Za vse ljudi, brez izjeme, in ne glede na to, na kateri strani sveta so in ali so beli ali so črni. Vsem ljudem sveta je naložena kazen od Boga in matere narave. Bog opominja in opominja, na vse načine, vendar, nihče mu ne prisluhne ...

Danes je velik praznik v krščanstvu, in je dejansko prazen ob vsem tem, kar se dogaja po svetu. To je čaščenje koga, se je vprašati. O tem si že zapisal v knjigi svoji in ne zaleže, ker ljudje, ki naj bi bili za to poklicani, dejansko pa so samooklicani, ne storijo tega, kar bi morali storiti in kar Stvarnik od njih pričakuje. Preveč so samodržci, zaljubljeni v sebe in v »svoje poslanstvo«, ki pa ni nič drugega kot zavajanje ljudi v imenu neke politike, katere namen je oblast in moč v imenu Boga. Vendar Stvarnik tega ne želi. Jezus je in razočaran obenem, ko vidi, gleda vse te prevare v njega imenu.

»Za človeštvo je nujno potrebno, da se odvrne od sedanjega načina življenja in razmišljanja.« Nujno. Kaj storiti, je vprašanje, ki se postavlja samo po sebi. Kaj narediti, da bo človeštvo sprevidelo? Sin, odprl boš svojo spletno stran, tako naj bo.

Čim več ljudi mora, zapiši, mora izvedeti za Sporočila Stvarnika, za Božjo besedo, pa naj je to Cerkev vseč ali ne.

Tvoja naloga je, da preko tega medija, čim prej kar je možno, začneš objavljati Sporočila. Lahko v celoti, lahko v intervalih. »Stvarnik to pričakuje od tebe in želi to, ker edino le na ta način vidi možnost, da ljudje pričnejo razmišljati.« In to je že dovolj.

Samo da pričnejo razmišljati!

To je tvoja naloga. Zato si prišel danes ponovno na to mesto sveto matere Marije. **Pišes v Svetem Duhu, tej brezmejni energiji Stvarnika.** Sporočila morajo v svet!"

Kristus

Kaj dejansko je lahko

Končni cilj Stvarnikovega pošiljanja naših duš v preizkušnje na ta svet

Na podlagi do sedaj navedenega lahko pridemo do *prosto razumskega spoznanja*, da smo ljudje v svoji osnovi dejansko energetske duše, da na nas je iz sebe ustvaril Stvarnik, oziroma da smo kot duše del njegovega brezmejnega oceana Ljubezni iz čistega Duha, ki se nahaja v Sač Kandu na vrhu Stvarstva, in da smo kot taki, torej kot duše nesmrtni. Izvedeli pa smo tudi, da Sač Kand nikoli ne propade in da nikoli ni uničen, da je stalen in pravi dom duše, večni in neskončen in da bi morala biti naša vrnitev v Sač Kand na peti nivo tudi edini cilj ali ideal v našem življenju. Med drugim pa smo se seznanili tudi o tem, kakšno pot navzdol smo morali preiti ob spustu iz petega nivoja na ta naš planet zemlja; nadalje, da je bila ob tem naša duša za bivanje na tem svetu opremljena z razumom, vzročnim in astralnim telesom; pa o tem, da moramo v vsakem izmed življenj vsi brez izjeme trpeti v posledici ustvarjene karme iz prejšnjih življenj, in da »nam pasti za to trpljenje« vztrajno in na vse možne načine nastavlja ravno Negativna sila, da bi nas na ta način odvrnila od Stvarnika oziroma nam preprečila vrnitev nazaj k njemu domov, ter kot bistveno - na podlagi njunega razgovora, zakaj ji Stvarnik vse to dovoli. Vendar pa je za predstavo ozadja tega Stvarnikovega dovoljenja Negativni sili potrebno razumeti, da ji ga Stvarnik ni dal kar tako; je namreč del načrta o zgradbi in funkcioniranju Stvarstva kot si ga je zamislilo Najvišje Bitje ali Najvišji Bog nad njim, ustvaril pa Stvarnik pod njim. To pa seveda na način, kot nam povedo Mojstri, da edino Sač Kand iz 5. nivoja in kjer ima svoj sedež torej Stvarnik, ni podvržen razkroju in tako tudi nikoli ne propade - za razliko vsega, kar se nahaja pod njim v Stvarstvu in kamor spadata torej tudi naše fizično vesolje kot tudi astralno, kjer imata svoj sedež Kal Nirandžan in njegova Negativna sila.

Kar pa je ob vsem tem za naše vedenje pomembno pa je torej to, kot smo že večkrat poudarili, da vse tiste duše, ki so se že podale na Sveto pot Sant Mata (Pot) in se uspele vrniti tako očiščene k Stvarniku domov na 5. nivo, *tu živijo večno življenje* za razliko od nas navadnih smrtnikov. Dokler se ne uspemo po isti Poti vrniti k Njemu domov, smo namreč tudi mi podvrženi razkroju. Kot rečeno namreč vse pod 5. nivojem podlega malemu ali pa velikemu razkroju kot učijo Mojstri (več o tem je sicer govora v 2. delu knjige). To pa pomeni, da bodo - ko se ta razkroj zgodi, samo tiste duše, ki bivajo pri Stvarniku, živele torej še vnaprej večno življenje. Seveda pa Stvarnik ne bo pozabil na tiste duše, ki so na svoji duhovni Poti dosegle že 3. ali 4. nivo in so mu tako na svoji »prehojeni« Poti že zelo blizu. Tik pred razkrojem jih bo namreč dvignil k sebi na 5. nivo, kjer bodo v nekakšnem omrtvičenem stanju prebivale toliko časa, da novo nastali duhovni svetovi postanejo primerni za njihovo bivanje na njih. Ko pa se določeno obdobje teme, ki nastane po malem ali velikem razkroju vesolja izteče, in se pojavi »novo« Stvarstvo in na nebu zopet zažarijo zvezde, tedaj Stvarnik te pri njem bivajoče »čiste« duše, pošlje zopet navzdol v te novo nastale svetove, da bi se na ta način lahko pričela Zlata doba z ljudmi čistega duha z dolgotrajnim življenjem več sto let kot je bilo to že v zadnji Zlati dobi. Z vsakim novim stvarjenjem vesolja oziroma Stvarstva se za tako na novo nastali tuzemski svet in njegove novo nastajajoče prebivalce oziroma človeštvo prične torej Zlata Doba. In kar je ob tem pomembno, pa je to, da jo ustvarjati pričnejo ravno ti »prebivalci« Sač Kanda kot najbolj čiste in od Stvarnika izbrane duše.

In ravno v tem slednjem je lahko *poanta* Stvarnikovega Božjega načrta za ta svet. Namreč s tem, ko je Stvarnik duše, eno za drugo pošiljal na ta svet v roke Negativni sili, je ta v bistvu poskrbela, da je skozi

svoje *karmično sito*, če se lahko tako izrazimo, spustila iz svojih rok samo tiste duše iz vrst tistih ljudi, ki so bili za časa svojega življenja brez kakršnegakoli greha, z njimi vred pa tudi njihove duše same. In ko je prišlo do tega, da so te duše postale v popolnosti čiste, jih je Kristus, ki je kot rečeno za ta svet zadolženi Stvarnikov Bog, tudi dvignil nazaj k Stvarniku domov na 5. nivo. Seveda pa je vse to bilo mogoče, ker je človek takrat bolje razumel bistvo svojega življenja na tem svetu in tudi sam vpliv Negativne sile ni bil tako velik kot je dandanes. In ker so ljudje pred temi davnimi časi razumeli Stvarnika dejansko kot svojega Očeta in tako v spoštovanju do Njega in njegove Narave tudi živeli, so bili po svoji fizični smrti torej tudi nagrajeni s takojšnjim dvigom svoje duše v svoj dom pri Stvarniku na 5. nivoju.

Ker pa je skozi čas vpliv Negativne sile na ljudi postajal vse močnejši in močnejši v zadrževanju ljudi na svetu, pa je imelo to posledico, da se je Stvarnik, da bi pomagal človeštvu iziti iz tega sveta (oz. doline trpljenja in smrti kot mu pravijo današnji Mojstri), pričel pojavljati na svetu preko svojega izbranega človeka kot je bil na primer tudi Jezus kot Stvarnikov tedanji Mojster Sant Mata. Sicer pa je bil Jezus prvi od dotedanjih Mojstrov, ki je imel nalogo, da Stvarnikovo predmetno metodo duhovne rasti prenese na svoje številne učence in sledilce, jih z iniciacijo poveže s Stvarnikom in jih tako pripravi na Pot do njega na 5. nivo. Žal pa mu to, v tako kratkem času treh let svojega delovanja po vrnitvi iz Indije, ni uspelo, ker je Negativni sili uspelo, da je bil nad njim od lastnega naroda narejen eden najhujših zločinov v zgodovini človeštva. In če bi Jezusu uspelo preživeti vsaj še deset do dvajset let, potem bi iz vrst njegovih učencev zagotovo prišel njegov naslednik, tak je bil namreč Stvarnikov načrt, in človeštvo bi bilo danes vsekakor v drugačnem stanju kot je, ko smo se s svojim napačnim načinom življenja povsem podredili Negativni sili in se tako tudi oddaljili od našega Boga Stvarnika kot našega resničnega očeta z veliko in malo začetnico

Skratka, v obeh zgoraj navedenih primerih gre za to, da se je s pomočjo Negativne sile *skristiliziralo*, kdo od vseh duš, ki jih je Stvarnik poslal v preizkušnje k njej na ta svet, si dejansko zasluži bivati pri Njemu v Sač Kandu, v teh nebesih nebes na vrhu Stvarstva. Pa ne samo to. Gledano v pravi luči bodo te duše s tem, ko bo prišel čas Zlate dobe in jih bo Stvarnik zato poslal nazaj na ta svet, tudi pripomogel k temu, da bo človeštvo postalo zopet takšno kot si ga želi Stvarnik sam.

Sicer pa bi se za nas oziroma za naše potomce, po sedanjih napovedih Stvarnika, začetek Zlate dobe oziroma kot sam pravi dobe Nove, lahko začel na nek način že z napovedano apokalipso človeštva za konec tega stoletja, v kolikor se bo Stvarnik dejansko sam odločil zanjo. A verjetno s to razliko, da do omenjenega razkroja vesolja in s tem tudi do hipnega uničenja duš oziroma človeštva ne bo prišlo, pač pa do postopnega. To pa najverjetneje na način, da *bodo vse duše, ob smrti svojega fizičnega telesa, po volji Stvarnika za vedno ugasnile*, in kar velja tudi za vse tiste duše, ki na astralu še čakajo na ponovno vrnitev na ta svet v novo rojstvo oz. utelešenje. Tako pa tudi že sama oploditev otrok ne bo več mogoča in kar v bistvu pomeni konec nekega obdobja človeštva po izteku ene ali dveh generacij - izjema bodo namreč le tisti ljudje obeh spolov, ki so v svojih dušah čisti in so živeli tudi temu primerno, torej z ljubeznijo do Stvarnika in njegove Narave v pravem pomenu besede. Samo njihovim potomcem in za njimi njihovim rodovom bo namreč dano (za)živeti s Stvarnikovimi izbranimi dušami, ki prebivajo pri njemu na 5. nivoju in jih bo Stvarnik v ta namen eno za drugo pošiljal zopet na ta svet. In ravno to bo omogočilo dejanski začetek nove Zlate dobe za tako prenovljeno človeštvo, seveda na način, do se bodo v vse njihove potomce iz naslednjih rodov utelesile torej ena za drugo te zgoraj omenjene Stvarnikove duše, ki so do tedaj bivale pri njemu in zasluženo uživale srečno življenje.

*Ljubezen do vsega živega
na tem svetu, je resničen test, skozi katerega mora človek,
a se tega žal ne zaveda.*

In če vsaj približno skušamo verjeti vsemu temu, in gledamo na Stvarnika kot našega očeta in Očeta Stvarstva tudi z malo človeške domišljije, pa lahko razmišljamo, da je Stvarnik - kot Bog najčistejše Ljubezni srečen, ko vidi, da število duš, ki so se vrstile k njemu izpod rok Negativne sile, narašča. Vrnile pa da so se kot rečeno k Njemu domov v duhovni oziroma kavzalni obliki taistega fizičnega telesa, v katerem so kot duše za časa zadnjega življenja na tem svetu prebivale in ga tudi zapustile na koncu te Poti k Njemu domov v večno življenje. In kar je ob tem zanimivo, gledano s človeške plati, pa je to, da Stvarnik ob tem, ko se take duše vrnejo k njemu domov, *lahko uživa ob pogledu nanje, ko jih kot take*

vidi in sprejema kot kreacijo samega sebe.« In tako kot vsak zemeljski oče je tudi On ponosen, ko pred seboj vidi in gleda to obliko svoje najveličastnejše stvaritve iz celotnega vesolja pod seboj. Teh in takih Njegovih »otrok« pa je kot rečeno ogromno in samo predstavljamo si lahko tisti, ki smo sami starši, kako zelo vesel in srečen je Stvarnik kot njihov resnični oče ob pogledu na vse njih kot take, vidne torej v omenjenih telesnih obrisih človeka, ko po tuzemski preizkušnji zasluženno uživajo večno življenje eden ob drugem pri Njemu doma.

Skratka, ko bo za človeštvo prišla zopet Zlata doba kakršna je bila že nekoč v davnini časa nazaj, bodisi po razkroju Stvarstva kot smo ga opisali zgoraj v enem izmed prejšnjih podpoglavij, ali pa po omenjeni apokalipsi, v kolikor bo do nje dejansko prišlo, bo Stvarnik v obeh primerih te svoje »dušne« otroke poslal iz Sač Kanda zopet na ta svet, da bodo utelešeni v človeka kot najbolj čiste duše živeli dolgo in sreče polno večstoletno življenje. ***In v tej novi civilizaciji človeštva bo znanost Mojstrov Sant Mata zvezda vodnica.*** V resnici pa bo ta plemenita znanost izvir vseh novih civilizacij. Takšna je sicer že danes, čeprav je svet še ne pozna po zaslugi religij. Postala pa bo vsesplošno priznana, če bo človeštvo dovolj zrelo, da se z njo oplemeniti in zaživi brez duhovščine.

In kaj ter v koliko se bo dejansko zgodilo z našimi dušami konec tega stoletja, bo verjetno pokazal čas, kajti vse zgoraj povedano o Stvarnikovem *končnem cilju pošiljanja duš na ta svet* je bilo samo moje zapisovalčevo skromno razmišljanje, resda osnovano na moji intuiciji v povezavi z v tej knjigi predstavljenimi izkušnjami in nauki Stvarnikovih Mojstrov Sant Mata in med katere spada tudi spodaj citirani pogovor med Stvarnikom in Negativno silo, ki ga je objavil žal že pokojni Sant Thakar Singh kot Njegov srčen Mojster in Učitelj Sant Mata v svoji knjigi »**Hrepenenje duše.**«

KONEC 1. DELA KNJIGE

V nadaljevanju spodaj sledi še predstavitev vsebine iz 1., 2., in 3. dela knjige po naslovih poglavij in podpoglavij.

Kazalo vsebine po naslovih poglavij in podpoglavij

© Vse pravice pridržane

© 1. DEL KNJIGE

1. poglavje

ZGODILO SE JE ZA TA SVET in Slovence

Spremna beseda avtorja

1

Stvarnikova odločitev pomagati človeštvu s svojo besedo Boga iz leta 1996

Uvod

1. ZGODBA ZA VSE VEČNE ČASE
2. STVARNIKOVA (PRVA) BESEDA ZAPISOVALCU SPOROČIL
 - Predhodni dogodki
 - Na kašen način in kje vse so mi bila zapisovalcu posredovana Stvarnikova Sporočila
3. ODLOMKI 50 STVARNIKOVIH SPOROČIL ZA ZAČETNI UVID NJEGOVE NOVODOBNE BOŽJE BESEDE
4. KRISTUS: BESEDA OD BOGA NE SME BITI OKRNJENA
5. STVARNIK NAM SPOROČA, DA TO NI ON KOT TUDI KRISTUS NE TO KAR UČI CERKEV
 - Zakaj in kod nadvladje Negativne sile« ?
6. KRISTUS NAM POVE, DA JE NOVI DUHOVNI RED NA ZEMLJI EDINA MOŽNA REŠITEV ČLOVEŠTVA PRED SAMOUNIČENJEM – *temeljil bo namreč izključno na Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti Sant Mat*
 - Življenjski cilj slehernika je postati povezan s Stvarnikom, da bi lahko (za)živeli polno življenje v zavesti svoje duše
 - Tudi do sedaj neverni bodo Jezusa sprejeli v svoja srca, prav tako njegovo mati v vlogi Svete matere Marije
 - Resnica pa je žal tudi ta, da se človeštvo tega sveta - navkljub dobri volji Stvarnika iz leta 1996 pomagati mu, danes že nahaja v situaciji, ko je tik pred samouničenjem
7. POD ČRTO
 - Posnetki zapisovalca Sporočil na nekaterih izmed svetih mestih treh abrahamskih religij v Betlehemu in Jeruzalemu

2. poglavje

Ena sama je

RESNICA O JEZUSU, KRISTUSU IN NJUNEM OČETU STVARNIKU

1

O Stvarniku vemo zelo malo ali pa sploh nič

Uvod

I. ŽIVIMO V STVARSTVU NAJVIŠJEGA BITJA IN STVARNIKA POD NJIM

1. Osnovna značilnost našega Stvarnika kot Stvaritelja vsega kar je in obstaja, je v tem, da ga je s tem namenom pod seboj ustvarilo Najvišje Bitje
 - V čem je bistvo Stvarnikove troedinosti kot jo omenja On, Stvarnik sam v Sporočilih, navaja pa jo sicer tudi sveti Janez citiranem svetopisemskem evangeliju?
2. Proces Stvarnikovega ustvarjanja Velike hierarhije bogov pod seboj in vesolja preko njih
 - Posebna je vloga Stvarnikovih mojstrov in učiteljev Njegove prastare metode duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti Sant Mat.

II. OSTALI ODGOVORI NA ZGORAJ ZASTAVLJENA VPRAŠANJA

1. Kdo torej je za nas Bog?

- Zakaj Stvarnika, Boga, torej ne moremo videti, ko pa ga v sebi lahko slišimo?
- Kje je danes znanost kar se tiče njenega (ne)poznavanja Stvarstva?
- Trditev Stvarnikovih Mojstrov Sant Mata, da je človek v svojem bistvu mikrokrozmos, temelji na - -
obstoju duše in njenih mikrokozmičnih orodij v njegovem telesu
- 2. Nosilec Stvarnikovega slišnega življenjskega toka je v človeku kot tudi v vseh živih bitjih edinole duša; brez nje, duše, življenje na tem svetu ne bi bilo mogoče
- Stvarnikov Slišni življenjski tok, to »govorico« Stvarnika, lahko v sebi torej slišimo in poslušamo
- Zakaj torej je spanec v povezavi s Slišnim življenjskim tokom najpomembnejši del našega življenja ?
- Odziv raznovrstnih ptic na Slišni življenjski tok, ko jih vodi na nebu
- 3. ZNANA STA TUDI EVOLUCIJSKA POT SLEHERNE DUŠE SKOZI CELO VRSTO ŽIVIH BITIJ, IN ZAKON KARME
- Tudi živali imajo duše iz istega bistva kot mi
- Življenje brez energije duše torej ni mogoče, prav tako pa tudi oploditev otroka ne
- Veliko manj pa bi bilo tudi abortusov, če bi bile ženske seznanjene z resnico o duši abortiranega otroka
- Kako pa je z istospolno usmerjenostjo posameznikov?
- 4. ZAKAJ LAHKO NEKDO PO ZAKONU KARME ŽIVI STO LET, NEKDO DRUG PA MORA UMRETI ŽE V RANI MLADOSTI SVOJEGA ŽIVLJENJA
- O karmi in transmigraciji ali prerajanju duš, je sicer govoril in učil že Jezus
- Kalova Negativna sila, karmični gospodar duše
- 5. KOT DUŠE STVARNIKA IMAMO VSI LJUDJE VERO V SEBE, NOSIMO JO V SEBI, V SVOJI DUŠI
- Stvarnika, Boga, ne iščemo, temveč ga v sebi sprejmemo
- 6. RAZLIČNI NAČINI STVARNIKOVEGA JAVLJANJA SLEHERNEMU ČLOVEKU IN IZBRANIM POSAMEZNIKOM
- 7. ALI ŠE KJE V VESOLJU OBSTAJA ŽIVLJENJE?
- 8. ZAKAJ JE RAZUM KOT ORODJE DUŠE NAJVEČJI SOVRAŽNIK ČLOVEKA ?

2

Beseda o resničnem poslanstvu Jezusa iz Nazareta in njegovi duhovni poti do Mojstra in Učitelja Stvarnikove metode duhovne rasti v Indiji

I. JEZUSOVA DUHOVNA POT, od govora duhovnikom v templju do Učitelja in Mojstra Stvarnikove prastare metode duhovne rasti Sant Mat v Indiji

Uvod

1. Začetki Jezusove duhovne Poti do Stvarnika na petem nivoju Stvarstva
2. Prvi korak: Mojster v Indiji poveže Jezusa s Svetim duhom in Slišnim življenjskim tokom Stvarnika
3. Jezusovo spoznavanje Stvarnika kot Stvaritelja in Najvišjega Boga ob obiskovanju njegovih (duhovnih) svetov iz celotnega Stvarstva
4. Jezus postane Stvarnikov Mojster in Učitelj Sant Mata s podeljeno mu Kristusovo močjo
- 4.1 Naziv Kristus, ki je Jezusa označeval kot Boga, so prvi uporabili in mu ga nadeli Eseni
5. Jezusovi nauki in njegovo pravo poslanstvo so se po zaslugi samozvanega apostola Pavla izpridili v krute zunanje obrede na žrtvenem oltarju Cerkve
- 5.1 Sicer pa malokdo vé, tudi Cerkev, da se v Svetem pismu med vrsticami nahajajo (sicer z njene prepovedani), tudi Jezusovi nauki o Sant Matu
6. Želja Svete matere Marije je, da se oznani resnica o prepovedanih Jezusovih naukih

II. JEZUSOVO POSLANSTVO NA TEM SVETU SE JE Z NJEGOVO SMRTJO KONČALO, OD NJEGA GA JE NAMREČ PREVZEL NASLEDNJI MOJSTER SANT MATA

1. Kako in zakaj je lahko prišlo do tega, da je Jezus kljub temu, da je bil utelešeni Bog na zemlji, umrl ob strahotnih bolečinah razpet na križu?

III. NAUKI IN PRILIKE IZ JEZUSOVEGA EVANGELIJA O ŽIVALIH, bil je namreč velik ljubitelj živali in vegetarijanec

Uvod

1. Jezus je za razliko od Pavla in današnje Cerkve spoštoval in ohranjal Stvarnikovo prepoved uživanja mesa
 2. Beseda Jezusa iz njegovega evangelija o živalih:
 - (1) Proti krvnim daritvam in uživanju mesa
 - (2) O tem, da so živali naši bratje in sestre
 - (3) O pravilni prehrani, kot jo je Stvarnik zapovedal že na začetku
- Predgovor zapisovalca k naslednjemu poglavju z besedo o Stvarnikovem Velikem Mojstru Sant Mata Baba Sawan Singhu

3

Kaj vse iz Jezusovih nauk in prilikah je Cerkev zatajila v besedilih Svetega pisma

~ kot Stvarnikov Mojster in Učitelj Sant Mata je bil namreč odrešitelj človeških duš, in ne grehov človeštva na križu kot uči in zavaja Cerkev

Uvod

I. JEZUSOVA LUČ MOJSTRSTVA, KI JE ZA KRATEK ČAS ZASIJALA KOT LUČ SVETA

- Resnica o sv. Hieronimu kot edino zaslužnemu za to, da so se v Svetem pismu med vrsticami ohranili duhovni dragulji Jezusovih nauk

II. IZPISI JEZUSOVIH SVETOPISEMSKIH NAUKOV IN PRILIK, KI O NJEM MED VRSTICAMI GOVORIJO KOT UČITELJU STVARNIKOVE METODE DUHOVNE RASTI SAN MAT

Uvodna predstavitev

1. Citat štirih »poglavij« iz Svetega pisma z dodano manjkajočo vsebino v oklepajih

a) Jezus učencem pove, da je on edina pot k Bogu Očetu

(Janez 14, 1-12)

b) Jezus pove priliko o sejalcih in o pomenu prilik

(Matej 10: 1-23)

c) Jezusova veliko duhovniška molitev

(Janez 17:3,6,7,8; 15:6)

d) Jezusov pogovor s farizejem Nikodermom

(Janez 3: 2-7)

2. Posamični izpisi Jezusovih 81 nauk in prilik iz Svetega pisma z dodano manjkajočo vsebino v oklepajih

3. poglavje

Na Stvarnikovi prastari metodi duhovne rasti temelječi

NOVI DUHOVNI RED

NA ZEMLJI

1

Beseda o Stvarnikovi Metodi duhovne rasti in iz te izhajajoče Svete poti San Mat

Uvod

1. SVETA POT SANT MAT NI IZMIŠLJEN, SIMBOLIČNI IZRAZ

2. KDO PRAVZAPRAV JE LAHKO UČITELJ STVARNIKOVE METODE DUHOVNE RASTI IN KAKRŠEN JE BIL TOREJ ŽE JEZUS KRISTUS

- Dve osnovni nalogi Mojstrov

3. POSLANSTVO VSAKEGA MOJSTRA SANT MATA TRAJA LE ZA ČASA NJEGOVEGA ŽIVLJENJA ~ *po njegovi smrti ga prevzame in nadaljuje pod istimi pogoji nov od Stvarnika določen Mojster*

4. NA STVARNIKOVI METODI DUHOVNE RASTI TEMELJEČI »NOVI DUHOVNI RED NA ZEMLJI«

1) Mojstrova iniciacija pomeni neposredno povezavo učenca s Stvarnikom in hkrati osnovo za pričetek meditacije s koncentracijo v očesnem središču

- 2) Trimesečna priprava učenca na posvetitev z iniciacijo, ki jo praviloma opravi Mojstrov poverjenik po kratkem protokolu (podatki glede prijave so praviloma objavljeni na internetu pod naslovom Sant Mat)
 - 3) Meditacija, katere uspeh brez samodiscipline in vztrajnosti izostane, prav tako pa duhovna rast
 - 4) Z Mojstrom se naučimo zapuščati telo in se vanj torej tudi vračati
 - 5) Svetovi znotraj človeka (mikrokozmos) učenca Sant Mata omogočajo začetek in samo nadaljevanje Poti po univerzumu
 - 6) V čem vsem se predmetna meditacija na notranji Zvok ali Slišni življenjski tok, kot edinstvena razlikuje od ostalih tehnik, ki so razširjene po svetu
 - 7) Kakšen pomen ima lahko iniciacija učenca za njegove družinske člane
5. EDEN IZMED PRVIH ZAPISOV O SVETI POTI SANT MAT IZPOD PERESA STVARNIKOVEGA SVETNIKA SOAMI JI MAHARAJA

2

Stvarnikov poziv, da naj se za svoje dobro, za začetek (vsaj) seznanimo z njegovo Metodo duhovne rasti

1. Dobrobiti meditacije na notranja zvok in svetlobo po Stvarnikovi metodi duhovne rasti Sant Mat
2. Duhovna znanost Mojstrov je torej nekaj povsem drugega kot religija
3. In kaj dejansko torej pričakuje Stvarnik v tem času od nas?

4. poglavje

PSIHOLOŠKA ZNANOST MOJSTROV O DUŠI in njenimi orodji v človeku za bivanje na tem svetu

Uvod

1. TEMELJI PSIHOLOŠKE ZNANOSTI MOJSTROV O DUŠI
2. DUŠA IN NJENA ORODJA V TELESU ČLOVEKA
3. RAZČLENITEV RAZUMA
 - 1.) Osnovne lastnosti ali sposobnosti razuma
 - Manas
 - Čita
 - Budi (glavno miselno orodje duše)
 - Ahankar
 - 2.) Razum lahko opredelimo tudi na tri dele ali pa kot višji razum in nižji razum:
 - pinda razum ali nižjesvetni razum, ki se izraža v nam vidnem polju delovanja,
 - sukšam razum, ki deluje na astralnem nivoju,
 - karan razum ali nidžmanas - pravi notranji razum ali vzročni razum.
4. KDAJ IN ZAKAJ PRIDE DO BOLEZENSKEGA STANJA RAZUMA
 - 1.) Pet strasti oz. izprijenosti razuma, ki kažejo na njegovo bolezensko stanje:
 - Sla, poželenje
 - Jeza
 - Pohlep
 - Vežanost na materialne stvari.
 - Egoizem
5. KATERAKOLI DUŠA NA TEM SVETU JE DUŠA STVARNIKA, IN TO NE GLEDE NA TO, KJE IN V KATEREM BITJU SE NAHAJA
 - 1) Razum se kot orodje duše pri živalih omeji na njihovo živalsko raven
6. KO SMO SE ENKRAT ZNAŠLI POD OBLASTJO PREDMETNIH STRASTI (PASTI) RAZUMA, SE JE TEŽKO REŠITI IZPOD TEGA JARMA NEGATIVNE SILE
 - Pregovorno znano je, da v človeku delujeta svetla in temna stran; duša torej kot svetla in razum kot temna stran
 - Zdravljenje oz. čiščenje (raz)uma z zvokom Stvarnikovega Slišnega življenjskega toka

- Neodvisnost od navedenih strasti nam omogoči dvig na višja polja (samo)zavedanja
- 7. STROKA ŽAL NE LOČI RAZUMA OD DUŠE V ČLOVEKU, KOT TUDI CERKEV NE, KER JI TO NI V INTERESU
- 7.1. Polovica zdravnikov po svetu pa vendarle verjame v nekaj - za uradno medicino sicer prepovedanega in nedokazljivega, v Boga
- 7.2. Povsem nedopustno je kogarkoli označevati kot duševnega bolnika ali mu kot pacientu postavljati tovrstno diagnozo
- 7.3. Kršenje človekovih pravic, dostikrat pa tudi zlorabe uradnega položaja s strani psihiatrov pri svojih postavitvah znanstveno nedokazanih diagnoz
- 7.4. Po mnenju neodvisnih raziskovalcev je skorumpirana psihiatrija zlata jama farmacevtske industrije
- 8. PSIHIATRIJA, KOT RAK RANA ZDRAVSTVA HODI Z ROKO V ROKI S KRŠČANSKO TEOLOGIJO
- Študija Prof. dr. Milčinski Leva, april, 1971
- Spoznanje Alberta Einsteina
- 9. ZAKAJ JE DUŠA IN NJENA VLOGA V ČLOVEKU, SKRIVNOST (TUDI) KRŠČANSKE VERE

5. poglavje

NAMESTO ZAKLJUČKA

1

Kaj dejansko je lahko končni cilj stvarnikovega načrtnega pošiljanja naših duš v preizkušnje na ta svet v roke negativne sile

© 2 . DEL KNJIGE

1. poglavje

ŽIVIMO V STVARSTVU NAJVIŠJEGA BITJA
IN STVARNIKA POD NJIM

1

Beseda o Najvišjem Bitju in Stvarniku, ter vsega z njima povezanega v Stvarstvu

(Uvod)

I. NAJVIŠJE BITJE RADGHA SOAMI (GOSPODAR DUŠE) IN NJEGOVA DO ČLOVEKA SEGAJOČA VELIKA HIERARHIJA BOGOV

II. STVARNIKOVA TROEDINOST V USTVARJANJU, OHRANJANJU TER VODENJU VSEGA KAR JE IN OBSTAJA V VESOLJU

Uvod

1. Opis Stvarnika v svojstvu Troedinega Boga in s tem povezanega nastanka celotnega vesolja oz. Stvarstva
2. Opredelitev Stvarstva po omenjenih petih nivojih ali področjih, ki eden za drugim sestavljajo njegove tri osnovne pole
 - a) materialni ali negativni pol
 - b) srednji materialno-duhovni pol
 - c) pozitivni pol z vsebnostjo čistega duha
 - d) Nastanek tako imenovane teme ali zla
4. Mojstri delijo Stvarstvo omenjenih treh polov na različne nivoje, ki jih mora učenec doseči na svoji Poti vključno s petim nivojem, kjer je sedež Stvarnika
5. Proces Stvarnikovega ustvarjanja Velike hierarhije bogov pod seboj in vesolja preko njih
6. Posebno vlogo v tej Veliki hierarhiji bogov ima Kristus s svojim utelešenjem v Mojstra Sant Mata, ko je kot človek to postal pri Stvarniku na 5. nivoju
- 6.1 Dolga in zahtevna je duhovna Pot učencev Sant Mata pod budnim očesom Mojstra do končnega cilja na 5. nivoju
7. Opis omenjenih štirih nivojev, ki jih mora učenec prečkati oz. doseči na svoji Poti k Stvarniku domov na 5. nivo

- a) Prvi nivo je Pinda ali fizično veselje
- b) Drugi nivo je Anda ali astralni nivo
 - V vsej svoji lepoti je center astrala Sahansdal Kanval tudi generator fizičnega dela Stvarstva
 - Tu zgoraj, na astralnem nivoju, učenec prestopi iz našega tridimenzionalnega sveta v duhovno področje štirih ali več dimenzionalnosti
 - Bivanje (dušnih) prebivalcev na astralu do vrnitve v novo rojstvo na ta naš svet
- c) Nadaljevanje Poti navzgor na Bramando, ki se deli v 3. in 4. nivo
 - Pričetek časovno hitrejšega napredovanje učenca navzgor do končnega cilja na 5. nivoju
- č) Peti nivo ali Sač Kand, kjer je domovanje Stvarnika, nikoli ne propade in nikoli ni uničen
- d) Nedosegljivi 6. in 7. nivo pod Najvišjim Bitjem

2

Povzetek z dodano obrazložitvijo

(Uvod)

1. GLEDE SESTOPANJA DUŠE IZ STVARNIKOVEGA VELIKEGA OCEANA LJUBEZNI IN ČISTEGA DUHA NA TA NAŠ SVET
 - 1.1. Glede dejanske vloge Kalovega razuma v človeku
2. OPIS NEKATERIH DEJSTEV V ZVEZI Z OMENJENO POTJO, KI JO MORA UČENEC PREPOTOVATI DO STVARNIKA, DA LAHKO POSTANE NJEGOV MOJSTER SANT MATA
3. ČLOVEŠKO TELO JE V OSNOVI POSNETEK 'MAKROKOZMOSA'
 - 3.1. Dejstva o mikrokozosu ali tako imenovanem Božjem kraljestvu, ki ga v sebi nosi vsako izmed nas
 - a) Karkoli je v univerzumu, je v mikrokozmični obliki tudi v telesu človeka
 - b) Konkretna razlaga Velikega Mojstra o svetovih znotraj človeka
 - c) Svetovi znotraj človeka učencu Sant Mata omogočajo začetek in samo nadaljevanje Poti po univerzumu
 - č) Osem centrov s tako imenovanimi šestimi čakrami, ki služijo tako za funkcioniranje telesa kot tudi stik z notranjimi svetovi v človeku
 - d) Za meditativni vzpon v višja področja, je od naštetih središč v človeku edino uporabljivo ali . primerno le očesno središče oziroma naše tretje oko
4. VSAK UČENEC SANT MATA MORA SPOZNATI NAJPREJ BOGA V SEBI, da lahko v določenem trenutku prestopi prag smrti in krene na svojo prvo izven telesno pot po vesolju
5. O VLADAVINI KALOVE NEGATIVNE SILE NA TEM SVETU
 - 5.1. Eden izmed pomembnih zakonov Negativne sile, s katerimi vlada skupaj s Sotono na tem svetu, je tudi njun Zakon karme
 - 5.2. O nezmotljivih sodbah Kalovega Nebeškega sodnika, ki smo jih deležni vsi, ko po fizični smrti stopimo pred njega
 - 5.3. O nebesih in peklih na astralnem nivoju pod vladavino Kala in Negativne sile
 - 5.4. Vsi na tem svetu, v tej dolini smrti in žalosti, smo na tak ali drugačen način ujetniki Kalove Negativne sile ali Sotone
 - 5.5. Poslanci Kalove Negativne sile so med politikami še kako prisotni tudi na slovenskem
6. KAJ JE LAHKO CILJ STVARNIKOVEGA POŠILJANJA NAŠIH DUŠ NA TA SVET ?

2. poglavje

STVARNIK NI TO KAR UČIJO ONI

~Ali je mogoče verjeti namigu, da je Sotona (tudi) za Cerkev

še vedno Najvišji bog Stvarstva

Uvod

1. ZGODOVINSKA DEJSTVA V PREMISLEK
2. ALI JE BILO TOREJ VSE TO ZAVRŽNO POČETJE DUHOVŠČINE, VKLJUČNO Z NOVODOBNIM, DELO PRAVEGA BOGA, ALI TOREJ NEKOGA DRUGEGA ?
3. KDO TOREJ JE KAL NIRANDŽAN, KI KOT BOG ZLA OBVLADUJE VSE RELIGIJE SVETA, PREKO NJIH PA TUDI CELOTNO ČLOVEŠTVO ?

4. DEJSTVA IZ SVETEGA PISMA IN ŽIDOVSKÉ KABALE

5. Pod črto

- In zakaj je vse to in še več potrebno vedeti, in tudi razumeti?

1

Za človeštvo je z vidika posledic najbolj usodna zmotna prepričanost treh abrahamskih religij, da je bog fizičnega in astralnega vesolja Najvišji Bog celotnega Stvarstva

Uvod

1. Ključna osebnost je bil svetopisemski Melkizedek, ki ga je Kal na Trikutiju postavil za svojega duhovnika z namenom ustanovitve njemu podrejene religije judov

2. Pogovor med Stvarnikom in Negativno silo

- Mojstrova razlaga (Thakar Singh) tega pogovora med Stvarnikom in Negativno silo

I. ZNANO JE, DA PRAKTIČNO VSE RELIGIJE DELUJEJO POD OBLASTJO KALOVE NEGATIVNE SILE, *a do danes ni še nihče pojasnil, od kdaj to ter na kakšen način sploh*

1. Ključna osebnost je bil svetopisemski Melkizedek, ki ga je Kal na Trikutiju postavil za svojega duhovnika z namenom ustanovitve njemu podrejene religije judov

2. Dokaz o obstoju človekovega neposrednega spoznanja in videnja Kala oz. Jehove, ki se nahaja v svetopisemski knjigi duhovnika Ezekielja.

II. NASTANEK JUDOVSKÉ RELIGIJE KOT PRVE ABRAHAMSKE POD OBLASTJO KALOVE NEGATIVNE SILE

Uvod

1. Odločilna je bila vloga Kalovega duhovnika Melkizedeka

- 1.1. Vse skupaj se je začelo z Melkizedekovo svetopisemsko blagoslovitvijo Abrama, oziroma z iniciacijo narejena trajna povezanost tega očaka s Kalom

2. Abraham postane po Melkizedekovem blagoslovu ključna osebnost religioznih besedil Judov, za njimi pa tudi Kristjanov in Muslimanov

- 2.1. Kal sklene z Abramom (Abraham) pomembno zavezo

- 2.2. Ko Kal naroči Abrahamu, da naj v dokaz svoje vere vanj žrtvuje svojega sina Izaka, s tem pokaže tudi svoj pravi obraz

3. Abrahamova dejanska zapuščina pod vplivom Kala

III. OBDOBJE DO MOJZESA IN PO NJEM

1. Abrahamovo začeto delo nadaljuje Mojzes, ki mu je Kal (Sotona) kot prvemu človeku nastavil »past« z oznanitvijo mu svojega božjega imena Jahve

- 1.1. V čem vsem je bilo torej to Kalovo samoimenovanje z božjim imenom Jahve v bistvu dobro nastavljena past Mojzesu in vsem rodovom za njim

- 1.2. Ključen je svetopisemski dokaz (...)

2. Kako sploh pa je to Kal lahko storil, uporabil ta dokaz pri ljudeh?

3. Kalov načrt, pridobiti si pod svojo oblast vse rodove Izraelcev, se je torej začel z Abrahamom, nadaljeval pa preko Mojzesa

- 3.1. Za Mojzesom so se v Kalovo past ujeli vsi nadaljnji rodovi judovske religije, nato pa v največji meri še krščanska po zaslugi njegovega (Kalovega) farizeja Pavla

4. Starozavezna opisovanja Kala pod imenom Jahve, so v Svetem pismu, za razliko od Cerkve, dosledno upoštevale torej le Jehove priče

- 4.1. Medsebojna primerjava svetopisemskih novozaveznih in starozaveznih odlomkov

IV. IZRAELCI, ZA NJIMI PA TUDI KRISTJANI, ŠE DANDANES POZABLJAJO NA OPOZORILO JEZUSA IZPRED DVEH TISOČ LET, DA IMAJO HUDIČA ZA SVOJEGA BOGA OČETA

1. Jezusov govor množici v templju

- 1.1. Poanta tega Jezusovega opozorila svojemu ljudstvu

- 1.2. Podobno kot Jezus, se je glede Kala kot hudiča izrekel tudi Stvarnik preko svojega Mojstra Maharaj Singa

- 1.3. Pod črto

2

Dejstvo, da vse tri abrahamske religije delujejo pod oblastjo Kala (Jahve ali Sotona), se je za človeštvo najbolj usodno odrazilo ravno skozi krščanstvo po zaslugi sv. Pavla

Uvod

1. Svetopisemski dokaz o Pavlovem zmotnem prepričanju o Kalu
 2. Pavel, zgledujoč se na Mojzesovo postavo, postane dejanski utemeljitelj krščanstva po Kalovem načrtu
- I. PO ZASLUGI SV. PAVLA JE KRŠČANSTVO NAJVEČJA PREVARA ČLOVEŠTVA V NJEGOVI ZGODOVINI (tako Kristus)
1. Ključna je Pavlova svetopisemska prevara oziroma laž o svojem spreobrnjenju, ki pa jo je Cerkev samo še nadgradila – in kar lahko označimo kot temeljni dokaz Cerkvenega varanja svojih vernikov
 - 1.1 Citat Pavlovega avtentičnega zapisa iz Apd 22,1-21 o njegovem govoru Judom glede svojega lažnega spreobrnjenja
 - 1.2 Navedba bistvenih izmišljotin ter laži Pavla
 - 1.3 Cerkev je Pavlovo lažno izpoved o spreobrnjenju samo še nadgradila v ločenem poglavju Apd 9,1 - 20 s fantastično izmišljenim konstruktom
 - 1.4 Cerkveno nadgradnjo Pavlove izmišljotine o njegovem spreobrnjenju lahko označimo kot temeljni dokaz Cerkvenega varanja svojih vernikov
 2. Za Pavlom je Kal oz. Satan stal torej že v času, ko je bil še kot Savel zagrizen farizej in velik nasprotnik Jezusa in njegovih naukov
 - 2.1. Pavlova po Mojzesu podedovana sla po prelivanju krvi se odraža še dandanes v katoliškem bogokletnem obredu evharistije:
 - 2.2. Korenine bogokletne evharistije izvirajo iz Pavlove svetopisemske izmišljotine iz njegovega pisma Korinčanom
 3. Oblast Kala oz. Sotone nad krščanskimi verniki se udejanja in učvrstuje v prvi vrsti z mantró »V imenu Očeta in Sina in Svetega duha«

3

Na čem vsem temelji nedavna trditev Kristusa, da je krščanstvo največja prevara človeštva v njegovi zgodovini

Uvodno pojasnilo

- I. POVZETEK STVARNIKOVIH OPOZORIL IZ NJEGOVIH SPOROČIL, KI SO OBJAVLJENA V 2. DELU TE KNJIGE RESNICE ~ *sama za sebe govorijo namreč o stanju duha v današnji Cerkvi*
1. Tudi papež Woityla je bil obveščen o Sporočilih Stvarnika, a se je nanje enostavno požvižgal, ker so se nanašala tudi nanj
- II. CERKEV JE S PAVLOVIMI SVETOPISEMSKIMI IZMIŠLJOTINAMI V POPOLNOSTI ZATAJILA PRAVO JEZUSOVO POSLANSTVO, in tako že v osnovi prevarala celotno človeštvo
1. Seznam pod Kalovo (satanovo) oblastjo nastalih izmišljotinskih dogem papežev in pred njim evangelistov Pavla, Mateja, Marka in Luke:
 - Papeža Pija IX. o papeški nezmotljivosti iz leta 1870
 - Papeža Frančiška o iz leta 2013 z izmišljotino, da katoliški duhovniki kot orodje boga lahko kogarkoli odrešijo greha
 - Papeža Pija IX. z izmišljotino o brezmadežnem spočetju Jezusa iz leta 1854
 - Papeža Pija XII. z izmišljotino o Marijinem vnebovzetju iz leta 1950
 - Papeža Gregorija I. iz leta 590 z izmišljotino, da je bila Mariji Magdalena prostitutka
 - Samooklicanega apostola Pavla kot ustanovitelja krščanske teologije z izmišljotino, da je Kristus »Bog« za naše grehe umrl
 - Evangelista Luke (kot učenca samooklicanega apostola sv. Pavla) z nebulozno izmišljotino o Jezusovem vstajenju oziroma vnebohodu
 - Papeža Inocenca z bogokletno in v nebo vpjjočo Evharistijo iz leta 1215
 - Papeža Pija XII. iz leta 1950 z izmišljotino o Marijinem vnebovzetju z dušo in telesom in evangelista Luke iz leta 70 n.št. z izmišljotino Jezusovem vnebohodu z dušo in telesom
- Odgovor Kristusa: »Prišel v obliki sem duha in kot tak tudi odšel«*
- Papeža Gregorja I. o Mariji Magdaleni (Marija iz Magdale) iz leta 590, ki podobno kot dogma o brezmadežnem spočetju stigmatizira ženske s trditvijo, da je bila prostitutka
 - Kako in kdaj je Cerkev - kot prvič in zadnjič v njeni zgodovini, priznala to dogmo o Mariji Magdaleni kot papeško napako
 - Pavlova izmišljotina o Jezusovem vnebohodu
 - Pavlova bogokletna dogma, ki govori o tem, da je Kristus, »Bog,« za naše grehe umrl;
 - Zavržne dogme Pavla in Marka, s katerimi Cerkev v podzavest vernikov vceplja vernikom večni strah, da bodo pogubljeni,

če ji ne bodo zvesti

- V navezavi z zgoraj citiranim ustrahovanjem vernikov, sta tudi med seboj povezani dogmi o odrešitvi in večnem življenju po smrti;
- Zavržne dogme evangelistov Pavla in Marka,, s katerimi Cerkev v podzavest vernikov vceplja vernikom večni strah, da bodo pogubljeni, če ji ne bodo zvesti.

III. PAVLOVA IZMIŠLJOTINA O »ZADNJI VEČERJI« KOT TEMELJNA SVETOPISEMSKA DOGMA EVHARISTIJE; *na laž jo postavi najprej zgoraj citirani Janezov evangelij, v današnjem času pa tudi Kristus v svojem spodaj citiranem Sporočilu*

1. Citati vseh štirih svetopisemskih izmišljotin (dogem) o zadnji večerji - po vrstnem redu nastajanja po Pavlovi prvi kot temeljni še s strani Mateja, Marka in Luke
2. Odgovor Kristusa na izmišljotino Pavla in njegovih treh oprod o Jezusovi večerji v t.i. Dvorani zadnje večerje: »Nič od tega se ni zgodilo, kar učijo oni«

IV. DEJSTVO JE, DA JE MORALA CERKEV, ČE JE HOTELA ZGRADITI SVOJO EVHARISTIJO NA ZGORAJ CITIRANIH PAVLOVIH IZMIŠLJOTINAH O ZADNJI VEČERJI, TUDI ONA ZATAJITI JEZUSOV GOVOR V KAFERNAUMU

1. Jezusov pomemben svetopisemski govor iz Kafernauma iz Janezovega evangelija (Jn 6, 22-71), ki pa so ga zatajili, poleg Pavla tudi evangelisti Matej, Marka in Luka

V. IZ PAVLOVE IZMIŠLJOTINE O ZADNJI VEČERJI NASTALI VNEBOVPIJOČ VELIKONOČNI OBRED EVHARISTIJE ~ *vrh Cerkevne sprevrženega vezanja vernikov nase pod Kalovo oblastjo s hudo razžalitvijo Kristusa Boga*
Uvodno pojasnilo

1. Pavlovi dve izmišljotini iz njegovega pisma Korinčanom in Efenžanom kot temeljni za Cerkevno postavitve evharistije v velikonočnem obredju kot tudi v vsakdanjem

1.1 Splošno znana dejstva o poteku oltarnega zakramenta evharistije

2. Strogo določen oltarni obred bogokletne evharistije, ki ga je (po zgledu poganskih ritualov z magičnim predznakom) kot prvi postavil papež Pavel V. leta 1614

2.1 Cerkevna nebulozna razlaga evharistije – citat iz Kompedija Katekizma katoliške Cerkve, ki ga je uradno objavil papež Joseph Ratzinger 28. junija 2005

2.2 Kako torej se bogokletni obred evharistije, po Katekizmu obeležuje kot »velikonočna gostija« na primer tudi pri slovenskih škofih?

VI. HIPOKRIZIJA VLADAJOČIH STRUKTUR V DRŽAVAH, SPLOH PA IZ VRST SODSTVA, KER SO SI DOVOLILE PODREDITI SE CERKVI IN NJENIM IZMIŠLJOTINSKIM DOGMAM Z EVHARISTIJO NA ČELU

VII. EKLATANTNA LAŽ CERKVE, DA JE KRISTUS, BOG, POLEG NJE USTANOVIL TUDI CERKVENO HIERARHIJO OD PAPEŽA NAVZDOL

1. Uvod

2. Kdo in kdaj je torej dejansko ustanovil Cerkev?

- Prvi (samooklicani) papež in vrhovni poglavar Cerkve je v njeni zgodovini postal v resnici rimski škof Siricij leta 384, in torej ne Petrus ali sveti Peter kot lažno prikazuje Cerkev

VIII. ZAVAJANJE VERNIKOV S TAKO IMENOVANO SVETO TROJICO - KI PA TO NI KOT TUDI TROEDINI BOG NE KOT ZAVAJA IN UČI CERKEV

Dejstva

1. Glede Matejeve izmišljotine in o Jezusovem prikazovanju in laži o govoru učencem

2. Glede nebulozne trditve iz Katekizma Cerkve, da je Sveta trojica, to je »Oče in Sin in Sveti duh« Troedini Bog; citat iz Cerkevne Kompedije

4

Kot duše smo ljudje na tak ali drugačen način ujetniki Kala vse do svoje vrnitve nazaj domov k Stvarniku na 5. nivo

Uvod

1. KAL NAS DEJANSKO DRŽI V SVOJIH KREMPLJIH, TAKO VERNE KOT NEVERNE

1.1 Posledice Kalovega delovanja, tudi v novejši zgodovini

1.2. Psihološko ozadje

2. Najmočnejše Kalovo orožje pri njegovem obvladovanju človeštva, je torej krščanski kler oziroma klerikalizem

2. DEJSTVO JE, DA V TEJ IZTEKAJOČI SE DOBI KALI JUGE, KOT ČLOVEŠTVO ŠE VEDNO HODIMO PO KALOVI NAM VSILJENI POTI SAMOUNIČENJA

2.1 Kratko Sporočilo Stvarnika o stanju duha v Cerkvi

3. To stanje duha pri ljudeh in o katerem govori Stvarnik, se žal odraža tudi v velikem številu samomorov, sploh pa to na slovenskem

3.1. V čem je greh evtanazije

3.2. Veliko manj bi bilo abortusov, če bi bile ženske seznanjene z resnico o dušah svojih splavljenih otrok.

3. KO DUŠE POKOJNIKOV V ODPUŠČANJE KLIČEJO K SPRAVI ~ resnična zgodba o med drugo svetovno vojno pobitih vaščanov iz Črne vasi pri Ljubljani

Za konec tega dela knjige sledi še opis zgodbe, ki temelji na resničnem dogodku dveh deklet iz leta 2003. Ob Plečnikovi cerkvi v Črni vasi iz Ljubljane so se jima namreč prikazale trpeče duše med drugo svetovno vojno mučenih in pobitih nedolžnih vaščanov iz Črne vasi pri Ljubljani in okoliških vasi s strani skupine domobranskih vojakov pod vodstvom njihovega oficirja, zloglasnega klavca Fraklja - Petra Skale. Ta domobranski oficir je namreč hodil ravno v to Plečnikovo cerkev k tedanjemu župniku po odpustke za svoje zločine. Sicer pa so se te duše prikazale dekletoma z enim samimi namenom, tj. pri tedanjem župniku doseči, da bi ob priznanju zločinov, ki so bili storjeni nad njimi, bile končno pokopane na človeka dostojen način. In to se je potem, ko je bil o tem obveščen tudi nadškof in slovenski metropolit Alojzij Šuštar in je v to privolil, dejansko tudi zgodilo s slovesno mašo v njihov spomin v tej isti Plečnikovi cerkvi – ne pa tudi v Kozlarjevi gošči, ker sta procesijo udeležencev spravne maše z župnikom na čelu na poti tja pričakala dva domačina in jim z grožnjami preprečila mašo ob grobu.

Vendar več o vsem tem, kako in na kakšen način je vse to potekalo, pa je pojasnjeno v knjigi.

3. poglavje

POSLEDICE KOLEKTIVNE NEOZAVEŠČENOSTI ČLOVEŠTVA

1. IZ LETA V LETO RASTE »EKOLOŠKI DOLG« ČLOVEŠTVA DO »MATERE NARAVE,« HKRATI S TEM PA TUDI NJEN ODGOVOR NA TO PO CELEM SVETU

2. IZTEKA SE NAM ČAS ZA ODPRAVO POSLEDIC IN VZROKOV ZA NJIHOV NASTANEK

2.1. Vzrok za nastalo situacijo je v prvi vrsti v tem, da je človeštvo brez ustrezne duhovne dediščine, ker religije vse po vrsti delujejo pod oblastjo Negativne sile

2.2. Kaj pa Univerzalni razum iz astrala, ki obvladuje celotno človeštvo?

3. V ČEM VSEM SE NAM TOREJ V NARAVI KAŽEJO POSLEDICE KOLEKTIVNE NEOZAVEŠČENOSTI

- Enormno onesnaževanje rek in vseh voda, ki se stekajo v oceane

- Drastično onesnaževanje ozračja s toplogrednimi plini

4. NAJVEČJI ONESNAŽEVALEC OZRAČJA JE ŽIVINOREJSKA PANOGA Z 51-timi ODSOTKI VSEH IZPUSTOV TOPLOGREDNIH PLINOV

3.1. Največja odgovornost za nastalo situacijo izhaja iz načrtne vzreje in klanja živali zaradi prehranjevanja ljudi z njihovim mesom.

- Živali so po zakonu, ki bi ga morali živinorejci upoštevati, čuteča bitja

- Ljudje smo ustvarjeni dejansko kot rastlinojeda bitja

- Mnenja nekaterih velikih mislecev človeštva o ubijanju in uživanju živali

- Prehod na prehranjevanje z brezmesnimi izdelki kot prvi najhitrejši in najučinkovitejši korak za odpravo podnebnih sprememb

3. GROZI NAM SVETOVNA LAKOTA ZARADI UNIČEVANJA ZEMELJSKE PRSTI

4. PRIHAJA DAN, KO BODO VLADE PO SVETU PRISILJENE RAZGLASITI IZREDNE RAZMERE ZARADI PODNEBNIH SPREMEMB IN LAKOTE

5. Namesto zaključka

© 3. DEL KNJIGE

STVARNIKOVO PISMO SVETU
~ *Almanah Stvarnikovih novodobnih 97 Sporočil*
za človeštvo tega sveta
in Slovence

Predgovor zapisovalca

Prvi stiki in izkušnje zapisovalca z 'onostranstvom' Stvarnika

Uvod

Prilike, ki so me zapisovalca privedle do lastnega spoznanja, da ima vsakdo izmed nas svojega angela varuha iz t.im. 'onostranstva'

Kristusova pomoč starejši hčerki, ki je trpela hude bolečine

Nepredstavljiva preizkušnja v dokaz, da nekaj dejansko je nad nami

Prvi neposreden stik s Svetim duhom oziroma Stvarnikom

Hčerkino videnje Jezusa na božični večer

Izkušnja z regresijo

Poziv na prvo pot v Sveto deželo, v Izrael

Nostradamusova prerokba

Stvarnikova sporočanja v Izraelu in doma v Sloveniji

I. PRVA POT ZAPISOVALCA V SVETO DEŽELO IZRAEL MESECA FEBRUARJA 1996

Potopis z nekaj kratkimi Sporočaji Kristusa ob obisku Nazareta in svetih mest treh abrahamskih religij v Betlehemu in Jeruzalemu, ter Oljske gore, Jerihe ter Kumrana ob Mrtvem morju (V Betlehemu, v cerkvi Church of milk, je zapisovalec podoživel v eni uri tudi vse trpljenje Jezusa)

II.. SPOROČANJA ZAPISOVALCU OSEBNO PO PRVEM OBISKA IZRAELA iz meseca marca 1996 na Brezjah na Gorenjskem in na Kureščku pri Ljubljani

(Opomba: Ob nekaterih Sporočilih je bil dodan tudi določen pripis zapisovalca za lažje razumevanje vsebine)

Sporočila:

Stvarnik: Preizkušnja tvoja je, če povedal boš resnico

Tvoja misel je moja misel

Marija: Piši in me usliši

Marija mi odgovori

Kristus: Prični pisati knjigo

Prihaja čas po resnici znan, napovedovan

Si varovan

Krst v duhu nove dobe

Marija: Tvoja prva pot bo tja, v Izrael, kjer ni ljubezni

Igra življenja

III. TROJE PRVIH SPOROČIL ZA SVET IZ SLOVENIJE

Zdravljica Prešerna naj bo znanilo novega življenja

Zdravljica izraelskemu ljudstvu

Posvetilo Izraelcem

IV. SPOROČILA IZ DRUGEGA OBISKA IZRAELA iz meseca aprila 1996

Čudežev ne gre prezreti

Kristus: Je rojstvo in je grob
 Prišel v obliki sem duha in tak tudi odšel
 Tu, na mestu tem, delil sem nauk
 Zakaj opevati nekaj, kar je bilo
 Jezus: Krvavi pot potil sem, to je res
 Jezus: Vstal od mrtvih nisem, tu moje telo leži
 Njih duhovnikov srce je kamen
 Dovolj bilo je neresnice
 Izraelci, so kot rod brez duše
 Ko gledam to, jaz Bog, se jezim; to nisem jaz, kar učijo
 Kristusova napoved velikonočnega potresa v Sloveniji
 Marija: Potomcev Jezusa ni veliko
 Kristus napove Novi duhovno družbeni red na zemlji
 Bog: Vero je iskal Mohamed
 Zavedo se verni po nevernih

V. ZOPET DOMA, V SVOJI DEŽELI

Osem krajših Sporočil zapisovalcu osebno s ponovno napotitvijo v Sveto deželo

VI. SPOROČILA IZ TRETJEGA OBISKA IZRAELA IZ MESECA MAJA 1996

Marija, dekle rodov

Jezus: »Je rojstvo in je grob, tu moj grob leži«

Solza šmarnice

Tu, na tem mestu, delil si bolečino mojo

Ni to hvalospev tebi

V vseh vas je usoda tega sveta; ni klavcev svet predviden, naj se tega zavedo

Tedaj bo to zid veselja

Napoved snidenja z duhom kralja Davida

Po dvorani tej (tako imenovane zadnje večerje) ni resnica znana

Čas usode po Troedinem; naj se patri zdaj zavedo

Beseda Izraelskega kralja Davida

Ta golob je moj kot bi čakal te

Ta pesem je lepa in je za srca vsa

Mohamed in pa Jezus bila sta rod po krvi

Bog eden je po vseh ljudeh

Opominjam in opozarjam zdaj nazadnje

Marija Magdalena: Je grdost velika, kar govore o meni

V tej votlini sem se odločal in tudi bolečil

To se papežu pove

Bremena vere so za duhovnike velik jarem

Človeka sinovega so prezrli, Izraelci, in to je greh

Spoštovati je treba, da je življenje dano po sestrah

Zakaj Marija je Svetnica

Ne želim več vojn v mojem imenu

Jeshua je beseda svéta

Človek, matere Narave cvet

Boginja mati Narava in nje Svetnica Marija

VII. NADALJNJA SPOROČANJA V SLOVENIJI, OD MAJA 1996 DO APRILA 2022

Sedmica, od nekdanj simbol vere v Boga

Pokazal ljudem boš luč Boga, ki jo nosijo v sebi

Tu, v Sloveniji, je rojstvo Nove stare matere

Marija: Slovenkam se pove, da so matere zemlje

Marija o Šuštarju in muslimanskem (na zapisovalcu narejenem) uroku
(Sporočila po letu 2000)

Marija: Vzdržal si v preizkušnjah

Nov Stvarnikov poziv

Sprava v duši, srcu, to je pot Slovenije

Vsako vašo željo zaznamo

Duhovnost, najtežja šola življenja

O ljubezni pravi, kot jo vidimo mi tu gori

Cilj človeštva, razsvetljenost duše človeka vsakega

Stvarnik jezen je in razočaran obenem

Prav vsi bi se morali tega zavedati

Podpirajo te tudi vsi Svetniki Sant Mata

Marijin nasvet glede Sant Mata

Sporočanja od začetka leta 2019 do Stvarnikove napovedi apokalipse iz juniju tega leta,

Kristus: Bog ne bo dopustil uničenja narave

Jezus: Vedno več je zločinov človeka proti Naravi

Duhovniki jih še vedno peljejo žejne preko vode Resnice

Čaščenje Njunega spomina

Marijine solze žalosti na cvetno nedeljo

Marija: Mojih solz niso vsi razumeli

Kristus glede napada duhovnikov na zapisovalca med mašo v cerkvi na Kureščku

Seme zla so hoteli ti duhovniki vsaditi

Nadte so v cerkvi poslali demona

Stvarnik: Zgodba Jezusa se ponavlja

Žalostna je Marija, ko gleda to zavržno početje njeni v cerkvi

Ta župnik vpliva na ljudi tudi z uroki, da jih veže nase in privablja v cerkev

Vzdržati moraš vse pritiske, vse bolečine

V blagoslovu Očeta

Čas, ko Zanj (za Jezusa) spregovori boš

VIII. POSLEDNJA SPOROČILA, OD APRILA 2022 DO SREDINE LETA 2023

Stvarnikova napoved apokalipse (Pokončano bo vse tisto, kar ni po meni,, Bogu Stvarniku)

So ti poizkusili zadati smrtno rano

Nič ne gre čez noč

Kristus o Pavlovem krščanstvu kot največji prevari človeštva

Teh šest mesecev res je bilo zate hudih

Ne, papež za to ne ve

Ta virus je ljudem poslan v opomin

Cena za razkritje resnice

Ti svoje si storil

Iz te preizkušnje s pandemijo se niso nič naučili

Kristus zapisovalcu osebno

Marijino opozorilo iz aprila 2022, ki se nanaša na nadaljnje trpljenje človeštva

In zadnje Sporočilo Stvarnika iz julija 2023:

O tem, kdo nam v opozorilo odreja vremenske težave, ki so iz dneva vdan vedno bolj in bolj prisotne po celem svetu

